



විනයපිටකයෙහි

04 වන ග්‍රන්ථය

චූළචගගපාලී

[I කාණ්ඩය]

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

භාලදඬුවන ශ්‍රී ධර්මරක්ෂිතාභිධාන

සබරගමුවලානේ ප්‍රධාන සභිකායක සභාමන්ත්‍රීයන් වහන්සේ

විසින්

කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින්

පාඨශෝධන පුස්තික වැ සංස්කරණය කරන ලදී.

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 5 (i)

The Fourth Book in the
Vinaya-Pitaka

4

CULLA-VAGGA-PĀLI (I)

With the Sinhala translation by

**The Venerable
Haldanduvana Dhammarakkhita**

The Chief Nāyaka Thero of
Sabaragamuva Province

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පටිභ්‍යාණචාරස්ස දසබ්බධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබ්බධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානාමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුකා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්චන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැඟීම ය.

සෑම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිඳිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සර්වඥ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධං’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිං චිත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
චිරියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, චිරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවනයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුත්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළේවා !

බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !

ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මනුසාසති"

(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය

මෝහ නිමිථ විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සච්ඡෙදනා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,

සමින්ද රණසිංහ.

2009.06.28

විනසපිටකෙ

චූලචග්ග පාලි

පඨමො භාගො

විනසපිටකසෙති

චූ ච ච ග

පලමුවැනි කාණ්ඩය

**“තථාගතසංවේදිතො හික්ඛිතෙ ධම්මවිනයො විවදො විරෝචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරණ ලද
ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබලයි. වැසුණේ නො ම බබලයි.”**

(අභිතුහාරතිකාය, තිකතිපාත - හරණුවහ, 9 පූභුක)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:17 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන

1. සංස්කාරක නිවේදනය	ix
2. සංඥාපනය	xi
3. පාළි භාෂාව	xiii
4. ත්‍රිපිටක සමාදාන මණ්ඩලය	xv
5. සංකේත ගිරුපණය	xvii
6. වියය සූචි	xix
7. පෙළ හා පරිවර්තනය	2 - 435
8. විසෙස පද සූචි	437
9. සංඥානාම සූචි	441

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඨාසකියෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්ථ සංස්කෘතියෙන් සතර වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ වුලලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයානී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාලායෙහි පස් වැනි ග්‍රන්ථය ලෙස සමූහ වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයානී අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්ම සංභල භාෂායෙන් නබ්බට්‍රිමහි ලා විනය පිටකයෙහි වුලලවග්ගපාළි සංභල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබුවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති භාල්දඩුවන ශාස්ත්‍රාචාර්ය ශ්‍රී ධර්මස්මිතානිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සංභල පරිවර්තනය නිමවීම කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සමූහනය පරිදි කෙසෙල්වතුගොඩ රත්නපොති නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, භාල්දඩුවන ධම්මරක්ඛිත නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ගොඩනැගීම මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨගොඩනැගූ පුර්වකවැ සංභල පරිවර්තනයද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සංභල පරිවර්තනය සහිත වුලලවග්ගපාළිය 1962 දී පමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්කරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලද්දේ පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රකාර දෙවියසක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හෙතුවකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතීම. ලියා ගුණ කොට දෙන ලද අත් පිටපත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමරසකිකයෙහි පවත්නා පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණි. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අග්‍රාමහාපසඤ්ච බළන්ගොඩ ආනන්ද මෙමනෙය මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයෝ වැනසි ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. නවද මුද්‍රණ අවසානයෙහි දුපැන නැගුණු බාධක රැසක්. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ කැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙතිවල

‘කියර’ මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමාදු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද
නිසා වූලලවණපාළි - සමරසකන්ධකය අවසාන කොට ඇති බන්ධක සතර
එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වඩිමාන ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයේ සාමීරවරුන් විසින් නො
පමාව මෙහි ගොඩාපත්‍ර, සංඥ සූචී, ශබ්ද සූචී ආදිය සකස් කිරීමෙන්
මේ ශ්‍රේෂ්ඨ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන
අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙන ථෙහික පාරත්‍රික සුඛ-
භාගී වෙත්වා’යි ආශංසනය කරමහ.

මේ වගට,

ලඞුභම ලඞකානඤ්ඤ සාමීර
ප්‍රධාන සමපාදක

1977, ජූලි 10
ත්‍රිපිටක කායභාලය,
මහානායක වාරිකාරාමය,
115, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 7.

සංඥාපනය

විනය:

විභවය බන්ධන පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශ්‍යප සංවිරාදි ප්‍රථම මහාසංඛ්‍යිකාකාරක මහරහතුන් විසින් 'පාරාජිකපාළි පාචිකියපාළි මහාවග්ගපාළි චූළචග්ගපාළි පරිවාරපාළි' යයි ග්‍රන්ථකර්මයකට නඟා සංඛ්‍යායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දී මහාවිභවය හෙවත් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය නම් වූ උභය විභවය පරිච්ඡේද, පච්චිදෙපොත් හි බැසැගෙන සිටී, මහාවිභවයෙහි 'පාරාජික සංඛ්‍යාදියෙස අනියත නිසංකය' යන එකුත්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ 'නිදන පුග්ගල වස්තු පඤ්ඤානති පදහාපන විනීතවස්තු' ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදේශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් 'පාරාජික පාළි' යයි ද, පාචිකියකාණ්ඩය පටන් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය ද ඇතුළත් කොටස පාචිකියකාණ්ඩය ආදී කොට ඇති හෙයින් 'පාචිකියපාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. ආභිසමාවාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඥාත ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි ප්‍රදේශය 'බන්ධන' නම් වෙයි. එ ද 'බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ චොක්ඛන්ධකය ආදී කොට ඇති දෙවිසි බන්ධනයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසමිඨයක්ඛන්ධකය අවසන් කොට ඇති බන්ධන දසය 'මහාවග්ගපාළි' යයි ද, කච්ඡෙක්ඛන්ධකයෙහි පටන් සන්නයතිකක්ඛන්ධකය අවසන් කොට ඇති දෙළොස් බන්ධනය 'චූළචග්ග පාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. 'පරිවාරපාළිය' වූ කළි මහාවිභවයෙහි භික්ෂුන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපදය, භික්ෂුනීවිභවයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපදය යන උද්දෙසපරිවාපනන වූ පන්සිය යුවිසි ශික්ෂාපද ගෙන කල්පඤ්ඤානතිවාරය ආදී කොට ඇති ආපනතිවාර අටක, එබඳු වූ මැ පව්වයවාර අටකැයි මහාවාර සොළොස්කින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථහෙද දක්වමෙන් ද උභතොවිභවය පරිවාර වැ ඇත. බන්ධන පුට්ඨයෙහි පටන් ශේෂය දෙවිසි බන්ධනයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙයෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආණාදෙසනා සංඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දේශනාව යි. උභතො විභවයෙහි ප්‍රඥාත ශික්ෂාපද සියල්ල ද සත්තආධිකරණ සමථය ද සචග්‍රහ කොට භික්ෂුපාඨිමොක්ඛ භික්ෂුනීපාඨිමොක්ඛ වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය 'පාඨිමොක්ඛ' නම් විය. උභයමාතිකා නමුදු මේ මැ යි.

චූළචග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රඤ්ඤාත වූ 'චූළචග්ගපාළිය' වනාහි කම්මක්ඛන්ධකය පටන් කොට සන්නයතිකක්ඛන්ධකය තෙක් දෙළොස් බන්ධනයෙන් සංඛ්‍යාත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදේශය යි. එහි පළමුවන කම්මක්ඛන්ධකයෙහි: 1. සැවැත්තුවර

විසූ සවග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලොභිකක මහණුන් සඳහා
 හණ්ඩනකාරක කලහකාරකාදී හේතුවෙන් පනවනලද කප්පතිය කම්ය ද,
 2. ආපනතිබහුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලොමික සංයම් ඇති සෙයාසක
 මහණුන්ට පනවනලද නියාස කම්ය ද 3. සවග මහණුන් අතුරෙන්
 කීටාගිරියෙහි විසූ අසසපි පුනබ්බසුක මහණුන් සඳහා කුල දුෂණහේතුවෙන්
 පනවන ලද පබ්බාපතිය කම්ය ද, 4. මජ්ඣිමනිකායෙහි විසූ සුධම්ම තෙරුන්
 අරහයා විහ්ගගැහැවියනට අවමන් කිරීම හේතුවෙන් පනවනලද පටිසාරණිය
 කම්ය ද, 5. කොසඹු නුවර දී ජනන තෙරුන් සඳහා ඇවැත්මට පැමිණ
 ඇවැත් නො දැකීම හේතුවෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදක්මෙහි
 උකෙඛපතිය කම්ය ද, 6. ජනන තෙරුන් සඳහා මැ පනවන ලද ඇවැත්මට
 පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද, 7. අරිට්ඨ මහණු සඳහා
 පනවන ලද පාපදාමට නො හැරීමෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද යන සත්
 වැදෑරුම් කම් විභාග කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසිකකනික්ඛනයෙහි පාරිවාසිකවිහාර, පරිවාස සමාදානවිධි,
 මූලාසපටිකස්සන, මානසා, අඛ්‍යාන යන චිත්තය කම්යන් පිළිබඳ වත් හා
 සමාදානවිධි ආදිය වදාරන ලද්දේය.

තුන්වැනි සමුච්චයකනික්ඛනයෙහි පටිච්ඡන්තාපටිච්ඡන්ත සංසාදිසෙසා-
 පක්ඛන් පිළිබඳ පරිවාසදාන, මානසදාන, අඛ්‍යාන යන චිත්තය කම්යන්
 පිළිබඳ සියලු විභාග වදාරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමප්පකනික්ඛනයෙහි විවාදාදිකරණ, අනුවාදාදි කරණ, ආපනන
 ධිකරණ කිව්වාදිකරණ, යන චතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය
 සම්මුඛාවිනය සතිවිනය, අමුලාචිනය, පටිඤ්ඤානකරණ, යෙභ්‍යාසිකා,
 තසාපාසියාසිකා, තිණවජාරක, යන සත් වැදෑරුම් සමප්පයෙන්
 සංහිදුවාලන අයුරු වදාරනලද්දේ වෙයි.

වුත්ථවිග්ගපාළියෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කම්මසංකිකාදී සතර
 ඛණ්ඩය පමණක් ඇතුළත් කළමහ. වුත්ථවිග්ග ආදී ඛණ්ඩයන් පිළිබඳ
 හැඳින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසමහ. හික්කුන් වහන්සේගේ කාය
 වාක් සංවරය සඳහා ද ආපනති ප්‍රතිකම්පාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද
 වුත්ථවිග්ගපාළියෙහි වදළ ඒ ඒ චිත්තය ප්‍රදේශයන් මැනැවින් දැන ඉගෙන
 සොත් පරාත් සාධනයෙහි උත්සුක වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමහ.

මේවගට,

ලබ්‍රම ලබ්‍යානඤ්ඤා සංවර,
 ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ
 ප්‍රවචනොදය පිරිවෙන.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උ පදේශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී චන්ද්‍රශෙඛරාරාමාදිපති අග්‍රාමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාඤ්චිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති:

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධර්මපියෙහි (හික්කු වික්‍රමවිද්‍යාලයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාග්ගීඤ්චාරාමායනී, රාජකීය පණ්ඩිත කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්‍ෂිණ ලංකායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක ඤාචිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, පුවවතොදය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාරාමායනී, ත්‍රිපිටක වාග්ගීඤ්චාර, විචල්ලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබුගම ලංකානන්ද ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසඬු සභායෙහි අනුනායක ඤාචිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කිරුළපන පූර්වාරාම, නාරාහේන්පිට අභයාරාම යන විහාරආයාදිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පණ්ණෙලෝක ශ්‍රී කල්‍යාණීසාමග්‍රිධම් මහාසඬුසභායෙහි අනුනායක ඤාචිරයන් වහන්සේ.

ගෙරලියාවල, සුඛර්මාරාමාදිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේධරුවේ සිරි අනෝමදස්සි බටහිර දිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක ඤාචිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ - මාකඩවර විහාරාදිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර ඤාචිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිබ්බිරගස්සායේ අශ්‍රයකාරාමාදිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන සිරි පණ්ණෙලංකාර නායක ඤාචිරයන් වහන්සේ.

ලෙඔක

කොළඹ, බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාදිපති, පණ්ඩිත, දුර්ගමුවේ සිරි ධම්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසඛ්‍යනායක ඤාචිරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

සීවු - සිහළකරවුණු වුලුවනපාළි

මජ්ඣ. - මරණ - ජට්ඨසංගීතියා සොධිත පොතක.

සා - සාම - නායකකරවුණු වුලුවනපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කප්ථි - ගජනනරාති

මූලාශ්‍රය පාලි

විෂය සූචි

1. කමමකර්මය 2—157				පිටපත
1.	නිජනීය කමම.	2—23
2.	නීයස කමම.	24—39
3.	පබ්බාජනීය කමම.	38—35
4.	පටිසාරණීය කමම.	64—87
5.	ආපනනීය අදස්සනෙ උකෙඛපනීය කමම.	86—129
6.	ආපනනීය අපච්ඡේදනෙ උකෙඛපනීය කමම.	108—109
7.	පාපිකාය දිට්ඨියා අපච්ඡේදනෙ උකෙඛපනීය කමම.	128—151
	වස්සුද්දන.	152—157
2. පාරිවාසිකකම්මය 158 - 195				
1.	පාරිවාසික වත්ත.	158—169
2.	මූලාය පටිකස්සනාරහවත්ත.	168—175
3.	මානසාරහ වත්ත.	176—181
4.	මානසාරහවත්ත.	180—189
5.	අභිභාරහවත්ත.	188—193
6.	තස් වස්සුද්දන.	194—195
3. සමුච්චයකර්මය 196—331				
	අපට්ච්ඡන්තමානස.	196—199
	අපට්ච්ඡන්ත අභිභාර.	198—203
	එකාහපට්ච්ඡන්තපට්චාසො.	202—205
	එකාහපට්ච්ඡන්ත මානස.	204—207
	එකාහපට්ච්ඡන්ත අභිභාර.	206—209
	පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තපට්චාසො.	210—211
	පාරිවාසිකමූලාය පටිකස්සන.	212—215
	මානසාරහමූලාය පටිකස්සන.	214—219
	තිකාපසිමානස.	218—221
	මානසාරහමූලාය පටිකස්සන.	220—225
	අභිභාරහමූලාය පටිකස්සන.	224—225
	මූලාය පටිකස්සිතසා අභිභාර.	224—231
	පඤ්චාහපට්ච්ඡන්ත පට්චාසො.	230—233
	පඤ්චාහපට්ච්ඡන්ත මූලාය පටිකස්සන.	232—235
	සමොධාන පට්චාසො.	234—239

විසය සූචි

	පිටුව
මානසිකව මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන්	238—239
නිකාය පිළිබඳ මානසික	240—241
මානසිකව මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන්	242—243
අභිමතය මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන්	...
පසුබිම් වන්නා අභිමතය	244—251
අභිමතය මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන්	250—253
විරමිත වන්නා අභිමතය මූලාශ්‍රය	254—257
දෙවන මාස පරිච්ඡේදය	256—281
සූරියය පරිච්ඡේදය	282—285
පාරිච්ඡේදය වන සත්‍යයන්	286—291
පරිච්ඡේදය වන සත්‍යයන්	290—293
මානසික සත්‍යයන්	292—301
මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන් වන සත්‍යයන්	302—313
පරිමාණය අදාළ වන සත්‍යයන්	212—...
දෙවන මාස පරිච්ඡේදය	314—317
මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන් අවසරය	316—321
මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන් අවසරය	320—323
දුර්වල මූලාශ්‍රය වන සත්‍යයන් අවසරය	332—331

4. සමස්ත විකල්ප 332—435

1. සමස්ත විකල්පය	332—337
2. සමස්ත විකල්පය	338—351
3. අමුණා විකල්පය	350—357
4. පරිමාණය කරන	356—361
5. යෙහෙය සිකා	360—363
6. තසංපාපිය සිකා	362—371
7. නිශ්චය කරන	370—375
විකල්ප අධිකරණය	376—435
අධිකරණ වූ පසමන	396
උභයාසිකා වූ පසමන	402
යෙහෙය සිකා විකල්පය	408
නිව්ධ සලාකගාහො	410
සමස්ත විකල්පය	414
අමුණා විකල්පය	418
තසංපාපිය සිකා	422
පරිමාණය කරන	426
නිශ්චය කරන	430

සමස්ත විකල්පය නිව්ධ වනුයේ

විනයපිටක

මූලවග්ගපාලි

විනයපිටකේ චූළවග්ගපාලි

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

1.

කම්මකඛිකං

1. තජ්ජතියකම්මං.

1. උච්ඡාස කම්මයෙක වූදො භගවා සාවතේයං. විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, තෙන ඛො පත සම්මයෙන පණ්ඩුකලොභිඤ්ඤා භික්ඛු අනන්තා භණ්ඩිතකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩිතකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදෙනති: “මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතරා ව බ්‍රහ්මස්සතරා ව අලමන්තතරා¹ ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මගම්පි භූමනාකං පකඛා හට්ඨස්සාමා”ති තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩිතාති උපපජ්ජන්ති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩිතාති භීශය්‍යාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තන්ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජ්ජා සනතුට්ඨා ලජ්ජො කුසතුට්ඨකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාදවන්ති: “කථං හි තාම පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අනන්තා භණ්ඩිතකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩිතකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වක්ඛන්ති: ‘මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතරා ව බ්‍රහ්මස්සතරා ව අලමන්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මගම්පි භූමනාකං පකඛා හට්ඨස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩිතාති උපපජ්ජන්ති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩිතාති භීශය්‍යාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තන්ති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතෝ ඵතමිත්ථං ආරොවෙසුං.

1. අලමන්තරා, කජ්ජ.

විනයපිටකයෙහි

සුඵචග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාන්‍යන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1.

කම්මකබ්බකය

1. තජ්ඣියකමීය

1. ඒ සමයෙහි භගවත් බුදුරජුන් සැවැත්නුවර සම්පයෙහි ජේතවන තම්බු අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වතාහි පණ්ඩුකාය ලොභිතකාය යන දෙමහණහු, තුමු ඛබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විරුද්ධ වාද කරන්නෝ වාක්කලහ කරන්නෝ සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඛබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සහමැද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම් භික්ෂුහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි මෙසේ කීයත්: “ආයුෂමත්-වරුනි, මේ මහණ තෙම තොප තොපරදවා. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වටු. ඔහුට තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු” යනු යි. එසින් නුපත් කලහ ද උපදී. උපත් කලහ ද බොහෝ වීම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී. යම් මහණ කෙනෙක් තුමු අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ලද දැසින් අතුටු වන්නෝ ද, පවෙති ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කැප නොකැප පිළිවද විමැසිලි ඇත්තෝ ද, හික්මෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවශ්‍ය කෙරෙත්, දෙස් තහත්, නුගුණ පතුරුවා බෙණෙත්: “කෙසේ නම් පණ්ඩුකා ලොභිතකා භික්ෂුහු තුමු ඛබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඛබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි ‘ආයුෂමත්වරුනි, මේ මහණතෙම තොප තොපරදවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වටු. ඔහුට තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු’ යි මෙසේ කීහු ද, එසින් තොටපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බොහෝ වීම පිණිසත් මහත් වීම පිණිසත් පවතී” යනු යි.

2. අථ බො භගවා එතස්මිං ශ්‍රීදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සන්තිතාතාපෙති භික්ඛු පටිපුච්ඡති: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ පණ්ඩුක-ලොභිතිකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භය්ගකාරකා සංඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩන-කාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භය්ගකාරකා සංඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසංඝකමිත්වා එවං චදෙනති: ‘මා බො භූමෙහ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසංසුතතරා ව අලමිතතරා ව. මා වය්ග භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිකාං පකඛා හවිසාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භීයසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති?’”ති. “සච්චං භගවා”. විගර්හි බුද්ධා භගවා: ‘අනුච්ඡිදිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිකානං අනුලොමිකං අප්පඨිරුපං අස්සාමණ්ණං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිකා අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසංඝකමිත්වා එවං චක්ඛන්ති: ‘මා බො භූමෙහ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසංසුතතරා ව අලමිතතරා ව. මා වය්ග භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිකාං පකඛා හවිසාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භීයසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. තෙසං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භීයසාභාවාය. අථ ඛෙවනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙව අප්පසාදාය පසන්නානං ඵලං ඵලං අඤ්ඤාඵත්තායාති.

3. අථ බො භගවා තෙ භික්ඛු අනෙකපට්ඨයායෙන විගර්හිත්වා දුගරතාය දුප්පාසතාය මිහිච්ඡතාය අසනතුට්ඨිකා¹ සංඝණිකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිත්වා අනෙකපට්ඨයායෙන සුගරතාය² දුප්පාස-තාය අපට්ඨිච්ඡස්ස සනතුට්ඨස්ස සලොඛස්ස බුතස්ස පාසාදිකස්ස අපවයස්ස විරියාරමස්ස වණ්ණං භාසිත්වා භික්ඛුනං තදනුච්ඡිදිකං තදනුලොමිකං ඛම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජීයකම්මං කරොතු. එඛං පත භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු වොදෙතඛං. වොදෙත්වා සාරෙතඛං. සාරෙත්වා ආපනති³ ආරොපෙතඛං. ආපනතිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තත භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤ්ඤාපතෙතඛා:

1. අසනතුට්ඨිකාය - සන. 2. සුගරතාය - මජ්ඣ. 3. ආපනතිං - මජ්ඣ.

2. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ. එකල්හි හඟවත්නු මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි බික්කහන රැස් කරවා, “සැබැද, මහණෙනි පණ්ඩුකලොභිතක මහණනු තුමු බබර කරන්නෝ, කලහ කරන්නෝ, විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, බබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, “ආයුෂමත්-වරැනි, මෙ තෙමේ තොප නොදිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු”යි මෙසේ කියන්ද? එයින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති යනු සැබැද?”යි මෙසේ භික්ෂුන් ප්‍රථවුත්හ. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි (ඒ මහණනු කීහ.) “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නුසුදුසු ක්‍රියාවක. සත්ව අනුලෝම නොවූයෙක. අයෝග්‍ය ක්‍රියාවක. මහණුන්ට නුසුදුසු එකෙක. තොහැපයෙක. තො කළ මතාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ තුමු බබර කරන්නෝ... සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, කලහ කරණ... සහමැද අධිකරණ උපදවන යම් අත් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ ‘ආයුෂමත්නි, මෙ තෙමේ තොප නොදිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කීනු ද? එයින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති. මහණෙනි, මේ කාරණය තොපගත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පගන් වුවන්ගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැමුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද පවති”යි හඟවත් බුදුහු ගැරැහූහ.

3. ඉක්බිති හඟවත්නු ඒ මහණුන් තොගෙන් කරුණින් ගරභා, දුර්වතාවයේ ද දුෂ්පාඨතාවයේ ද මහෙව්තාවයේ ද අසනතුමනාවයේ ද ගණසංඛ්‍යාණිකාවයේ ද කුසිතභාවයාගේ ද දොස් වදුරා, තොගෙන් කරුණින් සුතරතාවයේ ද සුපාඨතාවයේ ද අල්පෙව්තාවයේ ද සනතුමනාවයේ ද සංලොඛයාගේ ද බුතතුණයාගේ ද ප්‍රසාද එළවන සාරූප්‍යයාගේ ද කෙලසාපවයයාගේ (කෙලෙස් බැහැර ලීණී) ද විශාරදායාගේ ද අනුසන් වදුරා, මහණුන්ට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලෝම වූ බමිකථාවක් කොට, මහණුන් අමතා මෙසේ වදල සේක: ‘මහණෙනි, එසේ නම් සංඛ්‍යා තෙමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) පණ්ඩුක ලොභිතක යන දෙ මහණුන්ට තර්කානුකූල කෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පළමු කොට පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු වොදසිතව්‍යයහ (ඒ මහණුන්ට වොදනා කට යුතු ය). වොදනා කොට සමාරසිතව්‍යයහ (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැත තැවිය යුතු ය. ඇවැත නොවා, වියත් සමත් මහණක්හු වසින් සංඛ්‍යා තෙමේ (මෙසේ) දැන්වියයුත්තේ ය:

4. “සුභංචු මෙ භතතා සමෙසා, ඉමෙ පණ්ඩකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනිකාරකා කලහකාරකා විදාදකාරකා භය්සකාරකා සමෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා භය්සකාරකා සමෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදෙන්නි: මා බො චුමෙහ ආයස්සන්තො ඵසො අජෙසි. බලවාබලවාං පතිමිනෙතථ. චුමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බ්‍රහ්මසුත්තතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වය්‍යා භාසිත්ථ. මයමපි චුමකාං පක්ඛා භමිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති චෙව භණ්ඩනාති උපාය්නති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භිග්ගොභාවාය චෙපුලාය සංවත්තනති. යදි සඛස්ස පත්තකලලං, සමෙසා පණ්ඩකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියකමං කරෙග්ගං. එසා ඤ්ඤති.

පුණ්‍යානු මේ හතේන සබ්‍යො. ඉමේ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්‍ෂු අත්තනා හණ්ඩනකාරකා -පෙ- සබ්‍යො අධිකරණකාරකා, යෙපි වසේදද භික්‍ෂු හණ්ඩනකාරකා -පෙ- සබ්‍යො අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතීථා එවං වදෙනති: මා බො භුමේන ආයස්මතොනා එසො අපේසි. බලවා-බලවා. පතීමනොථ. භුමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බ්‍රහ්මතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. යෙව්පි භුමිනාකං පකං හම්සාමාති. තෙන අනුප්පනනාති වෙව හණ්ඩනාති උප්පත්තති උප්පනනාති ව හණ්ඩනාති භියොභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සබ්‍යො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්‍ෂුනං තප්පනීයකමං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්‍ෂුනං තප්පනීයස්ස කමමස්ස ඤරණං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම පිනමැන් වදමි. සුණ්‍යය මේ හතරක සමූහය. පණ්ඩුක-
ලොභිතකය, හිකුටු අතතය, හණ්ඩිතකාරකය, කලහකාරකය -පෙ- සමූහය
අභිකරණකාරකය, යෙපි වසේදැදි හිකුටු හණ්ඩිතකාරකය -පෙ- සමූහය
අභිකරණකාරකය, තෙ උපසංඝකරණය පිට. වදෙනැති: 'මා බො කුසල
ආයසමනෙතා පසො අපේසි. බලවාබලවා වර්මනෙතා. කුසලා තෙන
පණ්ඩිතතො ව වසතතතො ව බසුසසුතතො ව අලමිතතතො ව. මා වසො
හාසිත. මයමපි කුමාකං පකං හවිසොමාති. තෙන අනුසානනාති
වෙව හණ්ඩිතාති උපපජ්ජති, උපපනනාති ව හණ්ඩිතාති හිසොසාලාය
වෙපුලාය සංවතතනති. සමූහය, පණ්ඩුකලොභිතකය, හිකුටු
තජ්ජනියකම. කපොති. යසොසමනො බමිති පණ්ඩුකලොභිතකය
හිකුටු තජ්ජනියකම කමයක කරණං, සො කුණ්හය. යසො නකමිති,
සො සාසෙය්‍ය.

තනියමයි එතමන්. වදුම්. සුණ්‍යාතු මේ හතෙන් සකෙසා. ඉමේ පණ්ඩුකලොභිතකා හික්කු අනන්තා හණ්ඩනකාරකා කලපකාරකා විවදකාරකා හසසකාරකා සබෙස අභිකරණකාරකා, යෙයි වසෙකුද හික්කු හණ්ඩනකාරකා -පෙ- සබෙස අභිකරණකාරකා, හෙ උපසබ්බමිත්තා එවං වදෙනති: මා බො භූමෙන ආයසමනන්තා උසො අපේසි. බලවා-බලවා. පතිමනෙතථ. තුමො තෙන පණ්ඩිතතරා ව වෘත්තතරා ව බ්‍රහ්මස්සතරා ව අලමතතරා ව. මා වසා භාසිත්. මයමයි භූමිහාකං පකඩා හපිසාමා'ති. තෙන අනුප්පනාති චෙව හණ්ඩනාති උප්පජ්ජති, උප්පනාති ව හණ්ඩනාති හිසොනාවාස චෙටුලොග සංවත්තනති. සබෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං හික්කුනං තජ්ජිග්ගකමං කරොති. යසායසමතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං හික්කුනං තජ්ජිග්ගසා කමමසා කරණං, සො භුණ්‍යසා යසා නිකමිති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සබ්බෙසු පසංකලොතිතකාතං භික්ඛුනං තස්ස නිශ්කමමං,
බමති සබ්බස්ස තස්මා භුණ්ති උච්චේතං ධාරයාමි”ති.

4. “වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක ලෝකික කියනු තුළ ඔබ කරන්නානු, කලා කරන්නානු, විවාද උපදවන්නානු, වාක්කලා කරන්නානු, සමමාද අධිකරණ ඇති කරන්නානු, ඔබ කරණ, කලා කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලා කරණ, සමමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණනු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළඹ ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩුක ද වඩා ව්‍යාකූල ද වඩා බහුලාක ද වඩා සමමාද වවු. ඔහුට තො බවු. අපි දු තොපට පණ වන්නවු’යි මෙසේ කියත්. එසින් තො උපන් ඔබ ද උපදී. උපන් ඔබ ද බොහෝ වනු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවතී. ඉදින් සමස්තයට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සමස්ත තෙමේ පණ්ඩුකලෝකික මහණනට තර්කානුකූල කරන්නේ ය. මේ අප්‍රතික ය.

වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝකික මහණනු තුළ ඔබ කරන්නානු, සමමාද අධිකරණ ඇති කරන්නානු, ඔබ කරණ.... සමමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණනු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළඹ, ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා... අපි දු තොපට පණ වන්නවු’යි මෙසේ කියත්. එසින් තො උපන් ඔබ ද උපදී. උපන් ඔබ ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සමස්ත තෙමේ පණ්ඩුකලෝකික මහණනට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලෝකික මහණනට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝකික මහණනු තුළ ඔබ කරන්නානු... අපි දු තොපට පණ වන්නවු’යි මෙසේ කියත්. එසින් තො උපන් ඔබ ද උපදී. උපන් ඔබ ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සමස්ත තෙමේ පණ්ඩුකලෝකික මහණනට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලෝකික මහණනට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා.... යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

පණ්ඩුකලෝකික මහණනට සමස්ත විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ය. එය සමස්තයට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

අධිමමකමමදවාදසක.

1. **ඒකී භික්ෂුවෙ අභෙගහි සමන්තාගතං තජ්ජිකමං.** අධම්මකමඤ්ඤානොති අනිකමඤ්ඤානොති දුට්ඨසන්නාඤ්ඤානොති අභෙග්ගං කතං නොති, අපටිපුච්ඡා කතං නොති, අපටිඤ්ඤානොති කතං නොති. ඉතෙති ධම්මාභික්ෂුවෙ භික්ෂුවෙහි සමන්තාගතං තජ්ජිකමං. අධම්මකමඤ්ඤානොති අනිකමඤ්ඤානොති දුට්ඨසන්නාඤ්ඤානොති.

2. අපරෙත්ති භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිස්සකමමං. අධම්මකමඤ්ඤාං හොති අවිතයකමඤ්ඤාං දුට්ඨසන්නාඤ්ඤාං. අපාචතියා කතං හොති, අද්දෙසනාගාමිනියා අපතනියා කතං හොති, දෙසිතය අපතනියා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිස්සකමමං. අධම්මකමඤ්ඤාං හොති අවිතයකමඤ්ඤාං දුට්ඨසන්නාඤ්ඤාං.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිභඛෙහි සමන්තාගතං තප්පනීයකමං. අධම්මකමං ච හොති අවිනශකමං ච දුට්ඨසන්නකුට්ඨා: අවොදෙත්වා කතං හොති, අසාරත්වා කතං හොති, ආරතතිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිභඛෙහි සමන්තාගතං තප්පනීයකමං අධම්මකමංකමංකුට්ඨා: අවිනශකමංකුට්ඨා: දුට්ඨසන්නකුට්ඨා:

4. අපරෙච්චි භික්ඛවෙ භීහඤ්ඤති සමන්තාගතං තජ්ජනීයකමම.
අබමමකමමඤ්ඤා හොති අචිත්තකමමඤ්ඤා දුට්ඨසත්තඤ්ඤා: අසමමුඛා කභා
හොති, අබමමෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉදේති ඛො
භික්ඛවෙ භීහඤ්ඤති සමන්තාගතං තජ්ජනීයකමම. අබමමකමමඤ්ඤා
හොති අචිත්තකමමඤ්ඤා දුට්ඨසත්තඤ්ඤා.

5. අපරෙතීර්ථි භික්ෂුවෙ නීතභෙග්ගි සමන්තාගතං තජ්ජිඤ්ඤාමමං අධම්මකම්මඤ්ඤා භොති අනිත්තකම්මඤ්ඤා දුට්ඨසන්තඤ්ඤා: අපිට්ඨම්, කතං භොති, අධම්මෙන ඤාතං භොති, වග්ගෙන ඤාතං භොති. ඉමෙහි ඛො භික්ෂුවෙ නීතභෙග්ගි සමන්තාගතං තජ්ජිඤ්ඤාමමං අධම්මකම්මඤ්ඤා භොති අනිත්තකම්මඤ්ඤා දුට්ඨසන්තඤ්ඤා.

6. අපරෙතිරි භික්ඛවෙ චීඤ්ඤාති සමනාගතං නජ්ඣිකමං
අධම්මකමඤ්ඤා නොති අභිනසකමඤ්ඤා දුට්ඨසනාඤ්ඤා: අපරිඤ්ඤා
කතං නොති, අධිමමන කතං නොති, වග්ගොත කතං නොති. ඉමෙහි
බො භික්ඛවෙ චීඤ්ඤාති සමනාගතං නජ්ඣිකමං අධම්මකමඤ්ඤා
නොති අභිනසකමඤ්ඤා දුට්ඨසනාඤ්ඤා.

[illegible]

අධමකම දෙලොස

1. “මහණෙනි, අඛණ භුණෙකින් සමන්විත වූ තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද, නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ භුණෙකින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැ-තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දේශනාගාමිනි නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ භුණෙකින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: චෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ භුණෙකින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ (නොසමග)වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ භුණෙකින් සමන්විත වූ තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ (සමග නොවූ) සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වේ.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ භුණෙකින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වේ: පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

7. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ භුණෙකින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැ-තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් සමන්විත තර්කිකකමය අධමකම ද අවිනයකම ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤානි සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං අබ්මමකමමඤ්ඤානි හොති අවිනිශ්චයකමමඤ්ඤානි දුට්ඨසන්තකඤ්ඤානි අද්දසන්තානි නිශ්චයා ආපනනිශ්චයා කතං හොති, අබ්මෙමත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤානි සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං අබ්මමකමමඤ්ඤානි හොති අවිනිශ්චයකමමඤ්ඤානි දුට්ඨසන්තකඤ්ඤානි.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ චීග්ඛෙහි සමන්තාගතං තජ්ඣියකමං අබිමකමෙඤ්ඤා ගොඤ්ඤිතසකමෙඤ්ඤා දුටුපසන්තඤ්ඤා: දෙසිනාස ආපත්තිතා කතං ගොඤ්ඤා, අබිමෙතන කතං ගොඤ්ඤා, වග්ගෙන කතං ගොඤ්ඤා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ චීග්ඛෙහි සමන්තාගතං තජ්ඣියකමං අබිමකමෙඤ්ඤා ගොඤ්ඤා අචිතසකමෙඤ්ඤා දුටුපසන්තඤ්ඤා.

10. අපරෙකිපි භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂූහෙති සමන්තාගතං. තජ්ජනියකමං අධිවට්ඨකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්තඤ්ච: අවොදෙත්වා කතං හොති, අධිසමන්ත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂූහෙති සමන්තාගතං. තජ්ජනියකමං. අධිවට්ඨකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්තඤ්ච.

11. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිගඤ්ඤාති සමන්තාගතං තජ්ජියස්සමං අබ්බකමස්සා හොති අවිතස්සමං ව දුට්ඨසන්තස්සා: අසාරෙඤා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ෂුවෙ නිගඤ්ඤාති සමන්තාගතං තජ්ජියස්සමං අබ්බකමස්සා හොති. අවිතස්සමස්සා දුට්ඨසන්තං ව.

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිගඤ්ඤාති සමන්තාගතං තජ්ජායකමමං
අධිමකමමං ච ශොඨි අවිනසකමමං ච දුට්ඨසන්තං ව: ආපත්තිං අනාරො-
පෙනා කතං භොති, අධිමෙවන කතං භොති, වශෙන කතං භොති.
ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිගඤ්ඤාති සමන්තාගතං තජ්ජායකමමං
අධිමකමමං ච ශොඨි අවිනසකමමං ච දුට්ඨසන්තං ව.

අධිමහකමදවාදසක. නිවසින.

බමම කමම දවා දසක.

1. තීරී භික්ඛවෙ අභේගති සමන්තාගතං. තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ච ගොතී විනයකම්මං ච සුට්ඨසන්නං ව: සම්මුඛා කතං ගොතී, පටිප්පල්හා කතං ගොතී, පටිඤ්ඤාය කතං ගොතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහභේගති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ච ගොතී විනයකම්මං ච සුට්ඨසන්නං ව.

8. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසමග සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

9. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: දෙසු ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ (සමග නො වූ) සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

10. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: වෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

12. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත වූ තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත වූ තර්තියකමය අධිකමය ද අවිනයකමය ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

අධිකමය දෙලොස නිමි.

ධම්මකම දෙලොස

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය ධම්මකමය යෙක්ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාව ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරී භූතයකින් සමන්විත තර්තියකමය ධම්මකමය යෙක්ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව: ආපතතිසා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපතතිසා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපතතිසා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව: ඵොදෙකා කතං හොති, සාරෙකා කතං හොති, ආපතති. ආරොපෙකා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව: සමුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව: පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව: පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව: ආපතතිසා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුට්ඨසන්නං ව.

2. මහණෙනි, අතර වූත් අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අතර වූත් අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සුක්ක තර්කයකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද, විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුටෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද දහැරින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධර්මකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද විනයකමයෙන් ද වෙයි.

6. මහණෙනි, අතර වූත් අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ප්‍රතිඥා ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධර්මකමයෙන් ද වෙයි, විනයකමයෙන් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි,

7. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධර්මකමයෙන් ද, විනයකමයෙන් ද, මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණුකූලයකින් සමන්විත තර්කයකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: දෙසනාගාමිකියා ආපතතියා කතං හොති, බම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: අද්දෙසිකාස ආපතතියා කතං හොති, බම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: වොදෙකා කතං හොති, බම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: සාරෙකා කතං හොති, බම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපතතිං ආරොපෙකා කතං හොති, බම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං බම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

බම්මකම්මදවාසකං නිවසිතං.

ආකඛබ්බමානජ්කකං

1. තීති භික්ඛවෙ අනෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා තජ්ජිකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩාකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අධිකරණකාරකො, බාලො කොති අව්‍යතෙනා ආපතතිඛුලො අනුපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුපලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා තජ්ජිකම්මං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අතර්ගත අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි. දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැත්තෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, බලකාලයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංසයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අතර්ගත අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි. තොරතුරු ඇවැත්තෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, බලකාලයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංසයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අතර්ගත අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි. වොදනා කොට කරුණ ලද්දේ වේ ද, බලකාලයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංසයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අතර්ගත අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි. සිහිපත් කරවා කරුණ ලද්දේ වේ ද, බලකාලයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංසයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අතර්ගත අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි. ඇවැත්ත නංවා කරුණ ලද්දේ වේ ද, බලකාලයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංසයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථය අනුරූපයෙන් සමන්විත තර්කානුකූලය බලකාලයෙන් ද විනයකාලයෙන් ද මනා ලෙස සංසිද්ධතෙක් ද වෙයි.

බලකාලය දෙසීමෙහි නිමි.

ආකාරවිමර්ශනානුකූලය

1. මහණෙනි, අර්ථය අනුරූපයෙන් සුඛය මහණහට සංස තෙමේ කැමැත්තෙන් (නම්) තර්කානුකූලය කරන්නේ ය: බලකාලය කරන්නේ කලක කරන්නේ පිරිසිදුවාද කරන්නේ වාක්කලක කරන්නේ සංසයා විනයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, සමත් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදහස වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති අපකර්මපරිවර්තක බලකාලයෙන් වේ ද, හිතියන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ගාතියෙහි සුඛය වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථය අනුරූපයෙන් සුඛය මහණහට සංස තෙමේ කැමැති නම් තර්කානුකූලය කරන්නේ ය,

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහති සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: අභිසීලෙ සීලච්ඡිපන්නො හොති, අජක්ඛාවාරෙ ආචාරච්ඡිපන්නො හොති, අභිද්ධිං දිට්ඨිච්ඡිපන්නො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහති සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහති සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: බ්‍රහ්මස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සබ්බස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහති සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

4. භික්ඛුනං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො දිවාදකාරකො භය්‍යකාරකො සඛෙස්ස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපතති ඛුන්දො අනපදො, එකො ගිහීංසවෙසී විහරති අනුමුලොමිකෙහි ගිහීංසවෙසෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලච්ඡිපන්නො හොති, එකො අජක්ඛාවාරෙ ආචාරච්ඡිපන්නො හොති, එකො අභිද්ධිං දිට්ඨිච්ඡිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් අඛණ්ඩාකාරීකාව සුඛාකාරීකාව සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, උතුම් වූ සමාග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරීකාව සුඛාකාරීකාව සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූද අඛණ්ඩාකාරීකාව සුඛාකාරීකාව සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියාද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියාද, සඟුරුවන්හි අසුණු කියාද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරීකාව සුඛාකාරීකාව සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුත්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වේද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදහස වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ පරිච්ඡේදයක ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේද, එකෙක් ගිහිත් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනානුලෝම නොවූ ගාහිසංසගීයෙන් සුඛාකාරීකාව වෙසේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් භික්ෂූන් තිදෙනෙකුත්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්‍ය වූද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුත්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අසුණු කියයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්ජිකමය කරන්නේ ය.

අධාරසවනං

1. තජ්ජනිකමමකතෙහි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්තිතබ්බං, තත්තායං සමමාවනනනා: න උපසමපාදෙතබ්බං. නි නිස්සයො දුසබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමමයි¹ සාදිතබ්බො, සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො, යාය ආපනතියා සමෙක්ඛ තජ්ජනිකමමං කතං හොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨකරා, කමමං න ගරහිතබ්බං, කමමිකා න ගරහිතබ්බො, න පකඝතතස්ස භික්ඛුනො උපොසමො ධරෙතබ්බො, න පචාරණා ධරෙතබ්බො, න සවචනියං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔක්කාසො කාරෙතබ්බො, න මොදෙතබ්බො, න සාපරතබ්බො, න භික්ඛුනි¹ සමපයොජෙතබ්බන්ති.

අධාරසවනං නිබ්බිතං.

නිපට්ඨපසංගමෙනබ්බඅධාරසකං

1. අථ බො සමෙක්ඛා පඤ්ඤකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකමමං අකාසි, තෙ සමෙක්ඛ තජ්ජනිකමමකතා සමමා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙනති, නෙජාරං වත්තන්ති, භික්ඛු උපසමිකමිත්වා එවං වදෙනති: මයං ආවුසො සමෙක්ඛ තජ්ජනිකමමකතා සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙම, නෙජාරං වත්තාම, කථනනුබො අමොහි පට්ඨපජ්ජෙතබ්බන්ති, තභවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං, “තෙන හි භික්ඛුවෙ සමෙක්ඛා පඤ්ඤකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකමමං පට්ඨපසංගමෙතඤ්ඤා.”

2. පඤ්ඤා භික්ඛුවෙ අමොහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ඨපසංගමෙතබ්බං: උපසමපාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමමයිං සාදිතයි, සමමතො¹පි භික්ඛුනියො ඔවදති, ඉමෙහි බො භික්ඛුවෙ පඤ්ඤකලොභිතකානං භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ඨපසංගමෙතබ්බං.

3. අපරෙති¹පි භික්ඛුවෙ පඤ්ඤකලොභිතකානං භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ඨපසංගමෙතබ්බං: යාය ආපනතියා සමෙක්ඛ තජ්ජනිකමමං කතං හොති තං ආපනතියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤා වා තාදිසිකං, තතො වා පාටිට්ඨකරං, කමමං ගරහති, කමමිකෙ ගරහති, ඉමෙහි බො භික්ඛුවෙ පඤ්ඤකලොභිතකානං භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ඨපසංගමෙතබ්බං.

1. භික්ඛු භික්ඛුනි, සං.

අවමාලාය වන

1. මහණෙනි, තර්කානුකූල කරණ ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැතිය යුතු යි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යය වී උපසම්පද කම් නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. හෙරණකු තමනට උවටත් පිණිස නොගත යුතු යි. භික්ෂුනොපාදකසම්මතිය නොපිළිගත යුතු යි. සම්මතිය ලද්දකු විසින් ද මෙහෙණන්හට අවවාද නොකළ යුතු යි. යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැතට නැවත නොපැමිණිය යුතු යි. එබඳු අනෙක් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකම් නොගැරහිය යුතු යි. තර්කානුකූල කළ භික්ෂුනු නොගැරහිය යුත්තාහ. ප්‍රචක්ෂ්ණ මහණහුගේ උපොසථකම් නොතැබිය යුතු යි. පවාරණය නොතැබිය යුතු යි. සම්මතිය කම් නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි දෙවුනනතුරු නොදැරිය යුතු යි. වොදනාවට අවසර නොගත යුතු යි. (පිණෙට් මහණකුට) වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතු යි. භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොගෙදිය යුතු යි.

අවමාලාය වන නිමි.

නොසංකිද්‍රවිය යුතු අවමාලාය වන

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොකිතක භික්ෂුන්හට තර්කානුකූල කෙළේ ය. සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ මහණ මනා ව පවතිත්. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙත්. නික්කරණ වත් පුරත්. භික්ෂුන් වෙත එළඹ, “ඇවැත්නි, සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලෝම ව පවතිමු, වරදින් මිදෙමු වස් පැවැතිය යුතු වන පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මෙසේ කියත්. භික්ෂුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ කැළ කළහ. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේකා:) “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොකිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූල සංකිද්‍රවාය.”

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි: උපසම්පද කම් කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය පිළිගනී ද, සම්මත කරණ ලැබූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අනාමික අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි: යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකම් ගරහයි ද, කාරක සහනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසෙන් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. පක්කතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සචච්ඡිකං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපනොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකම්මෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

න පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. න උපසමාදෙති, න නිස්සං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨපෙති, න භික්ඛුනොචාදකසමමති. සාදිසති, සමමනො'පි භික්ඛුතිස්සො න ඔවදති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චනබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. යාය ආපතති, සබ්බෙත තජ්ජිකම්මං කතං හොති තං ආපතති. න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං චා තාදිසිකං, තසො චා පාට්ඨිතරං. කම්මං න ගරහති. කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. න පක්කතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සචච්ඡිකං කරොති. න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඕකාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපනොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකම්මෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමෙතඛබ්බ]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. තෙති භික්ඛවෙ පඤ්චකලොතිතකෙති භික්ඛුති සබ්බං උපසමිකම්මං, එකංසං උත්තරාසඛිකං කරිති. බුඩ්ධිකං භික්ඛුතං පාදෙ චංදිති, උකභුට්ඨිකං නිසිදිති, අඤ්ඤං පඤ්ඤෙති, එවමස්ස වචනිස්සො: "මයං හතෙත සබ්බෙත තජ්ජිකම්මකතා සමමා වතතාම, ලොමං පානෙම, තෙජ්ජාරං වතතාම, තජ්ජිකස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සඤ්ඤිං යාචාමා"ති. දුතියමි යාචිතබ්බො, තතියමි යාචිතබ්බො, චූෂතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො;

4. මහණෙනි, අඛය අපෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය නොනැවැත්විය යුතු යි: ඉඳහි භික්ෂුවගේ උපොසථය තබයි ද, පචාරණය තබයි ද, සම්මතීයකමය කරයි ද, වෙහෙර දෙවුකම කරයි ද, වොදනාවට අවසර ගනී ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛය අපෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය නොසංසිදුවිය යුතු යි.

නොසංසිදුවිය යුතු අඛය අපොළොස නිමි.

සංසිදුවිය යුතු අපොළොස

1. “මහණෙනි, අඛය පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය සංසිදුවිය යුතු යි: උපසම්පද කම් නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැත් කරවා නොගනී ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතීය නොපිළිගනී ද, සම්මතීය ලද්දේද මෙහෙණතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය සංසිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අඛය වූද අඛය පසෙකින් යුක්ත මහණතට කළ තර්කීයකමය සංසිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැත්තන් නිසා සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලද්දේවේ නම් ඒ ඇවැත්තට නැවත නොපැමිණෙයි ද, එබඳු අත් ඇවැත්කටත් නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණෙයි ද, විනයකමයට නොගරහයි ද, කමය කළ සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුක්ත මහණතට කළ තර්කීයකමය සංසිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඛය අපෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය සංසිදුවිය යුතු යි: පුට්ඨත් මහණහුගේ උපොසථය නොතබයි ද, පචාරණය නොතබයි ද, සම්මතීයකමය නොකරයි ද, වෙහෙර දෙවු තනතුර නොදරයි ද, වොදනාවට අවසර නොගනී ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛය අපෙකින් යුක්ත මහණතට කළ තර්කීයකමය සංසිදුවිය යුතු යි.

සංසිදුවිය යුතු අපොළොස නිමි.

[සංසිදුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ තර්කීයකමය සංසිදුවිය යුතු යි: මහණෙනි ඒ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ සිවුර එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උළුව යෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වෙයි: “සාමනී, සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු. භික්ෂුතට අනුව පවතිමු, තිස්තරණ ව්‍යතති පවතිමු. තර්කීයකමයාගේ සංසිදුවීම යඳිමු” යනු යි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි.

2. “සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙත සංඛේසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙජ්ජාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපසංගද්ධිං යාවන්ති. යදි සංඛේසං පත්තකල්ලං, සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපසංගමෙහොය. එසා ඤාතිති.

සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙත සංඛේසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙජ්ජාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපසංගද්ධිං යාවන්ති. සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපසංගමෙහොය. යසංගසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මසං පටිපසංගද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නතඛමති, සො හාසෙය්ස.

දුතියමි ඵතමස්සං වදාමි: සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙත සංඛේසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙජ්ජාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපසංගද්ධිං යාවන්ති. සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපසංගමෙහොය. යසංගසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මසං පටිපසංගද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නතඛමති, සො හාසෙය්ස.

තතියමි ඵතමස්සං වදාමි. සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙත සංඛේසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙජ්ජාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපසංගද්ධිං යාවන්ති. සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපසංගමෙහොය. යසංගසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මසං පටිපසංගද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නතඛමති, සො හාසෙය්ස.

පටිපසංගද්ධිං සංඛේසන පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං. ඛමති සංඛේසං, තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

2. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසා. මේ පණ්ඩිත-
ලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කානුකූලය කරණ ලැබුවාහු මනා ව
පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්.
තර්කානුකූලයාගේ සංහිද්වීම යදින්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ
නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කානුකූලය සංහිද-
වන්නේ ය. මේ සද්ධතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා. මේ පණ්ඩිතලොභිතක
භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කානුකූලය කරණ ලැබුවාහු මනා ව පවතින්.
භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි (වරදින් මිදෙනු වස්
පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතින්. තර්කානුකූලයාගේ සංහිද්වීම යදින්.
සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කානුකූලය සංහිදවයි.
පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූලය සංහිද්වීම යම් ආයුෂ්මතක්
හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි
නම්, හෙ තෙමේ කියා.වා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ
වචනය අසා. මේ පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කානු-
කූලය කරණ ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව
පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තර්කානුකූලයාගේ සංහිද්වීම යදින්.
සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූලය සංහිදවයි.
පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූලය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක්
හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්,
හෙ තෙමේ කියා.වා.

තෙවෙනිවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය
අසා. මේ පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කානුකූලය
ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි
පවතින්. තර්කානුකූලයාගේ සංහිද්වීම යදින්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොභිතක
භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූලය සංහිදවයි. පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන්ගේ
තර්කානුකූලය සංහිද්වීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ
නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියා.වා.

පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූලය සංඝයා විසින් සංහිද්වන
ලදී. සංඝයාට එය රූපි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ
සලකමි” යනු යි.

2. නියසාකම්මං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො කොති, අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා.

2. යෙන භික්ඛු අපට්ඨො, -පෙ-තෙ උරුකායනති බිහනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සංඝං සනතිපාතාපෙඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි:

“සච්චං කිර භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො ගොති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා”ති. “සච්චං හගවා”.

4. විහරති බුද්ධා හගවා: “අනුච්ඡිකං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනුලොමිකං අපාතිරූපං අස්සාමණ්‍යං අකපටියං අකරුණිකං. කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා.

2. නිගන්වනම්

1. එකමයෙහි ආයුෂ්‍යයේ සෞඛ්‍යය හිඳිනු නෙමේ අවසාන වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනිපරිවේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ හිතියනියෙන් යුක්ත ව වෙනෙයි. එකෙයින් හිඳිනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශ්‍රපරිකාශනා කරන්නාහු, මානව දෙන්නාහු, අභ්‍යන්ත කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙයින් සතුටු වන සුළු, පට්ට පිළිකුල් කරණ කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසීම කරවා (සාක කරණ) හික්මෙනු කැමැති යම් හිඳිනු වෙත් ද, ඒ හිඳිනු “කෙසේ නම් සෞඛ්‍යය හිඳිනු නෙමේ බාල වූයේ, අවසාන වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනිපරිවේද රහිත වූයේ හිතියන් හා එකට ගැටුනේ නොගැළ-පෙන්නා වූ හිතියනියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, එකෙයින් හිඳිනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශ්‍රපරිකාශනා කරන්නාහු, මානව දෙන්නාහු අභ්‍යන්ත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ”යි (සෞඛ්‍යය මහණුන්ගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිටත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරා-වත්. ඉක්බිති ඒ හිඳිනු මේ කරුණ හාගාවතුන් වහන්සේට සැල කලාහු ය.

3. එකල්හි හාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි හිඳිනුසංඝයා රැස් කරවා, හිඳිනු විවෘල ගේක:

“මහණෙනි, සෞඛ්‍යය මහණ නෙමේ අවසාන වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ හිතියනියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද? එකෙයින් හිඳිනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශ්‍රපරිකාශනා කරන්නාහු, මානව දෙන්නාහු, අභ්‍යන්ත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්” යනු සැබෑ ද? (ඇසූ සේක). “හාගාවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි ඔහු උත්තර දුන්හ.

4. “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නොසුදුසු ක්‍රියාවෙකි. ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අසුන්තෙකි. ඉමණයකට අයත් නොවූයෙකි, කැප නොවූයෙකි, නොකළ යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ නෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අවසාන වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනිපරිවේද රහිත වූයේ හිතියන් හා එකට ගැටුනේ, අනුලෝම නොවූ හිතියනියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, එකෙයින් හිඳිනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශ්‍රපරිකාශනා කරන්නාහු, මානව දෙන්නාහු, අභ්‍යන්ත කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. “තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදග -පෙ-.” විගර්හිනිං ධම්මං කථං කතවා භික්ඛු ආමනෙතයි: “තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකම්මං කරොතු නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බනති. එවං ව පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු වොදෙතබ්බො, ථවාදෙතා සාරෙතබ්බො, සාරෙතා ආපනති ආරුපෙතබ්බො, ආපනති ආරුපෙතා ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

6. සුණාතු මෙ හතෙන සඛෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙනා ආපනතිබ්‍රහ්මො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනනු-ලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා මූලාය පටිකස්සනතා මානතතං දෙනතා අබෙහනතා, යදි සඛසස්ස පතතකල්ලං සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකම්මං කරොය්‍ය නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බනති. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ හතෙන සඛෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙනා ආපනතිබ්‍රහ්මො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනනු-ලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා මූලායපටිකස්සනතා මානතතං දෙනතා අබෙහනතා, සඛෙසා සෙය්‍ය-සකස්ස භික්ඛුනො නියසසකම්මං කරොති නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බනති. යස්සායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසස කම්මස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බනති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදමි. -පෙ- තතියමි ඵතමත්ථං වදමි. සුණාතු මෙ හතෙන සඛෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙනා ආපනතිබ්‍රහ්මො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා, මූලාය පටිකස්සනතා, මානතතං දෙනතා, අබෙහනතා, සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකම්මං කරොති නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බනති. යස්සා-යසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකම්මස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බනති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙසන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකම්මං, නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බනති. ඛමති සඛසස්ස, තස්මා භුණ්ති. එවමෙනං ඛාරයාමි”ති.

5. “මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පහත් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහත් වුවන්ගේ ඒ පහත් බව වැඩිම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැළි දු මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ නොපහත් බව පිණිස ද, පහත් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතී ය”යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැඹුණු සේක. ගරභා දූතාමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමැතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙයාසක භික්ෂුහට “තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු යැ”යි නියායකමය කෙරෙවා. මහණෙනි, ඒ නියායකමය ද මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු කොට සෙයාසක මහණ තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යාකූල වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා, මේ සෙයාසක මහණ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකාසනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙයාසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියායකමය කරන්නේ ය. මේ ඤාතී යයි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසවා. මේ සෙයාසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි, හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකාසනය කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙයාසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියායකමය කෙරෙයි. සෙයාසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියායකමය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් හෙ තෙමේ කියවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි.... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. මේ සෙයාසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකාසනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙයාසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියායකමය කෙරෙයි. සෙයාසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියායකමය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් හෙ තෙමේ කියවා. සංඝයා විසින් සෙයාසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියායකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිතර ය. මේ කරුණ මෙසේ ධරමි” යනු යි.

අධම්මකම්මදවාදසකං

1. තීභි භික්ඛවෙ අබ්භෙති සමන්තාගතං නියසංකල්පං අධම්ම-කල්පකම්මං හොති, අවිතසකල්පකම්මං දුට්ඨපසන්නකම්මං අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤා කතං හොති. ඉදෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභ්ඛෙතිභි සමන්තාගතං නියසංකල්පං අධම්මකල්පං ච හොති, අවිතස-කල්පකම්මං, දුට්ඨපසන්නකම්මං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීභ්ඛෙතිභි සමන්තාගතං නියසංකල්පං අධම්මකල්පං ච හොති, අවිතසකල්පකම්මං, දුට්ඨපසන්නකම්මං අනාපතනියා කතං හොති, අද්දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, ද්දෙසිකාය ආපතනියා කතං හොති...

3. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපතනියා අනාදරෙත්වා කතං හොති...

4. අපරෙති'පි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

5. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

6. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

7. අපරෙති'පි -පෙ- අනාපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

8. අපරෙති'පි -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

9. අපරෙති'පි -පෙ- ද්දෙසිකාය ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති ...

10. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

11. අපරෙති'පි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපතනියා අනාදරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති. ඉදෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභ්ඛෙතිභි සමන්තාගතං නියසංකල්පං අධම්මකල්පකම්මං හොති අවිතසකල්පං ච දුට්ඨපසන්නං ච.

නියසංකල්පම අධම්මකල්පම දවාදසකං නිවසිතං.

അമിതകുഴപ്പം

1. “මහණෙනි, අඛත භූතේන්න් හුත් තියස්සකම්ම අඛමිකම්මෙක් ද අපිතයකම්මෙතෙක් ද, නොසංහිදුතෙක් ද වෙයි: අඛමුඛගෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, නොපිලිපිත කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛත භූතේන්න් හුත් තියස්සකම්ම අඛමිකම්මෙක් ද අපිතයකම්මෙතෙක් ද මනාව නොසංහිදුතෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙකි, අනා චුද අඛි භුණෙකින් යුක්ත නිසංසකමය අධිකමයෙක් ද අපිතකමයෙක් ද නොසංසිද්ධෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසු ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

3. අත්‍ය වූ ද... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද,
සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත නො නංවා කරණ
ලද්දේ වෙයි ද...

4. අතෘ වූ ද... අසම්පූර්ණ කාරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකයන් කාරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ (අසම්පූර්ණ) සංඝයා විසින් කාරණ ලද්දේ වෙයි ද...

5. අත්‍යවූ ද... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිමයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහවූ සංඝතා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

6. අතර වූ ද.. පිළිගත නොගෙන කරුණ ලද්දේ වෙසි ද, අඛණ්ඩයන් කරුණ ලද්දේ වෙසි ද, ව්‍යාප්ත වූ සංකල්ප විසින් කරුණ ලද්දේ වෙසි ද...

7. අත්‍යවැදගත් අවශ්‍යතා තෘප්තිකරණය කිරීමේදී, අධිකාරීන්
කරුණාකර ලේඛනවලින්, ව්‍යාජව සහතික කරන ලද ලේඛන ද...

8. අතර වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙසි ද, අධමයෙන් කරණ ලද්දේ වෙසි ද, ව්‍යාග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙසි ද...

9. අත්‍යවශ්‍ය වෛද්‍ය ආවේණික කරණ ලද්දේ, වෙසි ද, අධිමගන් කරණ ලද්දේ වෙසි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙසි ද...

10. අත්‍ය වූ ද... වෛද්‍යා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අඩම්තෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සාකසා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

11. අතර වූ ද... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අඩමිඟෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහවූ සංඝ්‍යා පිහිත් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

12. අත්‍යවුද ... ඇවැත නොතොටා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යාභු වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අධ්‍යාන භූෂණයක් යුක්ත නියමානුකූල අධම්මකම්මෙන් ද අවිතරානුකූලයෙන් ද මනාව නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.

ബിംബനാഥിതലയിൽ അമിതമായി മദ്യപ്രാപ്തി നില.

ධම්මකමමදවාදසකං

1. තීඝි භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: සමුච්චා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීඝඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීඝඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.

3 අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපත්තියා ආරුපෙඤා කතං හොති.

4. අපරෙති'පි -පෙ- සමුච්චා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

5. අපරෙති'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

6. අපරෙති'පි -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

7. අපරෙති'පි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

8. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

9. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

10. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

11. අපරෙති'පි -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපත්තියා ආරුපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීඝඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

නියසසකමෙ ධම්මකමමදවාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මෝලෝභ

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුකූලයෙන් යුක්ත නියසාකමය ධම්මකම්මයෙන් ද විනයකම්මයෙන් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වේ: සමුච්චයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් යුක්ත නියසාකමය ධම්මකම්මයෙන් ද විනයකම්මයෙන් ද, මනා ව සංහිදුකෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අනාසවු ද අඛණ්ඩානුකූලයෙන් යුක්ත නියසාකමය ධම්මකම්මයෙන් ද විනය කම්මයෙන් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වේ: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් යුක්ත නියසාකමය ධම්මකම්මයෙන් ද විනයකම්මයෙන් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වෙයි.

3. අනාසවු ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. අනාසවු ද... සමුච්චයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. අනාසවු ද... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. අනාසවු ද... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. අනාසවු ද... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. අනාසවු ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. අනාසවු ද... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. අනාසවු ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අනාසවු ද... සිහිපත් කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. අනාසවු ද... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් යුක්ත නියසාකමය ධම්මකම්මයෙන් ද විනය කම්මයෙන් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වෙයි.

නියසාකමයෙහි ධම්මකම්මය දෝලෝභ නිමි.

ආකඩබ්බමානුෂකය.

1. තීති භික්ඛවෙ අබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බස්ස අධිකරණකාරකො. බාලො හොති අබ්‍යතො, ආපත්තිවිත්‍රලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තා-ගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපනො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, අතිද්වේසා ද්වේවිපනො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ-බ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍ය-කමමං කරෙය්‍ය: එකො හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බස්ස අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අබ්‍යතො, ආපත්තිවිත්‍රලො අනපදො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපනො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අතිද්වේසා ද්වේවිපනො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියය්‍යකමමං කරෙය්‍ය.

නියය්‍යකමමෙ ආකඩබ්බමානුෂකයං නිවර්තං.

ආකඩබමානජකකය

1. මහණෙනි, අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ (ඇවැත් වෙයි නොවෙයි ආදී) විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, අවසාන වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපතති පරිවේද ද රහිත බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසඨයෙක් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අත්ත වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමසන්ද්‍යජියෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්ත වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, දමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සගුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක් කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් අවසාන වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපතති පරිවේද නොදත් බාලයෙක් වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ ශාසනයට අනුකූල නොවූ ගිහි සංසඨයෙක් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්ත වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තමාචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තම වූ සමසන්ද්‍යජියෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්ත වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

නියසසකමයෙහි ආකඩබමානජකකය නිමි.

2. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛේසා ඤාපෙනතෙබ්බා:

“සුණාභු මෙ භතෙන සඛේසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඛේසන නියසාකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙඤ්ඤාරං වතනති, නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධිං යාවති. යදි සඛේසසා පතනකල්ලං සඛේසා සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාකමමං පටිපසාසාද්ධතො, එසා ඤාතති.

සුණාභු මෙ භතෙන සඛේසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඛේසන නියසාකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙඤ්ඤාරං වතනති, නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධිං යාවති. සඛේසා සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාකමමං පටිපසාසාද්ධතො. යසායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධි, සො භුණ්හසා. යසා නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමෙත්ථං වදාමි. සුණාභු මෙ භතෙන සඛේසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඛේසන නියසාකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙඤ්ඤාරං වතනති, නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධිං යාවති. සඛේසා සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාකමමං පටිපසාසාද්ධතො. යසායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධි, සො භුණ්හසා. යසා නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියමපි එතමෙත්ථං වදාමි. සුණාභු මෙ භතෙන සඛේසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඛේසන නියසාකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙඤ්ඤාරං වතනති, නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධිං යාවති. සඛේසා සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාකමමං පටිපසාසාද්ධතො. යසායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාසා කමමසා පටිපසාද්ධි, සො භුණ්හසා. යසා නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිපසාද්ධිං සඛේසන සෙය්‍යසකසා භික්ඛුනො නියසාකමමං. ඛමති සඛේසසා. තසමා භුණති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

නියසාකමමං නිබ්බිතං දුතියං.

3. පබ්බාජනියකමමං

[අසාජිපුනබ්බසුකානං අනාවාරං]

1. තෙන බො පන සමයෙන අසාජිපුනබ්බසුකා තාම කිංචාභිජිසාමි. ආවාසිකා භොතති අලජ්ජිතො පාපභික්ඛු. තෙ එවරුපං අනාවාරං ආවරනති: මාලාවච්ඡං රොපෙනතිපි රෙපාපෙනතිපි, සිඤ්ඤානතිපි, සිඤ්ඤාපෙනතිපි, ඔචිතනතිපි, ඔචිතාපෙනතිපි, ගඤ්ඤෙනතිපි, ගඤ්ඤාපෙනතිපි, එකතොවණටිකමාලං කරුනතිපි, කරුපෙනතිපි. උභතොවණටිකමාලං කරුනතිපි, කරුපෙනතිපි. මඤ්ඤිකං කරුනතිපි, කරුපෙනතිපි. විබුහිකං කරුනතිපි, කරුපෙනතිපි. වටංසකං කරුනතිපි, කරුපෙනතිපි. ආවෙලං කරුනතිපි, කරුපෙනතිපි. උරලජ්ජං කරුනතිපි, කරුපෙනතිපි.

2. ව්‍යාකූල වූ ප්‍රබල මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙතේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතී. (භික්ෂුන්හට) අනුකූල ව පවතී. (අටලොස්) නිසාරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. ඉදින් සබ්බසාට පැමිණි කල් ඇති කමය වේ නම් සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ, මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිසාරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවෙනුව ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිසාරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවෙනුව ද මේ කරුණ කියමි. සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබූ මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ මැනවින් පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිසාරණ වන පුරයි. (හේ) නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

සබ්බසා විසින් සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන ලදී. සබ්බසාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

දෙවන නියසසකමය නිමයේ ය.

3. පට්ඨාප්තියකමය

[අසසප්පනබ්බසුකයන්ගේ අනාවාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලී අසසප්ප් පුනබ්බසුක නම් වූ පවට පිඤ්ඤාල නො කරණ ලාමක මහණහු කීටාගිජ්ජෙහි ආවාසික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙත්: තුමුද මල්පාල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමුද දිග ඉසින්, අනුත් ලවා ද ඉසුවත්. තුමුද මල් කෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් කෙලවත්. තුමුද මල්දම් ගොතත්, අනුත් ලවා ද මල්දම් ගොතවත්. එක් පසකට තවු සිටුනාසේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. දෙපසට තවු සිටුනාසේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. තුමුද මල්කැන් කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. හිඳි ඇදියෙකින් ඇවුහු මල්දම් (පිටුකිකාවන්) තුමුද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවසංසක) තුමුද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. කණු පලඳනා මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. උර පලඳනාවන් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: පක්ඛතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සච්චනියං කරෙති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔක්කාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨනබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

න පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසං නිට්ඨිතං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසං.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නියසංකම්මං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ථිං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුතියො න ඔවදති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චනබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: ශාය ආපතති ශාය සබ්බෙත නියසංකම්මං කතං කොති තං ආපතති න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: න පක්ඛතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, න පචාරණං ධරෙති, න සච්චනියං කරෙති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔක්කාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨනබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමෙතඛබ්බං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකෙති භික්ඛුතා සබ්බං උපසම්බුද්ධිං එකංසං උත්තරසම්බුද්ධිං කරන්තා බුද්ධිංසං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣනං උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතං අඤ්ජලිං පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනියො: “අහං හතෙන සබ්බෙත නියසංකම්මං කතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, තෙජ්‍ජාරං වත්තාමි, නියසංකම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං ආවාමි”ති. දුතියමපි ආචිතබ්බො. තතියමපි ආචිතබ්බො,

4. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු: ප්‍රචයනක් මහණෙකුගේ පොහොසත් තත්ත්වය, පවුරුණු තත්ත්වය, සම්මතනියකමය කෙරෙහි, වෙනෙරු දෙවූ බව කෙරෙහි ද, අනුනව වොදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගනී ද, (ප්‍රචයනක් මහණකුට) වොදනා කෙරෙහි, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවා ද, හිසුන් උනුත් හා කලහයෙහි නොදැද. මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු.

නොසංහිද්විය යුතු අවලෝකන නිමිත්තය.

සංහිද්විය යුතු අවලෝකන

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංහිද්විය යුතු: තමා උපාධ්‍යායව උපසරත් නොකෙරෙහි ද, නිස නොදෙහි ද, හෙරණකු උච්චතව යොදා නොගනී ද, මෙහෙණින්-හට ඔවා දීමේ සමත්තිය නොඉවසයි ද, සමත්තිය ලද්දේ නමුත් ඔවා නොදෙහි ද, මහණෙනි, මේ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංහිද්විය යුතු.

2. මහණෙනි, අනාගත වූ ද පඤ්චාසනයෙකින් යුක්ත මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංහිද්විය යුතු: යම් ඇවැත්තට සමසයා විසින් (මනුෂ්‍ය) නියායානුකූල කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැත්තට නොපැමිණේ ද, එවැනි දත් ඇවැත්තට හෝ නොපැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැත්තට හෝ නොපැමිණේ ද, (කරණ ලද) විනයකමය නොගරහා ද, විනය-කමය කලමුත් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංහිද්විය යුතු.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංහිද්විය යුතු. ප්‍රචයනක් මහණකුගේ පොහොසත් තත්ත්වය, පවුරුණු තත්ත්වය, සම්මතනියකමය නොකෙරෙහි, වෙනෙරෙහි දෙවූ තැනැත්තා නොසිටී ද, වොදනා පිණිස අවකාශ කරවා නොගනී ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, හිසුන් උනුත් කලහයෙහි නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංහිද්විය යුතු.

සංහිද්විය යුතු අවලෝකන නිමිත්තය.

[සංහිද්වීම]

1. මහණෙනි, නියායානුකූල මෙසේ සංහිද්විය යුතු: ඒ සෙයාසක මහණෙකු විසින් සමසයා වෙත එළඹ උතුරුසක එකක් කොට පොරොවා වැඩිමහලු හිසුන්ගේ පා වැද උත්තමකව හිඳ ඇදීලී බැඳ ගෙන මෙසේ නියායානුකූල වන්නේ ය: “වහන්ස, මම සමසයා විසින් නියායානුකූල කරණ ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිසුන් අනුව පවතිමි. (අපොඤ්ඤා) නිසාරණ වහ අනුව පවතිමි. නියායානුකූලයෙන් සංහිද්විත යදිමි” යි. දෙවෙනුව ද යදිම යුතු. තෙවෙනුව ද යදිම යුතු.

අවධාරණය:

1. නියමකමකන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමා වතතිබ්බං. තත්තායං සමා වතනනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නියමයො දුතබ්බො, න සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති සාදි-තබ්බො, සමනෙනපි භික්ඛුනියො න වෙදිතබ්බො, යාස ආපත්තියා සඤ්ඤා නියමකමං. කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨකරු, කමං න ගර්භිතබ්බො, කමිසිකා න ගර්භිතබ්බො, න පනතනාසං භික්ඛුනො උපොසථො: ඤාපනතබ්බො, න පමාදනං ඤාපනතබ්බො, න සමවතියං කාතබ්බං, න අනුචාරො පටිපෙකබ්බො, න ඉතොසා කාරෙතබ්බො, න වොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛුනි සමසංයොජෙතබ්බන්ති.

නියමකමෙ අවධාරණය: නිවර්තනං.

න පටිපසංගමෙහතිබ්බඅවධාරණය:

1. අථ ඛො සඤ්ඤා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියමකමං: අකාසි නියමාය තෙ වතබ්බන්ති. සො සඤ්ඤා නියමකමෙකතො කුලාණ-මිතෙන සෙවමානො හජමානො පසිරුපාසමානො උද්දිසාරෙතො පරිපුර්වතො ඛත්තසුතො හොති ආගතාගමො ධර්මධරෙ විනයධරෙ මාතිකාධරෙ පණ්ණිතො ව්‍යතො මෙධාපි ලජ්ජා කුසකුට්ඨතො සිකා-කාමො. සො සමා වතති, ලොමං පාතෙති, තෙසාරං වතති. භික්ඛු උපසමකමිති, එවං වදෙති: “අතං ආවුතො සඤ්ඤා නියමකමෙකතො සමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙසාරං වතනාමි, කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බං”න්ති. භගවතො එතමන් ආරෙවෙසුං. “තෙන භි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියමකමං පටිපසංගමෙහතු.”

2. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අඤ්ඤා සමනාගතස්ස භික්ඛුනො නියමක-කමං න පටිපසංගමෙහතිබ්බං: උපසම්පාදෙති, නියමයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති සාදිසිකා, සමනො’පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමනසං භික්ඛුනො නියමකමං න පටිපසංගමෙහතිබ්බං.

3. අපරෙහි’පි භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමනසං භික්ඛුනො නියමකමං න පටිපසංගමෙහතිබ්බං: යාය ආපත්තියා සඤ්ඤා නියමකමං කතං හොති තං ආපත්තියා ආපජ්ජිතා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨකරං, කමං ගර්භිතා, කමිසිකා ගර්භිතා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමනසං භික්ඛුනො නියමකමං න පටිපසංගමෙහතිබ්බං.

අමලොස්වත

1. මහණෙනි, නියසසකමය කරුණු ලැබූ මහණහු විසින් මනා ව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (තමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පද නොකළ යුතුයි, නිස නොදිය යුතුයි, සාමණේරකෙනෙකු උපසම්පාතය පිණිස නොතබාගත යුතුයි, භික්ෂුනොවාදකසම්මතිය නොපිළිගත යුතුයි, ඒ සමමතිය ලැබුවහු විසින් ද මෙහෙණින්තට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැතක් කරුණකට සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දේ ද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතුයි, එබඳු අන් ඇවැතකට ද නොපැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නොපැමිණිය යුතුයි, විනයකමයට නොගැරතිය යුතුයි, කමය කළ භික්ෂුන්ට නොගැරතිය යුතුයි, ප්‍රවතක් මහණහුගේ පොභාය නොතැබිය යුතුයි, පචාරණය නොතැබිය යුතුයි, සමමතියකමය නොකළ යුතුයි, විහාරයෙහි දෙවු තනතුරු නොපිහිටිය යුතුයි, වොදනා පිණිස අවසර නොගත යුතුයි, වොදනා නොකළ යුතුයි, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතුයි, භික්ෂුන් ඔවු-නොවුන් හා කලක පිණිස නොයෙදෙවිය යුතුයි.

නියසසකමයෙහි අමලොස්වත නිමි.

නොසංහිදුවියයුතු අමලොස්වත

1. ඉක්බිත්තෙන් සබස තෙමේ සෙයසක මහණහට 'තා විසින් මහතෙරකෙනෙකුන් ඇසුරු කොට විසිය යුතුය'යි නියසසකමය කෙළේය. සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණු ලැබූ හෙ තෙම කලණ-දුතුරන් සෙවිනේ, බජනුයේ, ඇසුරු කරුණුයේ, උදෙසවනුයේ, නැවත නැවත විචාරණුයේ, වාචොද්ගත කොට ගත් ආගමය ඇති, ධම්මාර, විනයධර, මාතෘකාධර, පණ්ණිත, වාසනා, ප්‍රඥවත්, ලජ්ජී, සුඵවරදෙහි ද බුදුකුස් කරුණ, සිසාකාමී වූ බහුශ්‍රැතයෙක් වෙයි. හෙ තෙම මනා ව පවතී. (මන් බැහැර ලා) මහතෙරුන් අනුව පවතී. නිසාරණය පිණිස පවතී. භික්ෂුන් සැරා එළඹ, "ඇවැත්නි, මම සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දෙමි මොනොවට පවතිමි, අනුලොම වැ පවතිමි, නිසාරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ"යි මෙසේ කියයි. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ. "මහණෙනි, එසේ වී නම් සබස තෙමේ සෙයසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවාය."

2. මහණෙනි, අභග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු: උපසපත් කෙරෙහි ද, නිස දෙසි ද, භගරණකු තමාට උට්ටකෙහි යොදා ගනී ද, මෙහෙණින්තට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමමතිය ලැබුයේත් මෙහෙණින්තට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අභග පසින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අතෘ වූ ද අභග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු: යම් ඇවැතකට සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද නම්, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අතින් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කමය ගරහා ද, කම් කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු.

2. තෙ කුලීජීනං කුලඛිතානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්භානං කුලදුසීනං එභතොවණ්ඨිකමාලං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. උභතොවණ්ඨිකමාලං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. මඤ්ඤිකං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. විඛුනිකං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. වටංසකං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. ආවෙලං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. උරව්දං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි.

3. තෙ කුලීජීනි කුලඛිතානි කුලකුමාරීනි කුලසුණ්භානි කුලදුසීනි සද්ධං එකභාජනෙපි භුඤ්ඤති. එකථාලකෙපි පිචනති. එකාසනෙපි නිසිද්දනති. එකමඤ්ඤෙපි භුට්ඨෙට්ඨනති. එකඝරණාපි භුට්ඨෙට්ඨනති. එකපාපුරණාපි භුට්ඨෙට්ඨනති. එකඝරණ පාපුරණාපි භුට්ඨෙට්ඨනති. විකාලෙපි භුඤ්ඤති. මජ්ඣමි පිචනති. මාලාගකච්ඡෙප්පනමි බාණෙනති.-

තච්චනතිපි. ගායනතිපි. වාදෙනතිපි. ලාසෙනතිපි. නච්චනතියාපි නච්චනති. නච්චනතියාපි ගායනති. නච්චනතියාපි වාදෙනති. නච්චනතියාපි ලාසෙනති. ගායනතියාපි නච්චනති. ගායනතියාපි ගායනති. ගායනති-යාපි වාදෙනති. ගායනතියාපි ලාසෙනති. වාදෙනතියාපි නච්චනති. වාදෙනතියාපි ගායනති. වාදෙනතියාපි වාදෙනති. වාදෙනතියාපි ලාසෙනති. ලාසෙනතියාපි නච්චනති. ලාසෙනතියාපි ගායනති. ලාසෙනතියාපි වාදෙනති. ලාසෙනතියාපි ලාසෙනති.-

අධිප්පදෙපි කීලනති. දසප්පදෙපි කීලනති. ආකාසෙපි කීලනති. පරිහාරප්පෙපි කීලනති. සනතිකායපි කීලනති. බලිකායපි කීලනති. ඝටිකායපි කීලනති. සලාකහණේනපි කීලනති. අනෙකපි කීලනති. පඛ්ඛවීරෙනපි කීලනති. වඛ්ඛකෙනපි කීලනති. මොක්ඛවිකායපි කීලනති. විභූලකෙනපි කීලනති. පත්තාලකෙනපි කීලනති. රජකෙනපි කීලනති. බහුකෙනපි කීලනති. අකඛරිකායපි කීලනති. මනෙසිකායපි කීලනති. යථාචර්ජෙනපි කීලනති. ගජච්ඡමිපි සිකඛනති. අසුසමිපි සිකඛනති. රජසමිපි සිකඛනති. බහුසමිපි සිකඛනති. ඵරුසමිපි සිකඛනති. ගජච්ඡමිපි පුරතො බාවනති, අසුසමිපි පුරතො බාවනති, රජසමිපි පුරතො බාවනති. ආබාවනතිපි. උසොලෙනතිපි. අප්පථාවෙනතිපි. නිබ්බුර්ඛනතිපි. මුට්ඨිගිපි සුර්ඛනති. රඛ්ඛමරේඛපි සංසාරිං පහාරිතා නච්චනතිං එවං වදෙනති. ඉධ භගිනි නච්චසුඤ්ඤි, නලාටිකමි දෙනති. විපිබමි අනාවාරං ආවරනති.

4. තෙන ඛො පන සමගෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කාසිසු වර්ණං වුත්ථො සාවජ්ඣං ගච්ඡන්තො හභවන්තං දස්සන්තං යෙන කීටාගිරි තදවසරි. අථ ඛො සො භික්ඛු පුබ්බන්තංගමං නිවාසෙත්වා පත්තවීර-මාදාය කීටාගිරිං පිණ්ඩාය පාඨිසි, පාසාදිකෙන අභික්ඛකෙනෙතන පටික්ඛ-නෙතන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සමම්ඤ්ඤතො පසාරිතො ඔක්ඛිතතවක්ඛු ඉරියාපථසමපනො,

2. ඔහු කුලසත්තව කුලසත්තව, කුලකුමරයනව, කුලසෙහෙලියනව, කුලදාසයනව එකතොටණ්ඩිකමාලාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උභයතොටණ්ඩිකමාලාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මල්කැන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. පිටුකිකාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මුදුන්මල්කඩ තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. කණ පලඳයා තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උරපලඳනාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්.

3. ඒ මහණනු කුලසත්තව හා කුලසත්තව හා කුලකුමරයන් හා කුල-වූන් හා කුලදාසයන් හා එක් වෙළෙඳකි ද වෙළෙඳන්. එක් කුලකුමරයෙකි ද බොත්. එක් අස්තෙකි ද හිඳිත්. එක් ඇඳෙකි ද එකට ගසනක කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදත්. එක් පොරොත්තුවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරොත්තා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. තොකල්කි ද බුදිත්. මදුපානක ද කරත්. මල් ගඳ විලෙවුන් ද දරත්. -

නැටිම ද කරත්. ගැඹිම ද කරත්. වැඞිම ද කරත්. විලාස දක්වත්. නටන්තියට ද නටත්. නටන්තියට ද ගයත්. නටන්තියට ද වයත්. නටන්තියට ද විලාස දක්වත්. ගයන්තියට ද නටත්. ගයන්තියට ද ගයත්. ගයන්තියට ද වයත්. ගයන්තියට ද විලාස දක්වත්. වයන්තියට ද නටත්. වයන්තියට ද ගයත්. වයන්තියට ද වයත්. වයන්තියට ද විලාස දක්වත්. විලාස දක්වන්තියට ද නටත්. විලාස දක්වන්තියට ද ගයත්. විලාස දක්වන්තියට ද වයත්. විලාස දක්වන්තියට ද විලාස දක්වත්. -

අගස් දු පෝරුවෙකි ද දු කෙළින්. දගස් දු පෝරුවෙකි ද දු කෙළින්. අහසේ දු පෝරුව ඇඟිලි සලකා දු කෙළින්. කවි-පෙතෙකි ද ක්‍රියා කරත්. සන්නික ක්‍රියාව ද කරත්. බලිකාක්‍රියාව ද කරත්. සලිකාක්‍රියාව ද කරත්. සලාකා හන් ක්‍රියාව ද කරත්. පන්දුවෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කොළතලා පිහිමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා තතුලින් හැමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කරනම් ගැඹිම ද කෙරෙත්. හුලංපෙති කරකැවීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කොළ තැලියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා රිසෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රියා කරත්. අහසේ හෝ පිටේ අකුරු ඇඳ කියවීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. සිත දු කීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කණුන් කොරුන් ආදීන් සේ ඉරිපු දුක්වීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. හක්කිලියෙකි ද හික්මෙත්. අග්ගිලියෙකි ද හික්මෙත්. රථකිලියෙකි ද හික්මෙත්. බහුකිලියෙකි ද හික්මෙත්. කඩුසිප්පි ද හික්මෙත්. ඇතුට පෙරවු වද දිවෙත්. අසුට පෙරවු වද දිවෙත්. රථයට පෙරවු වද දිවෙත්. දිවු තාක් දුර පෙරවා ද දිව එත්. උස් හඬ නගත්. අත්පොලසන් දෙත්. මල්පොර බදත්. මිටින් පහර දීම ද කරත්. රකම්බල මැද සහල සිවුර එළා 'තැනණියනි, මෙහි තටන්තැ'යි කියත්. 'මැනව, මැනවැ'යි කියා සිය නලලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇඟ නලලෙහි ද ඇඟිල්ල තබත්. විවිධ වූ ද නොපණන් කම් කෙරෙත්.

4. එයමයෙහි වතාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්වාස පැවැරුණේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට යැවැත්නුවර බලා යන්නේ, කිට්ඨකියට පැමිණියේ ය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවැරුණෙහි හැඳ පෙරෙව් පාසිවුරු ගෙණ (දක්නවුන්) පහදවන සේ යැමෙන් ද, ඊමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිවීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුතුව යට බලා හෙළා ඇඟ ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිසුන් වූයේ කිට්ඨකියට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය.

“දුට්ඨො හතෙන කීටාගිරිසමිං ආවාසො, අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤා නාම කීටාගිරිසමිං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපභික්ඛු, තෙ ඵවරුපං අනාචාරං ආචරන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙන්නති’පි, රොපාපෙන්නති’පි-පෙ-විවිධමපි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ හතෙන මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අනෙසුං පසන්නා, තෙ’පි ඵතරහි අසාද්ධා අපසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දනපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජින්නාති, ඊඤ්ඤානති පෙසලා භික්ඛු, නිවසන්ති පාපභික්ඛු. සාධු හතෙන භගවා කීටාගිරිං භික්ඛු පභිනෙය්‍ය, යථායං කීටාගිරිසමිං ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍යාති”. තතොතං භගවා ආගච්ඡාමිති.

11. අථ ඛො භගවා ඵතසමිං නිදනෙ ඵතසමිං පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සන්තිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤා නාම කීටාගිරිසමිං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපභික්ඛු, තෙ ඵවරුපං අනාචාරං ආචරන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙන්නති, රොපාපෙන්නති’පි -පෙ-විවිධමපි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අනෙසුං පසන්නා, තෙ’පි ඵතරහි අසාද්ධා අපසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දනපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජින්නාති; ඊඤ්ඤානති පෙසලා භික්ඛු. නිවසන්ති පාපභික්ඛු”ති. සච්චං භගවා.

12. විගරහි බුද්ධා භගවා අනනුච්ඡේදිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං -පෙ-කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ඵවරුපං අනාචාරං ආචරිස්සන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙස්සන්ති’පි, -පෙ- විවිධමපි අනාචාරං ආචරිස්සන්ති.

13. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය-පෙ- විගරහිත්වා ඛමමිං කථං කතා සාරිපුත්තමොග්ගලානෙ ආමනෙත්ති: ගච්ඡං භූලෙහ සාරිපුත්තා කීටාගිරිං. භන්තා අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤානං භික්ඛුනං කීටාගිරිසමිං පබ්බාජනියකම්මං කරොථ. භූමිකාං ඵතෙ සද්ධිවිහාරිතො’ති.

14. “කථං මයං භතන අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤානං භික්ඛුනං කීටාගිරිසමිං පබ්බාජනියකම්මං කරොමි. චණ්ඩා තෙ භික්ඛු ඵරුසා”ති. “තෙන හි භූමිකා සාරිපුත්තා බ්‍රහ්මෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ගච්ඡා”ති. ඵචං භතො’ති ඛො සාරිපුත්තමොග්ගලානා භගවතො පච්චිකෙස්සාසුං.

“වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨිකියෙහි ආවාසික වූ අසාර්ථ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලප්ථික ය. පාපභික්ෂුක ය. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: (හිභිත් සහන්තට) මල්පාල තුමුත් සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවවත්...විවිධ වූ දන්තොපණත්කම් කෙරෙත්. වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සැදුහැටියෝ සස්නා පැහැදුනෝ වූහ ද උනුත් දැන් සැදුහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙර සංඝයාට නිබඳ දෙන දුතපථයෝ වූහ නම්, උනු ද දැන් සිදුනාහු වෙති. ප්‍රියසීල වහන්ස ආවාසය හැර යත්. පාපභික්ෂුක නෙවාසික වූ වෙසෙත්. වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංසරිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිට්ඨිකියට වහන්ස එවන සේක් නම් ඒ මැනව ”යනු සි. වහන්ස, මේ එහි සිට එම සි ඒ මහණ සැල කෙළේ ය.

11. ඉක්බිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසික වූ අසාර්ථ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලප්ථික ය. පාපභික්ෂුක ය, ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත් ය, තුමුත් මල් පාල සිටුවත් ය, අනුන් ලවාත් සිටුවවත් ය...විවිධ නොපණත්කම් කෙරෙත් ය, යනු සැබෑ ද? (එයින්) පෙර සැදුහැටි වූ සස්නා පහන් වූ මිනිස්සු දැන් සැදුහැ නැතිනම් වූ නොපහන් වූ සිටිත් යැ යනු සැබෑ ද? සංඝයාට පලමු දුන් දුතපථයෝ දැන් සිදුනාහු වෙත් ය යනුත්, ප්‍රියසීල භික්ෂුක ආවාසය හැර යත් ය, පාපභික්ෂුක ආවාසයෙහි වෙසෙත් ය යනුත් සැබෑ ද?”යි අසා වදාළ සේක. “වහන්ස, සැබෑ යැ සි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ.

12. එවිට භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ හැඳුනු සේක: “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයෝ කවර කරුණෙකින් මෙබඳු නොපණත්කම් කෙරෙත් ද, (කුල සහනු පිණිස) මල්පාල සිටුවත් ද... විවිධ නොපණත් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්නා නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො වේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ... සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසාර්ථ පුතබ්බසුක භික්ෂුන් වෙසෙසින් ගරභා දැනුම් කථා කොට වදාරා, සැරිසුන් මුහුලන් දෙ නම අමතා, “සැරිසුනෙහි, තෙපි කිට්ඨිකියට යවු. ගොස් අසාර්ථ පුතබ්බසුක මහණන් කිට්ඨිකියෙන් තෙරපාලීමේ කමය කරවු. ඔහු නොපහේ සද්ධිවිහාරකයෝ යැ”යි වදාළ සේක.

14. “වහන්ස, අපි අසාර්ථ පුතබ්බසුක මහණනට කිට්ඨිකියෙන් තෙරපාලීමේ කමය (පබ්බාජනිය කමය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණහු ඇඬහ, පරොස්ස”යි ඒ තෙරණුවෝ වදාළහ. “එසේ නම් ශාරිපුත්‍රයනි, තෙපි බොහෝ මහණන් කැට්ට යවු”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. “එසේ ය වහන්සැ” යි ශාරිපුත්‍රමුහුලන් දෙ නම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

මොකඩ්විකාය'පි කීලනති, විඛ්ඤානකෙත'පි කීලනති, පඤ්ඤානකෙත'පි කීලනති, රජකෙත'පි කීලනති, ඛනුකෙත'පි කීලනති, අකඛරිකාය'පි කීලනති, මනෙසිකාය'පි කීලනති, යථාමානස'පි කීලනති, හස්සිමිමපි සිකඛනති, අසුසමිමපි සිකඛනති, රජසමිමපි සිකඛනති, ඛනුසමිමපි සිකඛනති, ඵරුසමිමපි සිකඛනති, හස්සික'පි පුරතො ඛාවනති, අසුසක'පි පුරතො ඛාවනති, රජසක'පි පුරතො ඛාවනති, අඛාවනති'පි, උසෙසලෙනති'පි, අපෙඨාචෙනති'පි, නිබ්බුරුකනති'පි, මුට්ඨිති'පි යුරුකනති, රඛමජෙක'පි සමසාරිං පසාරිකාං තච්චනති. තච්චනතිං එවං වදෙනති: ඉධ හගිනි තච්චස්ස'ති, නලාටිකමපි දෙනති: විවිධමපි අනාචාරං අචරනති.

යෙ'පි තෙ භෞතන මත්තං පුබ්බෙ සද්ධා අනෙත්තං පසන්නා තෙ'පි එතරති අසුසද්ධා අපසන්නා. යාති'පි තාති සමසසු පුබ්බෙ දුතපථාති, තාති'පි එතරති උපවිසින්නාති. ඊඤ්ඤානි පෙසලා භික්ඛු නිවසනති පාප-භික්ඛු. “සාධු හතෙන හගවා කීටාගිරිං භික්ඛු පභිනෙය්‍ය, යථායං කීටාගිරිසමිං අවාසො සණ්ඨගෙය්‍ය”ති.

8. එවමාපුසො'ති ඛො සො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස පටිසුඤ්ඤා උට්ඨායානං යෙන සාවතී තෙන පසන්නාමි. අනුපුබ්බත යෙන සාවතී, යෙන ජෙතවනං අනාචරිකාස්ස අරාමො, යෙන හගවා තෙනුපසමිකමි. උපසමිකමිතො හගවනං අභිවාදෙතො එකමනං නිසීදි.

9. ආචිණ්ණං ඛො පනතං මුද්ධානං ගගවනානං ආගතකුසෙති භික්ඛුති සද්ධාං පටිපත්තොදිතුං. අථ ඛො හගවා තං භික්ඛුං එතදුචොච: “කච්චි භික්ඛු ඛමනීයං. කච්චි යාපනීයං, කච්චිසි අප්පකම්මපෙත අද්ධානං ආගතො. කුසතො ච නිං භික්ඛු ආගච්ඡසී”ති. “ඛමනීයං. හගවා, යාපනීයං. හගවා, අප්පකම්මපෙත වාහං භෞතන අද්ධානං ආගතො.”

10. ඉධාහං හතෙන කාසිසු වස්සං වුජෙඨා සාවතීං ආගච්ඡතො හගවනං දස්සනාය යෙන කීටාගිරි තදවසරිං. අථ ඛො හතෙන පුබ්බතහසමයං නිවාසෙතො පඤ්ඤාචරමාදුය කීටාගිරිං පිණ්ඩාය පාටසිං. අද්දුසා ඛො මං හතෙන අඤ්ඤාතරො උපාසකො කීටාගිරිසමිං පිණ්ඩාය වරනං. දිස්සාන යෙනාහං තෙනුපසමිකමි. උපසමිකමිතො මං අභිවාදෙතො එතදුචොච: “අපි හතෙන පිණ්ඩා උබ්බතී”ති. න ඛො අනුසො පිණ්ඩා උබ්බතී”ති. “එති හතෙන කරං ගමිස්සාමි”ති. අථ ඛො හතෙන සො උපාසකො මං කරං තෙතො තොජෙතො එතදුචොච: “කහං හතෙන අගෙය්‍ය ගමිස්සාමි”ති, “සාවතීං ඛො අහං අනුසො ගමිස්සාමි හගවනං දස්සනාය”ති. “තෙන හි හතෙන මමි වචනෙන ගගවතො පාදෙ සිරසා වන්දා, එවඤ්ඤා වදෙති:-

කරණම් පැතීමෙනුදු කෙළිති. කර්තන්තුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්තැළියෙනුදු කෙළිති. කුඩා රියෙනුදු කෙළිති. කුඩා දුන්නෙනුදු කෙළිති. අකුරුකෙළියෙනුදු කෙළිති. මනසිකායෙනුදු (සිතුවීමේ) කෙළිති. යථාචර්යායෙනුදු (සිරුරු දෙස දක්වමින්) කෙළිති. හසනි සිලායෙනුදු හික්මෙති. අසනිලායෙනුදු හික්මෙති. රජසිලායෙනුදු හික්මෙති. බහුසිලායෙනුදු හික්මෙති. බහිසිලායෙනුදු හික්මෙති. ඇතු පෙරවුසයෙහි දුටුහි. අසු පෙරවුසෙහි දුටුහි. රිය පෙරවුසෙහි දුටුහි. පසුපසට දුටුහි. පෙරට දුටුහි. ප්‍රිතිනාද කෙරෙහි. අත්පොළසන් ද දෙති. මල්ලව පොර ද කෙරෙහි. මිටු පොර ද කෙරෙහි. රහමබල මැද සහල අතුරා තිබීමට “නැහැනියනි, මෙහි නවව”යි මෙසේ කියති. නලලෙහි අත ද තබති. විවිධ වූ ද අනාවාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදුහැටියෝ සස්තැ පැහැදුනෝ වූහ ද, ඔහුන් දැන් සැදුහැ තැන්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සබ්බසාධ නිබද දෙන දුතපථයෝ වූහ නම් ඔහු ද දැන් සිදුනාහු වෙති. ප්‍රියසිල වහන්ස (ආවාසය) හැර යත්. පාපමික්ඛාහු නොවැසික වූහ වෙසෙත්. වහන්ස, කිවාසිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංයාන වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිවාසිරියට වහන්ස ද එවන සේක් නම් ඒ මැනව” යනු සි.

8. ‘ඇවැත්නි, එසේ යැ’යි කියා ම ඒ මහණ තෙම පිළිවදන් දී හුතස්තෙන් තැනි සැවැත්තුවර බලා තික්මුනේ ය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්තුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආගන්තුක මික්ඛන් හා පිළිසදර කථා කිරීම භාග්‍යවත් බුදුවරුන් පිසින් ආවිණියෙක (බුදුවරුන්ගේ පුරුද්දක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, “මහණ, කීම, යැපියැ හැකි ද? ඉවැසියැ හැකි ද? කීම වෙහෙසක් තැනි වැ දික් මහ ගෙවා ආයේ වෙහි ද? මහණ තෝ කොසින් එන්නෙහි ද”යි අසා වදාල සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසිය හැකිය. යැපිය හැකිය. වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද තැනි වැ මම් දික් මහ ගෙවා ආයෙම් වෙමි.

10. වහන්ස, මම් කසිපනපදයෙහි වස් වැස පැවැරුයෙම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙම්, කිවාසිරියට බටුයෙම්. වහන්ස, ඉක්බිති මම් පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ පිටු පිණිස කිවාසිරියට පිවිසියෙම්. වහන්ස, එක්තරා උචුසුවෙක් කිවාසිරියෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුසේ ම ය. දැක මා වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹ මා සකසා වැද “වහන්ස, පිටු ලැබේ ද”යි මෙය විවාළේ ය. “ඇවැත්නි, පිටු නොම ලැබේ ය”යි මම් කිමි. “වහන්ස, වසින්ත. ගෙට යමින”යි හේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උචුසු තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා, “වහන්ස, ආසියන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ඉඳ”යි මෙය ඇසී ය. “ඇවැත්නි, මම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි”යි කිමි. “වහන්ස, එසේ නම් මා බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිස් නමා වදින්න. මෙසේත් සැල කරන්න:

5. මනුස්සා භං භික්ඛුං පසසිනාං එවමාහංගු: ක්වායං අබලබලො විය, මඤ්ඤෙ චිය, භාකුටිකභාකුටිකො චිය? කො ඉමස්ස උපගතස්ස පිණ්ඩකම්මෙ දස්සති? අමාහං පන අය්‍යා අස්සජ්ජුනබ්බසුකා සණ්ඨා සබ්බා සුබසමාසාං මිතිතපුබ්බමා එතිස්වාගතවාදිනො අබ්බාකුටිකා උත්තානමුඛා පුබ්බභාසිනො. තෙසං ඛො නාම පිණ්ඩා දතබ්බො”ති.

6. අද්දසා ඛො අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො භං භික්ඛුං කීවාහිරිස්මිං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වාන යෙන සො භික්ඛු භෙත්තපසසිකස්. උපසඛික- මිසා භං භික්ඛුං අභිවාදෙති. එතදවොච: “අපි නෛන පිණ්ඩා ලබ්බා”ති. “න ඛො ආටුසො පිණ්ඩා ලබ්බා”ති. “එති භනෙන සරං ගමිස්සාමා”ති.

7. අථ ඛො සො උපාසකො භං භික්ඛුං සරං තෙනා භොජෙතීයා එතදවොච: “කහං භනෙන අය්‍යා ගමිස්සති?”ති. “සාවජ්ඣං ඛො අහං ආටුසො ගමිස්සාමි හගවන්තං දස්සනායා”ති. “තෙන හි භනෙන මම වචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා එවං ව වදෙති: ‘දුට්ඨා භනෙන කීවාහිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජ්ජුනබ්බසුකා නාම කීවාහිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපතිකු. තෙ එවරුපං අනාචාරං දාමරන්ති: මාලාවච්ඡං රෙපෙනති’පි. රෙපාපෙනති’පි. සිඤ්චන්ති’පි, සිඤ්චාපෙනති’පි. ඔව්හන්ති’පි, ඔව්හාපෙනති’පි. ගජන්ති’පි, ගජාපෙනති’පි. එකතො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නති’පි, කාරාපෙනති’පි. උහතො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නති’පි, කාරාපෙනති’පි. මඤ්ඤිකං කරෙන්නති’පි, කාරාපෙනති’පි. විබුද්ධිකං කරෙන්නති’පි, කාරාපෙනති’පි. වට්ඨකං කරෙන්නති’පි, කාරාපෙනති’පි. ආවෙලං කරෙන්නති’පි, කාරාපෙනති’පි. උරව්ඡං කරෙන්නති’පි, කාරාපෙනති’පි. -

තෙ කුලීඨිනං කුලඨිතානං කුලකුමාරිනං කුලසුණ්ඨානං කුලදසීනං එකතො වණ්ඨකමාලං කරන්නති’පි, කරාපෙනති’පි. උහතො වණ්ඨකමාලං කරන්නති’පි, කරාපෙනති’පි. මඤ්ඤිකං කරන්නති’පි, කරාපෙනති’පි. විබුද්ධිකං කරන්නති’පි, කරාපෙනති’පි. වට්ඨකං කරන්නති’පි, කරාපෙනති’පි. ආවෙලං කරන්නති’පි, කරාපෙනති’පි. උරව්ඡං කරන්නති’පි, කරාපෙනති’පි. කුලීඨිති කුලඨිතාති කුලකුමාරිති කුලසුණ්ඨාති කුලදසීති සද්ධිං එකභාජ- තො’පි භුඤ්ඤති, එකපාලකො’පි පිවන්ති, එකාසනො’පි නිසීදන්ති, එක- මඤ්ඤා’පි කුච්චෙත්ති, එකසරණො’පි කුච්චෙත්ති, එකපාපුරණො’පි කුච්චෙත්ති, එකසරණපාපුරණො’පි කුච්චෙත්ති, විකාලො’පි භුඤ්ඤති, මජ්ඣං’පි පිවන්ති, මාලාගකිව්ලෙපනමි ඛාරෙන්නති. -

නච්චන්ති’පි, ගායන්ති’පි, වාදෙන්නති’පි, ලාසෙන්නති’පි. නච්චන්ති’පි නච්චන්ති. නච්චන්ති’පි ගායන්ති. නච්චන්ති’පි වාදෙන්නති, නච්චන්ති’පි ලාසෙන්නති. [වක්ඛං කාචබ්බං] -පෙ- ලාසෙන්නති’පි නච්චන්ති. ලාසෙන්නති’පි ගායන්ති. ලාසෙන්නති’පි වාදෙන්නති. ලාසෙන්නති’පි ලාසෙන්නති. -

අධ්මපදො’පි කීලන්ති. දසපදො’පි කීලන්ති. ආකාසො’පි කීලන්ති. පරිහාරපථො’පි කීලන්ති. සන්තිකාය’පි කීලන්ති. බලිකාය’පි කීලන්ති. සලාකභන්තො’පි කීලන්ති. අකෙඛන’පි කීලන්ති. පඬගව්ඡරන’පි කීලන්ති. වඬකකොත’පි කීලන්ති. -

5. (කිට්ඨානියෙහි) මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ: “ඉතා දුබලයකු බඳු, ඉතා අලංකාරයකු බඳු, බැම හා හසුළුවාගත් කිප්පත්තුව මෙන් හැසිරෙන මේ තැනැත්තේ කවරේ ද? වෙන පැමිණියා වූද මොහුට බත් පිඩකුදු කවරෙක් නම් දෙන්නේ ද? අපගේ ආයු වූ අසාදී පුනබ්බසුක දෙ තම වූ කලී තැනට පුදුසු පරිදි කපාගෙහි නිපුනගේ ය. ප්‍රියවචන ඇත්තෝ ය. සුඵල වචන පිළිසඳර ඇත්තෝ ය. මද සිතා පෙරවූ කොටාත්තෝ ය. ‘එත්තා, මුඛගේ ස්වාගතයෙකැ’යි කියන්නෝ ය. හසුළුවා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පලමු කොට කතා කරන්නෝ ය. පිඩු දියා යුත්තේ ඔවුන් වහන්සේට ය” යනු යි.

6. එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ඨානියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්සේ දිවි ය. දැක ඒ වහන්සේ කරා එළඹිණේ ය. එළඹ ඒ වහන්සේ වැද, “වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද?” යි ඇසී ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නො ලැබේ යැ” යි එ වහන්සේ කීහ. “වහන්ස, වඩින්නැ. ගෙට යමහ” යි උවහු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවහු එ වහන්සේ සිග ගෙට පමුණුවා වළඳවා “වහන්ස, ආයුගත් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ද?” යි විමසේ ය. “ඇවැත්නි, හාග්ගවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්තුවරට යමි” යි ඒ වහන්සේ කීහ.

“වහන්ස, එසේ නම් මාගේ වචනයෙන් හාග්ගවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා තිසින් වදිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කල මැනැවි:

“වහන්ස, කිට්ඨානියෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨානියෙහි ආවාසිකවූ අසාදී පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලංකාර ය, පාපතික්කු ය. ඔහු මේ බඳු අනාචාර කෙරෙත්: ගිනිත් සහන්තට තුමුත් මල් පැල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමු ද දිග ඉසිත්, අනුත් ලවා ද දිග ඉසිත්. තුමු ද මල් තෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් තෙලත්. තුමු ද මල්දම් ගොතත්. අනුත් ලවා ද ගොතවත්. එක් පසු නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති. දෙපස නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවත්. මල් කලප කෙරෙති, කරවති. හිදින් විද කල මල්දම් කෙරෙති, කරවති. මල්සුළුළු කෙරෙති, කරවති. මල්කැරැල් කෙරෙති, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කුලසත්‍රීන්ට කුලදුන්ට කුලකුමරියන්ට කුලසුභිසාවන්ට කුලදුසිත්ට එක්පසු නවු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. දෙපස නවු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. මල්කලප ගෙණ යෙති, යවති. හිදින් විද කල මල්දම් ගෙණ යෙති, යවති. මල්සුළුළු ගෙණ යෙති, යවති. මල්කැරැල් ගෙණ යෙති, යවති. උරසැද ගෙණ යෙති, යවති. කුලසත්‍රීන් කුලදුන් කුලකුමරීන් කුලසුභිසාවන් කුලදුසිත් සමග එක් බඳුනෙහි ද මුදිති. එක් තලියෙහි දු බොති. එක් අස්තෙහි දු හිදිති. එක් ඇඳෙහි දු හොවිති. එක් තලි ඇතිව හොවිති. එක් පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. එක් තලි පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. නොකල්හිදු වළඳති. මත්පැන් ද බොති. මල්ගඳු පිලෙවුනු දරති. -

නවති. ගයති. වයති. ලාසා නැවුම් නවති. නිශ්‍රිය නවන කල්හිදු නවති. නවන කල්හිදු ගයති. නවන කල්හිදු වයති. නවන කල්හිදු ලාසා කෙරෙති. (වහු කටයුතු)... ලාසා කරණ කල්හිදු නවති. ලාසා කරණ කල්හිදු ගයති. ලාසා කරණ කල්හිදු වයති. ලාසා කරණ කල්හිදු ලාසා කෙරෙති. -

අටපද දුපෝරුගෙහි කෙළිති. දහපද දුපෝරුගෙහිදු කෙළිති. දුපෝරුගෙහි සෙසින් අහස්ති කෙළිති. හිරිමබලෙහිදු නියොත් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිති. පසාරිනුදු කෙළිති. සිංකෙළියෙහිදු කෙළිති. ලහඅතිනුදු කෙළිති. ලාවරිනුදු කෙළිති. පත්තලිනුදු කෙළිති කුඹා තඹලිනුදු කෙළිති. -

15. “එවකට පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං; පඨමං අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු වොදෙතබ්බා. වොදෙතා සාරෙතබ්බා. සාරෙතා ආපතති ආරොපෙතබ්බා. ආපතති ආරොපෙතා වානෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සඛේසා ඤජපතබ්බා;

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. යදි සඛිසස්ස පතතකල්ලං, සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොස; ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. එසා ඤතති.

සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොති; ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. යස්සායසමතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති, සො කුණ්ණස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙසා.

දුතියමි එතමජං වදමි -පෙ- තතියමි එතමජං වදමි: සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොති; ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. යස්සායසමතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති, සො කුණ්ණස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙසා.

කතං සඛේසන අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. ඛමති සඛිසස්ස, තස්මා කුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

[පබ්බාජනියකමමකරණං නිමිතිං..]

පබ්බාජනියකමම අධමමකමමදවාදසකං

.1 තිහි භික්ඛවෙ අඛේසති සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධමමකමමඤ්ඤා හොති අවිතසකමමඤ්ඤා දුට්ඨපසන්තඤ්ඤා; අසමික්ඛා කතං හොති, අපට්ඨිව්ථා කතං හොති, අපට්ඨාද්දය කතං හොති. ඉමෙහි ලබා භික්ඛවෙ තිහඛේසති සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධමමකමමං ව හොති, අවිතසකමමං ව දුට්ඨපසන්තඤ්ඤා.

15. ගායනාවකින් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: “මහණෙනි, මෙසේ පබ්ලිකේෂන්ස් කළ යුතු: ‘පළමු කොට අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණනු වෙදිනවසන. වෙදින කොට වරද සිහිපත් කරවිය යුතු. වරද සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවත යුතු. ඇවැත් නැවත වරක් පුනර්වෘත්ති මහණක් වසින් මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සභික තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණනු කුලදුෂකයෝ ය. පාප සමාවාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සභිකයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභික තෙමේ ‘අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන් කීවාහිරියෙහි නො වසිය යුතු’ යැ යි අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය (පබ්ලිකේෂන්ස් කමය) කෙරෙන්නේ ය මේ ආකාරය යි.

වහන්ස, සභික තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණනු කුලදුෂකයෝ ය. ලාමක පැවැත්ම ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සභික තෙමේ ‘අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන් කීවාහිරියෙහි නො වසිය යුතු යැ’ යි අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය කෙරෙයි. ‘අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන් විසින් කීවාහිරියෙහි නො වසිය යුතු යැ’ යි. අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන් කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සභික තෙමේ මා කියන්න අසාවා: මේ අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණනු කුලදුෂකයෝ ය... යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියවා.

‘අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන් කීවාහිරියෙහි නො වසිය යුතු යැ’ යි අසාර්ථක පුනර්වෘත්ති මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය කරුණ ලද්දේ ය. සභිකයාට එය රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)” යනු යි.

[පබ්ලිකේෂන්ස්කරණය නිමි.]

පබ්ලිකේෂන්ස්ගෙහි අධිකාරීත්වය

1 මහණෙනි, අධික කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීගේ ද අවිනිශ්චයයෙන් ද නොමනා ලෙස සංහිද්‍යාකර ද වෙයි: නොනමුගෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිසි කරුණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිසි නොගෙණ කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අධික කුණින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීගේ ද අවිනිශ්චයයෙන් ද නොමනා ලෙස සංහිද්‍යාකර ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සම්මනාගතං පබ්බාජනීයකමමං අබ්මකමමං ච හොති අවිනයකමමං ච දුටුපසන්නඤ්ඤා අනාපත්තියා කතං හොති, අද්දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාග ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති -පෙ- අවොදෙඤ්ඤා කතං හොති, අසාරෙඤ්ඤා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති -පෙ- අපට්ඨිච්ඡා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති -පෙ- අපට්ඨිඤ්ඤා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති, -පෙ- දෙසිතාග ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකමමං ච හොති -පෙ- අවොදෙඤ්ඤා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

2. “මහණෙනි, අතරවු ද අභින භුණෙකින් සමන්විත පඤ්චාස්කිය කම්ම අබම්මාමිසෙක් ද අභිනසකම්මෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වේයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභින භුණින් සමන්විත පඤ්චාස්කිය කම්ම අබම්මාමිසෙක් ද අභිනසකම්මෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වේ.

3. මහණෙනි, අත්‍යය වූ ද අඛත භූතෙකිත් සමන්විත පඛාජනීය-කම්ම අඛමකම්මයෙන් ද අවිනයකම්මයෙන් ද නොමනා ලෙස සංභිදුතෙක් ද වෙයි: වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නො නංවා කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛත භූතෙත් සමන්විත පඛාජනීය කම්ම අඛමකම්මයෙන් ද වෙයි...

4. මහජනතා, අතර වූ ද අඩන තුණකින් සමන්විත පබාජනිය කම අධිකමයෙන් ද වෙයි...තොහමුතරයේ කරණ ලද ද, තොදුනුමෙන් කරණ ලද ද, වාගු වූ (තොහමන) සංකයා විසින් කරණ ලද ද, මහතෙති, මේ අඩන තුණකින් සමන්විත පබාජනිය කම අධිකමයෙන් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අභිභූතාදිකානුකූලව සමන්විත පඤ්චාස්කන්ධයකට අධිමනසාදියෙන් ද වෙයි... නොපිළිගනිමින් කරුණ ලද්දේ මේ ද, නොදැකීමෙන් කරුණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යභූත වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අභිභූතාදිකානුකූලව සමන්විත පඤ්චාස්කන්ධයකට අධිමනසාදියෙන් ද වෙයි...

6. මහනෙති, අනාස වුද අඹන භූතෙකින් සුත් පබ්බාජනියකමය අභිමකමයෙක් ද වෙයි... පිලිණ නො ගෙණ කරණ ලද ද, අභිමයෙන් කරණ ලද ද, වාගු වු සංඝයා පිඩින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අඹන භූතෙකින් සමන්විත පබ්බාජනියකමය අභිමකමයෙක් ද වෙයි...

7. මහණෙනි, අත්‍යවශ්‍ය වූ ද අඩිත තුණකින් හුත් පබ්බාජනීයකම අධම්මකමයෙක් ද වෙයි... නොඇවැත්වෙති කරණ ලද ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝායා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඩිත තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම අධම්මකමයෙක් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩක භූණෙකින් යුත් පබ්බාජනීය-කමීය අධම්මකමීයෙන් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙකි කරුණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යභූ වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, ශ්‍රී අඩක භූණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කමීය අධම්මකමීයෙන් ද වෙයි...

9. මහණෙනි, අතර වූ ද අඩන භූෂණයින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ම අට්ඨකම්මයක් ද වෙයි... ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරණ ලද ද, වාගු වූ සංඝභා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, භෛ අඩන භූෂණයින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ම අට්ඨකම්මයක් ද වෙයි...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛිත භූණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම අධම්මකමයෙන් ද වෙයි... වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, ආදාදාමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යභු වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛිත භූණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම අධම්මකමයෙන් ද වෙයි...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- අසාරෙණිකා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, ව්‍යග්ගන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- ආපතනී අපාරොපෙණිකා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, ව්‍යග්ගන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං. අබ්බකම්මං හොති, අවිනයකම්මං දුට්ඨපසන්නං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අබ්බකම්මද්වාදසකං නිවර්තනං.

බ්බකම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං. බ්බකම්මං හොති විනයකම්මං දුට්ඨපසන්නං; සමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං. බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව දුට්ඨපසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං. බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව දුට්ඨපසන්නං ව; ආපතනීයා කතං හොති, දෙසනාගාමිනීයා ආපතනීයා කතං හොති, අද්දෙසිනාය ආපතනීයා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- වොදෙණිකා කතං හොති, සාරෙණිකා කතං හොති, ආපතනී අපාරොපෙණිකා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- සමුඛා කතං හොති, බ්බෙත කතං හොති, සමග්ගන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, බ්බෙත කතං හොති, සමග්ගන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, බ්බෙත කතං හොති, සමග්ගන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැනුමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

12. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද අවිතර්කමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, නොදැනුමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි. අවිතර්කමීයෙක් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අබ්බිකමී ඥාණය නිමිශේ ය.

බම්බිකමීයාදයකය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද විතර්කමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ: සම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිට්‍රිපක කරණ ලද්දේ වේ ද, පිට්‍රිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද විතර්කමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වේ:... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙයනායාමිති ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙයනලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

3. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වේ:... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, වරද සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි:... හමුගෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, හමු සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි:... පිට්‍රිපක කරණ ලද ද, දැනුමෙන් කරණ ලද ද, හමු වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි:... වෝදිතයාගෙන් පිට්‍රිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, හමු සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාණකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අද්දසිතාස ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදදනා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙතා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තියා ආරම්භකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති චිත්තකම්මං ව සුමුපසනතං ව.

පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මද්වාදසකං නිවිතං.

ආකඛමානමුද්දසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොයා: හණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යාජනා ආපත්තියනුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො චිත්තති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසයෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොයා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොයා: අභිසිලෙ සීලවිපකො හොති, අර්කාවාලො ආචාරවිපකො හොති, අතිදිට්ඨො දිට්ඨිවිපකො හොති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- මුඛස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සමස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. මහණනි, අතර වූත් අභිමත කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස්-කම්කර්මය බිම්කම්කර්මය ද වෙයි... ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිමත කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් බිම්කම්කර්මය ද වෙයි...

8. මහණනි, අතර වූත් අභිමත කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස්-කම්කර්මය බිම්කම්කර්මය ද වෙයි... දේශනානාමිති ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිමත කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් බිම්කම්කර්මය ද වෙයි...

9. මහණනි...නොදෙසු ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණනි...වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණනි, ...ඇවැත් සිති පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ...

12. මහණනි... ඇවැත් තංචා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිමත කුණකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් බිම්කම්කර්මය ද විනයකම්කර්මය ද මොනොට්ට සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්ලිකේෂන්ස් බිම්කම්කර්මයෙහි.

ආකර්මය වූ දේශනා

1. මහණනි, අභිමත කුණකින් සමන්විත මහණනිට සංඝ කෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය: චර්ඡා කරන්නෙක්, කර්ම කරන්නෙක්, විරුද්ධවාද කරන්නෙක්, වාක්කර්ම කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අභිකර්ම කරන්නෙක් වේ ද, අවසාන වූ, ඇවැත් චර්ම කොට ඇති, ඉමක් දක්ක නොනැති තරම් බොහෝ වූ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද; මහණනිට නොසුදුසු වූ ගාථිකයෙක් හිතීන් හා එකට වූ වූයේ වෙසේ ද, මහණනි, මේ අභිමත කුණකින් සමන්විත මහණනිට සංඝ කෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය.

2. මහණනි, අතර වූ ද අභිමත කුණකින් සමන්විත මහණනිට සංඝ කෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය: උත්තමසීලයෙහි සීලපිපත වේ ද, උත්තමාචාරයෙහි ආචාරපිපත (නට ආචාර ඇත්තේ) වේ ද, උතුම් (සම්මත්) දැක්මෙහි නඩුව වූ දිවු ඇත්තේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිමත කුණකින් සමන්විත මහණනිට සංඝ කෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය.

3. මහණනි, අතර වූ ද අභිමත කුණකින්... බුදුරුවන්හි අසුණ කියා ද, බුදුරුවන්හි අසුණ කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණ කියා ද, මේ අභිමත කුණකින් සමන්විත මහණනිට...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, කාසික- වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති ඛො -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති ඛො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන උපසාදිකෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන උපසාදිකෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන උපසාදිකෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති ඛො -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන මිච්ඡාප්චෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන මිච්ඡාප්චෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන මිච්ඡාප්චෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය- කමමං කරෙය්‍ය.

8. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය- කමමං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යාපනො ආපනතිබ්‍රහ්මො අනපදනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොභිකෙහි ගිහිසංසංයොගි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකමමං කරෙය්‍ය.

9. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො අභිසිලෙ සීලවිපච්ඡෙනා හෙති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපච්ඡෙනා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපච්ඡෙනා හොති -පෙ-

10. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ඛමමස්ස අවණණං භාසති, එකො ඥානස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො -පෙ-

11. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

13. අපරෙසමපි -පෙ- එකො කාසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

14. අපරෙසමපි -පෙ- එකො කාසිකෙන මිච්ඡාඨිවෙන සමන්තා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන මිච්ඡාඨිවෙන සමන්තාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන මිච්ඡාඨිවෙන සමන්තාගතො හොති. ඉමෙසං
ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුතං ආකඛමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකල්මං
කරෙය්‍ය.

පබ්බාජනීයකල්මෙ ආකඛමාන චූද්දසකං නිවසිතං.

අට්ඨාරසවතං.

1-18. පබ්බාජනීය කල්මකතො භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සල්මා වතතිබ්බං.
තත්‍රායං සල්මා වතතනා; න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො
-පෙ-* න භික්ඛුති සම්පයොජෙනබ්බනති.

පබ්බාජනීයකල්මෙ අට්ඨාරස වතං නිවසිතං.

න උපිපපසසමේනනබ්බ අට්ඨාරසකං.

1. අථ ඛො සාරිපුතතමාග්ගලානපමුඛො භික්ඛුසඤ්ඤා කීරාගිරිං
ගන්තො අසුඤ්ඤනබ්බසුකානං භික්ඛුතං කීරාගිරිසා පබ්බාජනීයකල්මං
අකාඨි: 'න අසුඤ්ඤනබ්බසුකෙති භික්ඛුති කීරාගිරිසමී වත්ථබ්බ'නති.
තෙ සඤ්ඤන පබ්බාජනීයකල්මකතා න සල්මා වතතනති, න ලොමං
පාතෙනති, න තෙත්ථාරං වතතනති, භික්ඛු න බමාපෙතනති, අකෙකාසනති,
පරිනාසනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙනතිපි,
පක්කමෙනතිපි, විබ්භමෙනතිපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨා -පෙ- තෙ උප්පායනති
භියනති පිපාවෙනති:

"කථං හි නාම අසුඤ්ඤනබ්බසුකා භික්ඛු සඤ්ඤන පබ්බාජනීයකල්මකතා
න සල්මා වතතිස්සනති, න ලොමං පාතෙස්සනති, න තෙත්ථාරං වතතිස්සනති,
භික්ඛු න බමාපෙස්සනති, අකෙකාසිස්සනති, පරිනාසිස්සනති, ඡන්දගාමිතා
දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙස්සනතිපි, පක්කමෙස්සනතිපි,
විබ්භමෙස්සනතිපිති.

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් තිදෙනෙකුන්ගට ...එකෙක් කායචාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද; එකෙක් වාග්-චාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්චාර දෙකේ පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් තිදෙනෙකුන්ගට ...එකෙක් කායික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම, මේ මහණන් තිදෙනාට පබ්බාජනීයකම කරන්නේ ය.

පබ්බාජනීයකමයෙහි ආකඩබලාන වතුදියක යිමි.

අටොළොස් වත

1-18. මහණෙනි, පබ්බාජනීයකම කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මැනවින් පවත්නා අයුරු යි: තමා උපාධියා ව උපසවන් නො කළ යුතු යි, නිස නො දිය යුතු යි...* මහණහු උඩුහුන් කළහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පබ්බාජනීයකමයෙහි අටොළොස් වත නිමිසේ ය.

නට්ටපසසමොහබ්බඅට්ඨාරයකය

1. ඉක්බිති සැරියුත් මුහුලන් දෙහම ප්‍රමුඛ කොටැති භික්ෂුසංඝ තෙම කීවාහිරියට වැඩ, 'අසාර් පුතබ්බසුක මහණුන් කීවාහිරියෙහි නොවිසිය යුතු ය'යි අසාර්පුතබ්බසුක භික්ෂුන් කීවාහිරියෙන් තොරව පිළිවෙද විනයකමය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකම කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වත්හි මනා ව නො පවතින්. අවනත ව නො පවතින්. නිසාරණ වත අනුව නො පවතින්. භික්ෂුන් නො කමවත්. කාරක සංඝයාට ආක්‍රොශ කෙරෙත්. පරිනව කෙරෙත්. ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දෝෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසින් අගතියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්ෂුන් සතර අගතියෙන් ක්‍රියා කළ බව කියත්.) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්ෂුහු ඉවත නැත්තෝ ද... ඒ භික්ෂුහු (අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුන්ගේ ක්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්, අයුණ කියත්, අයුණ පතුරුවත්:

"කෙසේ නම් අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකම කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතින් ද, භික්ෂුන්ට අනුව නොයෙක් ද, නිසාරණ වත්හි නො පිහිටත් ද, භික්ෂුන් කමා නො කරවත් ද, භික්ෂුන්ගට ආක්‍රොශ කරත් ද, නිසු පෙරදැරි දෙණ්ණපණ කරත් ද, ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දෝෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසෙන් අගතියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද" කියා යි.

* මෙහි පෙය්‍යාලයෙන් අනතර්ගික කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථං ආරොපෙත්ථං.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පඤ්ඤාණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙඤා භික්ඛු පටිපුට්ඨි. “සච්චං කීර තිකඛවෙ අස්සඤ්ඤනබ්බස්සකා භික්ඛු සංඝෙකන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වත්තනති -පෙ- විබ්බ-මිස්සනති”ති. සච්චං හගවා ති. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ-* විගරහිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙකා පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහග්ගා.

3. පඤ්චති භික්ඛවෙ අද්වෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහග්ගා: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනීයො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහග්ගා.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහග්ගා: යාය ආපතනීයා සංඝෙකන පබ්බාජනීයකම්මං කතං භොති තං ආපතනීං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහග්ගා.

5. අට්ඨති භික්ඛවෙ අද්වෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහග්ගා, පකතනතස්ස භික්ඛුතො උපොසථං රූපෙති, පචාරණං රූපෙති, සච්චනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨග්ගෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහග්ගා.

පබ්බාජනීයකම්මෙ න පටිපසස්සමෙහග්ගා අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

පටිපසස්සමෙහග්ගා අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අද්වෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බා-ජනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහග්ගා: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනීයො න ඔවදති; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙගති සමන්තා-ගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහග්ගා.

* යථා පුරුෂි තථා පුරුෂාලුප්පති ගතහතබ්බං.

ඉක්කිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහිමේ භාරණගෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණු ලැබූ අයුරු පුනබ්බසුක භික්ෂුහු යහපත් සේ නො පවතින් ද?... සිවුරු හැර යන් ද?” යි විචාර සේක. ඔහු “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි කීහ. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැඹුණු සේක. ...* ගරහා, දුකමි කථා පවත්වා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවා වා” යි වදාළ සේක.

3. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: (නො නැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙසි ද, තෙරණලවා උවටත් කරවා ගණි ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණතට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො ම සංහිදුවිය යුතු ය: යම් ඇවැත්කට සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැත්කට පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, කළ කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ පොෂායා තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සම්මතිය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙවූ තැන් දරයි ද, වොදනාවට අවසර ගැණීම කරයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, ‘මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කමීයෙහි නො සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි.

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු යි. (ඒ පසෙක නම්) තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කරයි ද, නිස නො දෙසි ද. තෙරණලවා උවටත් නො ගණි ද, මෙහෙණතට අවවාද දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණතට ඔවා නො දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු ය.

* පෙය්‍යාලමේ අත්තර්ථික කොටස් පෙර මෙන් ගත යුතු.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමම. පටිපසස්සලෙහතඛං: යාය ආපතනිතා සඛෙසන පබ්බාජනීයකමම. කතං කොති තං ආපතනි ත ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තපතා වා පාපිට්ඨකරා, කමමං න නරතති, කමමිකෙහ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමම. පටිපසස්සලෙහතඛං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමම. පටිපසස්සලෙහතඛං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පවාරණං ධපෙති, න සච්චනීයං කුමරාති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාමෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨනඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමම. පටිපසස්සලෙහතඛං.

පබ්බාජනීයකමම පටිපසස්සලෙහතඛං අට්ඨාරසං නිට්ඨිතං.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සලෙහතඛං: තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකමමකතෙන භික්ඛුනා සඛසං උපසඬකමිත්වා එකංසං උත්තරංසඬකං කරිත්වා බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්චිත්වා උත්තරිකං නිසිදිත්වා අඤ්ඤං පඤ්ඤානිත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අතං හතෙන සඛෙසන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙතාරං වත්තාමි, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා.

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිච්ඡෙදන සඛෙසා ඤාපෙතමබ්බා:

“සුඤ්ඤාමෙ හතෙන සඛෙසා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සඛෙසන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙතාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤං යාමති. යදි සඛෙසස්ස පත්තකල්ලං, සඛෙසා ඉත්ථන්තාමෙස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමම. පටිපසස්සලෙහයා, එසා ඤාතති.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද පංච අභියාචනා සුත්ත මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි. සංඝයා විසින් යම් ඇවැත්තව පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලද්දේ වේද, ඒ ඇවැත්තව නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැත්තව හෝ නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැත්තව හෝ නොපැමිණෙයි ද, සංඝයා කළ කමිසට නොගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි. පුට්ඨත් මහණනුගේ පොහොය නො තබයි ද, පටුරුණු නො තබයි ද, සව්වනීය කමිස නො කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවූ තැන නො සිටියි ද, අවසර ගැණීම නො කරවයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂුන් ලවා කලහ නො කරවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි.

පබ්ලිකේෂන්ස් කමිසයෙහි සංගිඤ්චිය යුතු අංග අටොක්කය නිමි.

1. මහණෙනි, පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස මෙසේ සංගිඤ්චිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසත එකාංග කොට පෙරෙවැ වැඩිමහලු භික්ෂුන්ගේ පාදයන් වැද උත්තුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කීව යුත්තේ ය:

“සාමනී, මම සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලැබුණෙමි මැනවින් පවතිමි. භික්ෂුන්හට අනුලෝම ව පවතිමි. නිසාරණ වතට අනුව පවතිමි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමිසයෙන් සංගිඤ්චිම යදිමි”යි. දෙවනුත් යාදිය යුතු ය. තෙවනුත් යාදිය යුතු යි.

සමත් වූ ව්‍යක්ත භික්ෂුන්ගේ විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

“සාමනී, සංඝ තෙමේ මාගේ චරිතය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලැබුණේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමිසයෙන් සංගිඤ්චිම (නැවැත්වීම) යදිසි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චා. මේ ඤාතිය යි.

“සුභංචු මෙ හතොත සමඛ්ඤා: අයං ඉභංචනාමො භික්ඛු සමඛ්ඤන පබ්බාජනීයකම්මකතො කම්මා චතතනී, ශ්‍රොමං පාතෙතී, තෙසාං චතතනී, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවතී. යදි සම්ඛස්ස ජත්තකල්ලං, සමඛ්ඤා ඉභංචනාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං පටිපස්සමෙත්තෙය්‍ය.

සුඡායා මේ සහෙන සඳෙසා: අසං ඉන්ද්‍රානාමො භික්ඛු සඳෙසාන පබ්බාජනීයකම්මසානො සම්මා චත්තනී, ලොමං පානෙනී, නෙසාරං චත්තනී, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාචති. සඳෙසා ඉන්ද්‍රානාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිපසස්සථෙහිති. යස්සායසම්මො ඛම්භී ඉන්ද්‍රානාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධී, සො ධුරුගස්ස. යස්ස නාකම්මනී, සො හාසෙය්ස.

[illegible]

පටිපාටියකදී, සබ්බසන ඉන්ද්‍රානාමයා හික්මුණා පබ්බාජනීයකමම,
බිමකි සබ්බසා, තසමා තුණකි, එවමෙනං ධාරයාමි”යි.

පළමුවනියකමම. නිවසක. තනිය.

4. පරිසාර ක්ෂය කිරීම.

1. තෙත බෝ පන සම්පූර්ණ ආයුධයක් සුබලයෙන්ම ඔව්දිකාසනයෙන් විනිශ්චය කරන්නේද? ආධාරයක් ලෙසට නවකම්මකයෝ ද්විතීයකයෝද යදි විනිශ්චය කරන්නේද? සඳහා වා පුරාණය වා නිමිතයන්ද? සඳහා වා නිමිතයන්ද? සඳහා වා පුරාණය වා නිමිතයන්ද?

[illegible]

“සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීයකමයාගේ සංභිදුරීම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තත් නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවන්නේය.

සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා: මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමය කරණ ලද්දේ මනාසේ පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යම් ආයුෂමතකුට රූපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමය කරණු ලැබුයේ මනාසින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කමය සංභිදුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යම් ආයුෂමතකුට රූපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේ වා. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවන ලදී. (එය) සංඝයාට අභිමත යි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි.”

හෙවැනි වූ පබ්බාජනීයකමය නිමිසේ ය.

4. පටිසාරණීයකමය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමත් සුඛමී නම් සාවිර තෙම මච්ඡිකාසණ්ඩ නම් නුවර විත්ත නම් ගැහැවිහුගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ නවකමිහි යෙදුනේ නිති බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක විත්ත ගැහැවි තෙම සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ආයුෂමත් සුඛමී සාවිරයන් නොවිවාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ සාවිර භික්ෂුහු (එ නම්) - ආයුෂමත් ඝාටිපුත්ත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් මහාමොග්ගලාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් මහාකම්මාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් මහාකොට්ඨිත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් මහාකප්පින තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් මහාමුද්ද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් රෙවත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් අනාද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් ගුහුල තෙරණුවෝ ද කසිරිම සැරි සරන්නාහු මච්ඡිකාසණ්ඩ නම් නුවරට පැමිණියහ.

3. අසොසි බො විතො ගහපති 'ථෙරා කිර භික්ඛු මච්ඡිකාසණං අනුසාතො'ති. අථ බො විතො ගහපති යෙන ථෙරා භික්ඛු තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්නා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතො එකමනං නිසිදි. එකමනං නිසින්නං බො විතං ගහපතිං ආයසමා සාදිපුතො ධම්මො කථාය සද්දසොසි සමාදපෙසි සමුතෙතජෙසි සමපහංසෙසි. අථ බො විතො ගහපති ආයසමා සාරිපුතො ධම්මො කථාය සද්දසිතො සමාදපිතො සමුතෙතජිතො සමපහංසිතො ථෙරෙ භික්ඛු එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන ථෙරා සවාතනාය ආගන්තුකගන්තාති. අභිවාසෙත්තං බො ථෙරා භික්ඛු භුණ්ඨිතාවෙන.

4. අථ බො විතො ගහපති ථෙරං භික්ඛුනං අභිවාසනං විදිතො උට්ඨායාසනා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතො පදකම්ණං කතො යෙනායසමා සුඛමෙමා තෙනුපසංකම්. උපසඛකම්නා ආයසමනං සුධම්මං අභිවාදෙතො එකමනං අට්ඨාසි. එකමනං සීතො බො විතො ගහපති ආයසමනං සුධම්මං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන අයො සුධම්මො සවාතනාය භතං සද්ධිං ථෙරෙහිති.

5. අථ බො ආයසමා සුධම්මො "පුබ්බෙ ඛවායං විතො ගහපති යද්ද සඛ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනෙනභුකාමො න මං අනප- ලොකෙතො සඛ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනෙනති. සො'ද්දති මං අනපලොකෙතො ථෙරෙ භික්ඛු නිමනෙනසි. දුට්ඨො'ද්දනායං විතො ගහපති අනපෙබො විරතතරුපො මසි"ති විතං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. දුතියමපි බො -පෙ- තතියමපි බො විතො ගහපති ආයසමනං සුධම්මං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන අයො සුධම්මො සවාතනාය භතං සද්ධිං ථෙරෙහිති. 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. අථ බො විතො ගහපති 'කිං මෙ කරසොති අයො සුධම්මො අභිවාසෙනො වා අනභිවාසෙනො වා'ති ආයසමනං සුධම්මං අභිවාදෙතො පදකම්ණං කතො පකසාමි.

6. අථ බො විතො ගහපති තසො රතතිය අච්චයෙන ථෙරං භික්ඛුනං පණීතං බාදනියං භොජනියං පටියාදපෙසි. අථ බො ආයසමා සුධම්මො 'යනනුතං විතතසො ගහපතීනො ථෙරානං භික්ඛුනං පටියනං පසොයානති' පුබ්බන්තකම්මං නිවාසෙතො පතතවිවරමාදාය යෙන විතතසො ගහපතීනො නිවෙසනං තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්නා පඤ්ඤානෙ ආසනෙ නිසිදි.

3. විතත ගාහපති තෙමේ ‘සථවිරභික්ෂුහු මච්ඡිකාඤ්ඤානගරයට පැමිණියාහු ලැ’යි ඇසී ය. ඉක්බිති විතත ගාහපති තෙමේ සථවිර භික්ෂුන් කරා එළඹීමේ ය. එළඹ මවුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් විතත ගාහපතිහට ආයුෂමත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝ දහම් කථායෙන් කරුණු දක්වූහ. කුශලධම්මෙහි සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ. (කුසල් දහම් වැඩිමෙහි) මනා ව සතුටු කළහ. ඉක්බිති විතත ගාහපති තෙමේ ආයුෂමත් සාරිපුත්ත සථවිරයන් විසින් දහම් කථාමවන් දෙපල් වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහම්හි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහි කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබුයේ සථවිර භික්ෂුහට මෙසේ සැල කළේය: “ඤාමිති, සථවිරවරුන් වහන්සේ හෙට දවසට මාගේ ආගනතුක බත ඉවසන සේක්වා”යි. සථවිරභික්ෂුහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසූහ.

4. ඉක්බිති විතත ගාහපති තෙම සථවිර භික්ෂුන්ගේ ඉවැසීම දැන (අයුළු පිළිගත් බව දැන) හුන්සෙන් නැගිට සථවිරභික්ෂුන් වැඳ පැදකුණු කොට ආයුෂමත් සුඛම් තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි විතත ගාහපති තෙම ආයුෂමත් සුඛම් සථවිරයන් අමතා, “ඤාමිති, සුඛම් ආර්යයන් වහන්සේ හෙට දවස මාගේ බත සථවිරභික්ෂුන් සමග ඉවසන සේක්වා”යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛම් සථවිර තෙම “මේ විතත ගාහපතියා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමිතත්තු කැමැත්තෙන් නම්, එකල මා නො විවාර සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් හෙළතම දැන් මා නො විවාර සථවිර භික්ෂුන් පැවැරී ය. මේ විතත ගාහපති තෙම දැන් මා කෙරෙහි දූෂිත සිතැත්තෙන් වන, බලාපොරොත්තු නැත්තෙන් වන, මා කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ”යි සිතී ය. සිතා විතත ගාහපතියාට ‘ගාහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසම්’යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් විතත ගාහපති තෙම සුඛම් සථවිරයනට “ඤාමිති, සුඛම් ආර්යයන් වහන්සේ හෙට දවස පිණිස මාගේ බත සථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක්වා”යි කී ය. ‘ගාහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසම්’යි සුඛම් තෙර කී ය. ඉක්බිති විතත ගාහපති තෙම ‘ආර්ය සුඛම් තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ ද’යි ආයුෂමත් සුඛම් සථවිරයන් වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති විතත ගාහපති තෙමේ ඒ රුත්‍රිය ඇවැමෙන් සථවිර භික්ෂුන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කැසුතු බුද්ධ යුතු ආකාරපාත පිළියෙල කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛම් තෙම ‘විතත ගාහපති විසින් සථවිර භික්ෂුහට පිළියෙල කරණ ලද්ද දක්නෙම් නම් ඉතා යෙහෙකැ’යි පෙරවැරැගෙහි හැඳ පෙරෙට පාසිවුරු ගෙණ විතත ගාහපතියාගේ නිවෙස්ත කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණවූ අස්තෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

7. අථ ඛො විතො ගහපති යොනාසස්මා සුඛමො තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භා ආයස්මන්තං සුඛමං අභිවාදෙභා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො විතො ගහපතිං ආයස්මා සුඛමො එතදවොච: පනුතං ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං තොජනීයං පටියන්තං. එකා'ව ඛො ඉඛ නත්ති යදීදං තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති. “ඛුමති වත මෙ භනො රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අශෝභන සුඛමෙව යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදීදං තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති”.

8 භුතපුබ්බං භනො දුක්ඛිණාපථකා වාණිජා පුරත්තිමං ජනපදං අගමංසු වණිජ්ජාය. තෙ තො කුකුඤ්චං ආනෙසුං. අථ ඛො සා භනො කුකුඤ්චි කාතොත සද්ධිං ස: වාසං කපෙසයි. සා පොතකං ජනෙයි. යදා ඛො සො භනො කුකුඤ්චපොතොකා කාකචස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කාකුකුඤ්චා’ති වස්සති. යදා කුකුඤ්චවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කුකුඤ්චකා’ති වස්සති. එවමෙව ඛො භනො ඛුමති රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අශෝභන සුඛමෙව යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදීදං ‘තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා’ති.

9. “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො, පකකම්ඤ්ඤාමි”ති. “නාහං භනො අයොං සුඛමං අකෙකාසාමි. න පරිභාසාමි. වසතු භනො අයොං සුඛමො මච්ඡිකාසණ්ඨි. රමණීයං අමොචකවතං. අහං අයස්ස සුඛමස්ස උසුකකං කරිස්සාමි විචරපිණ්ඩාතොකනාසනගිලානසාවධානෙසජ්ජපරිකඛාරානනති.” උතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො ආයස්මා සුඛමො. විතං ගහපතිං එතදවොච: “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො. පකකම්ඤ්ඤාමි”ති. “කහං භනො අයොං සුඛමො ගම්ඤ්ඤාමි”ති. “සාවත්ථි ඛො අහං ගහපති ගම්ඤ්ඤාමි භගවන්තං දස්සනායා”ති. “තෙන හි භනො යඤ්ච අත්තනා භණ්ඨං, යං ව මයා භණ්ඨං, තං සබ්බං භගවන්තො ආරොචෙහි. අනච්ඡරියං ඛො පනෙතං භනො යං අයොං සුඛමො පුතදෙව මච්ඡිකාසණ්ඨිං පච්චාගචේශ්ශා”ති.

10. අථ ඛො ආයස්මා සුඛමො සෙතාසනං සංසාමෙභා පත්තං විචරමාදාය යෙන සාවත්ථි තෙන පකකාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවත්ථි, ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරුමො, යෙන භගවා, තෙනුපසඛකම්. උප-සඛකම්භා භගවන්තං අභිවාදෙභා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො ආයස්මා සුඛමො යඤ්ච අත්තනා භණ්ඨං, යඤ්ච විතෙතනං ගහපතිනා භණ්ඨං, තං සබ්බං භගවන්තො ආරොචෙහි.

7. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම ආයුෂමත් සුඛමීයන් කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ ආයුෂමත් සුඛමී සථවිරයන් වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් විතත ගාහපතීයාට ආයුෂමත් සුඛමී සථවිර තෙම “ගාහපතීය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කැපුණු වූ ද බුද්ධියුණු වූ ද ආහාරපාන පිළිපෙල කරණ ලද්දේ වෙයි. තලසහලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි නැතැ”යි කී ය. (එවිට ගැහැවි මෙසේ කී ය:) “ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ විසින් ‘තලසහලා’ යැ යි සුළු දෑයක් ම කීයන ලදී.”

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවක් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙලෙන්දෙ වෙලෙදම පිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙනාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුඩකු හා සංවාස කලා. ඔහු තොමෝ පැවියකු වැදුවා. “ස්වාමීනි, යම් පිටෙක ඒ කුකුළු පැවියා කවුඩුකඩ කරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කාකකුකකුට’ ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු. කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කුකකුටකාක’ ය යි හඬ ලයි. ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවචන ඇති කල්හි සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ ‘තලසහලා’ ය යි කිසිවක් ම කීයන ලදී” යි කී ය.

9. “ගාහපතීය, තෝ මට ආත්මාය කෙරෙහි ය. ගාහපතීය, තෝ මට පරිභව මෙණෙහි ය. ගාහපතීය, (මෙන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි” යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේට මම ආත්මාය නො කරමි. පරිභව නො කරමි. ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේ මච්ඡිකාසණ්ඩ නගරයෙහි වසන සේක් වා. මේ ඇඹැල්ල චතස සිත් අලවනසුළු ය. මම ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේට සිවුරු පිඹුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර පිණිස ඊසා කරමි” යි ගාහපතී තෙම කී ය. දෙවනුවත් සුඛමී සථවිර තෙමේ විතත ගාහපතීයාට “ගැහැවිය, තෝ මට ආත්මාය කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මෙන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙයින් බැහැර මි” යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේ කොහි වඩිනසේක් ද” යි සේ ඇසී ය. “ගැහැවිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි” යි තෙරණුවෝ කීහ. “ස්වාමීනි, එසේ තම තමන් වහන්සේ දිසින් යමක් කීයන ලද ද, මවිසිනුවත් යමක් කීයන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කල මැනවි. ස්වාමීනි, යම් කෙසකින් සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ නැවතත් මච්ඡිකාසණ්ඩයට පෙරලා එන්නාහ යන මේ කාරණය නම් පුද්ගලයක් නො වන්නේ ය” යි ගැහැවි කී ය.

10. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛමී සථවිර තෙමේ සෙනසුන් නැත් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙන සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙළින් සැවැත් නුවර දෙවරම් වෙහෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුඛමී ආයුෂමත් තෙමේ යමක් තමා විසින් කීයන ලද ද, යමක් විතත ගාහපතීයා විසින් කීයන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කෙළේ ය.

11. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගඬා කළු සේක: “හිස් පුරුෂයා, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො ගැලපෙන්නේ ය. මහණදමට නොතරම් ය. නොකැප වුවකි. නොකටගසුවකි. හිස් පුරුෂයා, තෝ කෙසේ නම් සැදුහැටි පැහැදිලි දායක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපසංඝයක වූ විතත ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද? පහත් වචනයෙන් ගඬා කෙළෙහි ද? හිස් පුරුෂයා, මේ කාරණය නොපැහැදිලිවුන්සේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදිලිවුන්සේ ප්‍රසාදබාහුලය පිණිස හෝ නොවෙයි. වැලි දු හිස් පුරුෂයා, මෙය නොපහත් වුවන්සේ නොපහත්බව පිණිස ද, පහත් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙතස් බව පිණිස ද පවතියි.”... සුඛම භික්ෂුහට ගරහා හදනුරූප දැනුම් කපා කොට භික්ෂුන් ඇමිනු සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට ‘සුඛ මිසින් විතත ගෘහපති තෙමේ ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි කියා පටිසාරණීය කමය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පටිසාරණීය කමය මෙසේ කළ යුතු ය: පළමු කොට සුඛම භික්ෂු තෙමේ වෛද්‍යා කළ යුතු යි. වෛද්‍යා කොට (කරුණ) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත තැවිය යුතු යි. ඇවැත තැවූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල දක්ෂ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“සඬාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛම නම් භික්ෂු තෙමේ ඉඬාවත් ප්‍රසන්න වූ දායක වූ කැපකරු වූ සංඝොපසංඝයක වූ විතත නම් ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගඬා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට ‘ඔබ මිසින් විතත නම් ගැහැටි තෙමේ ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. (කළ යුතු ය.) මේ ඤාතවිය යි.

සඬාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුඛම නම් භික්ෂු තෙමේ සැදුහැටි පැහැදිලිවූ දායක වූ කාරක වූ සංඝඋපසංඝයක වූ විතත නම් ගැහැටිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට ‘තා මිසින් විතත ගෘහපති තෙමේ ඤාතා කරවිය යුතු ය’ යි පටිසාරණීය කමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුහට ඔබ මිසින් විතත ගෘහපති තෙමේ ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි සුඛම භික්ෂුහට පටිසාරණීය කමය කිරීම රුචි වේ නම් තෙ- තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රුචි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දුතියමි ඵතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමි ඵතමන්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භතෙන සඛෙය්‍යා. අයං සුඛමෙය්‍ය භික්ඛු විතතං ගහපතීං සද්ධං පසන්නං දුයකං කාරකං සම්පූර්ණං සිතෙන වුංසෙසි, භිතෙන වලෙහසි. සඛෙය්‍යා සුඛමෙය්‍ය භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං කරොති 'විතොනා තෙ ගහපතී ඛමාපෙතඛෙය්‍යා'ති. යස්සායසද්ධො ඛමිති සුඛමෙය්‍ය භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං කාමෙය්‍ය කරණං 'විතොනා තෙ ගහපතී ඛමාපෙතඛෙය්‍යා'ති, සො ධුණ්හස්ස. යස්ස තකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙය්‍යා සුඛමෙය්‍ය භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං 'විතොනා තෙ ගහපතී ඛමාපෙතඛෙය්‍යා'ති. ඛමිති සම්පසං, තස්මා ධුණිති. ඵවමෙතං ධාරකාමි'ති.

අධම්මකමමද්වාදයකං

1. තීති භික්ඛවෙ අඛෙය්‍යාති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකමමං භොති අවිතතකමමං දුට්ඨපන්නං: අභලමුඛා කතං භොති, අපටිපුච්ඡා කතං භොති, අපටිඤ්ඤා කතං භොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙය්‍යාති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකමමං ච භොති අවිතතකමමං ච දුට්ඨපන්නං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙය්‍යාති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකමමං ච භොති අවිතතකමමං දුට්ඨපන්නං: අනාපතතියා කතං භොති, අද්දෙසනාගාමිතියා අපතතියා කතං භොති, දෙසිතාය අපතතියා කතං භොති -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙය්‍යාති-පෙ- අධම්මකමමං ච භොති -පෙ- අපවාදෙතියා කතං භොති, අසාරෙතියා කතං භොති, අපතතියා අනාරොපෙතියා කතං භොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙය්‍යාති -පෙ- අධම්මකමමං ච භොති -පෙ- අභලමුඛා කතං භොති, අධම්මෙත කතං භොති, වග්ගෙත කතං භොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙය්‍යාති -පෙ- අධම්මකමමං ච භොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං භොති, අධම්මෙත කතං භොති, වග්ගෙත කතං භොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙය්‍යාති -පෙ- අධම්මකමමං ච භොති -පෙ- අපටිඤ්ඤා කතං භොති, අධම්මෙත කතං භොති, වග්ගෙත කතං භොති -පෙ-

දෙවනුව මේ කාරණය කියමි... තෙවනුව මේ කාරණය කියමි: ස්වාමීනී, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුඛමේ භික්ෂු තෙමේ ඉඬා ඇති පැතැදුනා වූ පභය දෙන්නා වූ සංඝකායා කරන්නා වූ සංඝයාට උච්චත් කරන්නා වූ විතත නම් ගැහැවිහට පහත් වචනයෙන් කින්ද කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැරැහී ය. සංඝ තෙමේ සුඛමේ භික්ෂුහට 'ඔබ විසින් විතත ගැහැවි තෙමේ ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ යැ' යි පටිසාරණීයකමය කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුහට 'විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි සුඛමේ භික්ෂුහට පටිසාරණීයකමය කිරීම රූපි වේ නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නොවේ නම් හෙ තෙමේ කියවා.

සංඝයා විසින් සුඛමේ භික්ෂුහට 'විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීයකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය රූපි යි. එ හෙයින් නිකම ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි" යි.

අධම්මකම්මදායකය

1. මහණෙනි, අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොමනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනින් යුක්ත පටිසාරණීයකමය නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. මනාව නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්ය වූ ද අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොමනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් තැනි කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅතින් යුතු පටිසාරණීයකමය...

3. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය ද නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි... වෙද්දනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය ද නොදැනුම්කමෙන් ද වෙයි... නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය ද නොදැනුම්කමෙන් ද වෙයි... නො පිළිවිස කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද,...

6. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය ද නොදැනුම්කමෙන් ද වෙයි... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද යන තුන යි...

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසිනායාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිනායා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචාරෙද්ධා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙද්ධා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තියා අනාරොපෙද්ධා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මං හොති අවිතයකම්මං උචුප්පන්නං.

පටිසාරණීයකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං නිවසිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතයකම්මං උචුප්පන්නං: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතයකම්මං ච උචුප්පන්නං ච.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විතයකම්මං ච, උචුප්පන්නං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිනායාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිනායා ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙද්ධා කතං හොති, සාරෙද්ධා කතං හොති, ආපත්තියා අනාරොපෙද්ධා කතං හොති -පෙ-

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද නොදැනැම්කමෙන් ද වෙයි... නොඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද නොදැනැම්කමෙන් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද නොදැනැම්කමෙන් ද වෙයි... ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද නොදැනැම්කමෙන් ද වෙයි... වෝදනා නොකොට කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද නොදැනැම්කමෙන් ද වෙයි... සිහි නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද නො දැනැම්කමෙන් ද වෙයි... ඇවැත නො තහා කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද... මහණෙනි, මේ තෙ අතින් යුතු පටිසාරණීය කමය නොදැනැම්කමෙන් ද වෙයි. අවිතයකමෙන් ද වෙයි. නොමනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කමයෙහි අධම්මකම් දෙළොස නිමිසේ ය.

ධම්මකම්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අංග තුනෙකින් යුත් පටිසාරණීයකමය දැනැම් කමෙන් ද වෙයි, විතය කමෙන් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද ද, පිළිවිස කරණ ලද ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ තෙ අතින් යුත් පටිසාරණීයකමය දැනැම් කමෙන් ද වෙයි, විතය කමෙන් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2 මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුත් පටිසාරණීයකමය ද දැනැම් කමෙන් ද වෙයි, විතයකමෙන් ද වෙයි, මානාවින් සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නොදෙසු කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟෙකින් යුත් පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමෙන් ද වෙයි... වෝදනා ශකාට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද ...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- දෙසනායාමිතියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්ම කම්මං ව හොති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති. ඉමෙහි වො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සම්මතාගතං පටිසාරණීය කම්මං ධම්මකම්මං ව හොති පිනිතකම්මං සුචුට්ඨතං ව.

පටිසාරණීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිවසිතං.

ආකඩ්ඩමානවතුසකං

1. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අභෙහති සම්මතාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඩමානො සඤ්ඤා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: ගිහිනං අලාභාය පරිසකකති, ගිහිනං අනන්තං පරිසකකති, ගිහිනං අවාසාය පරිසකකති, ගිහිනං අනෙකාසති පරිගාසති, ගිහි ගිහිහි හෙදෙති. ඉමෙහි වො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසඤ්ඤා සම්මතාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඩමානො සඤ්ඤා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... හමුළුවකි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිපිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... මනාදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... වේදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භූෂණත් යුතු පටිසාරණිය කමය දූහැමි කමෙන් ද වෙයි, විනය කමෙන් ද වෙයි, මැනවින් සංහිදුකෙන් ද වෙයි.

පටිසාරණිය කමයෙහි ධම්මකම දෙලොස නිමි.

ආකඩබ්බානුවතුකකය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම පටිසාරණිය කමය කරන්නේ ය (කළ යුතු යි): හිමිනට අලංභය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හිමිනට අනාචාර පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හිමිනගේ නොවිසිම පිණිස (වසන කැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, හිමිනට ආත්මාය කරයි ද, පරිභව කරයි ද, හිමියන් හිමියන් හා බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණියකමය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චබ්ගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ගිහීනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, ගිහීනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, ගිහී තීනෙන වුංසෙති, ගිහී තීනෙන වළ්ලෙති, ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සම්මාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චාබ්ගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

3. පඤ්චන්තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො ගිහීනං අලාභාය පරිස්සකකති, එකො ගිහීනං අනන්ධාය පරිස්සකකති, එකො ගිහීනං අවාසාය පරිස්සකකති, එකො ගිහීනං අකෙකාසති පරිනාසති, එකො ගිහී ගිහීති හෙදෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

4. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහීනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහීනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහී තීනෙන වුංසෙති, ගිහී තීනෙන වළ්ලෙති, එකො ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සම්මාපෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

ආකඩ්ධමාන වතුකකං නිට්ඨිතං.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවතනං

1. පටිසාරණීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වතනි-තබ්බං. තත්ත්වං සම්මා වතතනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දුතසබ්බා. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතී සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න මවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සබ්බෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං කොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිතරා කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතතස්ස භික්ඛුනො උපොසෙථා ථපෙතබ්බො. න පචාරණා ථපෙතබ්බා. න සම්මතියං කාතබ්බං. න අනුච්ඡෙදා පට්ඨාපෙතබ්බො. න ඕකාසො කාරෙතබ්බො. න වොදෙතබ්බා. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුනි සම්පයොජෙතබ්බනති.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවතනං නිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය (කළ යුතු යි): ගිහියනට බුදුන්ගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට ධර්මයේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට සංඝයාගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට පහත් වචනයෙන් ආත්‍යොශ කරයි ද, ගිහියනට ලාමක බයින් ගරහයි ද, ගිහියනට දුන් ධාමික ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පයින් යුක්ත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ගිහියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට අනර්ථ පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට ආත්‍යොශ පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳවයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් නමක් ගිහියනට බුදුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියන්ට දුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියනට සතුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි ගිහියනට පහත් බයින් ගරහයි. එක් නමක් ගිහියනට කළ දූෂාම පිළිණ කඩ කරයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකමය කරන්නේ ය.

ආකඩබමානවතුකකය නිමි.

පටිසාරණීයකමියෙහි අටොළොස්වන

1. මහණෙනි, පටිසාරණීය කමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටොළොස් නිත්‍යාරණ වනට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහිමේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවචන් කරවා නොගත යුතු යි මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි. සම්මතිය ලදහු විසින් ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කම කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. ප්‍රචන් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැන්නහුගේ පවුරැණු තැබීම නොකළයුතු ය. සවචනිය කමය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙටු තනතුරෙහි හොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. වෝදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමියෙහි අටොළොස් වන නිමි.

නිපට්ටපය්‍යමෙහිනබ්බආට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සඛෙසා සුඛමමය්‍ය භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං අකාසි,
 “විතොනා තෙ ගහපතී බමාපෙතබ්බො”ති. සො සඤ්ඤාන පටිසාරණිය-
 කමමකතො මච්ඡිකාසණ්ඛං ගතො, ඵෙවුකුසුතො නාසකම් විතතං ගහපතීං
 බමාපෙතුං. සො පුනඳෙව සාවඤ්ඤං පට්ඨාගඤ්ඤි. භික්ඛු එවමාගංසු:
 “බමාපිතො තයා ආට්ඨසො සුඛමම විතො ගහපතී”ති. ඉදං ආට්ඨසො
 මච්ඡිකාසණ්ඛං ගතො, ඵෙවුකුසුතො නාසකම් විතතං ගහපතීං බමා-
 පෙතුනති. ගගාතො එතමෙථො ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛව සඛෙසා සුඛමමය්‍ය භික්ඛුනො අනුදුතං දෙතු
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. එවං ව පන භික්ඛව දුතඤ්ඤා: පඨමං භික්ඛු
 යාචිතබ්බො. යාචිතො වාතොතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා
 ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාමෙ හතොත සඛෙසා. යදි සඛසය්‍ය පතතකල්ලං, සඛෙසා
 ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමය්‍ය භික්ඛුනො අනුදුතං දදෙය්‍ය විතතං ගහපතීං
 බමාපෙතුං. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤාමෙ හතොත සඛෙසා. සඛෙසා ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමය්‍ය
 භික්ඛුනො අනුදුතං දෙති විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. යස්සායසමතො
 බමති ඉත්තනාමෙය්‍ය භික්ඛුනො සුඛමමය්‍ය භික්ඛුනො අනුදුතය්‍ය දුතං
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං, සො තුණ්හය්‍ය. යස්ස තතමති, සො ගාතසය්‍ය.

දිනොතා සඛෙසන ඉත්තනාමො භික්ඛු සුඛමමය්‍ය භික්ඛුනො අනුදුතො
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. බමති සඛසය්‍ය, තසො තුණ්හි. එවමෙතං
 ධාරයාමි”ති.

3. තෙන භික්ඛව සුඛමමෙත භික්ඛුනා අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං
 මච්ඡිකාසණ්ඛං ගතො, විතොතා ගහපති බමාපෙතබ්බො. “බම ගහපතී,
 පසාදෙති තං”ති. එවං වෙ පුට්ඨමානො බමති, ඉදෙවතං කුසලං. නො
 වෙ බමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමෙය්‍ය භික්ඛුනො,
 පසාදෙති තතති” එවං වෙ පුට්ඨමානො බමති, ඉදෙවතං කුසලං.
 නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමෙය්‍ය
 භික්ඛුනො. අහං තං පසාදෙමි”ති. එවං වෙ පුට්ඨමානො බමති ඉදෙවතං
 කුසලං. නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමෙය්‍ය
 භික්ඛුනො සඛසය්‍ය වට්ඨෙනා”ති. එවං වෙ පුට්ඨමානො බමති ඉදෙවතං
 කුසලං.

නොසන්හිදුවියයුතු අංග අවොලොය

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුඛමේ හික්කුට 'ඔබ වහන්සේ විසින් විතත ගැහැටි තෙමේ ක්‍ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පරිසාරණීය කමේ කෙළේ ය. සබ්බසා විසින් පරිසාරණීය කමේ කරණු ලැබූ ඒ සුඛමේ හික්කු තෙමේ ඔහු වූයේ, තේජස් රහිත වූයේ විතත ගැහැටියා කම්මත්තට නො හැකි විය. ඒ සුඛමේ හික්කු තෙමේ නැවතත් සැපැත්තුවරට පෙරලා පැමිණියේ ය. හික්කු "ඇවැත්නි, සුඛමේසිනි, ඔබ විසින් විතත ගැහැටි තෙමේ කම්මත ලද දෑ?" යි මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, මම වතාහි මච්ඡිකාසංකීර්ණයට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, විතත ගාහපතියා කම්මත්තට නොහැකි වීම" යි හේ කී ය. (හික්කු) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළේ ය.

2. එහෙයින් "මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුඛමේ හික්කුට විතත ගැහැටියා කම්මත්තට අනුදුතයකු දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දීය යුතු යි: පලමු ව මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිචල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු යි:

"සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ විතත ගැහැටියා කමා කරවනු පිණිස සුඛමේ නම් හික්කුට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දේවා. මේ ඤාත්තිය යි.

සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුඛමේ හික්කුට විතත ගැහැටියා කම්මත පිණිස මේ නම් මහණ අනුදුතයකු කොට දෙයි. විතත ගාහපතියා කම්මත පිණිස සුඛමේ හික්කුට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දීම යම් ආශ්‍රමිකකුට රූපි වේ නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කපා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුඛමේ හික්කුට විතත ගැහැටියා කම්මත පිණිස මේ නම් ඇති හික්කු තෙමේ අනුදුතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රූපි යි (අභිමත යි). එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යි.

3. මහණෙනි, සුඛමේ හික්කු විසින් ඒ අනුදුත මහණකු සමග මච්ඡිකා-සංකීර්ණයට ගොස් "ගාහපතිය, කමිනු මැනැව් නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) විතත ගාහපතී තෙමේ කැමැටිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කීයනු ලබන්නේ කමා නම් පතල මැනවි, ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත මහණකු විසින් "ගැහැටිය, මේ හික්කුට කමා කල මැනවි. නොප පහදවා ය යි (නොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කීයනු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය යහපති. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදුත හික්කු විසින් "ගැහැටියා මේ හික්කුට කමා කල මැනවි. මම නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කීයනු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත හික්කු විසින් "සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ හික්කුට කමව" යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කීයනු ලබන්නේ කමයි ද ඒ මැනවි.

කො වෙ බමනි, අනුදුතෙන භික්ඛුනා සුඛමං භික්ඛුං විත්තස්ස ගහපතීනො දස්සනුපචාරං අවිජ්ජාපෙඤා සවණ්ණුපචාරං අවිජ්ජාපෙඤා එකංසං උත්තරාසඛිතා කාරාපෙඤා උක්ඛුටිකං නිසීදුපෙඤා අඤ්ඤාපිට්ඨකාපෙඤා සං ආපතති දෙසාපෙතබ්බා'ති.

4.. අඑ ඛො ආයස්මා සුඛමො අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකා-සණ්ඨං ගතවා විත්තං ගහපතිං බමාපෙති. කො සමා චත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙජාරං චත්තති. භික්ඛු උපසඛිකමිත්වා එවං වදෙති: 'අතං ආවුසො සඛෙසන පටිසාරණියකමමකතො සමා චත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං චත්තාමි. කථං නු ඛො මයා පටිජ්ජිතබ්බි'නති. භගවතො එතමජං ආරොථෙසුං. තෙන භිතික්ඛවෙ සඛෙසා සුඛමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං පටිපසස්සමෙතතු.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අද්ධගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං: උපසමපාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමණේරං උපධාරපති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදිගති, සමමොසි භික්ඛුතියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං: යාය ආපතතියා සඛෙසන පටිසාරණියකමමං කතං භොති තං ආපතති. ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තණො වා පාපිට්ඨතරං, කමං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඔපෙති, පචාරණං ඔපෙති, සච්චතියං කුරෙති, අනුචාරං පට්ඨපෙති, ඕණාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං.

පටිසාරණියකමම

නිපට්ඨපසස්සමෙතබ්බපට්ඨාරසකං නිවසිතං.

ඉදින් කමා නො කෙරේ නම්, අනුදුත භික්ෂුහු විසින් සුධම් භික්ෂු තෙම විත්තගාහපතියාට පෙණෙන තෙක් මානය නොගන්නා වා ඇසෙන තෙක් මානය නොගන්නා වා උතුරුසග එකස් කරවා උත්කුට්ඨකයෙන් හිඳවා ඇඳිලි බඳවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධම් තෙම අනුදුත භික්ෂු සමග මධ්විකාසණකියට ගොස් විත්තගාහපතියා කමා කරවී ය. ඒ දුධම් භික්ෂු තෙම මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙයි අපොලොස් නිස්තරණ වන පුරයි. භික්ෂුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් පටිසාරණීයකමීය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙමි. නිස්තරණ වන් අනුව පවතිමි. මවිසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද ? ” යි. භික්ෂුහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකලහ. මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය සන්තිඳුවා ලත්තේ ය.

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි: කමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉටුසයි ද, සම්මතිය ලදහු විසිනුදු මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද පඤ්ච අභ්‍යන්තරින් යුක්ත මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැත්කින් සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමීය කරන ලද්දේ මේ නම් ඒ ඇවැත්ව පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අන් ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො නැවැත්විය යුතු යි: පුට්ඨකත් මහණහුට පොහොස තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සව්වතීය කම් කරයි ද, වෙහෙර දෙවූ තැන් ආදී ප්‍රධාන කම් කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා කලහයට යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි නො සන්තිඳුවිය යුතු
අංග අපොලොස නිමි.

පටිපසස්සමෙහතඛබ්බආධාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම. පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං ඡෙති, න සාමඡණ්ණං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසමමුතියං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම. පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම. පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: යාය ආපනතියා සබ්බෙහි පටිසාරණීයකමම. කතං භොති, නං ආපනතියං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම. පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම. පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ථිපෙති, න පමාරණං ථිපෙති, න සමවනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම. පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං.

පටිසාරණීයකමම

පටිපසස්සමෙහතඛබ්බආධාරසකං නිවර්තං.

[පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: තෙන¹ භික්ඛවෙ සුඛමෙත භික්ඛුනා සඛ්ඤා උපසම්පාදිතා එකංසං උත්තරාසඛිතං කරුණා බුද්ධිසාධනං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිතා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පඤ්ඤානං එවමස්ස වචනීයො: අතං භනෙත සබ්බෙහි පටිසාරණීයකමමකතො සමවා වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, තෙජ්ජාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධියං යාවමිති, දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො.

වෘත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බෙහි ඤ්ඤප්පතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සබ්බෙහි: අයං සුඛමෙත භික්ඛු සබ්බෙහි පටිසාරණීයකමමකතො සමවා වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, තෙජ්ජාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධියං යාවමි. යදි සඛ්ඤාය පතනකල්පං, සබ්බෙහි සුඛමෙත භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමම. පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං, එසා ඤ්ඤති.

සන්නිවේදන මගින් අංග අවබෝධය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුත් මහණෙකුගේ පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය: උපසම්පදා නො කරවයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් නොකරවයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතය නො ඉටුකරයි ද, සම්මතය ලද්දේ නම් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අතින් අංග පසකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය: යම් ඇවැත්කන් සංඝයා විසින් පරිසාරයේ ස්වභාවය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත්කන් නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැත්කන් හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයට වඩා ලාභක ඇවැත්කන් හෝ නො පැමිණෙයි ද, කම්යට නො ගරහයි ද, කම්ය කල්පිතට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අවකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය: පුට්ඨත් මහණෙකුගේ පොහොසත් නො වෙයි ද, පවුරුණු නො වෙයි ද, සම්මතය කම් නො කරයි ද, ප්‍රධානකම් නො කරයි ද, අවකාශ නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂුන් කල්පිත පිණිස නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අවකින් යුත් භික්ෂුකුගේ පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය.

පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් අංග අවබෝධය වීම.

[සන්නිවේදන]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පරිසාරයේ ස්වභාවය) සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුඛමී නම් භික්ෂුකු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද උකහුවක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු ය: “සුඛමී, සංඝයා විසින් පරිසාරයේ ස්වභාවය කරණ ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. භික්ෂුන්ට අනුකූල ව පවතිමි. අවබෝධ නිසාරණ වන්නි පවතිමි. පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය. දෙවෙනුවත් යැයි යුතු ය. තෙවෙනුවත් යැයි යුතු ය.

ව්‍යාකූල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ ය:

“සුඛමී, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරයේ ස්වභාවය කරණ ලැබූ මනා ව පවතිමි. අනුකූල ව පවතිමි. නිසාරණවන්නි පවතිමි. පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛමී භික්ෂුකුගේ පරිසාරයේ ස්වභාවය සන්නිවේදන මගින් සිදු විය යුතු ය.

පුණාතු මේ හතෙක සඳහා: අයං සුඛමො භික්ඛු සඳෙකන පටිසාරණියකමකතො සමො වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙජාරං වතනති, පටිසාරණියසා කමමසා පටිපසසද්ධිං යාවති. සඳෙකා සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියකමමං පටිපසසලොහති. යසායසමතො ඛමති සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියසා කමමසා පටිපසසද්ධි, සො තුණ්හසා, යසා නකමමති, සො භාසෙයස.

දුතියමි එතමන්. වදුමි -පෙ- තතියමි එතමන්. වදුමි. පුණාතු මේ හතෙක සඳහා: අයං සුඛමො භික්ඛු සඳෙකන පටිසාරණියකමකතො සමො වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙජාරං වතනති, පටිසාරණියසා කමමසා පටිපසසද්ධිං යාවති. සඳෙකා සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියකමමං පටිපසසලොහති. යසායසමතො ඛමති සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියසා කමමසා පටිපසසද්ධි, සො තුණ්හසා, යසා නකමමති, සො භාසෙයස. පටිපසසද්ධිං සඳෙකන සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියකමමං, ඛමති සඳෙකා. තසා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පටිසාරණියකමමං වතුන්. නිවසිතං.

5. ආපනතියා අදසසනෙ උභෙකවතියකමමං.

1. තෙන සමයෙක බුද්ධො භගවා කොසමිතිං ඵගරති මසාසිතාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසා ජනෙතා ආපනතීං ආපජ්ඣතා න ඉවත්ති ආපනතීං පසසිතුං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා -පෙ- තෙ උප්පායනති භිගනති විපාවෙනති: කථං හි නාම ආයසා ජනෙතා ආපනතීං ආපජ්ඣතා න ඉවත්සසති ආපනතීං පසසිතුනති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්. ආරෙවෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතසමි. තදනෙ එතසමි. පකරණෙ භික්ඛු-සඳසං සනතිපාතාපෙඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජනෙතා භික්ඛු ආපනතීං ආපජ්ඣතා න ඉවත්ති ආපනතීං පසසිතු” නති. සච්චං භගවා,

3. විගරති බුද්ධො භගවා: “කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොසපුරිසො ආපනතීං ආපජ්ඣතා න ඉවත්සසති ආපනතීං පසසිතුං, තෙනං භික්ඛවෙ අපසනනාතං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතා ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

සුඛමිති, සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමි තිසුසු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණිය කමය කරණ ලද්දේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණ වන්ති පවතියි. පටිසාරණියකමයාගේ සන්තිදුම්ම යදිසි. සඛස තෙමේ සුඛමි තිසුසුගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිදුම්ම ය. යම් ආයුෂමතකුට සුඛමි තිසුසුගේ පටිසාරණියකමය සන්තිදුම්ම රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමි තිසුසු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණිය කමය කරණ ලැබුණේ මැනවින් පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණවන්ති පවතියි. පටිසාරණිය කමයාගේ සන්තිදුම්ම යදිසි. සඛස තෙමේ සුඛමිතිසුසුගේ පටිසාරණියකමය සන්තිදුම්ම ය. සුඛමි තිසුසුගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිදුම්ම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අභිමත නොවේ නම් හෙ තෙම කියවා. සඛසයා විසින් සුඛමි තිසුසුගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිදුම්ම වනදී. සඛසයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”.

සිවුවැනි වූ පටිසාරණිය කමය නිමි.

5. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපතිය කමය

1. එකමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ශෝභාසම්භූත වුවර (සම්පයෙහි) ශෝභාසම්භූත වැඩ වාසය කරණ සේක. එකල්හි ආයුෂමත් ජනන තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකිනු නොකැමැති වෙයි. යම් ඒ තිසුසු කෙතෙක් අලොච්ඡයෝ ද, ... ඒ තිසුසු ලාමක කොට සිතත්. දෙස් පවසත්. නුගුණ පතුරවත්. ඉක්බිති ඒ තිසුසු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලානු ය.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ ප්‍රාණා-වසරයෙහි තිසුසුසංඝයා රැස් කරවා තිසුසුන් විවාල සේක: “මහණෙනි, ජනන තිසුසු තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති වෙයි” යනු සැබෑද්ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය.”

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයා ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති වේ ද” යි නිසු කල සේක. “මහණෙනි, මෙය නොපැහැදිලිවුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙයි...” ගරභා දූහැමි කපා වදාරා තිසුසුන් ඇමතු සේක:

4. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොතු අසමොගං සඛෙසන. එවඤ්ච ටන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං ඡන්තො භික්ඛු වොදෙතඛෙබ්බො, වොදෙතො සාරෙතඛෙබ්බො. සාරෙතො ආපත්ති ආරොපෙතඛෙබ්බො, ආපත්තීං ආරොපෙතො ව්‍යන්තෙන භික්ඛුනො පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ඤෙතඛෙබ්බො:

5. “සුඤ්ඤානං මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තියං ආපජ්ඣිතො න ඉවජති ආපත්තියං පසිද්ධං. යදි සඛෙසස්ස පත්තකල්ලං සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොග්ග අසමොගං සඛෙසන, එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤානං මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තියං ආපජ්ඣිතො න ඉවජති ආපත්තියං පසිද්ධං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යස්සායසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො සුඤ්ඤස්ස, යස්ස නකම්මති සො භාසෙග්ග.

දුතියමි එතමන්තං වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන්තං වදාමි: සුඤ්ඤානං මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තියං ආපජ්ඣිතො න ඉවජති ආපත්තියං පසිද්ධං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යස්සායසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො සුඤ්ඤස්ස, යස්ස නකම්මති සො භාසෙග්ග.

කතං සඛෙසන ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං අසමොගං සඛෙසන, ඛමති සඛෙසස්ස, තස්මා සුඤ්ඤති, එවමෙතං ඛාරොමි”ති.

6. ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ ‘ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො අසමොගං සඛෙසනො’ති.

4. “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ජනන භික්ෂුකට ඇවැත් නොදැක්මෙහි සඛ්ඤා හා සමොග නැති උකෙබපනිය කමය (ධම්මික සමොගයෙන් වෙන් කිරීමේ කමය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු ව ජනන භික්ෂු තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට ඇවැත් සිහිපත් කැරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු යි. ඇවැත් නංවා ප්‍රතිබල වූ වාක්‍ය මහණකු විසින් සඛ්ඤ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

5. “සාමිනි, සඛ්ඤ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සඛ්ඤ තෙම ජනන භික්ෂුකට සඛ්ඤා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කරන්නේ ය. මේ ඥානය යි.

සාමිනි, සඛ්ඤ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුකට සංඝයා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කරයි. යම් ආයුෂමකකුට ජනන භික්ෂුකට සඛ්ඤා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනියකමය කිරීම රූපි නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සාමිනි, සඛ්ඤ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැකීමට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුකට සඛ්ඤා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කරයි. ජනන භික්ෂුකට සඛ්ඤා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කිරීම යම් ආයුෂමකකුට රූපි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

සඛ්ඤා විසින් ජනන භික්ෂුකට සඛ්ඤා සමග ධම්මික සමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලදී. සඛ්ඤාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. ‘මහණෙනි, ජනන භික්ෂු තෙම සංඝයා සමග ධම්මික සමොගය නොපවත්වන ලෙස ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලද්දේය’යි හැම ආවාසයෙහි ආරෝචනය කරවු.

අධමමකමමදවාදසකං

1. තීඨි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තරකන්දකමමං අධමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨවජ්ඣා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තරකන්දකමමං අධමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තරකන්දකමමං අධමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අවොදෙතා කතං හොති, ආපත්තියා අසාරෙතා කතං හොති, අනාරොපෙතා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අපට්ඨවජ්ඣා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

අධම්කම්දවාදකය

1. මහණෙනි, තෙ අඟකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙකපනිය කමය නොදැනුම් කමයක් ද වෙයි. අවිනය කමයක් ද වෙයි. නොමනා ව සන්තිඋනක් ද වෙයි: නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙකපනිය කමය නොදැනුම් කම් ද අවිනය කම් ද නොසන්තිඋනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුත් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙකපනිය කමය නොදැනුම් කම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසංසිඋනා ලද ද වෙයි: ඇවැත් නැති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිඳු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙකපනිය කමය... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අතින් අංග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි... නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද ..

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි.... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ කරණ ලද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැතියා වා කරණ ලද්දේ ද , අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද.

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිනිකම් නො දැනුම් කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිඳු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ආපත්තියා අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං අබ්බකම්මකම්මං හොති අවිතසකම්මකම්මං උචුපසන්නකම්මං.

අබ්බකම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

බ්බකම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විතසකම්මකම්මං සුචුපසන්නකම්මං සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විතසකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බකම්මකම්මං හොති, විතසකම්මං ව, සුචුපසන්නං ව; ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනායාපිතියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති ආපත්තියා අරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැකෑම් කම් ද වෙයි... ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ ද, නොදැකෑමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැකෑම් කම් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැකෑම් කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, නොදැකෑමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැකෑම් කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, නොදැකෑමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැකෑමකම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසන්තිදුනේ ද වෙයි.

අධම් කම් දෙළොස නිමි.

ධම් කම් දෙළොස

1. මහණෙනි, තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් දැකෑම් කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්තිදුනක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් දැකෑම් කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් දැකෑම් කම් ද ... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද,...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් දැකෑම් කම් ද වෙයි... සොයා (වොදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද් ද, ඇවැත් නොවා කරණ ලද්දේ ද,...

4. අපරෙහිපි භික්ෂුව තිහවෙනි -පෙ- සමුඛා කතා හොඳි,
බිලෙහි කතා හොඳි සම්පූර්ණ කතා හොඳි -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ තිහඳහිහි -පෙ- පටිපුටු; කතං හොති,
ධම්මෙක කතං හොති, සම්මෙය්‍යන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිහබෙහති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති,
ධම්මෙතා කතං හොති, සමජ්ඣනා කතං හොති -පෙ-

7. අපරේග්‍රිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -ප්‍ර- ආපත්තියා කතං හොති,
ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙහ්සා කතං හොති -ප්‍ර-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහිං -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපන්නියා
කතං ගොථී, බමෙමන කතං ඡොථී, සුමග්ගෙන කතං ගොථී -පෙ-

9. අපරේහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අද්දෙසිතාය ආපත්තිසා
කතං භොති, ඛලෙවන කතා භොති, සමයොනි තාං භොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහනඛගති -පෙ- වොනදනා කතං හොති,
ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ තිත්ඛෙහිති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති,
බ්බළමිත්ත කතං හොති, සමඤ්ඤන්ත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිහඬෙහි -රෙ- ආපතනි. ආරොපෙනි; කතං. හොති, ධම්මෙන කතං. හොති, සමුදයෙන කතං. හොති. ඉමෙහි වෛ හික්කවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං. ආපතනියා අද සානෙ උපකම්පනියකම්මං. ධම්මකම්මං. ච හොති පිතගකම්මං. ච සුච්චසන්තං. ච.

4. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි.... පිළිපිහ කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි.... පිළිපිහ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු වත ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. මහණෙනි, අනිත් අග තුණකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුකක් ද වෙයි: සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි: ඇවැත් නොවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අහින් සුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැම කම් ද වෙයි. විනයකම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි.

ආකඩබ්බමානුජකං

1. තීති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඨන-කාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකාරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො: ආපත්තිඛත්‍රලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුත්‍රලොමිකෙහි ගිහිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපකො හොති, අර්කාවාරෙ ආචාරවිපකො හොති, අභිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

4. තීණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො හණ්ඨකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකාරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො: ආපත්තිඛත්‍රලො අනපදො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුත්‍රලොමිකෙහි ගිහිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තීණණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීණණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපකො හොති, එකො අර්කාවාරෙ ආචාරවිපකො හොති, එකො අභිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

ආකඛ්ඛමානජකකය

1. මහණෙනි, අංග භුණකින් යුක්ත භික්ෂුනට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඛර කරන්නේ ද කලහ කරන්නේ ද විරුඬවාද කරන්නේ ද වාක්කලහ කරන්නේ ද සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් තැනි ඇවැත් ඇත්තා වූ බාලයෙක් වෙයි ද, හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ ගිහිසංඝයෙක් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු තෙ අගකින් යුතු මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි (පාමොක් සංවර සිල්ල) නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උත්තම සමාන්දභේදයෙහි නටුවා වූ දිට්ඨ ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණකින් යුතු මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අංග භුණකින් යුක්ත වූ මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය. මුදුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, දමුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුඬවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවිශ්‍ය ඇවැත් බහුල කොට ඇති, සීමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ ගිහි සංඝකින් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණකින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය.

5. අත්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාන්දභේදයෙහි විපත් දිට්ඨ ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උඤ්චපනීයකමීය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අනාගතී ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්ගට සමස තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනට සමස තෙමේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කමයෙහි
ආකල්පයාන ජාත්‍යය නිමිශේ ය.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කමයෙහි තෙසාලිය වත

1 මහණෙනි, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි: උපසපන් නො කටයුතු. නිස නො දිය යුතු. ගෙරණකු උපසායක කොට නො ගත යුතු. භික්ෂුනොවාදකසමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සමමතිය ලද්දහු විසින් මෙහෙණතට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතක් හෙතු කොට සමසයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත හෝ, එබඳු අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. විනය කමය නො ගැරැහිය යුතු. කමය කලහු නො ගැරැහිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ වැදීම ද, දක හුනක්නෙන් නැගී සිටීම ද, ඇදීලී බැඳීම ද, සාම්පිකමය ද, අසුන් එළවීම ද, යහන් එළවීම ද, පාදෙතා දිය එළවීම ද, පාපුටුව-පාදකප්පිකාව එළවීම ද, (ඔහු නමා) පාසිටුරු පිළිගැන්ම ද නැමෙහි (ඔහු නමා) පිට පිරියම් කිරීම ද නො ඉවසිය යුතු. පුවතත් මහණෙක් ගිලව්පතියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආචාරවිපතියෙන් වොදිත නො කටයුතු. දූෂවිපතියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආජිව-විපතියෙන් වොදිත නො කටයුතු. මහණෙක් මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳවිය යුතු. ගිහිදද (හුදුවන් ආදිය) නො දැරිය යුතු. නොවුදද (කුසවැහැරි ආදිය) නො දැරිය යුතු. නොවුවෝ නො සෙවිය යුතු. මහණහු සෙවිය යුතු. මහණසිකෙහි හික්මිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාචාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාචාසයෙහි ද නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දක හුනක්නෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම වෙහෙර තුළ දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නො ගැටිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම නො තැබිය යුතු. පචාරණාව නො තැබිය යුතු. සව්වතිය කමය නො කල යුතු. වෙහෙර දෙවුකම් නො කට යුතු. අවකාශ නො කරවිය යුතු. වොදනා නො කටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නො කල යුතු. මහණන් හා කලහයෙහි නො යොදා ලිය යුතු.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කමයෙහි
තෙසාලිය වත නිමිශේ ය.

[ජනනය භික්ෂුනෝ සමෝචනනං]

1. අප්ඵ බො සංඝො ජනනය භික්ෂුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමං. අකාසි අසමොගං සංඝෙන. සො සංඝෙන ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමකතො තමා ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ථ භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමං. න සාමිට්ඨිකමං. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමං. න සාමිට්ඨිකමං. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො, අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො. තමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමං. න සාමිට්ඨිකමං. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො පුතදෙව කොසලිං පච්චාගඤ්ඤි.

2. සො සමෝ චතතති. ලොමං පානෙති, තෙත්තාරං චතතති. භික්ෂු උපසඤ්ඤාමිති, එවං වදෙති: “අහං ආවුසො සංඝෙන ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමකතො සමෝ චතතාමි. ලොමං පානෙමි, තෙත්තාරං චතතාමි, කපං නු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බි?” තති.

ගගචතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො ජනනය භික්ෂුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමං පටිපජ්ජානොති”.

න පටිපජ්ජානොති තෙවනාරියකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමං. න පටිපජ්ජානොති: උපසමාදෙති, නිස්සං දෙති, සාමිණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ෂුනෝවාදකසමමතිං සාදිමති, සමමතොපි භික්ෂුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චාගභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමං. න පටිපජ්ජානොති.

2. අපරෙහිති භික්ඛවෙ පඤ්චාගභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමං. න පටිපජ්ජානොති: යාය ආපනතියා සංඝෙන ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමං. කතං කොති තං ආපනතියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමං ගරහති, කමිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චාගභෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමං. න පටිපජ්ජානොති.

[ජනනතිසූත්‍රයේ මනාපැවැත්ම]

1. ඉක්බිති සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණ්ඨව ඇවැත නො දැක්මෙහි, සඛ්‍යා හා සමෙහාග රහිත වූ උකෙට්ටියකමය කෙරේ. හේ ඇවැත නොදැක්මෙහි සඛ්‍යා විසින් උකෙට්ටි කම් කරණ ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි මහණ්ඨ ඔහු නො ම වැන්දහ. දැක හුන්සෙන් නො ම නැගී සිටියහ. ඇඳිලි බැඳීම ද සාමිවි කමය ද නො ම කලහ. සත්කාර නො ම කලහ. ගරුකාර නො ම කලහ. බුහුමන් නො ම කලහ. නො ම පිදුහ.

හෙ තෙම මහණ්ඨන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂුහු නො ම වැන්දහ. දැක හුන්සෙන් නො ම නැගී සිටියහ. අඤ්ඤාමය නො ම කලහ. සාමිවිකමය නො ම කලහ. සත්කාර නො ම කලහ. ගරුකාර නො ම කලහ. බුහුමන් නො ම කලහ. නො ම පිදුහ.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙනුද අන් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂුහු නො ම වැන්දහ. දැක හුන්සෙන් නො ම නැගී සිටියහ. අඤ්ඤාමය සාමිවිකමය නො ම කලහ. සත්කාර ගරුකාර බහුමාන නො ම කලහ. නො ම පිදුහ.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බහුමාන කරණු නො ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ, යලි ද කොසොම්බු වරට පෙරළා ආයේ ය.

2. හෙ තෙම මොනොවට පවතී. අනුලොමී ව පවතී. නිස්තරණ වන අනුව පවතී. මහණ්ඨන් කරා එලැබී “ඇවැත්නි මම සඛ්‍යා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරණ ලද්දෙහි මනා ව පවතිමි, අනුලොමී ව පවතිමි, නිස්තරණ වන අනුව පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද ?”යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණ්ඨව ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය සන්තිද්‍රවාමා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

නොසන්තිද්‍රවීයයුතු තෙසාලිය

1. “මහණෙනි, අඛ්‍ය පසෙකින් සමන්විත මහණ්ඨයන් ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ටිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු: උපසපන් කෙරේ ද, නිස දේ ද, හෙරණකු උවවුචකු කොට තමා වෙත සිටුවා ද, භික්ෂුනො-වාදක සමමතිය ඉවසා ද, සමමත වූයේත් මෙහෙණ්ඨව ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණ්ඨයන් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටි කම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඛ්‍ය පසෙකින් යුත් මහණ්ඨයන් ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ටිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු: සඛ්‍යා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටිකම කරණ ලද්දේ මේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කමයට ගරහා ද, කමය කලවුන් හට ගරහා ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය පසින් සමන්විත මහණ්ඨයන් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුඛානං, අඤ්ථිකම්මං, සංඡිට්ඨකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදෙදකං, පාදපිටං-පාදකථලිකං, පත්තච්චරපටිකකණං, නභානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුභංගෙහි, ආචාරවිපත්තියා අනුභංගෙහි, දිට්ඨිවිපත්තියා අනුභංගෙහි, ආජීවිපත්තියා අනුභංගෙහි, භික්ඛු භික්ඛුහි හෙදෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං හිනිබජං බාරෙහි, තිජ්ඣිබජං බාරෙහි, තිජ්ඣෙ සෙවහි, භික්ඛු න සෙවහි, භික්ඛුසිකායා න සිකාවි. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

7 අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනං න උට්ඨාහී, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බගී වා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

8 අට්ඨති භික්ඛවෙ අකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙහි, පචාරණං ධූපෙහි, සචචතියං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරෙහි, චොදෙති, සාරෙහි, භික්ඛුහි සම්පයොජෙති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං
න පටිපසස්සලොභනබ්බං හෙවත්ති, ආර්ඝ්‍යං. නිට්ඨිතං.

3. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදන, පව්වුට්ඨාන, අඤ්ඤාපිකම, සාමිතිකම, ආසනාභිකාර ඉවසාද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උපෙක්ඛනීය කමීය නොසන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ශයනාභිකාර, පාදොදක, පාදපිඨ-පාදකඨලිකා, පාත්‍රවිවර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නැමෙහි පාඤ්ඤාපරිකමී යන මේ දෑ ඉවසාද, මහණෙනි, මෙකී අඛය පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණකුට ශීර්ෂපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, ආචාර විපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, දෂට්ඨපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, ආජීවිපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් බිදවාද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු: ගිහිදද දරාද, නොබුදද දරාද, භොවුචන් සොයාද, මහණුන් නොසොයාද, මහණ-සිකෙහි නොකික්මේද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු.

7. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණක්හු හා එකවර්තන ආවාසයෙහි වෙසේද, එකවර්තන අනාවාසයෙහි වෙසේද, එකවර්තන ආවාසයෙහිත් අනාවාසයෙහිත් වෙසේද, පුවතත් මහණහු දෑක හුනස්තෙන් නොනැගී සිටීද, පුවතත් මහණක්හු ආවාසය තුළ දී හෝ එසින් බැහැර දී හෝ ගවාද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු.

8. මහණෙනි, අඛය අටෙකින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු: පුවතත් මහණක්හු පොතෝකම් තවත්වාද, පටුරුණු තවත්වාද, සවවතීය කෙරේද, අනුචාදය පිහිටුවාද, අවකාශ කරවාද, වොදනා කෙරේද, ඇවැත් සිහි කරවාද, මහණුන් හා කලහ කරවාද, මහණෙනි, මේ අඛය අටින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්වය යුතු.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකමිති නොසන්තිද්වය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.

පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බි තෙවතනාරීසකං.

1. පඤ්චගි භික්ඛවෙ අඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක සම්මතිං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං: යාය අපත්තියා සංඛේසන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කතං භොති තං ආපත්තියා න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකම්මං, සාමිච්ඡිකම්මං, ආසනාභිකාරං සාදිගති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිකාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨං-පාදකඨලිකං, පතච්චිවරපට්ඨානභණ්ඩං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිගති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං: න පකතතතං භික්ඛුං සීලජීවනතියා අනුඛංසෙති, න අචාරවිපත්තියා අනුඛංසෙති, න දිට්ඨිපත්තියා අනුඛංසෙති, න අජීවිපත්තියා අනුඛංසෙති, න භික්ඛු භික්ඛුහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං: න ගිහිඛජං ඛාරෙති, න තිත්ඨිගඛජං ඛාරෙති, න තිත්ඨිගෙ සෙවති, භික්ඛු සෙවති, භික්ඛුසිකතාය සිකති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගමෙහතඛබ්බං.

සන්තිදුරිය යුතු තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අඛත පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු: උපසපත් නොකෙරේ ද, නිස නොදේ ද, තෙරණකු වැටුම්හි නොලා ද, හිකුනොවාදක සම්මතය නොඉවසා ද, සම්මත වූයේ නමුදු මෙහෙණනට හිමි නොදේ ද, මහණෙනි, මේ අඛත පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඛත පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු: සඛයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැත නොඅවදී ද, එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතක් නොඅවදී ද, විනයකමය නොගරහා ද, කමය කළුවත් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු.

3. මහණෙනි, අන් අඛත පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු: පුටතත් මහණක්කු අභි-වාදක, පවුට්ඨාන, අඤ්ඤාමි, සාමිවිකම්, ආයනාභිකාර නොඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඛත පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛත පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු: පුටතත් මහණක්කුගේ ශයගාභිකාර, පාදෙදක, පාදපිඨ-පාදකථලිකා, පාඨවුරු පිහිටානුම්, නැමෙහි පිට පිරියම් නොඉවසා ද, මේ අඛත පසින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛත පසෙකින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු: පුටතත් මහණකුට ශීල-විපතකියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, ආචාරවිපතකියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, දෘටිවිපතකියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, අභිච්ඡිකියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, මහණකු මහණක් කෙරෙන් නොබිඳවා ද, මහණෙනි, මේ අඛත පසින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛත පසෙකින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු: හිහිදද නොදර් ද, නොච්ඡිදද නොදර් ද, නොච්ඡිත් නොසොයා ද, හිකුන් සොයා ද, හිකුණිකුණි කික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිදුරිය යුතු.

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං. පටිපසංග්ගෙහතබ්බං: න පකතතෙන න භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡෙන අනාචාසෙ වසති, න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසති, පකතතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතතං භික්ඛුං ආසාදෙති අනෙතා වා බිහි වා. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං. පටිපසංග්ගෙහතබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං. පටිපසංග්ගෙහතබ්බං: න පකතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධිපෙති, න පචාරණං ධිපෙති, න සවච්ඡියං කරොති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං. පටිපසංග්ගෙහතබ්බං.

ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං
පටිපසංග්ගෙහතබ්බං තෙවනාදියකං නිවේදනං.

[පටිපසංග්ගෙහතබ්බං]

1. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ පටිපසංග්ගෙහතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡනෙන භික්ඛුනා සබ්බං උපසඤ්ඤාමිති, එකංසං උත්තරසබ්බං කරිති, බුද්ධිංසං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤා පග්ගහෙති, එවමස්ස වචනියො:

“අහං හතෙන සබ්බෙන ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කතො සම්මා වතතාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතතාමි. ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංග්ගං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බො. තතියමපි යාවිතබ්බො.

ව්‍යතෙන න භික්ඛුනා පටිපලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාමෙ හතෙන සබ්බො. අයං ඡනෙනා භික්ඛු සබ්බෙන ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො සම්මා වතතාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතතාමි. ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංග්ගං යාවති. යදි සබ්බස්ස පතතකල්ලං, සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං. පටිපසංග්ගං ගෙහය, එසා ඤ්ඤාමි.

සුඤ්ඤාමෙ හතෙන සබ්බො: අයං ඡනෙනා භික්ඛු සබ්බෙන ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො සම්මා වතතාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතතාමි. ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංග්ගං යාවති. සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං. පටිපසංග්ගෙහති. යස්සාගසමතො බමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංග්ගං, සො ඤ්ඤාමි, යස්ස නිකම්මති, සො හාසෙය්‍ය.

7. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින් සුන් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිය යුතු: පුවතත් මහණකු හා එක් සෙවෙති අවස්ථා තෝ වෙසේ ද, එක් සෙවෙති නොඅවස්ථා තෝ වෙසේ ද, එක් සෙවෙති අවස්ථා තෝ අවස්ථා තෝ වෙසේ ද, පුවතත් මහණකු දැක හුණත් නැගී සිටී ද, පුවතත් මහණකු වෙහෙර තුළ දී හෝ බාහිර දී හෝ නොගව්වා ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් සුන් මහණකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිය යුතු.

8. මහණෙනි, අවසන්කින් සුන් මහණකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිය යුතු: පුවතත් මහණකු පොතොකම් නොනවතා ද, පවුරුණු නොනවතා ද, සවිවර්ණ නොකෙරේ ද, අනුවාද නොපිහිටුවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, වොදනා නොකෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නොකරවා ද, මහණකු හා කලහ නොයොදා ද, මහණෙනි, මේ අවස්ථා තෝ සුන් මහණකු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම නොසන්තිදුටිය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.**

[සන්තිදුටිම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුටිය යුතු: මහණෙනි, ඒ ජනන මහණකු විසින් සංකයා කරා එළැඹ උතුරුසල එකක් කොට, වැඩිමහලු මහණකු වා වැද උත්තුටුක ව තිද දෙසෙන් මුදුන් තබා මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම ඇවැත නොදැක්මෙහි සංකයා විසින් උකෙවිනිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි, නිශ්චරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිම යදිමි”යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංකයා තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංකයා තෙමේ මම අසාවා: මේ ජනන මහණ සංකයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම කරණ ලද්දේ මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිශ්චරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිම යදි. ඉදින් සංකයා වැඩිමහලු කර ඇත්තේ වී නම් සංකයා තෙමේ ජනන මහණකුට ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටවන්නේ ය. මේ ඥාතියයි.

වහන්ස, සංකයා තෙමේ මම අසාවා: මේ ජනන මහණ සංකයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම කරණ ලද්දේ මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිශ්චරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිම යදි. සංකයා තෙමේ ජනන මහණකුට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටයි. ජනන මහණකුට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම සන්තිදුටිම යම් ආයුෂමතකුකට රුස්සේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂමතකුකට නොරුස්සේ ද, හේ කියවා.

දුතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- තනියමි එතමන්. වදාමි: සුභාදා මෙ හනන සබ්බා: අයං ජනෙනා භික්ඛු සබ්බන් ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමකතො සමමා වතතති. ලොමං පාතෙති. තෙත්තරං වතතති. ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමස්ස පටිපාසාද්ධිං යාවතී. සබ්බො ජනාස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපාසාමොති. යස්සායසමෙතො ඛමති ජනාස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමස්ස පටිපාසාද්ධි, සො භුක්ඛස්ස. යස්ස නකඩමති, සො භාසෙය්ග්ග.

පටිපාසාද්ධිං සබ්බන් ජනාස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං. ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා භුක්ඛති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං නිට්ඨිතං සංඥමං.

6. ආපතතියා අපපටිකමෙම උකෙඛපනීයකමම.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සොසමඛියං විහරති සොසිතාග්ගමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අයස්මා ජනෙනා ආපතති. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපතති. පටිකාද්ධං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන් -පෙ- තෙ උරුකායනති ඩියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා ජනෙනා ආපතති. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපතති. පටිකාද්ධ”නති.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්. ආරොචෙත්තං. අථ ඛො භගවා එතමන්. නිදුතෙ එතමන්. පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සනනිපාතාපෙඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි. “සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ජනෙනා භික්ඛු ආපතති. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපතති. පටිකාද්ධ”නති. “සච්චං භගවා”.

3. විහරති බුද්ධා භගවා: කථං හි නාම සො භික්ඛුවෙ මොසපුරිසො ආපතති. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපතති. පාටිකාද්ධං. තෙන භික්ඛුවෙ අපසන්නාතං වා පසාද්ධං -පෙ- විහරතිඤා ධමමි. කථං කතො භික්ඛු ආමනෙත්ඨි.

4. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සබ්බො ජනාස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අපපටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමං කුරාදා අසමොගං සබ්බන්. එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ කාතබ්බං: පඨමං ජනෙනා භික්ඛු වොදෙතබ්බො. වොදෙඤ්චා සාරෙතබ්බො. සාරෙඤ්චා ආපතති ආරොපෙතබ්බො. ආපතති. ආරොපෙඤ්චා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බො සද්දෙපතතබ්බො:

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබ්බ අසාවා. මේ ජනන මහණ තෙම සබ්බයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් කරුණ ලද්දේ මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිත්තරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙඛනිකමහි සන්තිදුච්ඡය දී. සබ්බ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි කළ උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡය. යම් ආයුෂමහකුහට ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡම රැස්තේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නොරැස්තේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සබ්බයා විසින් ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡය ලද්දේ ය. සබ්බයාට ඊසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි.

සේවනු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් නිමිසේ ය.

6. ඇවැත්ව පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙඛපනියකමය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසොඬෑ නුවර නිසා කොෂිතාරාමයෙහි වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. යම් මහණ කෙනෙක් අලොච්ඡ ද... ඔහු “ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් නො කැමැත්තේ ද”යි ලාමක කොට කියත්, නොගුණ පවසත්, නොගුණ පතුරවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරුණයෙහි මේ ප්‍රත්‍යාවයෙහි බික්සහන රැස් කරවා “මහණෙනි, සැබෑ ද? ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ද?”යි පුළුවන් සේක. “සැබෑ වහන්සැ”යි භික්ෂුහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක: “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කැමැති නොවේ ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නොවේ යැ”යි ගරතා දූහැමි කතා කොට භික්ෂුන් බණවා මෙසේ වදාළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත්ව පිළියම් නො කිරීමෙහි සබ්බයා හා සමාන සමොග රහිත වූ උකෙඛනිකම් කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු: “පළමු කොට ජනන මහණ තෙම වූදිහ කළ යුතු. වොදනා කොට ඇවැත් සිහි කැරැවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු. ඇවැත් නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සුණාතු මෙ හනෙත සබ්බසා. අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතනීං ආපජ්ඣිතා න ඉවජති ආපතනීං පටිකාතුං. යදි සබ්බසා පතතකල්ලං, සබ්බසා ඡනතසා භික්ඛුනො ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමම කරොය අසමොගං සබ්බසා. එසා ඤාති.

සුණාතු මෙ හනෙත සබ්බසා. අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතනීං ආපජ්ඣිතා න ඉවජති ආපතනීං පටිකාතුං. සබ්බසා ඡනතසා භික්ඛුනො ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමම කරොති අසමොගං සබ්බසා. යසායසමනො ඛමති ඡනතසා භික්ඛුනො ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයසා කමසා කරණං අසමොගං සබ්බසා, සො තුණ්හසා. යසා නකමති, සො හාසෙය.

දුතියමි එතමනං වදමි -පෙ- තතියමි එතමනං වදමි: සුණාතු මෙ හනෙත සබ්බසා. අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතනීං ආපජ්ඣිතා න ඉවජති ආපතනීං පටිකාතුං. සබ්බසා ඡනතසා භික්ඛුනො ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමම කරොති අසමොගං සබ්බසා. යසායසමනො ඛමති ඡනතසා භික්ඛුනො ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයසා කමසා කරණං අසමොගං සබ්බසා. සො තුණ්හසා. යසා නකමති, සො හාසෙය.

කතං සබ්බසා ඡනතසා භික්ඛුනො ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමම අසමොගං සබ්බසා. ඛමති සබ්බසා. තසා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි 'ති.

ආචාරපරමපරඤා භික්ඛවෙ සංසථ: “ඡනෙනා භික්ඛු ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමමකතො අසමොගං සබ්බසා”ති.

අධමමකමමද්වාදසකං

1. තිඨි භික්ඛවෙ අබ්බසා සමනාගතං ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමම අධමමකමමඤ්ඤා හොති අවිනයකමමඤ්ඤා දුට්ඨපසනාඤ්ඤා: අසමමුඛා කතං හොති, අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිඨසබ්බසා සමනාගතං ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමම අධමමකමමඤ්ඤා හොති අවිනයකමමඤ්ඤා දුට්ඨපසනාඤ්ඤා.

2. අපරෙතිති භික්ඛවෙ තිඨසබ්බසා සමනාගතං ආපතනීයා අප්පට්ඨකමම උකෙකපනීයකමම අධමමකමමඤ්ඤා හොති, අවිනයකමමඤ්ඤා, දුට්ඨපසනාඤ්ඤා: අතාපතනීයා කතං හොති, ආදෙසනාගාමිනීයා ආපතනීයා කතං හොති, දෙසිනාය ආපතනීයා කතං හොති.- පෙ-

“වහන්ස, සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. ඉදින් සඬ්ඤාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬ්ඤා තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. සඬ්ඤා තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කෙරෙයි. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කිරීම යම් ආයුෂමත්තකට රිසියේ නම් ඡන් නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට නොරිසියේ නම් ඡන් කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. සඬ්ඤා තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කෙරෙයි. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කිරීම යම් ආයුෂමත්තකට රිසියේ නම් ඡන් නිහඬ වේවා. යමකුට නොරිසියේ නම්, ඡන් කියවා.

සඬ්ඤා විසින් ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කරණ ලද්දේ ය. සඬ්ඤාව රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මහණෙනි, “ජනන මහණ තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කරණ ලද්ද”යි ආවාසපරම්-පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වමු”යි වදාළ හේක.

අධම්මකම් ඥාලොස

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජනියකමය අඬන කුණෙකින් සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානත ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිණෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬන කුණින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජනියකමය අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජනියකමය අන් තෙඅඬකින් ද සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානත ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අපවාදෙහි කතං හොති, අසාරෙහි කතං හොති, ආපත්තිය අනාරොපෙහි කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අපටිඤ්ඤා කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අපාපත්තියා කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අපවාදෙහි කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- අසාරෙහි කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි -පෙ- ආපත්තිය අනාරොපෙහි කතං හොති, අධිමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අපටිකමෙව උකෙට්ටියකමම - කමම. අධිමෙවකමම හොති, අවිතයකමම දුටුපසනකමම.

ආපත්තියා අපටිකමෙව උකෙට්ටියකමම
අධිමෙවකමම අවාදසකං නිවසිතං.

ධම්මකමම අවාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඬෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අපටිකමෙව උකෙට්ටියකමම. ධම්මකමම ව හොති විතයකමම හුටුපසනකමම. සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අපටිකමෙව උකෙට්ටියකමම. ධම්මකමම හොති විතයකමම හුටුපසනකමම.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අපටිකමෙව උකෙට්ටියකමම. ධම්මකමම හොති, විතයකමම ව හුටුපසනකමම ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති-පෙ-

3. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... නොහඹුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සත්ත්වයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... නොපිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... පිළිගත නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... දෙශනාසාමිකී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... ඇවැත සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතීන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවතිකම් අබ්බිකම් ද අවිතසකම් ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවතිකම්
අබ්බිකම් දොදශකය නිමිසේ ය.

බම්බකම්මදොදශකය

1. මහණෙනි, අඛ්‍ය භූතකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවතිකම් බම්බකම් ද විතසකම් ද සුපශාන්ත ද වෙයි: හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගත කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවතිකම් බම්බකම් ද විතසකම් ද සුපශාන්ත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙවතිකම් බම්බකම් ද විතසකම් ද සුපශාන්ත ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාසාමිකී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, සාරෙචා කතං හොති, ආපතනිං ආරොපෙචා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- සමුච්චා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

6. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

7. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- ආපතනීයා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

8. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනීයා ආපතනීයා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

9. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- අද්දෙසිතාය ආපතනීයා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

11. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- සාරෙචා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

12. අපරෙහිපි හිකඩවෙ -පෙ- ආපතනිං ආරොපෙචා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති, ඉමෙහි ඛො හිකඩවෙ තිභ්‍යෙහි සමනනාගතං ආපතනීයා අපටිකමෙම උකෙබපනීයකමං බලකමං ච හොති විතරකමං ච සුප්පසන්නං ච.

ආපතනීයා අපටිකමෙම උකෙබපනීයකමෙම බලකමෙමද්වාදසකං නිබ්බිතං.

1. තිති හිකඩවෙ අඛෙහි සමනනාගතං හිකඩුනො ආකඩ්ඛානො සඛෙසා ආපතනීයා අපටිකමෙම උකෙබපනීයකමං කරොග්‍ය: හණ්ඩන-කාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හසංකාරකො සඛෙස අතිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො ආපතනිවත්‍රලො අතපදනො, හිතීසංසට්ඨා විහරති අනත්‍රලොකෙහි හිතීසංසගෙහි, ඉමෙහි ඛො හිකඩවෙ තිභ්‍යෙහි සමනනාගතං හිකඩුනො ආකඩ්ඛානො සඛෙසා ආපතනීයා අපටිකමෙම උකෙබපනීයකමං කරොග්‍ය.

3. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... පිළිපිහ කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... පිළිපිහ කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... දෙගනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... තොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙඅගකින් ... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්ඨ භූතීන් සුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් බිම්කම් ද විතයකම් ද සුපශානත ද වේ.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකමයි බිම්කම්දවාදගකය නිමිසේ ය.

1. මහණෙනි, අඛ්ඨ භූතීන් සුත්ත මහණහට සබ්බ තෙම කැමැති තම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකමය කරන්නේ ය: ඛබර කරන්නේ වේ ද කලහ කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වංක්කලහ කරන්නේ වේ ද සබ්බගා හමුවෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් ඛසුල කොට ඇත්තාවූ සිමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, හිනියන් හා එකට ගැටුනේ අනුප්‍රාමි නොවූ හිනිසංසඨියෙන් සුත්ත වූයේ වසසිද, මහණෙනි, මේ අඛ්ඨ භූතීන් සුත්ත මහණහට සබ්බ තෙම කැමැති තම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකමය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය: අග්ගිලෙ සීලවිපකේනා හොති, අජ්ඣාචාරෙ අචාරවිපකේනා හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකේනා හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය: එකො සණ්ඛතකාරකො හොති කුලභකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සබ්බෙ අග්ගිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො අපත්තිබ්බුද්ධො අනපදනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය: එකො අග්ගිලෙ සීලවිපකේනා හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ අචාරවිපකේනා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකේනා හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්‍ය.

ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මෙ
ආකඛමානාජ්ඣානං නිට්ඨිතං.

2. අත්‍ය වූ ද අඩන භූණේකින් යුක්ත මහණහට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සමාන්ද්‍රවේයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඩන භූණෙන් යුක්ත මහණහට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඩන භූණේකින් යුක්ත මහණහට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සඟුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන භූණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛබර කරන්නේ වේ ද, කලහ කරන්නේ ද, පිරුණි වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවෙහි අභිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අවසන්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝයෙක් යුක්ත ව වෙසෙයි ද, -පෙ- මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතමා-චාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාන්ද්‍රවේයෙහි නඩුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තෙ නමකට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සබ්‍ය තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙට්ටනිය කම්මයෙහි
ආකඩබ්‍රමාන ජකකය හිමි.

තෙවනනාට්ඨසමයනං.

1. ආපනතීයා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මකතෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමථා වතතීතබ්බං. තත්ත්වං සමථා වතනතා: න උපසම්පා-
දෙනබ්බං, න නික්ඛයො දුතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො,
න භික්ඛුනොවාදකසම්මුඛී සාදිතබ්බො, සම්මතෙනපි භික්ඛුනීයො න
ඔච්ඡිතබ්බො. යාය ආපනතීයා සමෙක්ඛන ආපනතීයා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙක-
පනීයකම්මං කතං භොවී සං ආපනතී න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා
තාදිසිකා, තතො වා පාට්ටිකරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න
ගරහිතබ්බො. න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පවුට්ඨානං
අඤ්ඤාලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං ආසනාභිභාරො සෙය්‍යාභිභාරො පාදෙදකං
පාදපිඨං පාදකථලිකං පතනවිවරපට්ඨානගණං නතනෙ පිට්ඨිපට්ඨකම්මං
සාදිතබ්බං. න පකතතතො භික්ඛු සීලවිපතතීයා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බො, න
ආචාරවිපතතීයා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බො, න දිට්ඨිවිපතතීයා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බො,
න ආජීවවිපතතීයා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛුනි ගෙදෙනබ්බො.
න කිසිධිපේ ධාරෙතබ්බො, න තිසිසධිපේ ධාරෙතබ්බො, න තිසිසීයා
සෙවිතබ්බො, භික්ඛු සෙවිතබ්බො, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛිතබ්බො, න පකත-
තෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකවර්තෙන ආවාසෙ වත්තබ්බං, න එකවර්තෙන
අනාචාසෙ වත්තබ්බං, න එකවර්තෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්තබ්බං.
පකතතතං භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, න පකතතතො භික්ඛු
ආසාදෙනබ්බො අතෙනා වා බහි වා, න පකතතතස්ස භික්ඛුනො
උපොසාදො ථූපෙනබ්බො, න පචාරණං ථූපෙනබ්බො, න සවචනීයං
කාතබ්බං, අනුචාදෙ පට්ඨාපෙනබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න
වොදෙනබ්බො, න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුනි සම්පයොජේතබ්බන්ති.

ආපනතීයා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මෙ
තෙවනනාට්ඨසමයනං නිමිසිතං.

[පටිපසස්සමහනිං]

1. අප්ඨ බො සමෙක්ඛන ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකම්මෙ
උකෙකපනීයකම්මං අකාසී අසමිකාගං සමෙක්ඛන. සො සමෙක්ඛන ආපනතීයා
අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මකතො තවතා ආවාසා අඤ්ඤා ආවාසං
අගමාසි.

තෙසාලියවත

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණ ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ නො ව පැවැත්ම ය: (උකෙට්ටනියකම කරණ ලැබූ මහණහු විසින්) තමන් උපාදායය ව) උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. තෙරණතුගෙන් උවටැන් නොලැබිය යුතු යි. මෙතෙණින්ට බවා දීමේ සමත්තිය නොඉවසිය යුතු යි. සමත්තිය ලද්දේත් මෙතෙණින්ට බවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො- කිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණ ලද්දේ වේද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. විනයකමයට නො- ගැරහිය යුතු යි. කම් කළ හික්කුහු නොගැරහිය යුත්තාහ. පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදනය, දක හුතස්තෙන් නැගිටීම, අඤ්ඤාමය, වෙනත් පවත් සැලීම ආදී සාම්ප්‍රතිකම්, හිඳිනා ආසන එළවා තැබීම, හෝනා සයන එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, සේද පා තබන පුටුව ගෙණ නැගීම - නොසේද පා තබන පුටුව ගෙණ නැගීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නානසානගෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නො ඉවසිය යුතු යි. පුවතත් මහණකට සිලවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආචාරවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආර්ථවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. හික්කුන් හික්කුන් සමග භික්ෂා නො කළ යුතු යි. හිඳිනේ ලක්ෂණයක් වූ සෙවන වස්ත්‍ර බාරණාදිය නො කළ යුතු යි. නීඨක ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි- දරිම ආදිය නො කළ යුතු යි. නීඨකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. හික්කුහු සෙවනය කළ යුත්තාහ. හික්කුසිකාවෙහි හික්මිය යුතු යි. පුවතත් හික්කුහු සමග එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙති අනාචාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙති ආවාස- යෙහි ද අනාචාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු දක ආසනයෙන් නැගිටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොගැටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු යි. පවුරුණු තැබීම නො කළ යුතු යි. සව්වනිය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපති තනතුරෙහි නො පිහිටිය යුතු යි. අවසර ගැනීම නො කරවිය යුතු යි. පුවතත් මහණකට වොදනා නො- කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු යි. හික්කුන් සමග කලහ නො යෙදිය යුතු යි”.

ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ
උකෙට්ටනිය කමයෙහි තෙසාලිය වත නිමි.

[සංගිද්‍රවිම]

1. ඉක්බිති සබ්බ තෙම ඡන්ත හික්කුහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සබ්බයා හා සමමාන රහිත උකෙට්ටනිය කමය කෙරෙහි ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණ ලැබූ ඒ ඡන්ත තෙම ඒ ආවාසයෙන් අතින් ආවාසයකට ගියේ ය.

2. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙත්‍රං, න පච්චුට්ඨෙත්‍රං, න අඤ්ඤාදිකමමං න සංඝිච්ඡකමමං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙත්‍රං, න පුජෙත්‍රං. සො භික්ෂුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො නමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙත්‍රං, න පච්චුට්ඨෙත්‍රං, න අඤ්ඤාදිකමමං න සංඝිච්ඡකමමං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙත්‍රං, න පුජෙත්‍රං. සො භික්ෂුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො නමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙත්‍රං, න පච්චුට්ඨෙත්‍රං, න අඤ්ඤාදිකමමං න සංඝිච්ඡකමමං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙත්‍රං, න පුජෙත්‍රං. සො භික්ෂුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො පුනඳෙව කොසමිං පච්චාගඤ්ඤි.

4. සො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වත්තති. භික්ෂු උපසංඛතමිති. එවං වදෙති: අහං ආට්ඨසො සංඝෙහි ආපතනියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙට්ඨකමමකමතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්ථාරං වත්තාමි, කපං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතමිති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙත්‍රං. “තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙහි ජත්තංසා භික්ෂුනො ආපතනියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙට්ඨකමමං පටිපජ්ජන්තො.”

නිපට්ඨපසංගමොත්තමං තෙවගාරිකං

1. පඤ්ච භික්ඛවෙ අභිභති සමන්තාගතංසා භික්ෂුනො ආපතනියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙට්ඨකමමං න පටිපජ්ජන්තො: උපසමපාදෙති, නිසංසං දෙති, සාමිකෙරං උපධාපෙති, භික්ෂුනොවාදකසමුත්ථිං සාදියති, සමමතොපි භික්ෂුනිසො ඕවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤා-භවෙහි සමන්තාගතංසා භික්ෂුනො ආපතනියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙට්ඨකමමං න පටිපජ්ජන්තො.

2. එහි භික්ෂු තොම වැන්දුණුය. දක තොනැතිවිටාග. ඇදිලි-කම් තොකලක. සාමිවිකම් තොකලක. සත්කාර තොකලක. ගරුකාර තොකලක. බුහුමන් තොකලක. තොපිදුග. ඒ ජනන තම් භික්ෂු තොම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු තොලබන්නේ ගරුකරණු තොලබන්නේ බුහුමන් කරණු තොලබන්නේ පුදනු තොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අතෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂු තොම වැන්දුණුය. දක තොනැතිවිටාග. ඇදිලිකම් තොකලානුය. සාමිවිකම් තොකලානුය. සත්කාර තොකලානුය. ගරුකාර තොකලානුය. බුහුමන් තොකලානුය. තොම පිදුවානුය. ඒ ජනන භික්ෂු තොම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු තොලබන්නේ ගරුකරණු තොලබන්නේ බුහුමන් කරණු තොලබන්නේ පුදනු තොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අත් ආවාසයකට ගියේය. එහිදී ද භික්ෂු තොම වැන්දුණුය. දක තොනැතිවිටාග. අසුප්පිකම් තොකලානුය. සාමිවිකම් තොකලානුය. සත්කාර තොකලානුය. ගරු තොකලානුය. බුහුමන් තොකලානුය. තොපිදුවානුය. ඒ ජනන භික්ෂු තොම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු තොලබන්නේ ගරු කරණු තොලබන්නේ බුහුමන් කරණු තොලබන්නේ පුදනු තොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ නැවතත් කොසබා-නුවරට ම පෙරලා පැමිණියේය.

4. ඒ ජනන භික්ෂු තොම (ඉන්පසු) මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි පවතියි. (ඒ ජනන භික්ෂු තොම) භික්ෂුන් වෙත එළඹ 'ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උද්භවයකම් කරණු ලැබුයෙමි මනා කොට පවතීමි. භික්ෂුන් අනුව පවතීමි. නිසාරණ වතෙහි පවතීමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද' යි මෙසේ භික්ෂුන්ට කියයි. සාගරාදානුන් වතන්ගේට මේ කාරණය සැලකලානුය. "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තොම ජනන භික්ෂුන්ට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උද්භවයකම් සංසිදුවා".

නොසංසිදුවිය යුත්තෙහි අංග තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උද්භවයකම් නොසංසිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද නිස දෙසි ද තෙරණතු ලවා උවැන් කරවා ගනිමින් මෙහෙයවීමට ඔවා දීමේ සම්මතය ඉවසයි ද සම්මතය ලද්දේත් මෙහෙයවීමට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උද්භවයකම් නොසංසිදුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඬපනීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං යාය ආපත්තියා සබ්බෙත ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඬපනීයකම්මං කතං හොති, තං ආපත්තියං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තභො වා පාපිට්ඨකරං, කම්මං ගරුති, කම්මෙකෙ ගරුති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාම්චිකම්මං, ආසනාභිකාරං සාදියති ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිකාරං, පාඤ්ඤකං, පාදපිට්ඨං පාදකඨලිකං, පත්තචිවරපටිග්ගහණං, නිකානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුභංගෙහි, ආචාරවිපත්තියා අනුභංගෙහි, දිට්ඨිවිපත්තියා අනුභංගෙහි, ආජීවිවිපත්තියා අනුභංගෙහි, භික්ඛු භික්ඛුහි භෙදෙහි. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ගිහිඛජං බාරෙහි, තිජ්ජිගඛජං බාරෙහි, තිජ්ජියෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසිකඛාය න සිකඛති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතත භික්ඛුනං සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො දනවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා දනවාසෙ වා වසති, පකතතතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨායී, පකතතතං භික්ඛුං ආසාදෙහි දන්තො වා බසි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඬපනීයකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටියකම කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ අභිවාදනය, හුතස්තෙන් නැගිටීම, අඤ්ඤාමය, සාමිච්ඡාමය, හිදිනා අයුත් එළවා තැබීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද. මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, හේදු පා තබන පුටුව නොසේදු පාතබන පුවරුව තැබීම, පාහිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු... නොසංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුට සිල්විපතින් වොදනා කරයි ද, ආචාරවිපතින් වොදනා කරයි ද, දිට්ඨිවිපතින් වොදනා කරයි ද, ආජීවිපතින් වොදනා කරයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් කෙරෙන් බිදුවයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: හිඟින්ගේ ලක්ෂණ වූ යෙවතවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, තිථිකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, තිථිකයන් ඇසුරු කරයි ද, භික්ෂුන් සෙවනය නොකරයි ද, භික්ෂුශික්ෂාවෙහි නොහික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහු සමග එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙහි අනා-වාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, පුවතත් මහණහු දක හුතස්තෙන් නොනැගිටී ද, අරම තුළදී හෝ පිටතදී හෝ පුවතත් මහණහු ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමමං න පට්ටසස්සමොතබ්බං. පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඩ්වපනී, පචාරණං ඩ්වෙති, සච්චනීයං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඉකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨතබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමමං න පට්ටසස්සමොතබ්බං.

**ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමෙම
න පට්ටසස්සමොතබ්බං තෙවග්ගාදීසකං නිවර්තං.**

පට්ටසස්සමොතබ්බතෙවග්ගාදීසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමමං පට්ටසස්සමොතබ්බං. න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොචාදකං සමමුත්ථං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුතියො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චතබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමමං පට්ටසස්සමොතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චතබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමමං පට්ටසස්සමොතබ්බං. යාය ආපනතියා සබ්බෙත ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමමං කතං ගොති තං ආපනතියං න ආපර්ජනී, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිචාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමං, සාමීපිකමමං, ආසනාභිභාරං සාදියති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභි-
භාරං, පාදෙදකං, පාදපිඨං පාදකඨලිකා, පත්තචිවරපට්ඨානණං, නභානෙ පිට්ඨිපට්ඨකමමං සාදියති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපතතියා අනුභංගෙති, න ආචාරවිපතතියා අනුභංගෙති, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුභංගෙති, න ආර්ථවිපතතියා අනුභංගෙති, න භික්ඛු භික්ඛුති ගෙදෙති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

8. මහණනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණත්නුගේ පොතොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවවනිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවුතනතුරෙහි සිටියි ද, අවසාන ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හික්කුන් හා කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු අංග හෙතෙමය නිමි.

1. මහණනි, අංග පසකින් යුක්ත හික්කුනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පද නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණනු ලවා උවැටැත් නොකරවා ගණී ද, මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සමමතිය නොඉවසයි ද, සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණිතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණනි, මේ පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සබ්බසා විසින් උකෙටනියකමය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, අතර වූ ද එවැනි ඇවැතකට නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමයට නොගරහයි ද, මහණනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණනුගේ වැඳීම ද, නුතස්තෙන් තැබීම ද, අඤ්චිකමය ද, සාම්පිකමය ද, හිඳිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නොඉවසයි ද, මහණනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණනුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, පාපුටුව තැබීම නොසේදු පා තබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, තැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නොඉවසයි ද...

5. මහණනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණනුට පිලිවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ඇවැරවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, දිවිසිවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ඇවැරවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, හික්කුන් හික්කුන් කෙරෙන් නොබිඳවයි ද...

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- හ තිඤ්ඤං ඛාරෙහි, න භිජ්ජියධරං ඛාරෙහි, හ භිජ්ජියෙ භෙවති, භික්ඛු ඤෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙරිපි හික්කවෙ - පෙ - න පකනනෙන හික්කුතා සද්ධි. එකවර්තෙන ආවාසෙ වසති, න එකවර්තෙන අනාචාසෙ වසති, න එකවර්තෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසති, පකනනනං හික්කුං දිඤ්ඤා ආසනා වුට්ඨාති, න පකනනනං හික්කුං ආසාදෙති අනෙතා වා බසි වා, ඉමෙහි බො හික්කවෙ පඤ්චගඛෙනි සමන්තාගතස්ස හික්කුනො ආපනතිස්ස අප්පට්ඨකමෙව උකෙඤ්ජනිස්සමං පටිප්පස්සමෙනබ්බං.

8. අධිකී හික්කවෙ අබේහනි සමන්තාගතස්ස හික්කුතො ආපනතීයා අප්පච්ඡතෙම උතෙකපතීයකමමං පටිප්පස්සමෙනතබ්බං: න පකතතතස්ස හික්කුතො උපොසථං ධූපතී, න පචාරණං ධූපතී, න සව්වතීයං කරෝති, න අනුවාදං පටිපෙතී, න ඔකාසං කාරෙතී, න වොදෙතී, න සාරෙතී, න හික්කුති සමපතොජෙතී, ඉතෙති බො හික්කවෙ අධි-ගමෙහනී සමන්තාගතස්ස හික්කුතො ආපනතීයා අප්පච්ඡතෙම උතෙකපතීයකමමං පටිප්පස්සමෙනතබ්බං.

**ආපනතීයා අපසවිකෂමම උකක්ඛපනීයකෂමම
පටිපාසාග්ගමානබ්බ භෙවනුනාරීසකං නිට්ඨිතං.**

[පරිපූරකයකි.]

1. එවකට පන භික්ෂුවෙ පටිපාසාගෙනගබ්බ: තෙත භික්ෂුව ඡනෙනත භික්ෂුන: සබ්බං උපසඞ්ගමිනි: එකංසං උත්තරංසබ්බං කරිනි: බ්‍රහ්මානං භික්ෂුනං පාදෙ වැදිනි: උක්කුටිකං නිසීදිනි: අඤ්චං පග්ගගෙනි: එවමසා වචනීයො: අහං හතෙත සබ්බසන අපනනීයා: අප්පට්ඨකමෙව උඤ්ඤපනීයකමමකතො: සමමා: වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙසාරං වතනාමි, අපනනීයා: අප්පට්ඨකමෙව උඤ්ඤපනීයසා කමමසා පටිපාසාග්ගිං යාමාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා, තතියමි යාවිතබ්බා, වෘතෙතන භික්ෂුන: පටිමලෙත සබ්බා ඤාපනගබ්බා:

“සුභාසු මෙ භතෙන සමිකා: අසං ඡන්තො භික්ඛු සමිකන ආපතතිං අපාටිකමම උකෙහිපතීයකමකතො සමම: වතනතී, ලොමිං පානතී, තෙනාරං වතනතී, ආපතතිං අපාටිකමම උකෙහිපතීයකමකමකම පටිපාසද්ධිං යාවතී. යදි සමිකකං පතනකලං සමිකා ඡන්තකං භික්ඛුතො ආපතතිං අපාටිකමම උකෙහිපතීයකමම පටිපාසකමෙකං එසා සෙතති.

6. මහණෙනි, අනා වු ද පසගකින් යුතු මහණහුගේ... හිහි ලක්ෂණ වු සෙවන වස්ත්‍රාදිය නො දරයි ද, තිථිකයන්ගේ ලක්ෂණ වු කුසවැහැරි ආදිය නො දරයි ද, තිථිකයන් සෙවනය නො කරයි ද, හිසින් සෙවනය කරයි ද, හිසුගිණ්ණාවෙහි හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අනා වු ද පසගකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙබපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණක්හු සමග එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙහි අනාවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො වසයි ද, පුවතත් මහණහු දෑක හුනස්තෙන් නැගිටි ද, විහාරය තුලදී හෝ පිටතදී පුවතත් මහණහු නො ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසගකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙබපනියකම සංහිදුවිය යුතු යි.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙබපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ උපොසථය නො තබයි ද, පචාරණය නො තබයි ද, සවවතියකමය නො කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපත්තිබැව්හි නො සිටි ද, අවසර ගැනීම නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, හිසුන් හා කලහ නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙබපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙබපනියකමය
සංහිදුවිය යුතු අංග තෙසාළිය හිමි.

[සංහිදුවීම]

1. මහණෙනි, (ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය) මෙසේ සංහිදුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ ජනන හිසුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසග එකස් කොට වැඩිමහලු හිසුන්ගේ පා වැද උත්තුඩුකගෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: ස්වාමීනි, මම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සංඝයා විසින් උකෙබපනියකමය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිසුන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යාවැසූ කරමි. දෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. තෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. ප්‍රතිබල වෘක්ක මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

“ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන හිසු-තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතිනි. හිසුන් අනුව පවතිනි. නිස්තරණ වතෙහි පවතිනි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙබපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යාවැසූ කරයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම ජනන හිසුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙබපනියකමය සංහිදු-වන්නේ ය. මේ ඤානනි යි.

සුණාඛු මෙ භනෙත සඬේසා: අයං ජනනා භික්ඛු සඬේසන ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමකතො සමමා වතතතී, ලොමං පාතෙතී, නෙත්ථාරං වතතතී, ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමකමයං පටිප්පසංගාමිං යාවතී. සඬේසා ජනනා භික්ඛුනො ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමං පටිප්පසංගාමෙති. යසංගසමතො ඛමති ජනනා භික්ඛුනො ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමකමයං පටිප්පසංගාමි, සො භුණ්හසං. යසං නකම්මති, සො භාසෙය්.

දුතියමපි එතමත්ථං වදුමි, -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදුමි:- සුණාඛු මෙ භනෙත සඬේසා: අයං ජනනා භික්ඛු සඬේසන ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමකතො සමමා වතතතී ලොමං පාතෙතී නෙත්ථාරං වතතතී. ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමකමයං පටිප්පසංගාමිං යාවතී. සඬේසා ජනනා භික්ඛුනො ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමං පටිප්පසංගාමෙති. යසංගසමතො ඛමති ජනනා භික්ඛුනො ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමකමයං පටිප්පසංගාමි, සො භුණ්හසං. යසං නකම්මති, සො භාසෙය්.

පටිප්පසංගාමිං සඬේසන ජනනා භික්ඛුනො ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමං, ඛමති සඬේසං, තස්මා භුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමීති.”

ආපතතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපතීයකමමං නිවසිතං ජට්ඨං.

7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිසංගහෙ උකෙඛපතීයකමමං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ඤාච්ඡදීයං විහරති, ඡේතවනො අනාච්ඡිකේසසං ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අච්චිකේසසං නාම භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිප්පබ්බසං චුරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති: ‘තථාං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනන්දරාසිකා ඛමමා චූත්තා භගවතා, යෙ පටිසෙව්වො නාලං අනන්දරායා-යා’ති.

2. අයෙසාසු ඛො සමග්ගලා භික්ඛු අච්චිකේසසං නාම කීර් භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිප්පබ්බසං චුරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාං භගවතා ඛමමං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනන්දරාසිකා ඛමමා චූත්තා භගවතා තෙ පටිසෙව්වො නාලං අනන්දරායායා’ති.

ආචාර්ය, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු-
තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමය
කරුණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ-
වතෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමයාගේ
සංහිදුවීම යාවිඤ්ඤා කරයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට
පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමනකුකට
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්
හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කාරණය කියමි... තෙවනුව මේ කාරණය කියමි.
ආචාර්ය, සංඝතෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරුණ ලද්දේ මැනවින්
පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලෝක නිසාරණ වතෙහි පවතියි.
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිසි
සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනියකමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යම් ආයුෂමනකුකට අභිමත
නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම් හෙ තෙම
කියාවා.

සමඝයා විසින් ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනියකමය සංහිදුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින්
නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය සවැසි යි.

7. පටිටුදාෂට්ඨ නොදුරුලීමෙහි උකෙබපනියකමය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර
සමීපයෙහි වූ ජෙනවන නම් අන්තර්විච්ඡිත සිටුවුනේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන
සේක. එකල වනාහි පෙර ගිපුට්ඨිණියන් නැසු කුලයෙහි උපන්නා වූ
අට්ඨක භික්ෂුහට “යම් මේ අනාරාධකර බමි කෙතෙක් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ විසින් යම්කෙසේ වදාරණ ලද්දකු ද, ඒ බමි සෙවනය කරන්නාට
අනාරාධ පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙතී යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
විසින් දෙසු දහමක් මම දනිමි” යි. මෙබඳු ලාමක දෂට්ඨයක් උපන්නේ
වෙයි.

2. පෙර ගිපුට්ඨිණියන් මැරු කුලයෙහි උපන් අට්ඨක භික්ෂුහට “යම්
බමි කෙතෙක් අනාරාධකර හ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද
කු ද, ඒ බමි සෙවනාහට සමගීර්මාණ අනාරාධ පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ-
තී යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු දහමක් මම
දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දෂට්ඨයක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත්
බොහෝ භික්ෂුහු ඇසූහ.

3. අර්ධ ධෝ තෙ භික්ෂු යෙන අර්ධෝ භික්ෂු ගඞ්ඛාභික්ෂුඛො, තෙත්තපභික්ෂුංසු. උපසඞ්කමිති, අර්ධෝ භික්ෂු ගඞ්ඛාභික්ෂුඛො එතද්ථොවුං.

“සච්චං කීර තෙ අවුසො අර්ධෝ එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාගං භගවතා ධම්මං දෙසිතං අප්පානාමී: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරා-යායා”ති.

“එවං ඛ්‍යා ධෝ අහං අවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං අප්පානාමී: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා”ති.

4. “මා අවුසො අර්ධෝ එවං අවච මා භගවන්තං අඛ්‍යාචිකම්. න හි සාධු භගවතො අඛ්‍යාකකානං. න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය. අනෙක-පරිශායෙන අවුසො අර්ධෝ අනතරාසිකා ධම්මා අනතරාසිකා වුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පත තෙ පටිසෙවතො අනතරායායා.

“අප්පසාදා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනථො එත්ථ භිගෙය්‍යා.

අට්ඨකඛබලුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනථො එත්ථ භිගෙය්‍යා.

මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනථො එත්ථ භිගෙය්‍යා.

භිඤ්ඤකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනථො එත්ථ භිගෙය්‍යා.

අඛ්‍යාරකාසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනථො එත්ථ භිගෙය්‍යා.

සුපිණ්දකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනථො එත්ථ භිගෙය්‍යා.

යාචිකකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනථො එත්ථ භිගෙය්‍යා.

3. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු පෙර හිජ්ජිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂු කර එළඹියහ. එළඹ එගඬබාහිපුබබ අරිට්ඨ භික්ෂුහට මෙසේ කීහු:

“ඇවැත්නි අරිට්ඨයෙනි, යම් ඒ ධම් කෙනෙක් සගමොක් දෙකට අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නහුට එසේ යටිමොක්ක අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය සි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක්* මම දනිමි”යි. මෙබඳු ලාමක දූෂටියක් බබට උපන්නේ පු. ඒ සැබැද්ද ?” යි.

“ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අනතුරුකර ධර්මයෝ යම්සේ දෙසන ලදහු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නහුට සහයමාක් දෙකට අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ සි මෙසේ සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි සේ කිය.

4. “ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, එසේ නො කියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නො කරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නො මැනවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො වදාරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, අනතුරුකර ධර්මයෝ නොයෙක් ආකාරයෙන් අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ඒ ධම් සෙවනය කරන්නාට (සගමොක්) අවුරු පිණිස සමත් ම ය.

“කාමයෝ අලු පු ආශාද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃභාග්‍ය ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ ඇවැත්කල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃභාග්‍ය ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්වැදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃභාග්‍ය ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃභාග්‍ය ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ අතුරුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃභාග්‍ය ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃභාග්‍ය ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ (තාවකාලිකව) ඉල්ලා ගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃභාග්‍ය ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

* මේ මෙවුන ධර්මය අනතුරුකර නොවෙති සි සිතා කියු සේය.

රුකඩ්ඵලපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භිශෙයා.

අසිසුසුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භිශෙයා.

සත්ථිසුසුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භිශෙයා.

සප්පසිරුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භිශෙයා”ති.

5. එව්වෙ ඛො අරිට්ඨා භික්ඛු ගඬබාහිපුඛො තෙභි භික්ඛුහි වුච්චමානො තථෙව තං පාපකං දිට්ඨිගතං එමිසං පරාමසා අභිනිවිසා වොහරති: “එවං ඛො ඛො අහං ආවුතො හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා හගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා”ති.

හතොව ඛො තෙ භික්ඛු තාසකකිංසු අරිට්ඨං භික්ඛු ගඬබාහිපුඛො එතස්මා පාපකා දිට්ඨිගතා විචෙචෙතුං, අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන හගවා තෙහුපසඛකමිංසු. උපසඛකමිනා හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

6. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛං සන්තිපාතාපෙනා අරිට්ඨං භික්ඛු ගඬබාහිපුඛො පටිපුච්ඡී: සච්චං කීර තෙ අරිට්ඨ එවිරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපන්නං ‘තථාහං හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙමෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා හගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා’ති.

“එවං ඛො ඛො අහං හතෙත හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා හගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා”ති.

සංඝා භු ඛො තාම තං මොඝපුරිස මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි ? නභු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන අනතරාසිකා ධම්මා අනතරාසිකා වුත්තා, අලඤ්ච පත තෙ පටිසෙවතො අනතරායාය.

7. අපසංසාදා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ථ භිශෙයා.

කාමයෝ ගතක ගෙහි හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරියක් හා සුලාසුබයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සපිඬිනියකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගඬ්ඛාතිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම ඒ භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබුයේ “ඇවැත්ති, යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසනලද ධර්මයක් මම දනිමි” යි ඒ ලාමක දෂට්ඨ එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙණ ඊට ඇතුල් වී ව්‍යවහාර කෙරෙයි

ගඬ්ඛාතිපුබ්බ අරිට්ඨ මහණ මේ ලාමක ඕනෑම දෂට්ඨයෙන් වෙන් කරන්නට යම් හෙයකින් ඒ භික්ෂුහු අසමත් වුවහු ද, එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කළාහුය.

6. ඉක්ඛිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “අරිට්ඨය, ‘යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි’ යි මෙ බදු ලාමක දෂට්ඨයක් තට උපන්නේ ය යනු සැබෑද” යි අරිට්ඨ මහණහු පුළුවන් සේක.

“යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණලදහු ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස සමාධි නොවෙත් යැ යි සිතිය හැකි සේ, සාමිති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි (අරිට්ඨ මහණ කී ය).

“හිත් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙසූ ධර්මයක් නුඹ දනිති ද, හිත් පුරුෂය, මවිසින් තන් අයුරින් අනතුරායකර ධර්මයෝ අනතුරායකරන සි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දහු නොවෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සහමොක් වලකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නොවෙත් ද?”

7. මවිසින් කාමයෝ අලා ආඤාද (රස විදගැණුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි පවසන ලදහ.

අවසානවශයෙන්ම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

මංසලපසුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

නිශ්චයකරුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

අභිමතකරුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

සුපිණකරුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

යාචිකකරුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

රුකුළුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

අසිසුනුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

සතතිසුලුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

සප්පරුවම කාමය වුනත් මයා බහුදුකම බහුපායයා, ආදීනවෙ
එන් හිසෙයා.

8. අළු වු පත නිං මොසුපුරිස අතනනා දුග්ගතිනෙත අමො ව
අභිමතකරුව, අතනනාකරුව බණ්ඩ, බහුකරුව අපුරුදු පසුවයි. තං හි තෙ
මොසුපුරිස හමිසසති දිසරතනං අතිතාය දුකතාය. තෙතං මොසුපුරිස
අපසතනනාතං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතා බමුම් කළු කළු හිකු
අමතෙතයි:

තෙත හි හිකුවෙ සබෙසා අර්ථස්ස හිකුනො ගඟ්ඛාගිපුබසස
පාපිකාය දිවිසා අපපිතිසසතන උකෙතපනියකමං කරොතු අසමොගං
සබෙසන.

එවකට පත හිකුවෙ කාතබ්බං පසමං අර්ථස්ස හිකු
ගඟ්ඛාගිපුබෙසා වොදෙතබ්බො. වොදෙතා සාරෙතබ්බො. සාරෙතා
ආපතති ආරොපෙතබ්බො. ආපතති ආරොපෙතා ව්‍යතෙතන හිකුනා
පටිබලෙත සබෙසා සද්දෙතබ්බො:

ම විසින් කාමයෝ ඇවසාකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වාදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණ්හුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අගුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලාසුඛයට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සම්පිරිසකට උපමා ඇත්තෝය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් හිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් වොදනා කරන්නෙහි ය. තමන් ගුණ සාර්වත්‍රිකයෙහි ය. බොහෝ අතුහල් රැස් කරන්නෙහි ය. හිස්පුරුෂය, එය නුමට බොහෝ කාලයක් අතිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. හිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදිලිවන්නේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අරිට් හිසුකට) ගරහා දහැමි කපා කොට හිසුකත් ඇමතු සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ගඬබ්බසුඛය අරිට් හිසුකට ලාභක දෘෂ්ටි නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සමෝග නැති උකෙට්ටනියකමය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උකෙට්ටනියකමය) මෙසේ කටයුතු යි. පළමු කොට ගඬබ්බසුඛය අරිට් හිසුකට වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (ඇවැත) සිහිපත් කරවිය යුතුය. (ඇවැත) සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ විටත් මහණකු විසින් සංඝතෙමේ දුක්විය යුතු යි:

9. “සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙත සඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධි-
පුබ්බස්ස ඵවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
තිස්සජ්ජති. යදි සඤ්ඤා පනතකල්ලං, සඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො
ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං
කරොස, අසලෙහාගං සඤ්ඤන. එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙත සඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධි
පුබ්බස්ස ඵවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
තිස්සජ්ජති. සඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොති අසලෙහාගං
සඤ්ඤන. යස්සායස්සතො ඛමති අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස
පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං
අසලෙහාගං සඤ්ඤන, සො ඤාතීස්ස. යස්ස තත්ඛමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි ඵතමස්සං වදාමි-පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදාමි. සුඤ්ඤාදා
මෙ භනෙත සඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස ඵවරුපං
පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි:
යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවනො
නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨිතිස්සජ්ජති. සඤ්ඤා අර්ථස්ස
භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛප-
නීයකම්මං කරොති අසලෙහාගං සඤ්ඤන. යස්සායස්සතො ඛමති අර්ථස්ස
භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛප-
නීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසලෙහාගං සඤ්ඤන, සො ඤාතීස්ස. යස්ස
තත්ඛමති, සො භාසෙය්.

තතං සඤ්ඤන අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං අසලෙහාගං සඤ්ඤන. ඛමති
සඤ්ඤස්ස. තස්මා ඤාතී. ඵවතෙතං ධාරයාමි”ති.

10. ආවාසපරමපරඤ්ඤා භික්ඛවෙ සංසථ, “අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්ඤාධි-
පුබ්බා සඤ්ඤන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො
අසලෙහාගං සඤ්ඤන”ති.

9. “සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අනතරායකර හි සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ දූෂටය නො දුරලයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නොදුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය. මේ ඤානය යි.

සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතරායකර ධර්මයෝ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ දෙසන ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලයි. සංඝතෙම ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති ඒ ලාමක දූෂටය නොදුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කරයි ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට අනිවිත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනනිවිත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතරායකර ධර්මයෝ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි, මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අර්ධ භික්ෂු තෙම ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලයි. සංඝ තෙම ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරයි. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අනිවිත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගැනීමි” යි.

10. මහණෙනි, ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලද්දේ යැයි ආවාසයක් පාසා ද දන්වමි.

අධමමකමමදොදයකං

1. තිති භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරි-
නික්ඛණෙ උකෙවපනියකමම. අධමමකමමඤ්ච හොති අවිතයකමමඤ්ච
දුට්ඨපසනාඤ්ච: අසමමුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති,
අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉතෙති ථො භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි සමන්තාගතං
පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිනික්ඛණෙ උකෙවපනියකමම. අධමමකමමඤ්ච
හොති අවිතයකමමඤ්ච දුට්ඨපසනාඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා
අපාරිනික්ඛණෙ උකෙවපනියකමම. අධමමකමමඤ්ච හොති අවිතය-
කමමඤ්ච දුට්ඨපසනාඤ්ච: අනාපතතියා කතං හොති, අද්දෙසනාගාමිනියා
ආපතතියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපතතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති,
අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපතතියා අසාරොපත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අසමමුඛා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අනාපතතියා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනියා ආපතතියා
කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපතතියා කතං
හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

എരിശിങ്കരി ഏലോക്ക

1. මහනෙති, ලාමක දූෂිත නොදුර්ලබව කළ අඩා කුණකින් යුත් උභෙය්වනීය කෂීය නොදූෂාමි කමෙන් ද වෙයි. අවිතය කමෙන් ද නොසංහිද්‍රතෙක් ද වෙයි. නොහවුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිට්‍රිත කරණ ලද්දේ වේ ද, පිට්‍රිත නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහනෙති, ලාමක දූෂිත නොදුර්ලබව කළ මේ අඩා කුණකින් යුතු උභෙය්වනීය කෂීය නොදූෂාමිකමෙන් ද වෙයි. අවිතයකමෙන් ද වෙයි. නොසංහිද්‍රතෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ලාභක දෘෂ්ටි තොදරලීඝමිති අත්‍යවුද අභ්‍ය තුණකිත් සුක්ඛ උතෙතටතිං කමීය තොදුගානිකමෙත් ද වෙයි. අවිතක් කමමත් ද වෙයි. තොතංගිඋත්තත් ද වෙයි. තොආචාරෙතෙති කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු තොවත ආචාරෙතෙති කරණ ලද්දේ වේ ද, ආචාර දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අභ්‍යන්තර භූමිකාවන්... වොදනා නො කොට
කරණ ලද ද, හිතියන් නො කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත්ව නොතොට
කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අත්‍යවු ද අඛ්‍යාත භූතයකින්... නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වෙ ද, නොදැකගත් කරණ ලද්දේ වෙ ද, ව්‍යග්‍රවූ සත්ත්වයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙ ද...

5. මහමණනි, අතර වූ ද අඩා භූණෙකින්... කො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද කො දැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අත්‍යවශ්‍ය වූ අභිමත භූෂණයන්... පිළිගත නොගෙන කරුණ ලද්දේ මේ ද, නොදැනුවත් කරුණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යාග්‍ර වූ සහකාරයා උසින් කරුණ ලද්දේ මේ ද...

7. මහණෙනි, අතර වූ අඩන භූණෙකින්... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ මේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද...

2. මහණෙනි, අතර වූද අඩා තුණකින්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැසෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේද, වහලු වූ සමකයා විසින් කරණලද්දේ වේද...

9. මහණෙනි, අත්‍යවු ද අඩන භූතේකිත්... අචූත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නො දැගැහිත් කරණ ලද ද, ව්‍යුහ වූ සකිකා විසත් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඩා කුණෙකින්... වොදනා නොනොව කරණ ලද්දේ මේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යභූ වූ සමායා පිසින් කරණ ලද්දේ මේ ද...

11. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිහඳෙහි -රෙ- අසාරණික කතං හොති,
අධම්මෙන ඝාතං හොති, චග්ගෙහ කතං හොති -රෙ-

12. අපරෙහිප් භික්ඛවෙ තිද්ධෙහිති -ම- ආපනතිං. අනාරොපෙනිං කතං තොති, අධිවෙලන කතං තොති, වග්ගොච කතං තොති. ඉමෙහි ඛොභික්ඛවෙ තිද්ධෙහිති සන්නායකං පාටිනාය දිට්ඨිං අපාරිචික්ඛග්ගෙ උභෙක්ඛපතීයකමං අධිවෙලනවෙසනං තොති අවිතකමඤ්ඤා දුට්ඨසන්නඤ්ඤා.

අධිමහාමහාද්වාදසභා. නිවේන.

බම්බක මුම දවා දසකං

1. තීරී භික්ඛවෙ අඛෙහි සමනාගතං පාපිකාය දිට්ඨිකා අපාපි-
නිස්සයෙහෙ උඤ්ඤපනීයකමමං ධම්මකම්මඤ්ඤා හොති විනයකම්මඤ්ඤා
සුද්ධපසනානං ව: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා
කතං හොති. ඉඤ්ඤි ඛො භික්ඛවෙ තීරීඤ්ඤි සමනාගතං පාපිකාය
දිට්ඨිකා අපාපිනිස්සයෙහෙ උඤ්ඤපනීයකමමං ධම්මකම්මඤ්ඤා හොති
විනයකම්මඤ්ඤා සුද්ධපසනානං.

2. අපරෙහිති හික්කවෙ නිගබෙහති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාථිතිස්සග්ගෙ උකෙවපතියකමං ධම්මකමඤ්ඤාං ගොති, චිත්තකමඤ්ඤාං සුචුරසන්නං ච: ආපත්තියා කතං ගොති, දෙසනාගාමිතියා ආපත්තියා කතං ගොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං ගොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -අප- වොදෙඤා කතං හොති,
සාරෙඤා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙඤා කතං හොති -අප-

4. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවෙ තිහඬෙහි -පෙ- සම්මුඛා කතං ගොථි,
ධිලෙමනි කතං ඥාතී, සමග්ගෙන කතං ගොථි -පෙ-

5. අපරේහිටි හික්කටෙ හිතබෙනහි -පෙ- පටිපුට්ඨා කතං ගොඤ්ඤි, ධුමමන්ත කතං ගොඤ්ඤි, සමග්ගන්ත කතං ගොඤ්ඤි -පෙ-

6. අපරෙහිති හික්වෙව නිගවෙහිති -රෙ- පටිකුකුක කතං ගොථි,
බලෙමන කතං ගොථි, හමග්ගන කතං ගොථි -රෙ-

7. අපරෙහිටි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- අප්පතියා කතං භොධී
ඛමෙමන කතං භොධී, සමඤ්ඤන කතං භොධී -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුතු... සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුතු, ලාමක දූෂ්ටය නො දුරලීමෙහි කළ උනෙකරුකම් කම් නොදැනුමකමක් ද වෙයි. අවිනය කමක් ද වෙයි. නොසංකිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මහණෙනි, මේ අඩන භූතෙකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නො දුරලීමෙහි කළ උනෙකරුකම් කම් නොදැනුමකමක් ද වෙයි. අවිනය කමක් ද වෙයි. නො සංකිදුනෙක් ද වෙයි.

අබ්බකම් දෙලොස නිමි.

ධම්මකම් දෙලොස

1. මහණෙනි, අඩන භූතෙකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමෙහි කළ උනෙකරුකම් කම් දැනුමකමක් ද වෙයි, විනයකමක් ද වෙයි, මනා ව සංකිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගැනෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩන භූතෙකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උනෙකරුකම් කම් දැනුමකමක් ද වෙයි. විනයකමක් ද වෙයි. මනා ව සංකිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උනෙකරුකම් කම් දැනුමකමක් ද වෙයි, විනයකමක් ද මනා ව සංකිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නො දෙසූ කරණ කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... හමුවෙහි කරණ ලද ද, දැනුමින් කරණ ලද ද සමග වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැනුමින් කරණ ලද ද සමග වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... පිළිගැනෙණ කරණ ලද ද, දැනුමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද ද,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... ඇවැත ඇති කරණ ලද ද, දැනුමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද ද,

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපතතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අදෙසිතාය ආපතතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- ආපතතියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙක උකෙඛපතීයකමම. ධම්මකමම. ච හොති, චිතයකමමෙක, සුචුටසනනකම.

ධම්මකමමෙකදසකං නිවසිතං.

ආකඛබමානජකකං.

1. තීහි භික්ඛවෙ අභිඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙක උකෙඛපතීයකමම. කතෙරයා: හණ්ඩකකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සභෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අධ්වනෙත්වා ආපතතිබහුලො අතපදනො, ගිහිකංසට්ඨො විහරති අනවුලොභිකෙහි ගිහිකංසගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙක උකෙඛපතීයකමම. කතෙරයා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙක උකෙඛපතීයකමම. කතෙරයා: අභිසිලෙ ධීලච්චනො හොති, අර්ඤ්ඤාතො ආචාරච්චනො හොති, අධිදිට්ඨියා දිට්ඨිච්චනො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙක උකෙඛපතීයකමම. කතෙරයා.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙක උකෙඛපතීයකමම. කතෙරයා: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති; සභස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙක උකෙඛපතීයකමම. කතෙරයා.

8. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතෙකිත් සුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතෙකිත් සුත්... දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතෙකිත් සුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතෙකිත් සුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතෙකිත් සුත්... ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනියකමය දහැමකරමක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකිත් සුත්, ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනියකමය දහැම කමෙක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව සංහිදුනෙක් ද යෙයි.

දහැමකම දෙලොස නිමි.

ආකට්ඨමානා ඡට්ඨකය

1. මහණෙනි, අභය භූතෙකිත් සුත් සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ තම ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයෙහි අභිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ වේ ද, අභය වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙලවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ වේ ද, හිනියත් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නො වූ හිනියානියෙත් සුක්ඛ වැ වසයි ද මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකිත් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතෙකිත් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි තවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි තවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාස්දූෂටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකිත් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතෙකිත් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකිත් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං කරොයා: එකො හණ්ඩිතං කාරකො හොති කල්පකාරකො විවාදකාරකො හය්ගකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපනතිබ්‍රහ්මා අතපදානො, එකො හිතීංසඛෙදො විහරති අනුබ්‍රහ්මකෙති ගිහිංසකොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං කරොයා.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං කරොයා: එකො අභිජ්ජෙ සිලවිප්පනො හොති, එකො අර්කාවාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අභිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං කරොයා.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං කරොයා: එකො බ්‍රහ්මිකා අවණණං භාසති, එකො ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සම්මස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං කරොයා.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං
ආකඛමානාජකානං නිට්ඨිතං.

තෙවනාදියවතං.

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමා වහතිකමමං. තනුයං සමා වහතා: න උපසම්පාදෙනබ්බා, න නික්ඛයො දුග්ගෙබ්බා, න සාමණේරො උපට්ඨාපපතෙබ්බා, න භික්ඛුනවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සමවෙනොපි භික්ඛුනිකො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපනතියා සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං කරොයා හොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිකරා, කමමං න ගර්භිතබ්බං, කම්මිකා න ගර්භිතබ්බා, -පෙ- න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසප්ථා ධූපෙතෙබ්බා, න පචාරණා ධූපෙතෙබ්බා, න සව්වතියං කාතෙබ්බා, න අනුචාරො පචාරෙතෙබ්බා, න ඔකාසො කාරෙතෙබ්බා, න වොදෙනෙබ්බා, න සාසරතෙබ්බා, න භික්ඛුනි සම්පයොජෙතෙබ්බා.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපනීයකමමං
තෙවනාදියවතං නිට්ඨිතං.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරන්නේය: එක් මහණෙක් බවර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ වේද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ වේද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝභීෂයන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙකපනියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙකපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තමශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේද, එක් මහණෙක් උතුම් දූෂිතයෙහි නටුවා වූ දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙකපනියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙකපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අගුණ කියයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම්, පාපදූෂිතය නොදුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරන්නේ ය.

**ලාමක දූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙකපනියකමයෙහි
ආකඩබ්බාන සට්කය නිමි.**

තෙසාලිස්වත

1. මහණෙනි, පාපදූෂිතය නොදුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (නමා උපාභ්‍යාස ව) උපසම්පද නොකළ යුතුයි. නිස නොදිය යුතුයි. තෙරණකු ලවා උවච්ඡන් නොකරවා ගත යුතුයි. මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සම්මතය නොඉවසිය යුතුයි. සම්මතය ලද්දේත් මෙහෙණිතට ඔවා නොදිය යුතුයි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දූෂිතය නොදුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතුයි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතුයි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතුයි. කමය නොගැරැහිය යුතුයි. කමය කළවුනට නොගැරැහිය යුතුයි.... පුවතත් මහණනුගේ පොෂකය තැබීම නොකළ යුතුයි. පචාරණය නොතැබිය යුතුයි. සවචනිය කම් නොකළ යුතුයි. විහාරයෙහි අභිපතී-බ්බිති නොසිටිය යුතුයි. අවතර ගැණීම නොකරවිය යුතුයි. වොදනා නොකළ යුතුයි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නොකළ යුතුයි. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නොගෙදවිය යුතුයි.

පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙකපනියකමයෙහි තෙසාලිස් වත නිමි.

1. අථ ඛො සඛෙසා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්චාගිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමං අකාසි අසමේනාගං සඛෙසන. සො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමකතො විබ්භමිති.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තං -පෙ- තෙ උඤ්චායනති ඩියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්චාගිපුබ්බො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමකතො විබ්භමිස්සති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවන්තා එතමන්තං ආරොචෙත්තුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛසං සන්තිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්චාගිපුබ්බො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමකතො විබ්භමිති”ති. “සච්චං භගවා”.

4. විගර්හි වුඤ්චා භගවා: අනුත්ථව්විකා -පෙ- කථං හි නාම සො භික්ඛුවෙ මොඝපුරිසො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමකතො විබ්භමිස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කන්තා භික්ඛු අමනෙතති: “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමං පටිපාසස්සෙතාදු”.

5. පඤ්චති භික්ඛුවෙ අභිභවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමං න පටිපාසස්සෙතාදු: උපසමපාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමන්තරං උපව්ඨාපෙති, භික්ඛුන්තා-වාදකසමුත්ථිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනිස්සො ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛුවෙ පඤ්චභවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙ උකෙච්ඡාසාදිකමං න පටිපාසස්සෙතාදු.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර භිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සම්ග සමෙහාග නැති උකෙඛපනිය කමේය කළේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණු ලැබුයේ සිටුරු හැර හිසේ ය.

2. අපිස්සකොස් ගුණ ඇති, පටට පිළිතුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂුහු වෙත් ද, ඔහු “ගඬබාසිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිටුරු හැර හිසේ දෑ සි” අවඤ්ඤා කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැලකලහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “මහණෙනි, ගඬබාසිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණු ලැබුයේ සිටුරු හැර හිසේ ය යනු සැබෑ දෑ”හි විචාර හේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ”හි (භික්ෂුහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. “මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලද්දේ සිටුරු හැර හිසේ ද” මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්හේ පැහැදීම පිණිස... නො වේ යැ හි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරුණු හේක. ගරභා දූහැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු හේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමේය සංහිදුවාවා.

5. මහණෙනි, අභිග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පාපදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය නො සංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙසි ද, ගෙණෙනු ලවා උච්චන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සමා නිස ලදුවත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමේය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

6. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං: යාය ආපත්තියා සමෙකන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං.

7. අට්ඨති භික්ඛවෙ අභෙග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සවචනියං කරොති, අනුචාරං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුනි සම්පජ්ජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං
න පටිපසංගෙහි තබ්බං අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

පටිපසංගෙහි තබ්බං අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චග්ගෙහි භික්ඛවෙ අභෙග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිසංසං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතියං සාදෙති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං.

2. අපරෙතිති භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං: යාය ආපත්තියා සමෙකන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අභෙග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, න පචාරණං ධරෙති, න සවචනියං කරොති, න අනුචාරං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සම්පජ්ජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං
පටිපසංගෙහි තබ්බං අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපනීය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂිත නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපනීය කමය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කමය කළවුනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන පසින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමය නොනැවැත්විය යුතු යි.

7. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණනුගේ පොතොය තබයි ද, පචාරණය තබයි ද, සවවනීය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපතී බව්හි සිටියි ද, අවසර ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

**පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමයෙහි
නොසංහිදුවිය යුතු අංග අටොලොය හිමි**

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොලොය

1. මහණෙනි, අඩන පසෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපනීය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු උවටතෙහි නොයොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නොඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදහේන් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂිත නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපනීය කමය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමයට නොගරහයි ද, කමය කළවුනට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමේ උකෙබපනීය කමය සංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණනුගේ පොතොය නොතබයි ද, පචාරණය නොතබයි ද, සවවනීය කම් නොකරයි ද, විහාරයේ අභිපතී බව්හි නොසිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නොකරයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන අටින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂිත නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපනීය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

පටිපසංගමනනි.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසංගමනනධ්මො: භෙන භික්ඛවෙ පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො භික්ඛුනා සංඝං උපසම්බුද්ධා එකංසං උපතරාසඛං කපිතා වුද්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ වැද්දිතා, උකඤ්චිකං නිසීද්ධා අඤ්ඤං පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං භනෙත සඤ්ඤාන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙක- පනීයකම්මකතො සම්මා වතතාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජ්ජාරං වතතාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගමනං යාවති”ති. දුතියමපි යාවතංසා, තතියමපි යාවතංසා.

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපරතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා භෙ භනෙත සඤ්ඤා, අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු සඤ්ඤාන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො සම්මා වතතාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජ්ජාරං වතතාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගමනං යාවති. යදි සඤ්ඤා පතතකල්ලං, සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මං පටිපසංගමෙතො. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා භෙ භනෙත සඤ්ඤා: අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු සඤ්ඤාන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො සම්මා වතතාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජ්ජාරං වතතාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගමනං යාවති. සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙක- පනීයකම්මං පටිපසංගමෙතා. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගමනං, සො ඤාතෙතො. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙතො.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි:

සුඤ්ඤා භෙ භනෙත සඤ්ඤා, අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු සඤ්ඤාන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො සම්මා වතතාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජ්ජාරං වතතාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගමනං යාවති. සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මං පටිපසංගමෙතා. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගමනං, සො ඤාතෙතො. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙතො.

පටිපසංගමනං සඤ්ඤාන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මං. ඛමති සඤ්ඤා, තස්මා ඤාතති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මං නිවර්තං සතතමං.

කම්මකම්මකතො නිවර්තො පඤ්ඤා.

සංකීර්ණවීම

1. මහණෙනි, පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනීය කමක් මෙසේ සංකීර්ණවීම යුතුයි: මහණෙනි, පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමක් කරණ ලැබුණු ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත ඵලබ්ධි පොරොණය එකාංශ කොට වැඩිමහලු හිසින් පා වැද උත්තුටුකයෙන් හිඳ දෙත් මුද්දන තබා වැද මෙසේ කිය යුතුයි:

“වහන්ස, මම සමායා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනීය කමක් කරණ ලැබුණෙමි. මනා ව පවතියි. හිසින් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමයාගේ සංකීර්ණවීම යදිමි” යනුයි. දෙවනුත් යදිම යුතුයි. තෙවනුත් යදිම යුතු යි.

විශේෂ ප්‍රතිචාර මහණක්වූ විසින් සමායා දන්විය යුතු යි:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සමායා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනීය කමක් කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතියි. හිසින් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමයාගේ සංකීර්ණවීම යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනීය කමක් සංකීර්ණවන්නේ ය. මේ ඥානය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සමායා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනීය කමක් කරණ ලැබුණේ මානාවන් පවතියි. හිසින් අනුව පවතියි. අවලෝකන නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමයාගේ සංකීර්ණවීම යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමක් සංකීර්ණවියි. මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමයාගේ සංකීර්ණවීම යම් ආයුෂ්මකයකට අභිමත නම්, හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අනභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සමායා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමක් කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතියි. හිසින් අනුව පවතියි. අවලෝකන නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමයාගේ සංකීර්ණවීම යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමක් සංකීර්ණවියි. මේ නම් හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමයාගේ සංකීර්ණවීම යම් ආයුෂ්මකයකට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අනභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනීය කමක් සංකීර්ණවීම ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් මෙසේ නිගම ය. මේ කාරණය පිළිගනිමි” යි.

සන්වැඩි වූ පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනීය කමක් යිමි

පලමු වන කම්කතානුසාරය යිමෙසේ ය.

ඉම මග් බැබිකො විද්‍යා සභා.

02.0000 00.0000 00.0000

1. පණ්ඩුලොභිතකා: භීතවු සංගං හණ්ඩිනකාරකා: කාදිසෙ උපකඩකම්ම උත්තංගිසු ව හණ්ඩිතෙ.
2. අනුපාතකා:නි ජාගනති උපාතකා:නි ව චික්ඛෙර අපිච්ඡා පෙසලා: භීතවු උපකාරකා:නි පරිසතො¹.
3. සංඛිතෙවිභීතිකො: ඩුඤ්ඤා: සංගමා අනුපාතකලො: ආණ්ඩෙති කල්පනිතකම්ම. සංවර්ධනං ජිනො.
4. අභිමුඛං පටිපුච්ඡා: පටිඤ්ඤා සත්තං ව සං අනාපතති අදෙසතෙ දෙසිතාග සත්තං ව සං.
5. අභිමුඛං අභිමුඛං: කාණ්ඩෙති: ව සං සත්තං අභිමුඛං අභිමුඛං වග්ගන වාපි සං සත්තං.
6. අනුපාතකා:නි'ධාමිති පුත වග්ගන සං සත්තං අනුපාතකා:නි'ධාමිති වග්ගන වාපි සං සත්තං.
7. අනාපතති අභිමුඛං වග්ගන වාපි සං සත්තං අදෙසතා:නි'ධාමිති අභිමුඛං වග්ගන වාපි ව.
8. දෙසිතාග අභිමුඛං වග්ගනාපි කප්ප ව අභිමුඛං අභිමුඛං වග්ගනාපි කප්ප ව.
9. අනාපතති අභිමුඛං වග්ගනාපි කප්ප ව ආණ්ඩෙති අභිමුඛං වග්ගනාපි කප්ප ව.
10. කණ්ඩාකාරකා:නි සුභාකාරා: ව ජාතියා: හණ්ඩා: ආකඩ්ඪිතො: ව සත්තං කල්පනිතං කප්ප.
11. හණ්ඩිතං බාලො: සංගමා: අභිමුඛං අනුපාතකලො: අනුපාතකලො:නි'ධාමිති කල්පනිතං කප්ප.

1. ဝဋ်ကမ္ဘာ၊ ဗုဒ္ဓကမ္ဘာ၊ ဝဋ်ကမ္ဘာ၊ ဗုဒ္ဓကမ္ဘာ၊ PTS.

2. **ജനനം, 608 കെ.മി. PTB.**

මේ බන්ධනයෙහි වස්තු සවෙනි.

එහි උද්‍යානය:

1. පණ්ඩුකලෝභිතක මහණුන් කුමු කලහ කරන්නෝ ව එබදුවත් වෙත එළඹ ඔවුන් කලහයෙහි උත්සාහවත් කළහ.
2. එසින් තොටපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ වැඩේ. අලොව්න් වූ ප්‍රියසිරි භික්ෂුන් පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් වැ) දෙස් පවසත්.
3. ලොවට අගප්‍රභූ වූ, තමන් ම සියල්ල දත්, සදහම් බොහෝ කර්ම පවත්නු කැමැති සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ තුමන් දී තර්කය කමිස ඇණවූහ.
4. තොහවුයෙහිද නොපිළිවස ද, පිළිණ නොගෙණ ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද, නොඇවැත්තෙහි ද දෙසනාකාමීන් නොවූ ඇවැත්තෙහි ද දෙසන ඇවැත්තෙහි ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද,
5. වොදනා නොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැත්ත නොනංවා ද යමක් කරණ ලද ද, තොහවුයෙහි ද නොදහමින් ද ව්‍යභූ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද,
6. නොපිළිවස ද අධම්මයෙන් ද නැවැත් ව්‍යභූ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද, පිළිණ නොගෙණ ද අධම්මයෙන් ද ව්‍යභූ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද,
7. නොඇවැත්තෙහි ද අධම්මයෙන් ද ව්‍යභූ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි ද අධම්මයෙන් ද ව්‍යභූ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද,
8. ඇවැත්ත දෙසු කල්හි ද අධම්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යභූ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද, වොදනා නොකොට ද අධම්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යභූ වූ සංඝයා විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද,
9. සිහිපත් නො කරවා ද අධම්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යභූ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැත්ත නොනංවා ද අධම්මයෙන් ද ව්‍යභූ වූ සංඝයා විසින් ද යම් කමිසයක් කරණ ලද ද, ඒ හැම අධම්මකමිසි.
10. කාණ්ඩපක්‍ෂයේ වාර ක්‍රමයෙන් ඉක්කුපක්‍ෂයේ වාරගණන ද දහ ගත්තේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තර්කය කමිස කරන්නේ ය.
11. ඔබර කරන්නේ ද බලයෙන් වේ ද නිහිතයෙහි සුකත ද, උත්තම සිරියෙහි උතුම් ඇවැත්තෙහි උතුම් දැවියෙහි තවුපා වූ සිරිදිය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තර්කය කමිස කරන්නේ ය.

12. බුද්ධිමත්ත සත්ත්ව අවශ්ශං යො ව තාසති
නිශ්ශතනවපි ව සිකුතං සත්ත්වං තජ්ජිතං කතර.
13. සත්ත්වකාරකො ඵකො ඛාලො සංසත්තතිත්තිකො
අසිසිලො අත්තාචාරො තපථව අනිද්ධිකා.
14. බුද්ධිමත්ත සත්ත්ව අවශ්ශං යො ව තාසති
තජ්ජිතසම්මතකත්තංවං සම්මානුචතතතා.
15. උපසම්පදනිත්තං සම්මෙත්ථරුපට්ඨනං
ඕච්ඡං සම්මතොචාපි ත කතර තජ්ජිකතො.
61. නාපජේ තං ව ආපතතිං තාදිසං ව තතො පරං
කම්මං ව කම්මිකෙ වාපි ගරහෙ ත තථාපිධො.
17. උපොසථං පචාරණං පකතතත්තං නට්ඨපෙ
සම්මතං අනුචාරෙද්ධිකායො වොදතෙන ව.
18. සාරණං සම්මතංගඤ්ච ත කතරස්ස තථාපිධො
උපසම්පදනිත්තං සම්මෙත්ථරුපට්ඨනං.
19. ඔවාදසම්මතොපි පංචබ්බති ත සම්මති
තං වාපජ්ජති ආපතතිං තාදිසං ව තතො පරං.
20. කම්මං ව කම්මිකෙ වාපි ගරහතො ත සම්මති.
උපොසථං පචාරණං සම්මතං අනුචාරෙද්ධිකා.
21. ඔකාසො වොදනා වෙච්ච සාරණං සම්මතොජනා.
ඉමෙහට්ඨිකබ්බති යො සුතො තජ්ජනා නුපසම්මති.
22. කණ්ණවාරතෙයෙනව සුක්කවාරං චිජ්ජිතා.
ඛාලො ආපතතිඛනුලො සංසට්ඨා'පි ව සෙත්තො.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහමිති අගුණ කියා ද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුන්ට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය.

13. එකෙක් කලහකරු වේ ද, එකෙක් නොවගත් වේ ද, එකෙක් නිශිචයකින් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙනාට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය. එකෙක් අභිභිලෂෙහිත් අනෙකෙක් අධ්‍යාපාරයෙන් එසේ ම අනෙකෙක් අභිදායීයෙහිත් විපක්‍ෂ වේ ද, (මේ තිදෙනාටම සහ තෙමේ තර්කීයකමය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සහ තෙමේ ඔවුන් තිදෙනාට ම තර්කීය කමය කරන්නේ ය. තර්කීය කමය කරණු ලැබුවහුගේ මෙසේ (මතු දක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තර්කීයකමය කරණු ලැබූ මහණ තෙම තමා උපාධ්‍යාය ව උප-සම්පදව ද, තමා ඇදුරු වෑ නිය දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවචන ගැන්ම ද, සම්මත වූ කුමුදු මෙහෙයවීමට බවා දීම ද, නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පරිවූ ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙම කමයට ද කමය කළුවීමට ද නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ පුවතත් මහණත්හුගේ පොහෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො තබන්නේ ය. සවචනීය කමය ද නො කරන්නේ ය. අනුවාදය නො පිහිටුවන්නේ ය. පුවතත් මහණකුට වෛද්‍යා කරණු පිණිස අවකාශ නො කරවන්නේ ය. වෛද්‍යා නො කරන්නේ ය.

18. පුවතත් මහණකුට ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණත් උනුත් හා කලහයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වෑ උපසම්පදව ද, ඇවැත් ව නිස-දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවචන ගැන්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවවාදකතමමය ලද්දකු උසිනුදු මෙහෙයවීමට අවවාද නො කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ නම්, මේ අඩත පස කරණ කොට ගෙන තර්කීය කමය නො සංගිදේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පරිවූ ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කමයටත් කමය කළුවීමටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළ තර්කීය කමය නො සංගිදේ. උපොසථය ද පවාරණාව ද සවචනීය කමය ද අනු-වාදපටිපත්ත ද,

21. අවකාශ කරවීම ද, වෛද්‍යා ද, ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණත් කලහයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අඩත අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළ තර්කීය කමය නො සංගිදෙයි.

22. කාණ්ඩාරයට කී නසින් ම ඉකලවාරය ද දන ගන්නේ ය. සෙය්‍යසක මහණ තෙම අවසාන ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, හිහිත් හා අනනුලෝමක සංගතියෙන් හැනුනේ ද වෙයි.

23. නියතකමම. සම්මුතො ආණ්ඩෙයි මනාමුනි.
කම්මකිහිමි. දෙව භික්ෂු අයුරු ව පුතබ්බසු.
24. අනාචාරං ව විවිධං අවරිංසු අසද්දසුකං
පබ්බාජනීයං සම්මුතො කම්මං සංවරිතං ජනො
චිච්ඡිකාසකෙහි සුධම්මො විහරණාචාරිකො අනු.
25. ජාතිවාදෙන බුංහෙති සුධම්මො විහරුපාස්සං
පටිසාරණීයං කම්මං ආණ්ඩෙයි තථායසනා.
26. කොසම්මියං ජනනං භික්ෂු නිවර්තනාපකාරීං පඤ්ඤා
අද්දකතෙ උකම්මිද්දං ආණ්ඩෙයි ජිත්තතමො.
27. ජනනා තං කෙව ආරතතී පටිකාදුං න ඉවත්ති
උකම්මපනාපටිකමම ආණ්ඩෙයි විතායකො.
28. පාපද්විට්ඨී අරිච්ඡකා ආසි අසද්දසුකනික්ඛිතා
ද්විභිසාපටිකිකායෙහි උකම්මපං ජිත්තසිතං.
29. නියතකමම. පබ්බාජං තථෙව පටිසාරණී
අද්දකතාපටිකමම අනික්ඛිතෙ ව ද්විට්ඨියා.
30. දවාතාචාරුපකානමිත්ථොආර්ථමෙව ව
පබ්බාජනීයකම්මමිති අනිතරකපද ඉමෙ.
31. අලාභාවණ්ණං දෙව පංච දෙව පංචකාරී තාමිකා
පටිසාරණීයකම්මමිති අනිතරකපද ඉමෙ.
32. තජ්ජනීයං නියතං ව දුට්ඨෙ කම්මාපි සාදිසා
පබ්බාජං පටිසාරිතං අනි පද්ධතිරිතතතා.
33. තයො උකම්මපනා කම්මං සාදිසා තෙ විහරතීතො
තජ්ජනීයතයෙතාපි තෙයං කම්මං විජානියා'ති.

23. මහාමුනි වූ සම්මුද්දාය නිදායකයෙකු ඇණවුන. අයුරු ද පුතකු ද යන දෙමහණු කීවාහිරිසෙහි වෙසෙති.

24. සංයම තැනි මහණු විවිධ අනාචාර කළහ. බුදුරජුන් බවත් සඳහා කැවැත්වූ පඤ්චනීය කමය පැණවුන. සුඛම සමුපරිතෙම මට්ඨකායණක හුවාරෙහි වුහු ශාසනිකයන් අපාසකයෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර වසන උච්ඡායකට ජාතිවාදයෙන් ගටා බෙසණයි. තපායන බුදුන් ඒ කරුණෙහි පටිසාරණීය කමය පැණවුන.

26. ඒතොත්තම බුදුරජුන් කොතොඹාහිදී ඇවැත දක්නට නො කැමැති ජනන මහණකට ඇවැත් නොදැක්වෙහි උත්තොපණීය කමය කරන්නට ඇණවුන

27. ජනන තෙම ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ වෙයි. විනෙතා වූ බුදුරජුන් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උබෙව්නි කම් ඇණවුන.

28. අරිට්ඨ මහණකට නොදන්න ම නිසා උපන් පාපදායීය නො බැහැර ලීමෙහි උත්තොපණීය කමය බුදුරජුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය.

29. නිදායක කමයත් පඤ්චනීය කමයත්, එසේ ම පටිසාරණීය කමයත්, ඇවැත නොදන්න, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදායීය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උත්තොපණීය) කමයත් (බුදුරජුන් ඇණවුන)

30. ත්‍රිඛා අනාචාර උපසාද මථාංගාර්ථය යන මොහු පටිසාරණීය කමයෙහි අතිරෙක පදයෝ යැ.

31. හිනිනට අලාභ පිණිස තැන් කිරීම පිළිබඳ වූ හිනින් අතුණ කීම් පිළිබඳ වූ ද පංචක දොසක් දෙකෙකැ යි පටිසාරණීය කමයෙහි මොහු අතිරෙක පදයෝ තම් වෙති.

32. තජ්ජීය නිදායක යන කම් දෙදෙන ම සමානක. පඤ්චනීය පටිසාරණීය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරෙක පදඇති බව ද වේ.

33. උත්තොපණීය කම් කීදෙනෙක. විනාශ විසින් බුහු සමාන ක. තජ්ජීය කමයට කී තසින් ම යෙහු කම් දුන යන්නේ ය.

පාරිවාසිකකඩකතෝ

I. පාරිවාසිකවත්තං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ ගතවා ආවජ්ඣං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඤ්චිකං පත්තම්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපිච්ඡන්ති -පෙ- තෙ උජ්ඣායනති නිගන්ති විපාවෙනති “කථං හි නාම පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියකති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු ගගවතො එතම්චං ආරෙණවසුං.

2. අථ ඛො ගගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසමං සනතිපාතාපෙණි. භික්ඛු පටිපුච්ඡති: “ඝට්ඨං කීර්තිකඤ්චෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති. ‘ඝට්ඨං ගගවා’.

3. විහරති බුද්ධෝ ගතවා: අනුච්ඡිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියකති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඤ්චිකං පත්තම්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං මා පසාදය -පෙ- විහරතිති ධම්මිං කථං කති: භික්ඛු ආමිනෙතති:

4. “ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා සාද්දිතඛං පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරෙ පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඤ්චිකං පත්තම්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාද්දියෙය්‍ය, අපතති දුක්ඛං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං මිද්ධං යථාබුධං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඤ්චිකං පත්තම්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.”

පාරිවාසිකතාවකාය

I. පාරිවාසික වග

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙව්වරම් නම් වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෙතා දිය එළැවීම, පාපුටු ව හා පාදකටලිකාව එළවා නැගීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම යන මේ කී දෑ ඉවසත්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙතෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම ඉවසත් ද?” යි අවසර කෙරෙත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි බිත්තභත රැස් කරවා, “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිට පිරිසම ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළසේක. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි මහණහු පිළිවදන් ඇසිහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන් ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෙතා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටලි එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටපිරිසම යන මෙකී වත් ඉවසත් ද, මහණෙනි, මෙය සත්තා නො පහසුන්සේ පැහැදීම පිණිස ද... නො පවතිය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වචනසිත් ගැඹුණු සේක. ශරණ දහමි කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෙතා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටලික එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරිසම යන මෙකී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ගට උතුන් මහලු පිළිවෙළින් වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෙතා දිය නැගීම, පාපුටු පාකටලික එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටපිරිසම යන මේ කී වත් උතුනට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදනිමි.”

6. අනුජාතාමි භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකානං භික්‍ෂුතං පඤ්ච යථාබුධ්ධං: උපොසථං, පචාරණං, වසීකසාපිකං, මනෙරතං, හත්තං.

7. තෙන හි භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකානං භික්‍ෂුතං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා. පාරිවාසිකහි භික්‍ෂුහි වත්තිකඛං. පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුතා සමමා වත්තිකඛං. තත්‍රායං සමමා වත්තනා:

8. න උපසම්පාදෙතඛං, න නිස්සයො දුතඛං, න සංමිශ්‍රණෙර උපට්ඨපෙතඛං, න භික්‍ෂුතොවාදකසම්මති සාදිතඛං, සමමනනාපි භික්‍ෂුනියො න ඕවදිතඛං, යාය ආපතතියා සමසිකත පරිවාසො දිනොනො හොති සා ආපතති න ආපජ්ජිතඛං, අඤ්ඤ වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතර, සමමං න ගරහිතඛං, සමමිකා න ගරහිතඛං, න පකනනතස්ස භික්‍ෂුතො උපොසථො ධූපතඛං, න පචාරණං ධූපතඛං, න සම්මතියං කාතඛං, න අනුවාදෙ පට්ඨපෙතඛං, න ඕකාසො කාසරතඛං, න වොදෙතඛං, න සාසරතඛං, න භික්‍ෂුහි සම්පයොජෙතඛං.

9. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා පකතතස්ස භික්‍ෂුතො පුරුකො ගන්තඛං, න පුරුකො නිසිදිතඛං, සො හොති සමසස්ස ආසන-පරිකුසනා සෙයොපරිගනොනා මිහාරපරිගනොනා සො තස්ස පදනමඛං, තෙන ව සො සාදිතඛං.

10. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා පකතතෙන භික්‍ෂුතා පුරුකමිශ්‍රෙන වා පට්ඨකමිශ්‍රෙන වා කුලාති උපට්ඨකමිතඛං. න ආරඤ්ඤිකමිතං සමාදිතඛං, න පිණ්ඩපාතිකමිතං සමාදිතඛං, න ව තප්පවිතං පිණ්ඩපාතො නිගර්ඝපතඛං 'මො මං ජාතීංසු'ති.

11. පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුතා ආගන්තුකෙන ආරොචෙතඛං, ආගන්තුකස්ස ආරොචෙතඛං, උපොසථ ආරොචෙතඛං, පචාරණං ආරොචෙතඛං, සවෙ හිලානො හොති දුතෙනපි ආරොචෙතඛං.

12. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සම්මුක්තා ආවාසා අභික්‍ෂුකො ආවාසො ගන්තඛං අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙන, අඤ්ඤත්‍ර අත්තරාසා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සම්මුක්තා ආවාසා අභික්‍ෂුකො අත්තරාසො ගන්තඛං අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙන, අඤ්ඤත්‍ර අත්තරාසා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සම්මුක්තා ආවාසා අභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අත්තරාසො වං ගන්තඛං අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙන, අඤ්ඤත්‍ර අත්තරාසා.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට උපොසථ, පචාරණ, වසිකසාටිකා ඔනොපන (පසුව ලබන අදහසින් එදිනට නියම බත නොගෙන හැරීම) වතුශාල බත ඉවසීම යන පස වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදැනීම.

7. එහෙයින් මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වූ වින් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මොනොවට පැවැත්විය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්වීම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් තමා උපාධාරය වැ උපසම්පද නො කටයුතු. තමා ඇඳුරු වැ නිස නො දිය යුතු. හෙරණක් උවටු නො කොට යුතු. භික්ෂුනීච්චාදක සම්මතය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතය ලද්දකු විසින් මෙහෙණතට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැනෙකින් සහන විසින් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, ඒ ඇවැන නෝ එ බදු අන් ඇවැනක් හෝ එයට වඩා ලාභක ඇවැනක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. කමය නො ගැරැහිය යුතු යැ. කමය කළ මහණුන් නො ගැරැහිය යුතුය. පුවතන් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබිය යුතු. පවුරුණු නො තැබිය යුතු. සවවනීය කමය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙවුනක්හි නො සිටිය යුතු. අවසර ගැන්ම නො කරවිය යුතු. පුවතන් මහණක්හට වොදනා නො කට යුතු. ඇවැත් සිහිකරවනු නො කට යුතු. මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, පිරිවෙස් පුරණ මහණුන් විසින් පුවතන් මහණකුට පෙරවු වැ නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සබ්බසංගේ යම් කෙළවරැ අත්තෙන් කෙළවරැ යහනෙන් කෙළවරැ වෙහෙරෙන් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසින් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතන් මහණක්හු හා පෙරවු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුය. 'මා පිරිවෙස් පුරන්තකු කොට සෙස්සෝ නො දනිත්වා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභියා සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩපාතිය නො හෙත්වා ගත යුතු.

11. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණුන් විසින් නෙවාසික මහණුන්ට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැළ කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණුන් විසින් ආගන්තුක මහණුන්ට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැළ කළ යුතු. පොහෝ කිරීමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) සැළ කළ යුතු. පවුරුණුගෙහිදී සැළ කළ යුතු. ඉදින් හේ සිලන් වේ තම දුග්ගතිය ලවා නුමුදු සැළ කැරවිය යුතු.

12. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, දහවඩ අනාරාය අතුරෙන් යම් කිසි අනාරායයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි අනාරායයට පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, අනාරායයක් තැනි වැ, නො යැ යුතු යි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින්, පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, අනාරායයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට හෝ අනාරායයට නො යැ යුතු.

13. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනංවාසො
අභික්ඛුතො අංවාසො ගන්තංබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පක්ඛතේතන අඤ්ඤත්‍ර
අනතුරොයො, න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනංවාසො
අභික්ඛුතො අනංවාසො ගන්තංබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පක්ඛතේතන අඤ්ඤත්‍ර
අනතුරොයො, න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනංවාසො
අභික්ඛුතො අංවාසො වා අනංවාසො වා ගන්තංබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පක්ඛතේතන
අඤ්ඤත්‍ර අනතුරොයො.

14. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතනථෙබ්බා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතනථෙබ්බා අඤ්ඤානු පකතතෙතන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතනථෙබ්බා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනතරායා.

15. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතතඛො යජ්ඣ භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා පකතතෙතන අඤ්ඤා අනතරායා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතතඛො යජ්ඣ භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා පකතතෙතන අඤ්ඤා අනතරායා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො යජ්ඣ භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා පකතතෙතන අඤ්ඤා අනතරායා.

16. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා අනාවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතතබ්බො යථංගු භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා අනාවාසා සභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතතබ්බො යථංගු භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා අනාවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතබ්බො යථංගු භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනා-
වාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො, යන්හු භික්ඛු නානාසංවාසකා,
අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන, අඤ්ඤානු අනතරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන
භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො
ගතතඛො, යන්හු භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන,
අඤ්ඤානු අනතරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා
ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා
ගතතඛො, යන්හු භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන,
අඤ්ඤානු අනතරාසා.

18. ගනනයබො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො ආවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාභී අරෝච ගනතුනති. ගනනයබො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො අනාවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාභී අරෝච ගනතුනති. ගනනයබො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාභී අරෝච ගනතුනති.

19. ගනනබෙබො භික්ඛවෙල පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අරෙථව ගනතුනති. ගනනබෙබො භික්ඛවෙල පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො අනාචාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අරෙථව ගනතුනති. ගනනබෙබො භික්ඛවෙල පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අරෙථව ගනතුනති.

20. ගනනමෙහි භික්ෂුව පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ෂුකො ආවාසො, යථස්ස භික්ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සත්තකාමී අරේථ ගතඥාති. ගනනමෙහි භික්ෂුව පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ෂුකො අනාවාසො, යථස්ස භික්ෂු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤ සත්තකාමී අරේථ ගතඥාති. ගනනමෙහි භික්ෂුව පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්ස භික්ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සත්තකාමී අරේථ ගතඥාති.

21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ත්තෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ත්තෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ත්තෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතනතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතනෙතා භික්ඛු ආසනෙන නිමනෙතතබ්බො. න පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙත උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකවඛකමෙ වඛකමිතබ්බං. න නිවෙ වඛකමෙ වඛකමනෙත උචෙව වඛකමෙ වඛකමිතබ්බං. න ඡමාය වඛකමනෙත වඛකමෙ වඛකමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකකත භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙත වුඩ්ඨතරත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සතාරතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානතතාර-තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛාතාරතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ත්තෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ත්තෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ත්තෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙත උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකවඛකමෙ වඛකමිතබ්බං. න නිවෙ වඛකමෙ වඛකමනෙත උචෙව වඛකමෙ වඛකමිතබ්බං. න ඡමාය වඛකමනෙත වඛකමෙ වඛකමිතබ්බං.

22. පාරිවාසිකවතුසො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මුලාය පටික-ස්සෙය්‍ය, මානතතං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අඛෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරඤ්ඤි-යනති.

වතුනවුති පාරිවාසිකවත්තං නිට්ඨිතං.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි යෙන ගගවා තෙත්තපඤ්ඤිකම්. උපස-ඛකම්භා ගගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමනතං නිසිදි. එකමනතං නිසිනෙතා ඛො අයස්මා උපාලි ගගවත්තං එතදවොච: “කති ණු ඛො හනෙත පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ථද?” ති. “තයො ඛො උපාලි පාරිවාසි-කස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ථද; සගවාසො, විපාවාසො, අනාරොචනා. ඉමෙ ඛො උපාලි තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ථද” ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ඨියා මහාභික්ඛුසඤ්ඤා සනති-පතිතො හොති. න සකෙකානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොභංගං. ගගවතො එතමත්ථං ආරොචෙත්තං.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුටතත් මහණකු දක හුතස්තෙන් තැගී සිටිය යුතු. පුටතත් මහණ අස්තෙන් නිමැතිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණක්හු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උස් අසුතැ නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණක්හු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළයුතු. පුටතත් මහණක්හු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උස් සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුටතත් මහණක්හු බිමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මුලායපටිකාසනාවට සුදුසු මහණකු හා... මානතව සුදුසු මහණකු හා... මානතෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්බාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උන් කල්හි තමා උස්තෙක නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරි-වෙස් දෙන්නේ තමා, මුලායපටිකාසනාව කරන්නේ තමා, මානත දෙන්නේ තමා, ඔහු විසිවැනි කොටැති වැ අබ්බාත කරන්නේ තමා, එය අකමිසෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

සිවුඅහු පිරිවෙසවන් නිමිසේ ය.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආසුමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹිහ. එළැඹ ඔබ වැද පසෙක ඉදගත්ත. පසෙක හුන් ආසුමත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද කියෙක් ද?” යි විමාලක. “උපාලිනි, සහවාසය (පුටතත් මහණත් හා එක් වැ, විසීම), විතාවාසය (පුටතත් මහණත්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අතාශ්‍රවනය (අතනතුකාදීනව තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදැන්වීම) යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද කුනෙකැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්හි මහත් මහණමුළුවෙක් මුළු දෙවුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස ශොධනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ.

25. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං නික්ඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතඛො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛික්ඛිතො එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතො උක්ඛුටිකං නිසිදිතො අඤ්ඤං පහනනෙතො එවමස්ස වට්ඨිතො: “පරිවාසං නික්ඛිපාමිති” නික්ඛිතො හොති පරිවාසො. “වත්තං නික්ඛිපාමිති” නික්ඛිතො හොති පරිවාසො” ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතීයා භික්ඛු තහං තහං පක්ක-
මිංසු. න සකෙකානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඛෙතුං. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

27. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං සමාදිසිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදිතඛො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛික්ඛිතො එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතො උක්ඛුටිකං නිසිදිතො අඤ්ඤාලිපහනනෙතො එවමස්ස වට්ඨිතො: ‘පරිවාසං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති පරිවාසො. ‘වත්තං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති පරිවාසො’ති.

පාරිවාසිකවත්තං නිව්ඛිතං.

2. මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථා භික්ඛු සාදි-
යනති; පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සාමිච්චිකම්මං ආසනාභිතාරං සෙය්‍යාභිතාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකච්ඡිකං පක්කවිට්ඨපරික්ඛානණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨ-
ස්සකුට්ඨා උජ්ජිතො කුක්ඛුට්ඨකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ජිතානති සියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරි-
කම්ම”නති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පක්කරණෙ භික්ඛුසඛිකං සනතිපාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සචං කිර භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපරි-
කාශනාර්ථා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම”නති. “සචං හගවා.”

3. විගර්හි බුද්ධො හගවා: අනුච්ඡිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්‍ය පසන්නානං වා භියෙය්‍යාභාවාය. අථ ඛො තං භික්ඛවෙ අප්ප-
සන්නානං වෙච්ච අප්පසාද්‍ය, පසන්නානංච එකව්‍යානං අඤ්ඤාද්වත්තායා’ති. විගර්හිතො ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි.

25. “මහණෙනි, පිරිවෙස නික්මෙන කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුද-
නිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්මෙන ද කල යුතු: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණු විසින්
එක් මහණක් හැර එළඹ උතුරුසත එකක් කොට උත්තුටුක වැ හිඳ
දෙතොත් මුදුනැ තබා “පිරිවෙස බහා තබමි යි” මෙසේ කියා යුතු.
(මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි. “වත බහා තබමි යි” කියා
යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි සැවතෙහි හික්කුණු ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස්
වසන මහණු පිරිවෙස් යොග්‍යතා කරණට නොහැකි වෙත්. මේ කරුණ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදානය කොට ගන්නට අනුදනිමි යි.
මහණෙනි, මෙසේ සමාදානවිම කලයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණු විසින්
එක් මහණකු වෙත එළඹ උතුරුසත එකක් කොට උත්තුටුකවැ හිඳ ඇඳිලි
බැඳ “පිරිවෙස සමාදන් කොට ගනිමි යි” කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදන්
කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි. “වත සමාදන් කොට ගනිමි” යි, කිය යුතු.
පිරිවෙස සමාදන් කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි.

පාලිවාසික වත නිමිසේ ය.

2. මූලායපටිකයානාරත වත

1. එ සමයෙහි මූලායපටිකයානාරතට සුදුසු මහණු පුවතත්
මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්ගාන, අඤ්ඤාදිකම්, සාමිච්ඡිකම්, අසනාහිකාර,
සෙය්‍යාහිකාර, පාදදාන, පාදපිඨ, පාදකාඨිලිකා, පතනවිවර පටිකානණ,
නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති... සත්තුමටවූ
ලජ්ඣ වූ කුකුළුවට වූ සිංහාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ
නම් මූලායපටිකයානාරතට සුදුසු මහණු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන,
පව්වුර්ගාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ කී වත් ඉවසන්නානු ද?” යි
ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිත්තෙන්
ඒ මහණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කලා ය.

2. එ කලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි
බික්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරතට සුදුසු මහණු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්ගාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන
මේ වත් ඉවසන්නානු ය යනු සැබෑ ද? යි අසා වදාල සේක. “සැබෑව,
භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි එ මහණු පිළිවදන් ඇසුහ.

3. “මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලායපටිකයානාරතට සුදුසු මහණු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්ගාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම
යන මෙකී වත් ඉවසන්නානු ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුන්ගේ
පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භූමයාභාවය පිණිස ද නො වේ. මහණෙනි,
වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ
අත්‍යවශ්‍යතාවය පිණිස ද වේ යැ” යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින්
ගැරැහූ සේක. ගරුතා, දැනුම් කතා කොට හික්කුණු මෙසේ ඇමතු සේක.

4. “ත භික්ඛවෙ මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභෙන භික්ඛුනා සාදිතඛං පක්ඛතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාදිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං ආසනාභිඤ්ඤාං සෙය්‍යාභිඤ්ඤාං පාදොදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පතතච්චර-පටිකඤ්ඤාං නනානෙ පිට්ඨිපටිකම්මං. යො සාදිසෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභානං භික්ඛුනං මිදු යථා-මුඛිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නනානෙ පිට්ඨිපටිකම්මං.

6. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාමුඛිං උපොසථං පචාරණං වසසිකසාපිකං ඕනොජනං භතතං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභානං භික්ඛුනං වතං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමි යථා මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභෙති භික්ඛුනි වතතිතඛං. මූලාශ-පටිකඤ්ඤානාරභෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වතතිතඛං. තත්ත්වං සම්මා චිත්තතා:

8. ත උපසම්පාදෙතඛං. ත නික්ඛයො දුතඛං. ත සාමිඤ්ඤො උපට්ඨාපෙතඛං. ත භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතඛං. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො ත ඕචදිතඛං. යාය ආපතති යා මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභො කතො හොති සමෙත, සා අපතති ත ආපජ්ඣිතඛං, අඤ්ඤා වා සාදිසිකා, තයො වා පාරිච්ඡිතරා. කම්මං ත ගරභිතඛං. සම්මිකා ත ගරභිතඛං. ත පක්ඛ-තතඤ්ඤා භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතඛං. ත පචාරණං ඨපෙතඛං. ත සම්මිකං කාතඛං. ත අනුචාරො පට්ඨිපෙතඛං. ත මිකාසො කාරො-තඛං. ත වොදෙතඛං. ත සාරෙතඛං. ත භික්ඛුනි සම්පයොජෙතඛං.

9. ත භික්ඛවෙ මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභෙන භික්ඛුනා පක්ඛතතඤ්ඤා භික්ඛුනො පුරතො ගතතඛං. ත පුරතො නිසිදිතඛං. යො හොති සමික්ඛො ආසනපට්ඨනො, සෙය්‍යාපට්ඨනො, චිහාරපට්ඨනො, සො තඤ්ඤා පදුතඛං. තෙන ච සො සාදිතඛං.

10. ත භික්ඛවෙ මූලාශපටිකඤ්ඤානාරභෙන භික්ඛුනා පක්ඛතතඤ්ඤා භික්ඛුනා පුරෙසමිඤ්ඤා වා පච්ඡාසමිඤ්ඤා වා භූලානි උපසම්ඤ-මිතඛං. ත ආරඤ්ඤිකඛං සමාදිසිතඛං. ත පිණ්ඩපානිකඛං සමාදිසි-තඛං. ත ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපානො නිහරාපෙතඛං. ‘මං මං ජාතිං’ති.

4. “මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පුටතත් මහණත්තේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් තැගි ගිටීම, ඇඳිලි බැදීම, සාමිච්ඡා, අසුත් ඵලාචීම, යහන් ඵලාචීම, පාදෝනා දිය ඵලාචීම, පාපුටුච ඵලාචීම, පාකටෙලිය ඵලාචීම, පාසිටුරු පිඡිගැන්ම, තැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු මහණහුට මහලු පිඡිවෙළින් උනුත් වැදීම, දක හුතත්තෙන් තැගි ගිටීම, ... තැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වත් අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු මහණහුට මහලු පිඡිවෙළින් පොතෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසඵල පිඡිගැන්ම, භිනොජ්ඣය (පසු ව ලබන අදහසින් ඵදිතට නියමිත බත නො පිඡිගෙණ හැරැ) දුමීම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවු) වතුශයාල බත පිඡිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

7. ඵසේ වී නම් මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු වූ මහණන් විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු මහණහුට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මූලාය-පටිකයානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. නමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කට යුතු. (ආවාසී වැ) නිස නො දිය යුතු. හෙරණේන් උවටතට නමා වෙතැ නො නබා ගත යුතු. භික්ඛුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මත වූවහු විසිනුදු මෙහෙණහු නො ඔවැසිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු කෙළේ වේ ද, ඒ ඇවැත හෝ එබඳු වූ අත් ඇවැතක් හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතක් නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකමය නො ගැරැහිය යුතු. විනයකමය කල මහණහු නො ගැරැහිය යුතු. පුටතත් මහණත්තේන් උපොසථය නො වැලැක්විය යුතු. පවාරණාව නො වැලැක්විය යුතු. සවටනිය කමය නො කට යුතු. අනුචාරය (වෙහෙරැ අභිපති බව) නො කල යුතු. අවසර ගැන්වීම නො කල යුතු. වොදනා නො කල යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවිය යුතු. මහණන් උනුත් කලහගෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පුටතත් මහණත්තට පෙරැවූ වැ නො යා යුතු. පෙරැවූ වැ නො හින්දු යුතු. සභ්‍යයාගේ යම් පිරියත් අස්නෙක් පිරියත් යහනෙක් පිරියත් වෙහෙරෙක් වේ ද එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පෙරැවූ වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ පුටතත් මහණකු හා කුලයෝ නො ඵලාචිය යුතු. ආරණ්‍යකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා පිරිවෙස් වසන නියා නො දනිත්වා’ යි ඒ හෙතුගෙන් පිණ්ඩපාතය නමා වෙත නො ගෙත්වා ගත යුතු.

11. න භික්‍ෂුවේ මූලාශපටිකසාධාරණත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා අභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතතඛො, අඤ්ඤානු පකතනෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ මූලාශපටිකසාධාරණත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා අභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතතඛො, අඤ්ඤානු පකතනෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ මූලාශපටිකසාධාරණත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා අභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො. අඤ්ඤානු පකතනෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා.

12. නීතිකව මූල්‍යයට පිකසාකාරයෙන් හිකුත්තා සහිතව අනාවාසා අතිකුලකා අවසාන ගතවෙයි - පෙ - න - පෙ - සහිතව අනාවාසා අතිකුලකා අනාවාසා ගතවෙයි - පෙ - න - පෙ - අතිකුලකා අවසාන වා අනාවාසා වා ගතවෙයි, අනුකූල පසුකතන, අනුකූල අනාවාසා.

13. නීතිකවේ මූලාශ්‍රවිකසානාර්ථක නීතික්‍රීයා සහිතක්‍රීයා අවංක වා අනාවංක වා අනික්‍රීයා අවංකා ගනනබො, -පෙ- න-පෙ- අනික්‍රීයා අනාවංකා ගනනබො -පෙ- න-පෙ- අනික්‍රීයා අවංකා වා අනාවංකා වාගනනබො, අසිද්ධ පනතනෙත, අසිද්ධ අනාර්ථය.

14. න භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපිකාසකාරමයන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො ආවාසො ගන්තබ්බො යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙතන, අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා. න -රෙ- සභික්ඛකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -රෙ- න -රෙ- සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාවාසනා ච ගන්තබ්බො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙතන, අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා.

15. නීතිකවේ මූලාශ්‍රවීක්ෂණානුරූපව නීතිවිනය සහිතව අනාවාස සහිතව කොටුවාගොස් ගන්නා බව, යම්කිසි නීතිවිනය නොමැතිව, අනුකූල පනත්වෙන, අනුකූල අනුරෝධ -පෙ- සහිතව කොටුවාගොස් ගන්නා බව -පෙ- සහිතව කොටුවාගොස් වා අනාවාසය වා ගන්නා බව, යම්කිසි නීතිවිනය නොමැතිව, අනුකූල පනත්වෙන, අනුකූල අනුරෝධය.

[illegible]

17. ගනනබෙදා භික්ෂුවේ මූලාශ්‍රපිකාසනයාරභෙන භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා, සභික්ෂුකෝ ආවාසෝ, යථෙසු භික්ෂු සමානංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අපෙරුච ගනතුනති. -ඉ- සභික්ෂුකෝ අනාවාසෝ -ඉ- සභික්ෂුකෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වා -ඉ-

18. ගනනබෙරා හිකඩවෙ මුලාසරටිකසානාරහෙන හිකඩුනා සහිකඩුනා අනාවාසා සහිකඩුනො අවාසො, යක්කු හිකඩු සලානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සනෙකාමි අරොථ ගනනුනති. -පෙ- සහිකඩුනො අනාවාසො -පෙ- සහිකඩුනො අවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

11. මහභේති, මූලාශ්‍රපටිකාණ්ඩාචාරී සුදුසු මහණනු වසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනාරාධයකුත් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (තික්මැ) මහණුන් නැති ආවාසයකට නො යෑ යුතු. මහභේති, මූලාශ්‍රපටිකාණ්ඩාචාරී සුදුසු මහණනු වසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනාරාධයකුත් නැති වැ, සහිසුක ආවාසයෙන් අහිසුක අනාචාරයකට නො යෑ යුතු. මහභේති, මූලාශ්‍රපටිකාණ්ඩාරහ මහණනු වසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනාරාධයකුත් නැති වැ, සහිසුක ආවාසයෙන් අහිසුක ආවාසයට නො යෑ යුතු.

12. මහඥෙති, මූලාශ්‍රපටිකාශ්‍යානාමක මහණනු විසින් ... සතියුක්ක අනාමාසයෙන් අතියුක්ක ආවාසයට නො යෑ යුතු ... සතියුක්ක අනාමාසයෙන් අතියුක්ක අනාමාසයට නො යෑ යුතු ... පුවතත් මහඥන්හු නැති වූ, අනන්‍යාසයකුත් නැති වූ, අතියුක්ක ආවාසයට හෝ අනාමාසයට නො යෑ යුතු.

13. මහණෙනි, මූලායථවිකසානාරාම මහණෙනි විසින් ... සතිසූත දාවාසයෙන් හෝ දනාවාසයෙන් හෝ.... දඬුසූත දාවාසයට හෝ යැයුතු... දඬුසූත දනාවාසයට හෝ යැයුතු...පුවතත් මහණෙනි නැති වූ, දනාරාමයන් නැති වූ දඬුසූත දාවාසයට හෝ දනාවාසයට හෝ හෝ යැයුතු.

14. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපිකාසානාරන මහණනු විසින් ... සතිසූත දාවාසයෙන් සතිසූත දාවාසයට නොගැසූ භූත...සතිසූත දාවාසයට නොගැසූ භූත... නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසූත දාවාසයට හෝ දාවාසයට ප්‍රචන් මහණක්ෂු නැති වූ, අනන්‍යයයක් නැති වූ නොගැසූ භූත.

15. මහණෙනි, මූලායපටිකසාරකාරක මහණෙහු විසින්... සභිකුක අනා-
වාසයෙන් සභිකුක අවාසයට නො යෑ යුතු ... සභිකුක අනාවාසයට
නො යෑ යුතු ... ප්‍රචිතත් මහණෙහු තැනි වෑ අනතරායයන් නෑති වෑ,
නානාසංවාසක හිකුන් ඇති සභිකුක අවාසයට ගෝ අනාවාසයට නො යෑ
යුතු.

16 මහණෙනි, මූලායථවිකක්ඛනාරාම මහණු විසින් සභික්ඛක ආවාසං-
යෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ... සභික්ඛක ආවාසයට නො යෑ යුතු...
සභික්ඛක අනාවාසයට නො යෑයුතු... පුවතත් මහණක්ත්‍ර නැති වූ,
අනන්තරායයක් නැති වූ, නානායංවාසක භික්ෂුන් ඇති සභික්ඛක ආවාසයට
හෝ අනාවාසයට නො යෑ යුතු.

17. මහණෙනි, මූලාසට්ඨකයානුරත මහණහු විසින්... සභික්කුක ආවාසයෙන් සමාසංවාසක භික්කුන් ඇති, අද ම යන හැක්කා ශි දන්තා සභික්කුක ආවාසයට... සභික්කුක අනාවාසයට ... සභික්කුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට ගැ යුතු.

18. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකාංගානාම මහණහු විසින්... සභික්‍ෂුක අනාචාරයෙන් සමානසංචාරයක භික්‍ෂුන් ඇති, අද ම යැ හැක්කැ යි දන්තා සභික්‍ෂුක ආචාරයට ... සභික්‍ෂුක අනාචාරයට..., සභික්‍ෂුක ආචාරයට හෝ අනාචාරයට යැ යුතු.

19. ගන්තභෙධො හික්කථෙ මූලාශ්වපිකාශ්වතාරකෙන හික්කුතා සහික්කුතා ආවාසො වා අනාවාසො වා සහික්කුතො ආවාසො යත්ථස්ස හික්කු සමානං-
සංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සන්තකාමි අජෙථ්ථ ගන්තුනති. -පෙ- සහික්කුකො
අනාවාසො -පෙ- සහික්කුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අජෙථ්ථ
ගන්තුනති.

20. න හික්කථෙ මූලාශ්වපිකාශ්වතාරකෙන හික්කුතා පකතතෙතන
හික්කුතා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡෙන අනාවාසෙ
වත්ථබ්බං, න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පකතතං
හික්කු දිස්සා ආසනා වුට්ඨානබ්බං, පකතතො හික්කු ආසනෙන නිමිතො-
තභෙධො. පකතතෙන හික්කුතා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං, න නිවෙ
ආසනෙ නිසිනො උට්ඨෙ ආසනෙ නිසිදිතබ්බං, න ඡමාය නිසිනො
ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡිකම වඩකමිතබ්බං, න නිවෙ වඩකමේ
වඩකමිතො උට්ඨෙ වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං, න ඡමාය වඩකමිතො වඩකමේ
වඩකමිතබ්බං. න හික්කථෙ මූලාශ්වපිකාශ්වතාරකෙන හික්කුතා පාරිවාසිකෙන
හික්කුතා සද්ධිං. -පෙ- මූලාශ්වපිකාශ්වතාරකෙන බුඛිතරෙන හික්කුතා
සද්ධිං. -පෙ- මානතතාරකෙන හික්කුතා සද්ධිං. -පෙ- මානතතාවාරිකෙන
හික්කුතා සද්ධිං. -පෙ- අබ්බතාරකෙන හික්කුතා සද්ධිං. එකච්ඡෙන
ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡෙන
ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං, න නිවෙ
ආසනෙ නිසිනො උට්ඨෙ ආසනෙ නිසිදිතබ්බං, න ඡමාය නිසිනො
ආසනෙ නිසිදිතබ්බං, න එකච්ඡිකම වඩකමිතබ්බං, න නිවෙ වඩකමේ
වඩකමිතො උට්ඨෙ වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං, න ඡමාය වඩකමිතො
වඩකමේ වඩකමිතබ්බං.

12. මූලාශ්වපිකාශ්වතාරකවතුප්පො ථෙ හික්කථෙ පරිවාසං දදෙය්,
මූලාශ්වපිකාශ්වතාරක, මානතතා දදෙය්, නබ්බිසො අබ්බය්, අකමමං.
න ච කර්මෙය්නති.

19. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරක මහණහු විසින් අද ම යා හැක්කැ යි දන්තා සහිත්තක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක හිත්තෙන් ඇති, සහිත්තක ආවාසයට ... සහිත්තක අනාවාසයට ... සහිත්තක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො වීසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො වීසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො වීසියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු දැක හුන්ද්දෙන් නැගී සිටියැ යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්තෙන් නිමැවියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උසස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නොහින්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මඵයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරක මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක්හු හා ... වඩා මහලු මූලායපටිකයානාරක මහණක්හු හා ... මානතතාරක මහණක්හු හා ... මානතතවාරික මහණක්හු හා... අධ්‍යානාරක මහණක්හු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො වීසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො වීසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො වීසියැ යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තෙක හුන් කලැ තමා උසස්තෙකැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නො හින්දු යුතු. එක් සක්මන් මඵයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙක සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මඵයෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලායපටිකයානාරක පුද්ගල මහණහු සතරවිත්ත කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකයානාරක කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවිත්ත කොටැති වැ අධ්‍යානකමය කරන්නේ නම්, ඒ අකමයෙකි. නො ද කළ යුතු.

3. මානත්තාරභවතං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමං, සාමිච්ඡිකමං, ආසනාභිතාරං, සෙය්‍යාභිතාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨං, පාදකථලිකං, පත්තච්චර පටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨනා සන්තුට්ඨා ලජ්ජනො කුක්කුළවකා සික්ඛාකාමා, තෙ උප්පායනති සියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසස්සනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිහං ආරෙවෙසුං.

2. අප ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සනතිපාඨාපච්චා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සචං කීර භික්ඛවෙ මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. “සචං භගවා.”

3. විගර්හි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසස්සනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි.

4. න භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙය්‍ය, අපනති දුක්ඛවස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරභානං භික්ඛුනං ඔට්ඨ යථාබ්බං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරභානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබ්බං උපොසථං, පචාරණං, වස්සිකසාපිකං, මනොජනං, භගනං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තාරභානං භික්ඛුනං වතං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමි, යථා මානත්තාරභෙති භික්ඛුති වතතිතබ්බං. මානත්තාරභෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිතබ්බං, තත්ත්වං සමමා වතතා:

7. න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සමණෙණර උපට්ඨාපච්චෙනබ්බං. -පෙ- න භික්ඛුති සම්පජ්ජාපෙනබ්බං. න භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො හෙති සඤ්ඤා ආසනපරිශනෙතො සෙය්‍යාපරිශනෙතො විහාරපරිශනෙතො, යො තස්ස පදුතපබ්බො, තෙන ව යො සාදිතබ්බො.

8. න භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො¹ පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසඤ්ඤිතබ්බති, න ආරඤ්ඤිකභිතං සමාදිසිතබ්බං, න පිණ්ඩපාතිකභිතං සමාදිසිතබ්බං, න තප්පවයො පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙනබ්බො ‘මා මං ජනිංසු’ති.

1. පකතත්තෙත භික්ඛුතා. කළුරි.

3. මානවතාරහවත

1. එ සමයෙහි මානවතාරහ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැගි සිටිමි, ඇදිලි බැදුම, සාමවිකම්, අසුන් එළවීම, ගහන් එළවීම, පාදෙවුන් දිය එළවීම, පාපුටු එළවීම, පාකටෙලි එළවීම, පාසිටුරු පිළිගැණුම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති සතකුටෙවු උප්පු කුකුළුවකටු ගිණිකාමටු යම් මහණ කෙතෙක් වෙන් ද, ඔහු “කෙතෙක් නම් මානවතාරහ ගිණිකු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම දක හුතස්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මේ කී වත් ඉවසන්නාහුද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලක.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි වික්සන රැස්කරවා “මහණෙනි, මානවතාරහ ගිණිකු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි ගිණිකුන් විවාල සේක. “සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි ඔහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් මාන-
වතාරහ ගිණිකු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය තොපහුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ... යැ යි වෙහෙසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දහැමි කතා කොට ගිණිකුන් ඇමතු සේක:

4. “මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මේ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය. මහණෙනි, මානවට සුදුසු මහණුකට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණුකට උපොසපය, පචාරණාව, වැසි-
සඵ පිළිගැන්ම, ඕනොජනය, (පසුටට පිළිගන්නා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම), වතුගුණාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරීමට අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, යම්සේ මානවතාරහ මහණුන් විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කල යුතු. නිස නො දියයුතු. සාමණේරයෙක් උපසංඝාතයට නො ගතයුතු. ... මහණුන් උනුන් හා කලනයෙහි නො යෙදියැ යුතු. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණු විසින් පුවතත් මහණුකට පෙරටු ව නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො හිත්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනුකම් අස්තෙක්, අනුකම් යහනෙක්, අනුකම් වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණු විසින් පුවතත් මහණුන්හු හා පෙරටු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඛය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණිපාතිකාඛය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණබව) නොදනිත්වා’ යි එ කැරැණින් පිණිපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

9. න භික්ඛවේ මානත්තාරභෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තඛෙබ්බා අඤ්ඤත්තු පක්ඛත්තෙන අඤ්ඤත්තු අන්තරායා. න භික්ඛවේ මානත්තාරභෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තඛෙබ්බා අඤ්ඤත්තු පක්ඛත්තෙන අඤ්ඤත්තු අන්තරායා. න භික්ඛවේ මානත්තාරභෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තඛෙබ්බා අඤ්ඤත්තු පක්ඛත්තෙන අඤ්ඤත්තු අන්තරායා.

[illegible]

11. නීතිකව මානවකර්මයෙන් හිඬුනුනා සහිඬුකා ඇවසා වා අනාවසා වා අභිඬුනකා ඇවසො ගනනබො -රෙ- අභිඬුකො අනාවසො ගනනබො -රෙ- අභිඬුකො ඇවසො වා අනාවසො වා ගනනබො අභිඬුන පකනනෙනන අභිඬුන අනනරයා.

12. නීතිකවේ මානවතාර්ථෙන් හික්වුනා සහික්වුනා ආවාසා සහික්වුනො ආවාසො ගනනබො යළිගු හික්වු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා පකනනෙන අඤ්ඤා අනනරායා -ථෙ- සහික්වුනො අනාවාසො ගනනබො -ථෙ- සහික්වුනො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගනනබො යළිගු හික්වු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා පකනනෙන අඤ්ඤා අනනරායා.

13. නීතිකවේ මානවතාර්ථය නිකුත් කිරීම සහතික කර ඇතැයි
සහතික කර ඇතැයි අනෙක් -ප- සහතික කර ඇතැයි
අනෙක් -ප- සහතික කර ඇතැයි වා අනෙක් වා අනෙක්
සහතික කර ඇතැයි පමණක් පමණක් පමණක්

14. නීතිකව මනාමාරුකර නීතිකයා සහිතව ආවාස වා
 අනාවාස වා සහිතව කොටස් ආවාතය ගනුදෙනු - රෙ - සහිතව කොටස්
 අනාවාසය ගනුදෙනු - රෙ - සහිතව කොටස් ආවාතය වා අනාවාසය වා
 ගනුදෙනු සහිතව නීතික නීතිකයා සහිතව අනුදෙනු පවත්වන අනුදෙනු
 අනුදෙනු.

15. ගනකබ්බා භික්ඛුවෙ මානසාර්ථකන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සකෙකාමී අජෙඤ්ච ගනතුනති. -රෙ- සභික්ඛුකො අනංවාසො -රෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනංවාසො වා යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සකෙකාමී අජෙඤ්ච ගනතුනති.

16. ගහකර්මයේ නිසලතාව මානවත්වයෙන් තොරව සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කළ හැක්කේ ඇයි? - ඉන්දියානු සංස්කෘතියේ දී, ගහකර්මයේ නිසලතාව මානවත්වයෙන් තොරව සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කළ හැක්කේ ඇයි? - ඉන්දියානු සංස්කෘතියේ දී, ගහකර්මයේ නිසලතාව මානවත්වයෙන් තොරව සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කළ හැක්කේ ඇයි?

17. ගනනබෙබ, හිකබවෙ මානනනාරහෙත හිකුනා සහිකුකා, ආවාසා වා අනාවාසා වා සහිකුකො ආවාසො -පෙ- සහිකුකො අනාවාසො -පෙ- සහිකුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථෙය්හ හිකුනු සමාන-සංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සකෙකාමි අපෙච්ච ගතඤ්ඤාති.

17. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණු පිළිත් සම්පූෂ්ණ ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, ‘අද ම යා නැත්තෙමි’ යි දන්තා සම්පූෂ්ණ ආවාසයට ... සම්පූෂ්ණ අනාවාසයට ... සම්පූෂ්ණ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. න භික්ඛවෙ මානකාරාමෙන භික්ඛුනා පකතනෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙන ආවාසෙ වජ්ඣං. න එකව්ජනෙන අතාවාසෙ වජ්ඣං. න එකව්ජනෙන ආවාසෙ වා අතාවාසෙ වා වජ්ඣං. පකතනං භික්ඛුදිත්වා ආසනං වුට්ඨානං. පකතනො භික්ඛු ආසනන නිමනෙතෙධො. න පකතනෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතං. න නීපව ආසනෙ නිසිනෙන උචෙව ආසනෙ නිසිදිතං. න ඡමාය නිසිනෙන ආසනෙ නිසිදිතං. න එකවර්තනම වර්තනීතං. න නිපව වර්තනෙ වර්තනමනෙන උචෙව වර්තනම වර්තනීතං. න ඡමාය වර්තනමනෙන වර්තනම වර්තනීතං.

19. න භික්ෂුවේ මානසිකාර්තෙහි භික්ෂුනා පාරිවාසිකෙහි භික්ෂුනා සද්ධිං -පෙ- මුද්‍රායපටිකස්සනාර්තෙහි භික්ෂුනා සද්ධිං -පෙ- මානසනවාරි-කෙහි භික්ෂුනා සද්ධිං -පෙ- අක්ඛානාර්තෙහි භික්ෂුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනො නිසීදිතබ්බං, න නිවේ අසනෙ නිසීනො උළෙව් අසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ජමාය නිසීනො අසනෙ නිසීදිතබ්බං, න එකවඩ්ඛසම වඩ්ඛමිතබ්බං, න නිවේ වඩ්ඛසම වඩ්ඛමනො උළෙව් වඩ්ඛසම වඩ්ඛමිතබ්බං, න ජමාය වඩ්ඛමනො වඩ්ඛසම වඩ්ඛමිතබ්බං.

20 මානවතාරභවතුන්ට වෙ භික්ෂුව පරිවාසං දදෙය්, මුලායපටි-
කසෙය්, මානවතං දදෙය්, තබ්බිසො අබෙතය්, අකමමං. න ච
කරණීයතාති.

මානිෂ්‍යාචාරවේදය. නිවේදනය..

4. මනුෂ්‍යවාරිකවත්ත.

1. තෙත බෝ පත සම්පූර්ණ මානවත්වාරිකා භික්ෂු සංදයනාති පක්ෂතත්තානං භික්ෂුනං අභිවාදනං පච්චුධිතං අඤ්ඤාමිතමං සංචිතිකමං ආභනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදද්‍රව්‍යං පාදපිඨං පාදකුඤ්චිකං පතන-
ච්චරපටිග්ගහණං නිත්‍යතෙ පිට්ඨපරිකමමං යෙ තෙ භික්ෂු අපපිච්ඡං -පප-
තෙ උත්තියනාති ඩියනාති විපාචෙනාති: “කථං හි නාම මානවත්වාරිකා
භික්ෂු සංදිසික්ඛනාති පක්ෂතත්තානං භික්ෂුනං අභිවාදනං පච්චුධිතං -පප-
තහාතෙ පිට්ඨපරිකමම” නාති, අප්පබ්බො තෙ භික්ෂු හභවතො එතමන්.
ආරුචෙත්සං.

18. මහණෙහි, මානවතාර්ග මහණු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්ෂු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්ෂු දක හුතස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණ තෙම අස්තෙන් නිමැහිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්ෂු හා එකස්තෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උසස්තා නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි උන් කල්හි තමා අස්තෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵවෙක සක්මන් කරණ කල්හි තමා උස් සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් කරණ කල්හි තමා සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

19. මහණෙහි, මානවතාර්ග මහණු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණකු හා ... මූලායපටිකසාර්ග මහණකු හා ... මානවතාර්ග (වඩා මහඵ) මහණකු හා ... මානව පුරණ මහණකු හා ... අඛ්‍යාතයට පුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතික් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතික් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. ඔහු හා එකස්තෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්ත උන් කලා තමා උසස්තෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි උන් කලා තමා අස්තෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

20. මහණෙහි, මානවට පුදුස්සා සිටුවනු කොටැති වැ පිරිවෙස දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකසාර්ග කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අඛ්‍යාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමිසෙක නො ද කටයුතු.

මානවතාර්ගයා පිළිබඳ වන නිමිසේ ය.

4. මානවතාර්ගික වන

1. එ සමයෙහි මානවතාර්ගික (මානව පුරණ) මහණු ප්‍රචතන් මහණක්ෂුන්ගේ වැදීම, දක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලිවැදීම, සාමිඵ කමිස, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පාදඅනාදිය එළැඹීම, පාපුටුව එළැඹීම, පාකටෙලිය එළැඹීම, පාසිටුරු පිළිකැන්ම, තැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසන්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ... ඔහු “කෙසේ නම් මානව පුරණ මහණු ප්‍රචතන් මහණක්ෂුන්ගේ වැදීම, දක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම...තැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකි වත් ඉවසන් ද?”යි ලාමක කොට සිතන්, දෙස් තගන්, නුගුණ පතුරුවන්. ඉක්බිති ඒ මහණු මේ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. අප්‍ර පොළ හඟවා එතැනම. නිදනෙ එතැනම පකරණෙ භික්ෂුසඛ්‍යං. සන්තිපාතාපපචා භික්ෂු පටිපුච්ඡි “කචං. කිර භික්ෂුවෙ මානවත්-
වාරිකා භික්ෂු සාදිගන්ති පකතත්තාතං භික්ෂුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං.
-පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම?”නති. “කචං. හඟවා.” විහරති බුද්ධා-
හඟවා: කපං හි නාම භික්ෂුවෙ මානවත්වාරිකා භික්ෂු සාදිගිණ්ණනති
පකතත්තාතං භික්ෂුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං. -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරි-
කමම? තෙන භික්ෂුවෙ අප්‍රසන්නාතං වා පසාදග -පෙ- විහරතිති බමුණි.
කපං කති භික්ෂු ආමනෙතයි.

3. න භික්ෂුවෙ මානවත්වාරිකෙත භික්ෂුතා සාදිගබ්බං පකතත්තාතං
භික්ෂුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං. -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම. යො
සාදිගෙග්ග, ආපත්ති දුක්ඛං.

4. අනුජාතාමි භික්ෂුවෙ මානවත්වාරිකාතං භික්ෂුතං ඉද්‍රි යථාමුඛිං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං. -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම.

5. අනුජාතාමි භික්ෂුවෙ මානවත්වාරිකාතං භික්ෂුතං පඤ්ඤා යථාමුඛිං:
උපොසථං පචාරණං වසිකසාපිකං ඔනෙජතං හතතං.

6. තෙන හි භික්ෂුවෙ මානවත්වාරිකාතං භික්ෂුතං වත්තං පඤ්ඤා-
පෙණාමි යථා මානවත්වාරිකෙති භික්ෂුති වත්තිතබ්බං.

7. මානවත්වාරිකෙත භික්ෂුවෙ භික්ෂුතා සමමා වත්තිතබ්බං. නත්‍රායං
සමමා වත්තනා: න උපසමාදෙතබ්බං. න නිග්ගහො දුතබ්බො. න සාමි-
ණෙරො උපට්ඨපෙතබ්බො. න භික්ෂුතොවාදකසමමති සාදිගබ්බා. සමම-
තෙනාපි භික්ෂුතිගො න ඔවදිතබ්බා. යාය අපත්තිගා සබ්බෙන මානවත්තං
දිත්තං හොති, සා අපත්ති න අපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා
පාපිට්ඨතරා. කමමං න ගරහිතබ්බං. කමමිකා න ගරහිතබ්බා. න පකත-
ත්තාය භික්ෂුතො උපොසථො ධූපෙතබ්බො. න පචාරණං ධූපෙතබ්බා.
න සච්චනීයං කාතබ්බං. න අනුචාරො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔසාහො
කාරෙතබ්බො. න වොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ෂුති සමපගො-
ජෙතබ්බං.

8. න භික්ෂුවෙ මානවත්වාරිකෙත භික්ෂුතා පකතත්තාය භික්ෂුතො
පුරුණො ගන්තබ්බං. න පුරුණො නිසිදිතබ්බං. යො හොති සබ්බායං ආසන-
පරිග්‍රහෙනා සෙග්ගාපරිග්‍රහෙනා විහරපරිග්‍රහෙනා සො තායං පදුතබ්බො.
තෙන ව යො සාදිගබ්බො.

9. න භික්ෂුවෙ මානවත්වාරිකෙත භික්ෂුතා පකතත්තාය භික්ෂුතො
පුරුෂමණෙත වා පච්ඡාසමණෙත වා කුලාති උපසමිකිතබ්බාති. න
අරඤ්ඤිකඛං සමාදුතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකඛං සමාදුතබ්බං. න මි
නසාවිච්ඡා පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජාතියං’ති.

2. එකලා භාෂාවකුත් වනත්තේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි වික්ෂිප්ත රැස් කරවා, “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු පුවතත් මහණුත්තේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු තැබූ දෑ” යි අසා වදල සේක. “සැබැව්, වනත්තැ” යි ඔහු පිළිවදන් දුන්න. “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුත්තේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසත්තානු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහ-නුත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ යැ” යි භාෂාවකුත්වනත්තේ ඒ මහණුතට ගැරැහු සේක. හරහා දැනම සකා. කොට මහණුත් මහණ වැදීම සේක.

3. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු පිසින් පුවතත් මහණුත්තේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසත්තේ නම් ඔහුට දකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුතට වැඩි මහඵ පිළිවෙළින් උනුත් වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුතට මහඵ පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන් පොහෝ කිරීම, පවාරණය, වැඩි සඵපිළිගැන්ම, පසු වැ පිළිගන්නා පිණිස ඵ දිනට නියමිත බතක් අත් හැරීම, වතුසොල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුතට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් මොනොටට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කල යුතු. තමා ඇදුරු වැ නියා නො දියැ යුතු. හෙරණෙක් උවටත් පිණිස තමා වෙත නො තැබියැ යුතු. හික්කුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසියැ යුතු. සම්මත වූ ද මහණු විසින් මෙහෙණතට බවා නො දියැ යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සබ්බසා විසින් මානව දෙන ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අත් එබදු ඇවැතත් හෝ එයට වඩා පවිටු ඇවැතත් හෝ නො ඇවැදියැ යුතු. ජිතසම්මත නො ගැරැහියැ යුතු කම සල මහණු නො ගැරැහියැ යුතුය. පුවතත් මහණුත්තේ පොහොය නො තැබියැ යුතු. පවාරණව නො තැබියැ යුතු. සම්මතිය කම නො කල යුතු. වෙහෙර දෙවු තත්ති නො සිටියැ යුතු. අවකාශ නො කැරැවිය යුතු. වොදනා නො කලයුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවියැ යුතු. මහණුත් හා කලහ නො යෙදියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් පුවතත් මහණුතට පෙරවූ වැ නො ගැ යුතු. පෙරවූ වැ නො ඉන්දු යුතු. සබ්බසායේ යම් අනුමිත අත්තෙක්, යතතෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් පුවතත් මහණුතට පෙරවූ වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො ඵලාභීය යුතුය. ආරණ්‍යකාභ්‍යය සමාදන් කොට නො ගත යුතු පිණිස පානිකාභ්‍යය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා නො දනිත්වා’ යි ඵ කරුණින් පිණිස පානිය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා අගනතුනෙත ආරො-
චෙතඛං. ආගනතුකස්ස ආරොචෙතඛං. උපොසෙථ ආරොචෙතඛං.
පචාරණං ආරොචෙතඛං. ඉදවසිකං ආරොචෙතඛං. සචෙ තිලානො
නොභි දුතෙනාපි ආරොචාපෙතඛං.

11. න භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා
අභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා.
න භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො
අනාවාසො ගතතඛො අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා. න
භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො
ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා
අනතරායා.

12. න භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාවාසා
අභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා
-පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගතතඛො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා
අනාවාසො වා ගතතඛො අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා.

13. න භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා වා
අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා
අනතරායා -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගතතඛො -පෙ- අභික්ඛුකො
ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා
අනතරායා.

14. න භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා
සභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො සථංගු භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා
සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගතතඛො
-පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො සථංගු
භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා.

15. න භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාවාසා
සභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො සථංගු භික්ඛු නානාසංවාසකා
අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො
ගතතඛො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො,
සථංගු භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා.

16. න භික්ඛෙව මානතතවාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා වා
අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො සථංගු භික්ඛු නානා-
සංවාසකා අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා අනතරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො
අනාවාසො ගතතඛො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා
ගතතඛො සථංගු භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤා සංඛ්ඤාන අඤ්ඤා
අනතරායා.

10. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් තෙව්සික මහණුට ආරොචනා කළ යුතු. තෙව්සික මහණු විසින් ආගන්තුක මහණුට ආරොචනා කළ යුතු. උපොසථයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. පචාරණයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. ඉදින් මානව පුරුෂ මහණ හිලින් වේ නම් දුත මහණකු ලවා ආරොචනා කැරැවිය යුතු.

11. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සබ්බසායෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ මහණුන් දැඩි ආවාසයෙන් මහණුන් කැපී ආවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සබ්බසායෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැපී වූ සභිකුක ආවාසයෙන් අභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සබ්බසායෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැපී වූ සභිකුක ආවාසයෙන් අභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

12. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සබ්බසායෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැපී වූ සභිකුක අනාවාසයෙන් අභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... අභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසායෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැපී වූ අභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නොයා යුතු.

13. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සබ්බසායෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැපී වූ සභිකුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... අභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසායෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැපී වූ අභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

14. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සංඝයා කැපී වූ අනාරාගයක් කැපී වූ සභිකුක ආවාසයෙන් නානාසංවාසක භිකුන් දැඩි සභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... සභිකුක අනාවාසයට ... සබ්බසායෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැපී වූ නානාසංවාසක භිකුන් දැඩි සභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

15. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සබ්බසායෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැපී වූ සභිකුක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භිකුන් දැඩි සභිකුක ආවාසයට නොයා යුතු ... සභිකුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසායෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැපී වූ නානාසංවාසක භිකුන් දැඩි සභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

16. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සංඝයාගෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැපී වූ සභිකුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භිකුන් දැඩි සභිකුක ආවාසයට ... සභිකුක අනාවාසයට ... සබ්බසායෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැපී වූ නානාසංවාසක භිකුන් දැඩි සභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

17. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා ආවාසා සභික්ඛුතො ආවාසො යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා -පෙ-

18. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා අනාචාසා සභික්ඛුතො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී.

19. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා ආවාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුතො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී.

20. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා පකතනෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතනං භික්ඛුං දිසා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතනො භික්ඛු ආසනෙත නිමිනෙතතබ්බො. න පකතනෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡෙන ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ වඩකමෙ වඩකමෙන උචෙව වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න ජමාය වඩකමෙන වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං.

21. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා පාරිවාසිකෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකසානාරතෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත මූලායපටිකෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- අභ්‍යානාරතෙත භික්ඛුතා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසිදිතබ්බං. න ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡෙන වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න නිවෙ වඩකමෙ වඩකමෙන උචෙව වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න ජමාය වඩකමෙන වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං.

22. මානවත්වාර්තෙත භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකෙය්‍ය, මානවත්වාර්තෙත දදෙය්‍ය, තබ්බිතො අභ්‍යාය්‍ය, අකමමං. න ව කරණීයනතී.

17. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිසුක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කේ'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිසුන් ඇති සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිසුක අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කේ'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිසුන් ඇති සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

19. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිසුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කේ'යි තමා දන්නා, සමාන-සංවාසක හිසුන් ඇති සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණකු දක අස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කල තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මථ-යෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මථයෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස් සක්මන්මථවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මථයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණහු හා ... මූලායථිකයානාවට යුද්ධ මහණකු හා ... මානව පුරුෂ වැඩිමහථ මහණකු හා ... අඛ්‍යාතයට යුද්ධ මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස් අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කල්හි තමා අස්තෙක නො හින්ද යුතු. එක් සක්මන්මථයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මථයෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස්-සක්මන්මථවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මථවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, මානව පුරුෂහු සිවුවනු කොටැහි ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායථිකයානාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැහි ව අඛ්‍යාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමි වේ. නො කටයුතු ය.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. උපසං-කම්භා හගවතං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනො ඛො අයස්මා උපාලි හගවතං එතදචොච: “කඨි නු ඛො හතන්ත මීන-තත්තවාරිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිචෙජ්ඣද්” ති. “චත්තාරො ඛො උපාලි මානත්තවාරිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිචෙජ්ඣද්; සහවාසො විප්පවාසො අනා-රොචනා උපතෙ ගණේ චරණන්ති. ඉමෙ ඛො උපාලි චත්තාරො මානත්ත-වාරිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිචෙජ්ඣද්” ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤාං මහා භික්ඛුසඬෙස්ස සන්ති-පඨිතො හොති. න සකෙක්ඛාන්ති මානත්තවාරිකා භික්ඛු මානත්තං සොඛෙඤ්ඤං හගවතො එතමන්ථං අරොචෙත්ථං.

25. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තං නික්ඛිට්ඨං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛිට්ඨබ්බං: තෙන මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛක-ම්භා එකංසං උත්තරාසඛනං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිඤ්ඤා අඤ්ඤාලිං පග්ගහෙඤ්ඤා එවමස්ස චචතීයො ‘මානත්තං නික්ඛපාමි’ ති. නික්ඛිත්තං හොති මානත්තං. ‘චත්තං නික්ඛිපාමි’ ති. නික්ඛිත්තං හොති මානත්තං” ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤා භික්ඛු තහං තහං පකකම්භංසු. න සකෙක්ඛාන්ති මානත්තවාරිකා භික්ඛු මානත්තං සොඛෙඤ්ඤං. හගවතො එතමන්ථං අරොචෙත්ථං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තං සමාදිසිඤ්ඤං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදුතබ්බං: තෙන මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛකම්භා එකංසං උත්තරාසඛනං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිඤ්ඤා අඤ්ඤාලිං පග්ගහෙඤ්ඤා එවමස්ස චචතීයො ‘මානත්තං සමාදියාමි’ ති. සමා-දින්නං හොති මානත්තං. ‘චත්තං සමාදියාමි’ ති. සමාදින්නං හොති මාන-ත්තං” ති.

මානත්තවාරිකවතං නිවසීතං.

5. අබ්‍යානාරභවතං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අබ්‍යානාරභා භික්ඛු සාදිසන්ති පකත-ත්තානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිච්ඡිකමමං ආසන්ඤාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදෙද්දකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තචි-වරපටිග්ගහණං තහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජතො කුක්ඛාචකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඩියන්ති විපාචෙන්නති: කථං හි තාම අබ්‍යානාරභා භික්ඛු සාදිසස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තහානෙ පිට්ඨිපරිකමමන්ති.

23. ඉක්බිතිවත් ආයුර්වේද උපාලි තේරුණුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු එළැඹිහ. එළැඹ වැද එක් පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුර්වේද උපාලි තේරුණුවත් “වහන්ස, මානව පුරුෂයෙකුට රාත්‍රිවේද කියෙන්නද?” යි මෙය විමසේ ය. “උපාලි, සහවෘත (පුවතත් මහණත් හා එක් වැඩිම), පිටුපස (හුදෙකලා වී වැඩීම), අනාරෝගතාව (ආගන්තුකාදිතව තමා වත් පුරුෂ බව කොඳුන්වීම), උපතයන්ගෙන් හැසිරීම (හිසින් සිටුවනමට අඩු හිසපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මානව පුරුෂ මහණතට රාත්‍රිවේද සහරක. උපාලි, මොහු සතර දෙන මානව පුරුෂ මහණතට රාත්‍රිවේදයෝ යැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළේක.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් හිසුනවුනගෙන් රැස් වූයේ වෙයි. මානව පුරුෂයෙකු මානව ශුඛ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

25. “මහණෙනි, මානව නිසංසර කරන්නට අනුදනීම්. මහණෙනි, මෙසේ ම මානව නිසංසර කළ යුතු: ඒ මානව පුරුෂ මහණෙකු වෙතින් එක් මහණෙකු කරු එළැඹ උතුරුසෙ එකක් කොට උත්කුට්ඨ වැඩිද, දෙකෙන් දිගුත් තබා, ‘මානව නිසංසර කරම් (බො තබම්)’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එසින්) මානව නිසංසර කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ නිසංසර කරම්’ යි කියුව ද මානව නිසංසර වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණෙකු සැවැත්හුවරින් නික්ම ඒ ඒ අත ගියහ. (හිසුන් නැති බැවින්) මානව පුරුෂ මහණෙකු මානව ශුඛ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. “මහණෙනි, මානව සමාදන් කරන්නට අනුදනීම්. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මානව පුරුෂ මහණෙකු වෙතින් එක් මහණෙකු කරු එළැඹ, උතුරුසෙ එකක් කොට, උත්කුට්ඨ වැඩිද, දෙකෙන් දිගුත් තබා, ‘මානව සමාදන් කරම්’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මානව සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ සමාදන් කෙරෙම්’ යි කියුව ද මානව සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි.

මානවතාවයෙහි වහ නිසංසර ය.

5. අධ්‍යාපන මණ්ඩලය

1. එ සමයෙහි වහාහි අධ්‍යාපනට සුදුසු මහණෙකු පුවතත් මහණෙකු වැඩීම හුනස්සෙන් තැනී සිටීම ඇදිලිබැදීම, සාමිච්ඡා, අසුන් එළැඹීම, සහන් එළැඹීම, පාපුටුව එළැඹීම, පාකටෙලිය එළැඹීම, තැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද ... ඔහු තුළ “කෙසේ නම් අධ්‍යාපනට සුදුසු මහණෙකු පුවතත් මහණෙකු වැඩීම හුනස්සෙන් තැනී සිටීම ... තැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන් - තානු ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් තහත්, හුණු පතුරුවත්.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්. ආරොවෙත්‍රා. අථ ඛො හගවා එතමා. කීදතෙ එතමා. පකරණෙ භික්ඛුහමා. සන්තිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සච්චං කිර භික්ඛුතො අඛ්‍යාතාරභා භික්ඛු සාදිගන්ති පකත-
තතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරි-
කම්”නති? “සච්චං හගවා”. පිගරභී වුඤ්ඤා හගවා: “කථං හි නාම
භික්ඛුවෙ අඛ්‍යාතාරභා භික්ඛු සාදිගන්ති පකතතතානං භික්ඛුතං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. තෙන භික්ඛුවෙ
අප්පකතතානං වා පතාදග -පෙ- පිගරභීනා ඛම්මං කථං කතා භික්ඛු
ආමනෙතසි:

3. න භික්ඛුවෙ අඛ්‍යාතාරභෙන භික්ඛුතා සාදිගබ්බං පකතතතානං
භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො
සාදිගගය, ආපතති දුක්ඛං.

4. අනුජානාමි භික්ඛුවෙ අඛ්‍යාතාරභානං භික්ඛුතං මිත්‍ර සථාමුඛිං.
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජානාමි භික්ඛුවෙ අඛ්‍යාතාරභානං භික්ඛුතං පඤ්ඤා සථාමුඛිං:
උපොසථං පචාරණං වසිකසංපිකං ඔනොජනං හතනං.

6. තෙන හි භික්ඛුවෙ අඛ්‍යාතාරභානං භික්ඛුතං වතනං පඤ්ඤාපෙණං
සථං අඛ්‍යාතාරභෙහි භික්ඛුහි වතතිබ්බං.

7. අඛ්‍යාතාරභෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුතා සමුඛා වතතිබ්බං. නත්‍රායං
සමමාවතතා: න උපසමපාදෙනබ්බං -පෙ- න භික්ඛුහි සමපයොජෙනබ්බං.
[සථං මූලාසපටිකස්සාරභස්ස වතනං, තථා මානතතාරභස්ස ව මානතත-
වාරිකස්ස ව අඛ්‍යාතාරභස්ස වා හි භික්ඛුණං එකසද්දසං පිත්ථාරෙනබ්බං.]

8. න භික්ඛුවෙ අඛ්‍යාතාරභෙන භික්ඛුතා පකතතතස්ස භික්ඛුතො
පුරතො ගතතබ්බං. න පුරතො නිසිදිතබ්බං. යො හොති සඛස්ස ආසන
පරිගනෙතා සෙය්‍යාපරිගනෙතා පිභාරපරිගනෙතා සො තස්ස පදනබ්බො.
තෙන ව සො සාදිගබ්බො.

9. න භික්ඛුවෙ අඛ්‍යාතාරභෙන භික්ඛුතා පකතතතෙන භික්ඛුතා
පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසඛිකම්තබ්බානි. න අර-
ඤ්ඤිකඛං සමාදුතබ්බං. න පිණ්ඩපාඨිකඛං සමාදුතබ්බං. න ව තප්පවච්ඡා
පිණ්ඩපාතො නිකරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජාතීංසු’ති.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණු හාගාවතුත්වහත්තේ මේ පවත් කළ කළහ. ඒ කල්හි හාගාවතුත්වහත්තේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි වික්සන රැස් කරවා, “මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදුම් හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අත වදල සේක. “සැබෑව, හාගාවතුත්වහත්තැ” යි ඔහු කී. මහණෙනි, කෙසේ නම් අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදුම්, හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපානුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ” යැ යි හාගාවත් වුදුරජාණන් වහන්සේ වෙහෙසින් ගැඹුණු සේක. ගරභා දහමි කතා කොට මහණුහට මෙසේ වදල සේක:

3. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදුම්, දැක හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. ඥාණේ ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණුහට උතුන් මහඵපිට්ඨවෙදීන් වැදීම, දැක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණුහට මහඵපිට්ඨවෙදීන් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසඵ පිට්ඨිතැත්ම, පසු ව පිට්ඨිතණු පිණිස ඵ දිනට නිගමිත බත අත් හැරීම, වතුශාල බත පිට්ඨිතැත්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණුන් විසින් පැවැතියැ යුතු යථිසේ ද, එසේ ඔවුහට වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභ (අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු) මහණු විසින් මනා ව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: කමා උපාධ්‍යාය වැ උපතමාද නො කළ යුතු ... භික්ෂුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලායපටිකසානාරභ මහණු පිට්ඨිත වත යමිසේ ද මානසාරභ මහණුගේ ද මානසාරභවාරික මහණුගේ ද අධ්‍යාතාරභ මහණුගේ ද යන තුන් දෙකගේ වත් ද එසේ ම එක් සැවිසයන් විහාර කළ යුතු.]

8. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණු විසින් පුවතත් මහණුහට පෙරවු වැ නො යැ යුතු පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනතිම අස්තෙක්, යහතෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභ මහණු විසින් පුවතත් මහණුන්හු හා පෙරමහණකු වැ හෝ පසුමහණකු වැ කුලයෝ නො උලැහියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. “මා නො දනිත්ව” යි එකරැහින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. න භික්ෂුවේ දඩ්වානරහෙන භික්ෂුනි සභිකුකා දාමාසා
 දභිකුකා දාමාසො ගන්තමො දඤ්ඤා උකතනෙන දඤ්ඤා
 දන්තරායා. න භික්ෂුවේ දඩ්වානරහෙන භික්ෂුනි සභිකුකා දාමාසා
 දභිකුකො දන්වාසකා ගන්තමො, දඤ්ඤා උකතනෙන දඤ්ඤා
 දන්තරායා. -පෙ- [සථා හෙට්ඨා තථා වින්ධිරෙනමො.]

11. ගනනාදඩයා හිතවතෙට අඩනානාරතෙන හිතවුනා සහිතවුනා
 අවාසා-පෙ- අනාවාසා -පෙ- අවාසා වා අනාවාසා වා සහිතවුනො
 අවාසනා-පෙ- සහිතවුනො දනාවාසනා -පෙ- සහිතවුනො අවාසනා වා
 අනාවාසනා වා, සහිතවු හිතවු සමානසංවාසනා, සං ජඤ්ඤා සකකකාභි
 අරුණව ගනනානාහි.

12. න භික්ඛවෙ අඤ්ඤානාරභෙන භික්ඛුනා පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධීං එකව්ජනෙන ආවාසෙ වසංඛං. න එකව්ජනෙන අනාචාසෙ වසංඛං. න එකව්ජනෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසංඛං. පකතතතං භික්ඛුං දිත්ථා ආසනා ථුට්ඨානඛං. පකතතෙතා භික්ඛු ආසනෙන නිවනෙතනඛෙවා. න පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධීං එකාසනෙ නිසීදිතඛං. න තීවෙ ආයතෙ නිසිනෙන උළෙව ආසනෙ නිසීදිතඛං. න ඡමාය නිසිනෙන ආයතෙ නිසීදිතඛං. න එකවඛකමෙ වඛකමිතඛං. න තීවෙ වඛකමෙ වඛකමනෙත උළෙව වඛකමෙ වඛකමිතඛං. න ඡමාය වඛකමනෙත වඛකමෙ වඛකමිතඛං.

[illegible]

14. අනුභාරකම්පනයේ වෙතින් සිතට පරිවෘත්ත ද්වය, මූලාස පරික්ෂණය, මානසය ද්වය, තදබ්ධය ද්වය, අකමෝහ නම් කරනු ලැබේ.

අධ්‍යාපනව්‍යාපාරය. නිවැරදිව.

ආර්ථික කඩ නිවැරදි කිරීම, නිවැරදි කිරීම, දැනට.

10. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු තැනි ව, සහිසුක ආවාසයෙන් අහිසුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණකු තැනි ව, අනතරායයක් තැනි ව, සහිසුක ආවාසයෙන් අහිසුක අනාවාසයකට නො යා යුතු... [යට දැක්වුණ පරිදි පිත්තර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරක මහණහු විසින් 'අද ම යන්තව හැක්කෙමි' යි තමා දන්තා, සමානසංවාසක මහණන් ඇති සහිසුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු දැන අස්තෙන් තැනි සිටිය යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එකස්තෙහි නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණහු මිටි අස්තැ හුන් කලා තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලා තමා අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුවෙ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරක මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මූලායපටිකසාරක මහණහු හා ... මානත්තාරක මහණහු හා ... මානත්තාරක මහණහු හා ... අධ්‍යාතාරක වඩා මහළු මහණහු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උන්කලා තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලා තමා අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන් මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි, ඉදින් අධ්‍යාතයට සුදුස්සු සතර වැනි කොටැති ව පිරිවෙස දෙන්නේ ද, මූලායපටිකසාරක කරන්නේ ද, මානත්ත දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැති ව අධ්‍යාත කරන්නේ ද, ඒ අකමි යි. නො ද කටයුතු යි.

අධ්‍යාතාරක වත නිමිසේ ය.

දෙවෙනි පාරිවාසිකකඩකිය නිමිසේ ය.

ඉමසම් බන්ධනෙ වත්තු පඤ්ච.

කසුද්දන:

1. පාරිවාසිකා සාදිසනති පකතතතාන භික්ඛුනං,
අභිවාදනං පවුට්ඨානං අඤ්ජලිඤ්ච සාමිච්ඡං.
2. ආසනං සෙය්‍යාභිසාරං පාදෙදකං පාදපිඨං,
පාදකඨලිකං පතනච්චරපටිඤ්ඤානං,
තභානෙ පිට්ඨිපරිකමුං උප්ඤ්ඤානති ව පෙසලා.
3. දුක්ඛං සාදිසනතස්ස මිත්තං පඤ්ච යථාබුධ්ධං,
උපොසථං පචාරණං වසිකොතොරහොර්ථං.
4. සමමා ව චතතතා තථ පකතතෙතන ගච්ඡරේ,
යො ව හොති පරිසතතා න පුරෙ පච්ඡා සමිඤ්ඤ.
5. අරඤ්ඤං පිණ්ඩනිසාදේ ආගන්තුක උපොසථෙ,
පචාරණං ව දුතතන ගන්තතො ව සභික්ඛුකො.
6. එකච්ඡතතා න වත්ථං න ඡමායං නිසජ්ජිතෙ,
ආසනෙ නිවෙ වඩකමෙ ඡමායං වඩකමෙන ව.
7. බුධ්ධතරෙන අකමං රතතිවෙජ්ජ ව සොධනං,
නික්ඛිපනං සමාදානං ඤ්ඤානං පාරිවාසිකං.
8. මුලායමානතතාරකං තථා මාතතතවාරිකං,
අබ්බානාරකං වාපි සමිඤ්ඤනසතො පුත.
9. පාරිවාසිකෙසු තයො චතුමානතතවාරිකෙ,
ත සමෙතති රතතිවෙජ්ජෙසු මාතතෙතසු ව දෙවසි,
ඤ්ඤා කමමා සාදිසා සෙය්‍ය තයො කමමා සමා'සමාති.

මේ බැකියෙහි වසතු පසෙකි.

එහි උද්‍යතය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගත්තෝ පුවතත් මහණත්ගේ වැදුම් ද දැක හුන්නෙත්ත තැනි සිටිම් ද ඇදිලිබැදුම් ද, සාමිවිකම් ද,

2. අසුන් එළවීම ද, සහන් එළවීම ද, පාදෙතාදිය පාසුවුට පාද කප්පිකාව එළවීම ද, පාසිවුරු පිළිගැනුම් ද, නැමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසත්. පියවිල මහණහු දෙස් නගන්.

3. මේ දෑ ඉවසන්නහුට දුකුලා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන්ගේ උපපාසථ පවාරණා වසිකසාපිකා ඔතොරක හතක යන මෙය අනුදන් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, පුවතත් මහණකුට පෙරවු ව යැම ඉදීම නො කළයුතු බව ද, සංඝයාගේ යම් අනර්ථ ආසනයෙක් යහනයෙක් විහාරයෙක් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම පුවතත් මහණකු හා පෙරු ව හෝ පසු ව හෝ කුලයන් කර නො එළැඹිය යුතු බව ද පැණවු සේක.

5. ආරක්ෂකයකු සමාදානය ද, පිණිපාඨකයකු සමාදානය හා පිණිපාකනිකාරය ද පාරිවාසික මහණහු විසින් නො කටයුතු ය. ආගතකුකයා හා ආරොචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරොචනාව ද, පවාරණයෙහි ආරොචනාව ද, හිලන් වේ නම් දුතයකු ලවා ආරොචනා කරවීම ද, සභිකයකු ආවාසයෙන් අභිකූල ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණවු සේක.

6. පාරිවාසික මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක්වදනයක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණහු බිමැ හුන් කලා පාරිවාසිකයා අස්තෙක නො හින්දු යුතු. පුවතත් මහණහු ඉවිඅස්නැ උන් කලා පාරිවාසිකයා උසස්නැ නො හින්දු යුතු. පුවතත් මහණහු බිම සක්මන්කරණ කලා පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකවර්තනයෙහි වැඩිමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැව් ඇදින් නො කටයුතු දෑ ද, රාත්‍රිවේදයෝ ද, පරිවාසයොධනය ද, පරිවාස නියෝගය ද, පරිවාසය නැවත සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අගත් මේ දෑ දත යුතු.

8. මූලායපටිකසාකාරක වත ද, මානසාකාරක වත ද, එසේ ම මානසාකාරකයා පිළිබඳ වත් ද, අභ්‍යාකාරක පුද්ගලයා අගත් වත් ද ප්‍රභේදනය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේද දුන්නක් ද, මානසාකාරක භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේද සතරෙක් ද පණවන ලදක. රාත්‍රිවේදයන්හි ඔහු සම් නො වෙත්. මානත් විෂයයෙහි දිනපතා ආරොචනා කටයුතු. කමිසෝ දෙදෙනෙක් සමයක. සෙසු දුන් කමිසෝ ඇතැම් කරුණින් සම ද ඇතැම් කරුණින් අසම ද වෙත්.

3.

සමුච්චයකට නිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හතවා ආවස්ථාං විහරති ඡේතවනෙන අනාථසිංහේනස්ස ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන ආයස්මා උද්ඝ්ථි එකං ආපතති. ආපතනාං හොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං.¹ අපට්චන්තනං. යො භික්ඛුනං ආරොඡවසී: “අහං ආවුතො එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං අපට්චන්තනං. කපං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති.” හගවතො² එතමස්ස ආරොඡවසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දෙතු. එවඤ්ඤා පත භික්ඛුවෙ දුතබ්බා:

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ඝ්ථා භික්ඛුතා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤාත්ථා එකං. උත්තරාසඤ්ඤා කාරිත්ථා බුඬ්ඤ්ඤා පාදෙ වන්දිත්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්ථා අඤ්ඤා පග්ගාසහත්ථා එවමස්ස වචනීයයා:

“අහං හතෙන එකා ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං අපට්චන්තනං. යො හතෙන සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවත්ථි. අහං හතෙන³ එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං අපට්චන්තනං. දුතියමෙවි හතෙන³ සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවත්ථි. අහං හතෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං අපට්චන්තනං. තතියමෙවි හතෙන³ සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවත්ථි”ති.

3. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපටතසබ්බා:

සුණාතු මෙ හතෙන සඤ්ඤා. අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං අපට්චන්තනං. යො සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවත්ථි. යදි සඤ්ඤා පතනකල්ලං, සඤ්ඤා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දදෙය්‍ය, එසා ඤාතති.

“සුණාතු මෙ හතෙන සඤ්ඤා. අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිට්ඨිං අපට්චන්තනං. යො සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවත්ථි. සඤ්ඤා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දෙති. යස්සායස්මතො බම්බි උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනස්ස දුතං, යො තුණ්හස්ස, යස්ස නක්ඛමති, යො භාගෙය්‍යය.

1. සුක්කච්ඡිට්ඨිං, මජ්ඣ. 2. තෙ භික්ඛු හගවතො, ස්‍යා.

3. යොහං හතෙන, ස්‍යා. PTS.

3.

සමූපවය කවචකය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවත්නුවර සමීපයෙහි සේනවත නම් වූ අනන්ධිබ්බසිද්ධහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුර්‍යෙක් උදයි තෙම අපට්ඨන්නා වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි (දුත දුත සුකුරුම්දීම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම අපට්ඨන්නා වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි භික්ෂුතට මේ භාරුණ සැල කෙලේ ය. ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණතට අපට්ඨන්නා වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට භාචරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මානත දෙව්වා. මහණෙනි, ඒ මානත ද මෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තුවූක වැ ගිඳ දෙසොත් බුදුන් තබා, මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය:

“වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මේ පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට භාචරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මානත දෙවනුව ද සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත තෙවනුව ද සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඬ්ඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්ඝතෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සඬ්ඝයාගෙන් භාචරාත්‍රික මානත ඉල්ලයි. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙන්නේ ය. මේ ඥජතිය යි.

“වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මබස් වචන ය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඬ්ඝයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලයි. සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදයි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුර්‍යෙකක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වෙ වා. යමක්ගට එය නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි: සුණංකු මෙ භනන්ත සඛෙසා අයං උදසි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්ඨන්තනං. සො සඛසං එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං යාවති. සඛෙසා උදසිංස භික්ඛුනො එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං දෙති. යසායසමනො ඛමති උදසිංස භික්ඛුනො එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතංස දනං, ථෙසා කුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියමපි එතමන්. වදාමි: සුණංකු මෙ භනන්ත සඛෙසා අයං උදසි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්ඨන්තනං. සො සඛසං එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං යාවති. සඛෙසා උදසිංස භික්ඛුනො එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං දෙති. යසායසමනො ඛමති උදසිංස භික්ඛුනො එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතංස දනං, ථෙසා කුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනනං සඛෙසන උදසිංස භික්ඛුනො එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං. ඛමති සඛස්ස, තසමා කුණ්ති. එවමෙතං ඛාරයාමි”ති.

අපට්ඨන්තමානතතං නිවර්තනං.

අපට්ඨන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතෙනා භික්ඛුනං ආරොවෙසි: “අහං ආවුසෙ: එකං ආපතති. ආපජ්ජි. සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්ඨන්තනං. සො’හං සඛසං එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං අදසි. සො’හං විණ්ණමානතෙනා, කපං හු ඛො මයා පට්ඨජ්ජිතබ්බනති?”.

“තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා උදසිං. භික්ඛු. අබ්බොකු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ අබ්බොතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ උදසිතා භික්ඛුනා සඛසං උපසඛිකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛිං කුරිත්වා බුඛ්ඤ්ඤා භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උකඤ්චිකං නිසිදිත්වා අඤ්ජුං පඤ්ඤාත්වා එවමස්ස වචනීයො:

අහං භනන්ත එකං ආපතති. ආපජ්ජි. සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්ඨන්තනං. සො’හං සඛසං එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිංසා ආපතති. සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තනාය ඡාරතං මානතං අදසි. සො’හං භනන්ත විණ්ණමානතෙනා සඛසං අබ්බානං යාවාමි.”

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්ඤා තෙමේ මඬක් අසාවා. මේ උද්ධම මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි. උද්ධම මහණට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දීම යම් ආයුෂ්මත්තකට පිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට නො පිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්ඤා තෙමේ මඬක් අසාවා. මේ උද්ධම මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි. උද්ධම මහණට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දීම යම් ආයුෂ්මත්තකට පිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට නො පිසියේ නම් හේ කියාවා.

උද්ධම මහණට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඛ්ඤායාට පිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අපවිච්ඡන්ධාන මානව නිමිසේ ය.

අපවිච්ඡන්ධාන නැතිවූ පිළිබඳ අවබෝධය

1. හෙතෙම පිරු මානව ඇත්තේ, භික්ෂුකට මෙසේ සැල කෙළේ ය: “ඇවැත්නි, මේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්ඤා තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. ඒ මේ පිරු මානව ඇත්තෙමි. ඔා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යනු යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කලහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්ඤා තෙමේ උද්ධම මහණට අවබෝධය කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අවබෝධය ද කල යුතු වේ: “මහණෙනි, ඒ උද්ධම මහණෙහි විසින් සඛ්ඤා කර එළැඹ උතුරුසහ එකක් කොට, වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැදැරුණුකුටුක වැ හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

“වහන්ස මේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්ඤා තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්ඛානුභවී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මේ පිරු මානව ඇත්තෙමි සඛ්ඤායාගෙන් අවබෝධය ඉල්ලමි.

අහං භනෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝා එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො ඥාතමපි භනෙන සඬ්ඝං අබ්භානං යාවාමි.

අහං භනෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝා එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො තතියමපි භනෙන සඬ්ඝං අබ්භානං යාවාමිති.

3. වෘතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඬ්ඝා ඤාපෙතබ්බා:

“සුණාතු මෙ භනෙන සඬ්ඝා අහං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උද්දසිය භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාවති. යදි සඬ්ඝස්ස පතතකල්ලං, සඬ්ඝා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍ය, එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ භනෙන සඬ්ඝා අහං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උද්දසිය භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාවති. සඬ්ඝා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍ය, යස්සායසමතො ඛමති උද්දසිය භික්ඛුනො අබ්භානං, සො ඩුණ්ණස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

ඥාතමපි එතමන්ථං වදමි: සුණාතු මෙ භනෙන සඬ්ඝා අහං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උද්දසිය භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාවති. සඬ්ඝා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍ය, යස්සායසමතො ඛමති උද්දසිය භික්ඛුනො අබ්භානං, සො ඩුණ්ණස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ස්වභාවයෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට ස්වභාවය නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානව ඇතිවෙමි දෙවනු ද ස්වභාවයෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ස්වභාවයෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට ස්වභාවය නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානව ඇතිවෙමි දෙවනු ද ස්වභාවයෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි” යනු යි.

3. වෘත්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ස්වභාවයෙන් මෙසේ දැන්විය යුතු:

ස්වභාවයෙන් මෙසේ අසාවා: මේ උදය මහණ එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට ස්වභාවයෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලි ය. ස්වභාවයෙන් මේ උදය මහණකට නොපිළිසන්. ඒ එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ ස්වභාවයෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. ඉදින් ස්වභාවයට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ස්වභාවයෙන් මේ උදය මහණ අධ්‍යානය කෙරේවා. මේ ඥානියයි.

වහන්ස, ස්වභාවයෙන් මෙසේ අසාවා: මේ උදය මහණ හෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට ස්වභාවයෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලි ය. ස්වභාවයෙන් මේ උදය මහණකට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ ස්වභාවයෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. ස්වභාවයෙන් මේ උදය මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මත්තකට උදය මහණහුගේ අධ්‍යානය පිළියේ නම්, හේ නිභව වන්නේ ය. යමකුකට නොපිළිසන් නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, ස්වභාවයෙන් මෙසේ වචනය අසාවා: මේ උදය මහණ හෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ස්වභාවයෙන් ඉල්ලි ය. ස්වභාවයෙන් මේ උදය මහණකට එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ ස්වභාවයෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. ස්වභාවයෙන් මේ උදය මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මත්තකට උදය මහණහුගේ අධ්‍යානය පිළියේ නම් හේ නිභව වේවා. යමකුකට නොපිළිසන් නම්, හේ කියාවා.

තතියමපි එතමසං වදාමි: සුඤ්ඤාදායෙ මෙ හතෙත සඤ්ඤා අයං උදාසී භික්ඛු එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං අපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිකං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං අපට්ඨන්තං. භාරතං ඡාරතං මානතං යාති. සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං අපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං අදාසී. සො විඤ්ඤාතනො සඤ්ඤා අබ්බානං යාති. සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛු අබ්බානං. යසංගසමනො ඛමති උදාසී භික්ඛුනො අබ්බානං, සො ඤාණසංගං යසං නික්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

අබ්බිතො සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛු. ඛමති සඤ්ඤා, තසං ඤාණං. එවමෙතං ධාරයාමි” ති.

අපට්ඨන්ත අබ්බානං නිවසිතං.

එකාහපට්ඨන්තපට්ඨාසො

1. තෙන ඤා පන නමයෙත ආයසමා උදාසී එකං ආපතතිං. ආපතො භොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙති: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං, කපං හු ඤා මො පට්ඨන්තබ්බතී. භගවතො එතමන්තං ආරොචෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපට්ඨාසං දෙතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දතබ්බො:

තෙන භික්ඛුවෙ උදාසීනා භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසංඝාතො එකංසං උත්තරුසංඝං කරන්තො බුද්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣො උක්ඛාරිකං නිසිද්ධො අඤ්ඤා පග්ගාගො එවමෙතං වචනියො: “අහං හතෙත එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං. සො’හං භගවත සඤ්ඤා එකිකං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපට්ඨාසං යාමාමිති.” දුතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ-

3 ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පට්ඨන්ත සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාදායෙ මෙ හතෙත සඤ්ඤා අයං උදාසී භික්ඛු එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිකං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපට්ඨාසං යාමිති. යදි සඤ්ඤා පතතකල්පං, සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංචාරීං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපට්ඨාසං දදෙය්‍ය එසං ඤාතී.

තෙවනු ද මෙකරුණ කියමි. චතත්ත, සඛ්ඤා තෙම මෙක වචනය අසායා: මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනිකා සුක්ක- විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සංකල්ප- නිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු. මානස සඛ්ඤායෙන් ඉල්ලිය. සඛ්ඤා තෙම උදයි මහණහට එක් නොපිළිසන් සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ සඛ්ඤායෙන් අබ්භාතය ඉල්ලයි. සඛ්ඤා තෙමේ උදයි මහණ අබ්භාතය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මත්තයට උදයි මහණහුගේ අබ්භාතය පිරියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුහට නො පිරියේ නම් හේ කියවා.

සඛ්ඤා පිසින් උදයි මහණ තෙම අබ්භිත ය. සඛ්ඤාට පිරියෙයි. එතෙසින් නිහඬ ය. මෙතේ මෙය සලකමි යනු යි.

අපට්ඨන්ත අබ්භාතය නිමිසේ ය.

එකාහපට්ඨන්ත පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් උදයි තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්ති, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා පිසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද? යි භික්ෂුනට සැල කෙළේ ය. භික්ෂුහු ගාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ. (ගාග්‍ය- වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:)

“මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛ්ඤා තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු පිසින් සඛ්ඤා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකක් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තූවූහ වැ භිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඛ්ඤායෙන් එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු පිසින් සඛ්ඤා තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු.

“වහන්ස, සඛ්ඤා තෙමේ මාගේ වචනය අසායා. මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඛ්ඤා තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංකල්පනනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඉදන් යි.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙත සඤ්ඤා: අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපතතීං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනං. සො සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය එකානපට්චන්තනං යාචි. සඤ්ඤා උද්ධි භික්ඛුතො එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය එකානපට්චන්තනං දෙති. යස්සායසමතො ඛෙති උද්ධි භික්ඛුතො එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය එකානපට්චන්තනං දුතං, සො සුඤ්ඤා. යස්ස නකමති, සො හාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වදුමි. -පෙ- තතියමි එතමන්. වදුමි -පෙ-

දිනො සඤ්ඤා උද්ධි භික්ඛුතො එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනං. ඛෙති සඤ්ඤා තතො සුඤ්ඤා. එවමතං. ධාරයාමි ති.

එකානපට්චන්තනපට්චන්තනො නිබ්බිතො.

එකානපට්චන්තනමානතනං

1. සො පරිවුත්ථපට්චන්තනො භික්ඛුතං ආරුචෙති: “අහං ආවුසො එකං ආපතතීං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනං. සො’හං සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය එකානපට්චන්තනං යාචි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය එකානපට්චන්තනං අදුසි. සො’හං පරිවුත්ථපට්චන්තනො. කථං හු ඛො මයං පට්ඨපජ්ජිතඛන්ති.” හගවතො එතමන්. ආරුචෙදුං.

2. තෙන භි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ධි භික්ඛුතො එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දෙතු. එවඤ්ඤා පත භික්ඛුවෙ දුතඛං:

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ධිතො භික්ඛුතො සඤ්ඤා උපසඤ්ඤාමිතො එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කුරිතො බුඤ්ඤාතො භික්ඛුතො පාදෙ වජ්ඣිතො උත්තරිකං නිසිද්ධිතො අඤ්ඤා පඤ්ඤානතිකො එවමස්ස වචනියො “අහං හතෙත එකං ආපතතීං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනං. සො’හං සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය එකානපට්චන්තනං යාචි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනං අදුසි. සො’හං හතෙත පරිවුත්ථපට්චන්තනො සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතීයා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං. එකානපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාචාමි” ති. දුතියමි යාචිතඛං. තතියමි යාචිතඛං.

වහන්ස, සඬා තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලයි. සඬා තෙම උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලයි. සඬා තෙම උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමකන්හට රිසියේ නම්, හෙ නිකඛ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඬායා විසින් උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඬායාට රිසියෙයි. එතෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි

එකාහපට්චන්තන පිරිවෙස නිමිසේ ය.

එකාහපට්චන්තනමානන

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, “ඇවැත්නි, මේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මම සඬා තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිගෙමි වෙමි මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද? යි භික්ෂුහට කී ය. භික්ෂු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬා තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උදයි මහණහු විසින් සඬායා වෙත එළාම උතුරුසහ එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුටුක වැ කිඳ දෙකෙන් මුදුන් දී “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මම සඬා තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිගෙමි, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඬායාගෙන් ඉල්ලමි” යි මෙසේ කීය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යාපනත භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙකා සද්දපතබ්බො.

“සුණාදු මෙ ගනනා සමෙකා අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං. සො සමිකං එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි. සමෙකා උද්ධිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං අද්ධි. සො පට්ඨන්තපට්ඨන්තො සමිකං එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං යාචති. යදි සමිකං පතතකල්ලං, සමෙකා උද්ධිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දදෙය්‍ය. එසා සද්දතී.

සුණාදු මෙ ගනනා සමෙකා අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං. සො සමිකං එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි සමෙකා උද්ධිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං අද්ධි. සො පට්ඨන්තපට්ඨන්තො සමිකං එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං යාචති. සමෙකා උද්ධිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දෙති. යස්සායසමතො බමති උද්ධිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දෙන, සො දුණ්ඤ්ඤං. යස්ස නකඛිමති, සො හාගෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදම් - 3- තතියමි එතමන්. වදම් - 3-

දිනං සමෙකං උද්ධිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං. බමති සමිකං තස්මා දුණ්ඤ්ඤං. එවමෙනා ධාරයාමී” තී.

එකාහපට්ඨන්තමානතං. නිබ්බිතං.

එකාහපට්ඨන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතො භික්ඛුනො ආරොචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං. සො’හං සමිකං එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි. තස්ම මෙ සමෙකා එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං අද්ධි. සො’හං පට්ඨන්තපට්ඨන්තො සමිකං එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං යාචි. තස්ම මෙ සමෙකා එකිකං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛාපිසංඝිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං අද්ධි. සො’හං විණ්ණමානතො. කපං නු ඛො මයා පට්ඨන්තබ්බතති” හගවතො එතමන්. ආරොචෙසු:

3. වාසනා වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සබ්බයාගෙන් ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙම උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සබ්බයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙම උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් සංවේතනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සබ්බයාගෙන් ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සබ්බයා විසින් දෙන ලදී. එය සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

එකාභපච්චන්තන මානන නිමිසේ ය.

එකාභපච්චන්තනඅබ්භානියයි

1. හෙ තෙම පිරු මානන අත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතනව පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිරිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලමි. ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දසි භික්ෂුතට කිය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැලකලහ.

2. තෙන භික්ඛවෙ සෙඛ්‍යා උදයං භික්ඛු, අසෙතඤ්ඤා, එවං ච පත භික්ඛවෙ අසෙතඤ්ඤා:

තෙන භික්ඛවෙ උදයනං භික්ඛුනා සඛ්‍යා උපසඛ්‍යමිති, එකංගං උත්තරුසඛ්‍යා කරුණා, බුද්ධානං භික්ඛුනං පදෙ වර්දිති, උක්ඛුට්ඨං නිසිදිති, අඤ්ඤාං පග්ගතෙති, එවමිත්ථං වචනීයං: අනං හතෙන එකං ආපතති. ආපජ්ජං සංඤ්ඤානිකං සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තං සො'හං සඛ්‍යං, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය එකානපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සෙඛ්‍යා එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය එකානපරිවාසං අදසි. සොහං පරිවුත්ථං පරිවාසො සඛ්‍යං, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය ජාරතං මානතං යාමි. තස්ස මෙ සෙඛ්‍යා එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය ජාරතං මානතං අදසි. සො'හං හතෙන විණ්ණමානතෙතා සඛ්‍යං අබ්‍යාතං යාමිති. දුතියමි යාමිතඤ්ඤා. තතියමි යාමිතඤ්ඤා.

3. ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පථිමලෙන සෙඛ්‍යා ඤාපතඤ්ඤා:

"සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සෙඛ්‍යා: අයං උදයි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජං සංඤ්ඤානිකං සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තං. සො සඛ්‍යං, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය එකානපරිවාසං යාමි. සෙඛ්‍යා උදයිත්ථං භික්ඛුනො, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය එකානපරිවාසං අදසි. සො පරිවුත්ථං පරිවාසො සඛ්‍යං, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය ජාරතං මානතං යාමි. සෙඛ්‍යා උදයිත්ථං භික්ඛුනො, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය ජාරතං මානතං අදසි. සො විණ්ණමානතෙතා සඛ්‍යං අබ්‍යාතං යාමිති. යදි සඛ්‍යස්ස පත්තකල්ලා, සෙඛ්‍යා උදයිං භික්ඛුං අසෙතස්ස. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සෙඛ්‍යා: අයං උදයි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජං සංඤ්ඤානිකං සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තං. සො සඛ්‍යං, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය එකානපරිවාසං යාමි. සෙඛ්‍යා උදයිත්ථං භික්ඛුනො, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය එකානපරිවාසං අදසි. සො පරිවුත්ථං පරිවාසො සඛ්‍යං, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය ජාරතං මානතං යාමි. සෙඛ්‍යා උදයිත්ථං භික්ඛුනො, එකිත්ථා ආපතති, සංඤ්ඤානිකාය සුක්ඛකම්මයං, එකානපථව්‍යන්තාය ජාරතං මානතං අදසි. සො විණ්ණමානතෙතා සඛ්‍යං අබ්‍යාතං යාමිති. සෙඛ්‍යා උදයිං භික්ඛුං අසෙතති. යස්සායස්මතො ඛමිති, උදයිත්ථං භික්ඛුනො අබ්‍යාතං, සො ඤාතෙත්ථ. යස්ස තත්ථමිති, සො ඤාතෙත්ථ.

දුතියමි එතමුත්ථං වදාමි - පො - තතියමි එතමුත්ථං වදාමි - පො -

අබ්‍යාතො සෙඛ්‍යාන උදයි භික්ඛු ඛමිති සඛ්‍යස්ස තත්ථා ඤාතං එව මෙතං ධාරයාමි" යි.

එකානපථව්‍යන්තානුකූලානං නිවර්තනං.

2 (තාග්‍රවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්බාන කට යුතු:

ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එලඹ උතුරුගත එකක් කොට වැඩිමහලු මහණන් පා වැද උන්තුටුක වැඩිද දෙතොත් මුද්‍රනා තබා මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි: ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිසෙමි, සබ්බයාගෙන් ඒ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානස ඇතිසෙමි, සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලමි” කියා යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දන්විය යුතු:

“සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලි ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස ඉල්ලි ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ-නට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට ප්‍රාප්ත කාල වේ නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ තෙම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ක-විසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලි ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස සබ්බයාගෙන් ඉල්ලි ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බානස කෙරෙයි. උදයි මහණහුගේ අබ්බානස යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ නම්, හේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණ අබ්බිත වෙයි. එය සබ්බයාට රිසියෙයි. එතෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

එකානව්ව්නනා අබ්බානස නිමිසේ ය

පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාපට්ඨායො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අංගඤ්ඤා උද්ඝාතං ආපතතිං අපනෙතොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. ද්විතීයපට්ඨ්චන්තං -පෙ- තිතපට්ඨ්චන්තං -පෙ- විතුහපට්ඨ්චන්තං. -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙන අංගඤ්ඤා උද්ඝාතං ආපතතිං අපනෙතොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො භික්ඛුනං අරුඤ්ඤා: “අභං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. කථං ණු ඛො මයං පට්ඨජ්ජාමි”ති. හගවතො එතමන්ථං අරුඤ්ඤා:.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දුතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛුවෙ උද්ඝාතං භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසංඝාතං. එකංගං උත්තරාසඤ්ඤා කප්පිතං බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ජිතං උක්ඛාරිකං නිසිද්ධිතං අඤ්ඤා පග්ගහනං එවමයං වචනිතො: අභං හන්තන එකං ආපතතිං ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො’හං හන්තන සඤ්ඤා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාමාමි ති. දුතියමපි යාමිතඤ්ඤා: -පෙ- තතියමපි යාමිතඤ්ඤා: වෘත්තන්ත භික්ඛුනා පට්ඨිඤ්ඤා සඤ්ඤා: ඤ්ඤාපතඤ්ඤා:

3. “සුඤ්ඤා ඤ්ඤා හන්තන සඤ්ඤා: අංගං උද්ඝාතං භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො සඤ්ඤා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාමි. යදි සඤ්ඤා පතනකල්ලං, සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙදග්ග. එයං ඤ්ඤාති.

සුඤ්ඤා ඤ්ඤා හන්තන සඤ්ඤා: අංගං උද්ඝාතං භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො සඤ්ඤා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාමි. සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙති. යඤ්ඤාසමයො: ඛමති උද්ඝාතං භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දුතං, යො ඤ්ඤාතන. යඤ්ඤා නකඛමති, යො හන්තන.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

දිග්ගං සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චාභපට්ඨ්චාසො. ඛමති සඤ්ඤා. තඤ්ඤා ඤ්ඤා. එවමෙතං. ධාරොමි” ති.

පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාපට්ඨායො නිවර්තනො.

පඤ්චාගපට්ඨන්තපට්ඨවංසය

1. එකමයෙහි ආයුමෙත් උදයී තෙම දෙදවසක් පිළිසන් ... තුන් දවසක් පිළිසන් ... සතර දවසක් පිළිසන් ... එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි... එකමයෙහි ආයුමෙත් උදයී තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි. තේ භික්ෂුතට “ඇවැත්ති, පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. හෙතේ නම් මා විසින් පිළිපාදිය යුතු දු” යි සැල කෙරෙයි. ඔහු ගෘහස්ථයන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (ගෘහස්ථයන් වහන්සේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙවා. මහණෙනි, එය ද මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයී මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද, උත්තුඩුක වැ හිඳ දෙහොත් බුදුන් තබා “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... වාසන ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුමෙක්කට රිසියේ නම්, තේ නිහඩ වෙවා. යම්කුනට නො රිසියේ නම්, තේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසිනෙයි. එ හෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය සලකමි.

පඤ්චාගපට්ඨන්ත පිරිවෙස භිමියේ ය.

පාරිවාසිකමුලායපටිකඤ්ඤා

1. සො පරිවසනො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තං, සො භික්ඛුනං ආරොචෙයි. අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තං, සො'හං සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තං, කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති. භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛො උදුසිං භික්ඛුං අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තාය මුලාය පටිකඤ්ඤා, එවං ච පත භික්ඛවෙ මුලාය පටිකඤ්ඤාබ්බො; තෙන භික්ඛවෙ උදුසිනා භික්ඛුනා සඛං උපසම්බථිත්වා -පෙ- එවමස්ස වට්ඨිතො: “අහං භනෙත එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තං, සො'හං සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තං, සො'හං භනෙත සඛං අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තාය මුලායපටිකඤ්ඤා යොජාමි” ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබ්බලෙන සඛො ඤාපෙතබ්බො;

3. “සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛො: අහං උදුසිං භික්ඛුං එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තං, සො සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං යාමි. සඛො උදුසිස්ස භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. පඤ්ඤානපට්ඨිත්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං අදුසි. සො පරිවසනො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තං, සො සඛං අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තාය මුලායපටිකඤ්ඤා යොජාමි. යදි සඛස්ස පතතකල්ලං, සඛො උදුසිං භික්ඛුං අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්. අපට්ඨිත්තාය මුලාය පටිකඤ්ඤාය, එතා ඤාතති.

පාරිවාසිකමුලායපටිකයානාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම හික්කුනට “ඇවැත්ති, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි ඒ අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද” හි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යමතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූක.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මුලායපටිකයානාව කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මුලායපටිකයානාව කළ යුතු: ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර, නොපිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් ඒ අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මුලායපටිකයානාව (මුල් ඇවැතට පෙරලා ඇදීම) ඉල්ලමි” හි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යක්ත ප්‍රතිචල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චානපරිවාසය ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට පඤ්චානපරිවාසය වූ එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චානපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම ඒ අතර අවන් ඒ නොපිළිගත් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) සඛ්‍යයාගෙන් මුලායපටිකයානාව ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිගත් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට මුලායපටිකයානාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය හි.

සුභංකු මෙ හනෙත සඛෙසා. අයං උද්ඝි භික්ඛු එතං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො සඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාන-පරිවර්තං යාපි. සඛෙසා උද්ඝියං භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤා-නතිකාය සුක්කවිසංඝියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවර්තං අද්ඝි. සො පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්ක-විසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. සො සඛං අනතරා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාන-තිකාය සුක්කවිසංඝියං අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසානං යාපති. සඛෙසා උද්ඝිං භික්ඛුං අනතරා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියං අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානං. යසංයසමනො ඛමති උද්ඝියං භික්ඛුනො අනතරා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියං අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසානං, සො කුණ්ඨං. යසං නක්ඛමති, සො හාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වද්ඪි -පෙ- තතියමි එතමන්. වද්ඪි -පෙ-

පටිකසානා සඛෙසන උද්ඝි භික්ඛු අනතරා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාන-තිකාය සුක්කවිසංඝියං අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානං. ඛමති සඛංසං, තයමා කුණ්ඨි, එවමෙතං ධාරයාමි” ති.

පාටිවාසිකමූලායපටිකසානා නිවසිතා.

මානවතාරහමුලායපටිකසානා

1. සො පරිවුත්ථර්වාසො මානවතාරහො අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපතතිං සඤ්ඤාජ්ජිකං සුක්ක-විසංඝිං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො’හං උඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාන-තිකාය සුක්කවිසංඝියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවර්තං යාපි. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවර්තං අද්ඝි. සො’හං පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛං අනතරා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියං අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසානං යාපි. තං මං සඛෙසා අනතරා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියං අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානං. සො’හං පරිවුත්ථර්වාසො මානවතාරහො අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. කථං නු ඛො මයං පටිපජ්ජි-තබ්බි”නති. හගවිනො එතමන්. ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඛෙසා උද්ඝිං භික්ඛුං අනතරා එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියං අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානං.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ පඤ්චාභපට්ඨන්තා එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පඤ්චාභපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්චානනක සුක්ක-විසංඛි ඇවැතකට පඤ්චාභපරිවාසය ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පඤ්චාභපට්ඨන්තා එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාභපරි-වාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසන්නේ ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි, ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම සබ්බයා-ගෙන් අතර අවන් නොපිළිසත් ඒ සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසනාව (මුල් ඇවැතට ඇදීම) ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසත් වූ එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසනාව කෙරේ. උදයි මහණහට අතර අවන් එක් අපට්ඨන්තා සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසනාව යම් ආයුෂ්මතස්සට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණ තෙම අතර පැමිණි නොපිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසනාව කරුණ ලද්දේ ය. සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මේ කරුණ සලකමි”යි

පාටිච්ඡාසිකමූලායපටිකාසනාව නිමි.

මානවතාරකමුලායපටිකාසනාව

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානවට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසත් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම මහණහට “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්ක-විසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පඤ්චාභපරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස්දිනක්පිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාභපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසනාව ඉල්ලිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මට නොපිළිසත් අතර අවන් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසනාව කෙරේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිවෙමි, මානවට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙරේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:)

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසත් එක් සඤ්චානනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට උදයි මහණහට මූලායපටිකාසනාව කෙරේවා.-

එවං ච පන භික්‍ෂවෙ මූලාය පටිකස්‍යිත්තධ්‍යා: තෙන භික්‍ෂවෙ උද්‍යිතා භික්‍ෂුතා සඛං උපසඛකම්භා එකංසං උත්තරාසඛං කර්තවා බුඛ්‍යානං භික්‍ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්‍ෂාපිකං තිසිදිකා අඤ්ජිං පග්ගහෙතවා එවමස්ස වචනිතයා: “අහං හනෙත එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්‍කච්ඡට්ඨිං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං යාමි. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං අද්දසි. සො’හං පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්‍කච්ඡට්ඨිං අපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි. තං මං සඛෙසා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි. තං මං සඛෙසා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි”ති. දුතියමපි යාවිතඛෙධා, තතියමපි යාවිතඛෙධා, ව්‍යතෙතන භික්‍ෂුතා පටිඛලෙන සඛෙසා ඤාපෙත්තධ්‍යා:

3. “සුඤ්ඤාතනිකං සුක්‍කච්ඡට්ඨිං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො සඛං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං යාමි. තස්ස සඛෙසා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං අද්දසි. සො පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්‍කච්ඡට්ඨිං අපටිච්ඡන්තං. සො සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි. තං සඛෙසා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානවතාරකො අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්‍කච්ඡට්ඨිං අපටිච්ඡන්තං. සො සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි. යදි සඛස්ස පත්තකල්ලං, සඛෙසා උද්යං භික්‍ෂුං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාතනිකං සුක්‍කච්ඡට්ඨිං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානවතාරකො අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්‍කච්ඡට්ඨිං අපටිච්ඡන්තං. සො සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි. සඛෙසා උද්යං භික්‍ෂුං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං යාමි. යස්සායසමභො ඛමති උද්යස්ස භික්‍ෂුනො අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්‍කච්ඡට්ඨියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්‍යන්‍යං, සො ඤාතස්ස. යස්ස නික්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

මහණෙනි, මෙසේ මූලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු පිහිත් සබ්බසා වෙත ඵලාඛ, උතුරාගත එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද උන්තුටුක වැ හිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, 'වහන්ස, මම් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස් ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස් දුන්නේ ය. ඒ මම් අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ ඒ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට සබ්බසාගෙන් මූලායපටිකයානාම ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්නු පිහිත් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස් ඉල්ලි ය. ඔහුට සබ්බ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස් දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසනුයේ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම ඉල්ලි ය ඔහුට සබ්බ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාජා කාල නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානතට සුදුසු වූයේ ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙරෙයි. උදයි මහණකට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කාපිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කිරීම යම් අයුමෙතක්කට පිහිගේ නම්, හේ නිතඛ ඵෙවා, යම්කුට නො පිහිගේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමි එතමන්. වද්‍යම් -෧෧- තතියමි එතමන්. වද්‍යම් -෧෨-

පටිකකීනෝ සභෙකත උද්භි භික්ඛු අනන්තරා එකිණ්ණා අපතනියා සභෙඥාතනියා සුකකවිසවියා අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකණ්ණනා, බමනි සබ්බණ්ණ, තසමා භුණ්ති, එවමෙනා ධාරයාමී”ති.

මානවතාරහම්මුලාසපටික සහන, නිධිත.

வினாக்கள்

1. ශා පරිව්‍රිත්තපරිවෘත්තය භික්ෂුනං ආරොචෙසි: අතං ආවුසො එතං ආපතති. ආපජ්ජිං සංඥාතනිකං හු ඝණවිසංචිං. පඤ්ඤාතපරිවිත්තං - ඵෙඨං - ඵෙඨං'කං පරිව්‍රිත්තපරිවෘත්තො. කථං හු ඛො මහා පටිපජ්ජිකඛිකති. කගවසො එතමිතං ආරොචෙසුං.

2. නෙත හි හිකඩවෙ සමෙහි; උදෙසිය හිකඩුනො; තිසානනං; අපතතිනං. ඡාරතනං මානතනං දෙතු. එවං ව පන හිකඩවෙ දාතබ්බං; නෙත හිකඩවෙ උදෙසිනා හිකඩුනා සමිකං. උපසමිකමිති; එකංසං උතතරසමිකං කරිති; බ්‍රහ්මානං හිකඩුනං පාදෙ වඤ්ඤා උකතුපිකං තිබ්බිති; අඤ්ඤං පග්ගහෙති; එවමසා වචතියො; අහං හනෙත එකං අපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්ක- විසංසිං පඤ්ඤාහපට්ඨව්ත්තනං. සො'හං සමිකං එකිසා; අපතතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කවිසංසියා පඤ්ඤාහපට්ඨව්ත්තනාය පඤ්ඤාහපට්ඨව්ත්තනාය පඤ්ඤාහපට්ඨවාසං යාමිං. තසා මෙ සමෙහි; එකිසා; අපතතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කවිසංසියා පඤ්ඤාහපට්ඨව්ත්තනාය පඤ්ඤාහපට්ඨවාසං අදුසි. සො'හං පරිවහනො; අනතර එකං අපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්කවිසංසිං අපට්ඨව්ත්තනං. සො'හං සමිකං අනතර එකිසා; අපතතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කවිසංසියා අපට්ඨව්ත්තනාය මුලාය පටිකසානං යාමිං. තං මං සමෙහි; අනතර එකිසා; අපතතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කවිසංසියා අපට්ඨව්ත්තනාය මුලාය පටිකසාය. සො'හං පරිවුත්ථපට්ඨාසො මානතතාරසො අනතර එකං අපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්කවිසංසිං අපට්ඨව්ත්තනං. සො'හං සමිකං අනතර එකිසා; අපතතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කවිසංසියා අපට්ඨව්ත්තනාය මුලාය- පටිකසානං යාමිං. තසා මෙ සමෙහි; අනතර එකිසා; අපතතියා සඤ්ඤ- වතතිකාය සුක්කවිසංසියා; අපට්ඨව්ත්තනාය මුලාය පටිකසාය. සො'හං හනෙත පරිවුත්ථපට්ඨාසො සමිකං තිසානනං අපතතිනං ඡාරතනං මානතනං යාමාමි ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමපියාමිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙතන හිකඩුනා පටිබලෙන සමෙහි; ඤාපෙතබ්බො;

3. “සුභංතු මෙ භනෙන සෙඛ්ඛා. අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතිං. ආපජ්ජි සංඝොදකනිකං සුක්කඛ්ථිපට්ඨි. පඤ්ඤානපටිට්ඨනං. -පෙ- සො පරිවුච්චපරිවාසො සඛ්ඛං කිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතං. මානතං යාවිති. යදි සඛ්ඛස්ස පතනකල්ලං, සඛ්ඛා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො කිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතං. මානතං ඡෙද්දෙස. එසා ඤානති.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සභයා විසින් උදයි මහණ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරුණ ලද්දේ ය. සභයාව රිසියෙයි. එහෙයින් නිකම ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි.

මානනාරකමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

නිකායානුකූල මානන

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මහණුන්ට සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සභය තෙමේ උදයි මහණන්ට තුන් ආපනතින්ට භාග්‍යවතුන් මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උදයි මහණුන් විසින් සභයා වෙත එළැඹ “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සභයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සභය තෙමේ පඤ්චාගප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට සභයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. සභය තෙමේ මට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට සුදුසු වූයෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සභයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සභය තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සභයාගෙන් තුන් ඇවැත්න්ට භාග්‍යවතුන් මානන ඉල්ලමි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණන්හු විසින් සභය තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සභය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියේ ය ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ සභයාගෙන් තුන් ඇවැත්න්ට භාග්‍යවතුන් මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සභයාව ප්‍රාප්තකල වී නම්, සභය තෙමේ උදයි මහණන්ට තුන් ඇවැත්න්ට භාග්‍යවතුන් මානන දේවා. මේ ඥාතිය යි.

සුඤ්ඤාදායං භවතො සමෙකං, අයං උද්ධං භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තං - පෙ - සො පරි-
වුජ්ඣපට්ඨාසො සමිකං නිස්සන්තං ආපතති, ඡාරතං මානතං යාවතී, සමෙකං උද්ධං භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතති, ඡාරතං මානතං දෙති, යස්සායසමතො ඛමති උද්ධං භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතති, ඡාරතං මානතං දන්, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නිකමති, සො භාසෙය්, සො භාසෙය්.

දුතියමපි එතමන්, වදාමි - පෙ - තුතියමපි එතමන්, වදාමි - පෙ -

දිනං සමෙකං උද්ධං භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතති, ඡාරතං මානතං, ඛමති සමිකස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමි” ති.

නිකාපතතිමානතං නිවසිතං.

මානවතවාර්කමුලායපටිකස්සනා

1. සො මනතං වරතො අනතර් එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං ආණ්ඩෙති. අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාත-
පටිච්ඡන්තං - පෙ - සො’හං මානතං වරතො අනතර් එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, කථං නු ඛො මයං පටිපජ්ජිතඛතෙති, හගවතො එතමන් ආණ්ඩෙති.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සමෙකං උද්ධං භික්ඛු, අනතර් එකස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය පටිකස්සනා ඡාරතං මානතං දෙතු, එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සනවෙධො. තෙන භික්ඛවෙ උද්ධං භික්ඛුනා සමිකං උපසමිකමිනා එකං උපතර්ඝමං කරන්තා වුඤ්ඤාතං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිනා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතං අඤ්ඤාපි, පහසෙති. එවමස්ස වචනියො. අහං හතො එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තං, සො’හං සමිකං එකස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤාත-
පටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපට්ඨාය යාමි, තස්ස මෙ සමෙකං එකස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපට්ඨාය යාමි. අද්ධං, සො’හං පටිපජ්ජො අනතර් එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සමිකං අනතර් එකස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි, තං මං සමෙකං අනතර් එකස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං, සො’හං පරිවුජ්ඣපට්ඨාසො මානතොරහො අනතර් එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සමිකං අනතර් එකස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි, තස්ස මෙ සමෙකං අනතර් එකස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං, සො’හං හතො පරිවුජ්ඣපට්ඨාසො සමිකං නිස්සන්තං ආපතති, ඡාරතං මානතං යාමි.

වහන්ස, සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පඤ්ඤා ප්‍රතිපත්තන එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු පිරිවෙස් ඇතිව සඬ්ඤායෙන් තුන් ඇවැත්තට භාවිතයක් මානව ඉල්ලයි. සඬ්ඤා තෙමේ උදයි මහණට තුන් ඇවැත්තට භාවි-
රුක මානව දෙයි. උදයි මහණට තුන් ඇවැත්තට භාවිතයක් මානව දීම යම් ආශ්‍රිතවත්වට පිළියක් නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො-
පිළියක් නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඬ්ඤා විසින් උදයි මහණට තුන් ඇවැත්තට භාවිතයක් මානව දෙන ලද්දේ ය. සඬ්ඤාට පිළියයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

නිකායානි මානව නිමිතේ ය.

මානවවාදිකමූලාශ්‍රපරිකල්පනාව

1. හේ මානව පුරුණයේ, අතර නොපිළිසන් වූ එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුන්ට “ඇවැත්නි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට මේ පැමිණි-
යෙමි ... ඒ මම මානව පුරුණයෙහි, නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේතු:) මහණෙනි, එසේ නම් සඬ්ඤා තෙමේ උදයි මහණට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරිකල්පනාව කොට, භාවිතයක් මානව දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාශ්‍රපරිකල්පනාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණට විසින් සඬ්ඤා වෙත එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු තෙරුන් පා වැද උත්තුවූක වැ සිද, දෙසොත් මුද්‍රා තබා මෙසේ කියා යුතු වන්නේය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තක් අවතිමි. ඒ මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට පස්දිනක් පිරිවෙස සඬ්ඤා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤා තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතර, නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තක් අවතිමි. ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට මූලාශ්‍ර-
පරිකල්පනාව සඬ්ඤා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරිකල්පනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙසැත්තෙමි, මානවට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තක් අවතිමි. ඒ මම අතර, අවන් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරිකල්පනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤා තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්කවිසංඝී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරිකල්පනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්තක් සදහා සරයෙක මානව සහයු යැදිමි.

ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුනි. ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තක් අවතී. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවන්) නො පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපිකාසනය සහනු යදිමි" යනු යි. දෙවනු දු යදියැ යුතු ... තෙවනු දු යදියැ යුතු... විසන් පිළිබල මහණක්හු විසින් මෙසේ සහ තෙමේ දුන්වියැ යුතු:

3. "සහ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තක් අවත ... හේ ටුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්තට සහනු සරයෙක මානව යැදි. සහ තෙමේ උදයි මහණට තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුන. හේ මානව පුරුෂයේ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තක් අවත. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපිකාසනය සහනු යදි. ඉදින් (මෙය) සහනට ප්‍රායා-කාල කමිසෙක් වේ නම්, සහ තෙමේ උදයි මහණට අතර අවන් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රපිකාසනය කරන්නේ ය. මේ දෙවනි යැ.

සහ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තක් අවත ... හේ මානව පුරුෂයේ, අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපි-කාසනය සහනු යදි. සහ තෙමේ උදයි මහණට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපිකාසනය කෙරෙයි උදයි මහණට ... මූලාශ්‍රපිකාසනය යම් ආසුමකින්ට රිසියේ නම්, හේ නිහඩ වන්නේ ය. යමක්ට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනු මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු මෙ කරුණ කියමි ... සහනු විසින් උදයි මහණ තෙම අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රපිකාසනයෙන් පිළිකස්තාලද සහනට කැමෙයි. එහෙයින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය දරමි" යනු යි.

4. මහණෙනි, මානව ද මෙසේ දියැ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණ විසින් සහනු කර එලැබි ... මෙසේ කියැ යුතු: "වහන්ස, මම එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තක් අවතී... ඒ මා සහ තෙමේ මූලට පිළිකැයි. ඒ මම පිරිටුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානවට සුදුසු-යෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තක් අව-තීම් ... සහ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැයි ... වහන්ස, ඒ මම පිරිටුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්ත සදහා සරයක් පිරිස යුතු මානව සහනු යැදිමි. ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයක් පිරිස-යුතු මානව දුන ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තක් අවතී. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්ඛිකාරී ඇවැත්තට සරයක් පිරියැ යුතු මානව යදිමි" යි.

දුර්වලතාවය - පෙ - තත්ත්වය යටතේ - පෙ - ව්‍යාප්තතාවය සිතුවන පරිදිවලන සමය; සදාපතනවය;

“සුභාසු මෙ හතෙක සමය; අයං උදය සිතුව - පෙ - ජාතනං මානතනං යාවතී. යදි සමයය පතන කල් සමය; උදයය සිතුවනො - පෙ - ජාතනං මානතනං දදෙය. එය සදාසී.”

සුභාසු මෙ හතෙක සමය - පෙ - සමය; උදයය සිතුවනො ජාතනං මානතනං දෙති - පෙ - දුර්වලතාවය වදන; - පෙ - තත්ත්වය වදන; - පෙ -

දිනනං සමයක උදයය සිතුවනො; අතතරා එකිය; අපතනිය; සමයකතනිය; සුකතවිසමය; අපවිච්ඡන්තිය ජාතනං මානතනං. බමති සමයය. තසමා සුභාසී. එවමෙන බාරයාමි”

මානතනමාලාමූල්‍යමාලා නිවසිනා.

අධ්‍යාපනමාලාමූල්‍යමාලා

1. සො විශ්වමානතෙක; අධ්‍යාපනමාලා අතතරා එකං අපතනිය; අපජ්ඣි සමයකතනිය; සුකතවිසමය; අපවිච්ඡන්තිය. සො සිතුවනං අරු - වෙසි; අහං අවුසො එකං අපතනිය; අපජ්ඣි සමයකතනිය; සුකතවිසමය; පඤ්ඤාපවිච්ඡන්තිය. - පෙ - සො'හං විශ්වමානතෙක; අධ්‍යාපනමාලා අතතරා එකං අපතනිය; අපජ්ඣි සමයකතනිය; සුකතවිසමය; අපවිච්ඡන්තිය. කපං හු බො මයා පවිජ්ජිතබ්බතනී. හගවතො එතමනං අරුචෙසු.

2. “තෙන හි සිතුවෙ සමය; උදය සිතුව. අතතරා එකිය; අපතනිය; සමයකතනිය; සුකතවිසමය; අපවිච්ඡන්තිය මූල්‍ය මාලාමාලා ජාතනං මානතනං දෙතු. එවං ව පත සිතුවෙ මූල්‍ය මාලාමාලාමාලා; - පෙ - එවං ව පත සිතුවෙ ජාතනං මානතනං දතබ්බං - පෙ - දිනනං සමයක උදයය සිතුවනො; අතතරා එකිය; අපතනිය; සමයකතනිය; සුකතවිසමය; අපවිච්ඡන්තිය ජාතනං මානතනං. බමති සමයය. තසමා සුභාසී. එවමෙන බාරයාමි”

අධ්‍යාපනමාලාමූල්‍යමාලා නිවසිනා.

මූල්‍යමාලාමාලා අධ්‍යාපන

1. සො විශ්වමානතෙක; සිතුවනං අරුචෙසි; අහං අවුසො එකං අපතනිය; අපජ්ඣි සමයකතනිය; සුකතවිසමය; පඤ්ඤාපවිච්ඡන්තිය. - පෙ - සො'හං විශ්වමානතෙක; කපං හු බො මයා පවිජ්ජිතබ්බතනී. හගවතො එතමනං අරුචෙසු.

දෙවනු ද යැදි යුතු: තෙවනු ද යැදි යුතු ... විශ්ව පිළිබඳ මතභේද විසින් සහ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: “වගන්තිය, සහ තෙමේ මඬස් අසා: මේ උදෙසා මතභේද ... සරයක් පිරිය යුතු මානව යදි. ඉදින් මේ කම සහනට ප්‍රාප්තකාල නම් සහ තෙමේ උදෙසා මතභේද සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ අපේක්ෂා ය.

“වගන්තිය, සහ තෙමේ මඬස් අසා: ... සහ තෙමේ උදෙසා මතභේද සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙසි ... දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සහන විසින් උදෙසා මතභේද අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඳහා-තනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ම සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන ලද. සහනට පිළියෙයි. එහෙයින් නිතර ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මානවවාදීකරණ මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය කිරීම.

අධ්‍යාපන මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය

1. හේ පිරි මානව ඇත්තේ අධ්‍යාපනට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඳහාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ම පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම එක් පඤ්ඤාප්‍රතිපත්තිය සඳහාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ම පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරි මානව ඇවැත්ම, අධ්‍යාපනට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඳහාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ම පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද” යි සැල කෙරේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහේන): “මහණෙනි, එසේ නම් සඬස් තෙමේ උදෙසා මතභේද අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඳහාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ම මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය කොට, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දෙවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය කල යුතු... මහණෙනි, මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දිය යුතු ... සඬස් විසින් උදෙසා මතභේද අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඳහාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙන ලද්දේ ය. සඬස්ට පිළියෙයි. එහෙයින් නිතර ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

අධ්‍යාපන මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය කිරීම.

මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය අධ්‍යාපනය

1. හේ පිරි මානව ඇත්තේ භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම පඤ්ඤාප්‍රතිපත්තිය එක් සඳහාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ම පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරි මානව ඇවැත්ම වෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතුද” යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඬ්ඤානෙහි උදාසී මහණ අධ්‍යාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අධ්‍යාන කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදාසී මහණෙකු විසින් සඬ්ඤාන වෙත ඵලඛ ... මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඬ්ඤානතෙත් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට පඤ්ඤාන-පරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම පඤ්ඤානප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට පඤ්ඤානපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට සඬ්ඤානතෙත් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඬ්ඤානතෙත් තුන් ඇවැත්තට භාච්ඡිත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම තුන් ඇවැත්තට භාච්ඡිත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම මානත පුරන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඬ්ඤානතෙත් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඬ්ඤානතෙත් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට භාච්ඡිත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට භාච්ඡිත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානත ඇත්තෙමි, අධ්‍යානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඬ්ඤානතෙත් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඬ්ඤානතෙත් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට භාච්ඡිත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඤාන තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කච්ඡිකාසී ඇවැතට භාච්ඡිත්‍රික මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානත ඇතියෙමි, සඬ්ඤානතෙත් අධ්‍යානසට ඉල්ලිමි” යනු සි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. ව්‍යතේතන භික්ෂුනා පටිඛලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාදායෙ මෙ භතේතන සඛෙසා, අයං උද්ධි භික්ෂු එකං අපතනිං අපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කඛිසංඛිං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං, සො සඛසං එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය පඤ්ඤාතපට්ඨාසං යාචි, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂුනො එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය පඤ්ඤාතපට්ඨාසං අද්ධි, සො පට්ඨන්තො අනතුරු එකං අපතනිං අපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කඛිසංඛිං අපට්ඨන්තං, සො සඛසං අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂු අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො පට්ඨන්තපට්ඨාසො සඛසං නිස්සන්තං අපතනිකං ඡාරතං මානතං යාචි, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂුනො නිස්සන්තං අපතනිකං ඡාරතං මානතං අද්ධි, සො මානතං චරන්තො අනතුරු එකං අපතනිං අපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කඛිසංඛිං අපට්ඨන්තං, සො සඛසං අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂු අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො සඛසං අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාචි, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂුනො අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්ධි, සො විඤ්ඤා- මානතො අබ්බාධාරතො අනතුරු එකං අපතනිං අපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කඛිසංඛිං අපට්ඨන්තං, සො සඛසං අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂු අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො සඛසං අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාචි, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂුනො අනතුරු එකිසං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්ධි, සො විඤ්ඤා- මානතො සඛසං අබ්බාධං යාචති, යදි සඛසං පතනකල්පං, සඛෙසා උද්ධියං භික්ෂු අබ්බාධං, එසා ඤාතති.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ (මෙතේ) දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානතට හුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්බසාගෙන් තුන් ඇවැතට ඡාඛිරුත්ති මානත ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට ඡාඛිරුත්ති මානත දුන්නේ ය. හේ මානත පුරණ්ණයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්ති මානත ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්ති මානත දුන්නේ ය. හෙ තෙම පිරු මානත ඇත්තේ, අබ්‍යානතයට හුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට උදයි මහණහට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්ති මානත ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්ති මානත දුන්නේ ය. හේ පිරු මානත ඇත්තේ, සබ්බසාගෙන් අබ්‍යානතය ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාජානාල වේ නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අබ්‍යාන කමය කෙරේවා. මේ ශුද්ධිය යි.

සුභංසු මෙ භනෙත සංඛිං. අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඝොපනතිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්ඤාපට්ඨානං. -පෙ- සො විභංගමානතො සංඛිං අබ්බාතං යාවති. සංඛිං උද්ගි භික්ඛු අබ්බාතී. යය්‍යායසමනො ඛමති උද්ගි භික්ඛුතො අබ්බාතං, සො භුංගස්ස. යය්‍ය නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- අබ්බාතො සංඛිං උද්ගි භික්ඛු. ඛමති සංඛිං. තයමා භුංගසී. එවමෙන ධාරයාමි” තී.

මූලායපටිකසන්තප්පානං.

පක්ඛපට්ඨානපට්ඨායො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අයසමා උද්ගි එකං ආපත්තිං ආපනො භොති සංඝොපනතිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨානං. සො භික්ඛුනං අයෙවෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඝොපනතිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨානං. කථනානුඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතී.” භගවතො එතමන්. අයෙවෙසු: තෙන හි භික්ඛුවෙ සංඛිං උද්ගි භික්ඛුතො එකියං ආපත්තියා සංඝොපනතිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨානාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛුවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛුවෙ උද්ගිනා භික්ඛුනා සංඛිං උපසංඛිකමිතා -පෙ- එවමස්ස වචනියො: “අහං භනෙත එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඝොපනතිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨානං. සො’හං භනෙත සංඛිං එකියං ආපත්තියා සංඝොපනතිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨානාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවාමි” තී. දුතියමි යාවතබ්බො. තතියමි යාවතබ්බො.

2. ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පට්ඨානෙ සංඛිං ඤාපෙතබ්බො:

“සුභංසු මෙ භනෙත සංඛිං: අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඝොපනතිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨානං. සො සංඛිං එකියං ආපත්තියා සංඝොපනතිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨානාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවති. යදි සංඛිං පනතකල්ලං, සංඛිං උද්ගි භික්ඛුතො එකියං ආපත්තියා සංඝොපනතිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨානාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙය්‍ය. එසා ඤාතී.

සුභංසු මෙ භනෙත සංඛිං. අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඝොපනතිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨානං. සො සංඛිං එකියං ආපත්තියා සංඝොපනතිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨානාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවති. සංඛිං උද්ගි භික්ඛුතො එකියං ආපත්තියා සංඝොපනතිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨානාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙති. යය්‍යායසමනො ඛමති උද්ගි භික්ඛුතො එකියං ආපත්තියා සංඝොපනතිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨානාය පක්ඛපට්ඨාසං දුතං. සො භුංගස්ස. යය්‍ය නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, සඛ්‍යා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙතෙම පිරු මානත ඇත්තේ සඛ්‍යාගෙන් අඛ්‍යාත කමය ඉල්ලයි. සඛ්‍යා තෙමේ උදයි මහණකට අඛ්‍යාතකමය හෙරෙයි. යම් ආයුෂමතක්කට උදයි මහණහු පිළිබඳ අඛ්‍යාත කමය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සඛ්‍යා විසින් උදයි මහණ තෙම අඛ්‍යාත (=අඛ්‍යාතකමය කරුණ ලද්දේ) වෙයි. එය සඛ්‍යාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මූලායපටිකාසකතයා පිළිබඳ අඛ්‍යාතය යි.

පක්කපරිවර්තනපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වතාහි ආයුෂමත් උදයි තෙම පක්‍යයක් පිළිසන් වූ සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. “ඇවැත්නි, මම පක්‍යයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි හේ භික්‍ෂුකට කී ය. ඔහු භාග්‍යාවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ. භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළේය: “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍යා තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍යප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයි මහණහු විසින් සඛ්‍යා කර එලැබී ... “වහන්ස, මම පක්‍යයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පක්‍යප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍යපරිවාසය සඛ්‍යා යදිමි” යි මෙසේ යැද්ද යුතු. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍යා තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛ්‍යා තෙමේ මඛ්‍ය අසාවා: මේ උදයි මහණ පක්‍යයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙතෙම පක්‍යයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍යපරිවාසය සඛ්‍යා යදී. ඉදින් සඛ්‍යාට පැමිණි කල් ඇති කමයෙක් වේ නම්, සඛ්‍යා තෙම උදයි භික්‍ෂුකට පක්‍යයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍යපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාප්තිය යි.

වහන්ස, සඛ්‍යා තෙමේ මඛ්‍ය අසාවා. මේ උදයි භික්‍ෂු තෙම පක්‍යයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඛ්‍යාගෙන් පක්‍යප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍යපරිවාසය සඛ්‍යා යදී. සඛ්‍යා තෙම උදයි මහණකට පක්‍යප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍යපරිවාසය දෙයි. උදයි භික්‍ෂුකට පක්‍යප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍යපරිවාසය දීම යම් ආයුෂමතක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- දිනො සඤ්ඤාන උදයිය භික්ඛුනො එකියො ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසො. ඛමති සමසයො. තසමා භුංගති. එවමෙතං ධාරයාමිති.

පකාපටිච්ඡන්ධානපටිවාසො.

පකාපරිවාසිකමූලායපටිකසානං.

1. සො පරිවසනො අනතර එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරුණෙයි. අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං එකියො ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤානනිකාය ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනතර එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. කථං හු ඛො මයං පටිපජ්ඣතබ්බන්ති?.

2. භගවතො එතමන්. ආරුණෙයි. තෙන භි භික්ඛවෙ සඤ්ඤාන උදයං භික්ඛුං අනතර එකියො ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානනිකාය පුරිමාය ආපතතියා සමොධාන-පරිවාසං ඉදං. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකසානනිකාය. තෙන භික්ඛවෙ උදයනා භික්ඛුනා සමසං උපසමකමිති. එකං. උත්තරාසමයං භාරිති. වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤානං උත්තරාසමයං නිසිදිති. අඤ්ඤානං පඤ්ඤානනිකාය එවමස්ස වටතිතො. අහං භගවත එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං එකියො ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤානනිකාය ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනතර එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො'හං භගවත සමසං අනතර එකියො ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානනිකාය යාමිති. දුතියමපි යාමිති. තතියමපි යාමිති. ව්‍යතොතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤාන සද්ධාපතබ්බන්ති.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සබ්බසා විසින් උද්ග්ගි මහණනට පක්ෂපාතීච්ඡින්නා එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට විසියෙයි. එයින් නිකම ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

පක්කපච්චිකපරිවාසය යි.

පක්කපාර්වාසිකමූලායපරිකායනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කීයේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නමි, සබ්බ තෙමේ උද්ග්ගි මහණ හට අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට මූලායපරිකායනාව කොට (ඇවැත මූලට තභා) පලමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපරිකායනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උද්ග්ගි මහණහු විසින් සබ්බසා කරු එලැබි ... මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට මූලායපරිකායනාව සබ්බසා යැදීමි” යනු යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ආබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “සුඤ්ඤානං මේ භවෙති සංකප්පං අයං උද්ධමං භික්ඛු ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං. සො සංකප්පං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං පකප්පට්ඨන්තං යාමි. සංකප්පං උද්ධමං භික්ඛුනො ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං පකප්පට්ඨන්තං අද්ධමං. සො පට්ඨකප්පෙනා අනතරං ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං. සො සංකප්පං අනතරං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං යාමති. යදි සංකප්පං පතනකල්ලං, සංකප්පං උද්ධමං භික්ඛු අනතරං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං. ඵසා ඤාති.

සුඤ්ඤානං මේ භවෙති සංකප්පං. අයං උද්ධමං භික්ඛු ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං. සො සංකප්පං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං පකප්පට්ඨන්තං යාමි. සංකප්පං උද්ධමං භික්ඛුනො ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං පකප්පට්ඨන්තං අද්ධමං. සො පට්ඨකප්පෙනා අනතරං ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං. සො සංකප්පං අනතරං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං යාමති. සංකප්පං උද්ධමං භික්ඛු අනතරං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං. යස්සායස්මතො ඛමති උද්ධමං භික්ඛුනො අනතරං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං, සො ඤාති. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්.

දුතියමපි ඵතමන්තං වද්ධමි. -පෙ- තතියමපි ඵතමන්තං වද්ධමි -පෙ-.

පටිකස්සනො සංකප්පං උද්ධමං භික්ඛු අනතරං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං. ඛමති සංකප්පං. තස්මා ඤාති, ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පකප්පට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං නිවසිතං.

සමොධානපට්ඨායො

1. ඵං ව පත භික්ඛවෙ පුරිමං ආපනතිං සමොධානපට්ඨායො දුතමො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ධමං භික්ඛුනා සංකප්පං උපසංකම්මති -පෙ- ඵවමෙය් වචනියො: අහං භවෙති ඵකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං. සො’හං සංකප්පං ඵකිකං ආපනතිං සංකප්පෙනිකං සුකකම්මසංකප්පං පකප්පට්ඨන්තං පකප්පට්ඨන්තං යාමි.-

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව සඛ්‍යයා (ගෙන්) පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ අතරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාව සඛ්‍යයා යදී. ඉදින් සඛ්‍යයාට මේ කමය ප්‍රාප්තකාල ම නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාව කරන්නේ ය. මේ සුචරිත යි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යයා යදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාව සඛ්‍යයා යදී. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව මූලාය පටිකාංගනාව කෙරෙයි. උදයි මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාව කිරීම යම් අසුභවකත්තට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට තො රිසියේ ද, හේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව උදයි මහණ තෙමේ මූලායපටිකාංගනායෙන් පටිකාංගන විය (මූලායපටිකාංගනාව කරණු ලැබී ය.) සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ සලකමි” යනු යි.

සක්කපාටිවාසික මූලායපටිකාංගනාව නිමිසේ ය.

සමොධාන පිරිවෙස

1. “මහණෙනි, පලමු ඇවැතව සමොධාන පරිවාසය ද මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු පිසින් සඛ්‍යයා කරා එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු. “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතනව පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛවිභවයි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය යදීමි.-

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැදිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යදිමි” යනු යි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යයා යැදී. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකස්‍යනාව යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට(පලමු ඇවැත පටන් කොට)සමොධාන පිරිවෙස යදී. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇති කම්යෙක් වේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපතිය යි.

3. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතකට ඒ අතර පැමිණියේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැදිදේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡිකට්ඨී ඇවැත සදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දීම යම් ආයුමෙතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුනො අනන්තරං එකිණ්ණා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්ටවාසො, ඛමති සඛ්ඤ්ඤා, තසමා තුණ්ඤි, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

සමොධානපට්ටවාසො නිට්ඨිතො.

මානන්තාරහමුලායපටිකස්සනාදි

1. සො පටිච්ඡන්තපට්ටවාසො මානන්තාරතො අනන්තරං එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං ආරෙවෙසී: අනං ආවුසො එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨියං පක්ඛ-පටිච්ඡන්තං -පෙ- සො’හං පටිච්ඡන්තපට්ටවාසො මානන්තාරතො අනන්තරං එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, කථං භු වො මයා පටිපජ්ජිතඛන්ති? හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුං අනන්තරං එකිණ්ණා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්ටවාසං දෙතු, එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතඛො -පෙ-, එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්ටවාසො දුහඛො, -පෙ-

ව්‍යන්තෙන භික්ඛුනා පටිච්චලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතඛො:

3. “සුණ්ණං මෙ හන්ත -පෙ-, සඤ්ඤා උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුං අනන්තරං එකිණ්ණා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්ටවාසං දෙති, යස්සායසවතො ඛමති -පෙ- සො තුණ්ඤ්ඤා, යස්ස තක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුනො අනන්තරං එකිණ්ණා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්ටවාසො, ඛමති සඛ්ඤ්ඤා, තසමා තුණ්ඤි, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානන්තාරහමුලායපටිකස්සනාදි, නිට්ඨිතො.

සබ්බසා විසින් උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළියන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බසාට රිසියෙයි. මෙසේ මෙය දරමි”.

සමාධාන පිරිවෙස නිමිසේ ය.

මානසාදර්ශමුලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ චුත්ත පිරිවෙස් ඇත්තේ මානසට යොග්‍ය වැසිපියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළියන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතහට පැමිණියේ ය හේ භික්ෂුහට “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතහට පැමිණියෙමි...ඒ මම චුත්ත පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානසට යොග්‍ය වැසිපියෙමි, පස් දිනක් පිළියන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතහට ඒ අතර පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කියේ ය. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැලකලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදල හේක: එසේ වී නම් මහණෙනි, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළියන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මුලායපටිකස්සනාව කොට පලමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මුලාය-පටිකස්සනාව කල යුතු... මහණෙනි, පලමු ඇවැතට මෙසේ සමාධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

ව්‍යක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් සංවේතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මුලායපටිකස්සනා කොට පලමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආයුෂමෙතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වෙවා. යමක් හට තොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සබ්බසා විසින් උදයි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් එක් සංවේතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

මානසාදර්ශ මුලායපටිකස්සනාදිය නිමිසේ ය.

නිකාපනතිමානනතං.

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛුනං ආරුච්චෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිඤ්චීං පක්ඛපට්චන්තං. සොහං සඛං එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පක්ඛපට්චන්තාය පක්ඛපරිවාසං යාපීං. තස්ස මෙ සඛෙසා, -පෙ- පක්ඛපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්චන්තං, සො'හං සඛං අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්චන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාපීං. තං මං සඛෙසා අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්චන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානතතාරභො අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්චන්තං. සො'හං හනෙත සඛං අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්චන්තාය පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපරිවාසං යාපීං. තස්ස මෙ සඛෙසා අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්චන්තාය -පෙ- සමොධානපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං නු ඛො මයං පටිපජ්ජිතබ්බනති? හතචනො එතමන්ථං ආරුච්චෙසුං:

තෙන භී භීක්ඛවෙ සඛෙසා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං දෙතු. එවං ව පන භීක්ඛවෙ දුතඛං තෙන භීක්ඛවෙ උදුසිතා භික්ඛුනා සඛං උපසඛකමිත්ති: -පෙ- එවමස්ස චච්චිතො: අහං හනෙත එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිඤ්චීං පක්ඛපට්චන්තං. -පෙ- සො'හං හනෙත පරිවුත්ථපරිවාසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං යාචාමිති. දුතියමපි යාචිතඤ්ඤා තතියමපි යාචිතඤ්ඤා.

2. ව්‍යානෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤානං මෙ හනෙත සඛෙසා. අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිඤ්චීං පක්ඛපට්චන්තං. -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං යාචිති. යදී සඛස්ස පනතකලා සඛෙසා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං දදෙය්‍ය. එසං ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ හනෙත සඛෙසා: අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිඤ්චීං පක්ඛපට්චන්තං. -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං යාචිති. සඛෙසා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං දෙති. යස්සායසමනො බමති උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතස්ස දුතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස තක්ඛමෙති සො භාසෙය්‍ය. දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඛෙසන උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං, බමති සඛස්ස. තස්මා ඤාතති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති

නිකාපහතික මානස

1. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, භික්ෂුහට “ඇවැත්ති, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතතක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පක්ෂයක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පක්ෂ පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ ... පක්ෂ පිරිවෙස දුත. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට ... මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේ ය. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් පලමු ඇවැත්ත හා එක් කොට සමාධාන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... ඇවැත්තට ... සමාධාන පිරිවෙස දුත. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවන් දන්වූහ.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ හේකා:) “මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරයක මානස දේවා. මහණෙනි, එය මෙතෙක් දිග යුතු: මහණෙනි, ඒ උදසි මහණහු විසින් සබ්බසා කර උලාඞ. මෙය කිය යුතු: “වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතතක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි... වහන්ස, ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරයක මානස යදි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්සු විසින් සබ්බ තෙමේ (මෙසේ) දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදසි මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතතක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරයක මානස යදි. ඉදින් සබ්බසාට මේ කමය ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරයක මානස දෙන්නේ ය මේ ඇත්ත යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදසි මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සංඝෝචතතක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරයක මානස යදි. සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරයක මානස දෙයි. උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරයක මානස දීම යම් ආයුෂමත්තකට පිසියේ නම් හේ නිබ්බ වේවා. යමක්හට නො පිසියේ නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බසා විසින් උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරයක මානස දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට පිසියෙයි. එ හෙයින් නිබ්බ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

නිකාපහතික මානස නිමිසේ ය.

මානසනිවාරිකමූලායපටිකසස්නාදි

1. සො මානසනිවාරිකමූලායපටිකසස්නාදි-
තනිකං සුක්කපිසංඝිං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරුච්ඡෙසිං; අනං
ආවුසකං එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සංඤ්ඤානනිකං සුක්කපිසංඝිං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං
-පෙ- සො'හං මානසනිවාරිකමූලායපටිකසස්නාදි-
සංඤ්ඤානනිකං සුක්කපිසංඝිං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. කථං භූ ඛො මයා
පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමහං ආරුච්ඡෙසං, තෙන භි භික්ඛවො
සංඤ්ඤා උදයං භික්ඛුං අනතරං එකිස්සා ආපනතීයා සංඤ්ඤානනිකාය
සුක්කපිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසස්නාදි පුරිමාය ආපනතීයා
සමොධානපරිවාසං දනුමි ජාරතං මානසනිවාරිකං දෙතු.

2 එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකසස්නාදි, -පෙ- එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපරිවාසො දහබ්බං, -පෙ- එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං මානසනිවාරිකං දහබ්බං, -පෙ-, සංඤ්ඤා උදයස්ස
භික්ඛුනො ජාරතං මානසනිවාරිකං දෙති. -පෙ-,

දිත්තං සංඤ්ඤාන උදයස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකිස්සා ආපනතීයා
සංඤ්ඤානනිකාය සුක්කපිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ජාරතං මානසනිවාරිකං,
බමෙති සංඤ්ඤාන, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

මානසනිවාරිකමූලායපටිකසස්නාදියො නිවසිතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකසස්නාදි

1. සො විණ්ණමානතෙතො අබ්භානාරහො අනතරං එකං ආපනතීං.
ආපජ්ජි සංඤ්ඤානනිකං සුක්කපිසංඝිං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං
ආරුච්ඡෙසිං; අනං ආවුසකං එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සංඤ්ඤානනිකං සුක්ක-
පිසංඝිං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො'හං විණ්ණමානතෙතො අබ්භානාරහො
අනතරං එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සංඤ්ඤානනිකං සුක්කපිසංඝිං, පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තං. කථං භූ ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති, භගවතො එතමහං
ආරුච්ඡෙසං, තෙන භි භික්ඛවො සංඤ්ඤා උදයං භික්ඛුං අනතරං එකිස්සා
ආපනතීයා සංඤ්ඤානනිකාය සුක්කපිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය
පටිකසස්නාදි පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපරිවාසං දනුමි ජාරතං මානසනිවාරිකං
දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකසස්නාදි, -පෙ-, එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපරිවාසො දහබ්බං, -පෙ-, එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං මානසනිවාරිකං දහබ්බං, -පෙ-, සංඤ්ඤා උදයස්ස
භික්ඛුනො ජාරතං මානසනිවාරිකං දෙති. -පෙ-,

දිත්තං සංඤ්ඤාන උදයස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකිස්සා ආපනතීයා
සංඤ්ඤානනිකාය සුක්කපිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ජාරතං මානසනිවාරිකං,
බමෙති සංඤ්ඤාන, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකසස්නාදියො නිවසිතා.

මානනවාරිකමූලායපටිකය්‍යනාදිය

1. හෙ තෙම මානන පුරුණයේ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ මහණුහට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානන පුරුණයෙහි අතරහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කීයේ ය. ඒ මහණු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදල සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකය්‍යනාව කොට, පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී, සර්ගක මානන දේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටිකය්‍යනාව කල යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සර්ගක මානන දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට සර්ගක මානන දෙයි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සර්ගක මානන දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානනවාරික මූලායපටිකය්‍යනාදිය නිමියහ.

අබ්‍යානාරහ මූලායපටිකය්‍යනාදිය

1. හේ පිරු මානන ඇතියේ, අබ්‍යානසට යොග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුහට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි, අබ්‍යානසට යොග්‍ය වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදල සේක:) “එසේ නම් මහණෙනි, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකය්‍යනාව කොට පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී සර්ගක මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටිකය්‍යනාව කල යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සර්ගක මානන දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට සර්ගක මානන දෙයි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සර්ගක මානන දෙන ලද්දේ ය. සබ්බයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අබ්‍යානාරහ මූලායපටිකය්‍යනාදිය නිමියහ.

පකට්ඨපටිච්ඡන්තදර්ශනං

1. සො විණ්ණමානතො භික්ඛුනං ආරොවෙයි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං - පෙ-
 නො'හං විණ්ණමානතො කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො
 එනදිත්ථං ආරොවෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බො උද්ධං භික්ඛුං අබ්බහු.

2. එවං ව පන භික්ඛවෙ අබ්බහුබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ධිතා
 භික්ඛුතා සබ්බං උපසම්භවන්ති එකංසං උත්තරුසම්මං කරුණා වුඩ්ඤානං
 භික්ඛුතා පාදෙ වැඩුණා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිණා අඤ්ජුට්ඨං පණ්ණෙණා එවමෙස
 වචනීයො: “අහං භතන්ත එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ක-
 ච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාත-
 නිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං යාමි. තස්ස මෙ
 සබ්බො එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨ-
 පටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො අනතරා එකං
 ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො'හං
 සබ්බං අනතරා එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨ-
 පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමි. තං මං සබ්බො අනතරා
 එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය
 මූලායපටිකස්සි සො'හං සබ්බං අනතරා එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
 යාමි. තස්ස මෙ සබ්බො අනතරා එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
 අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො මානන්තාරෙසො අනතරා එකං ආපත්තිං
 ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං
 අනතරා එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාන-
 පටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමි. තං මං සබ්බො අනතරා එකිංසං
 ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය-
 පටිකස්සි සො'හං සබ්බං අනතරා එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ක-
 ච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
 අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො සබ්බං තිස්සන්තං ආපත්තිතං ඡාරත්තං මානත්තං
 යාමි. තස්ස මෙ සබ්බො, තිස්සන්තං ආපත්තිතං ඡාරත්තං මානත්තං අද්ධං
 සො'හං මානත්තං වරුණො අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං
 සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං සො'හං සබ්බං අනතරා එකිංසං
 ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය-
 පටිකස්සනං යාමි. තං මං සබ්බො අනතරා එකිංසං ආපත්තියා සඤ්ඤාත-
 නිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි.

පක්ඛපටිච්ඡන්ත අබ්භාතය

1. හෙ තෙතම පිරු මාතන ඇතියේ, මහණනට “ඇවැත්නි, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පැමිණියෙමි. ඒ මම පිරු මාතන ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය සුදු දැ” යි සැල කෙළේය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (භග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙතම උද්ගි මහණනට අබ්භාතය කෙරේව.

2. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාතය කටයුතු ය: “මහණෙනි, ඒ උද්ගි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට වැසී මහලු හිසුන්සේ පා දිඳ උත්තුටුකව හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය සුදු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පක්ඛපරිවාසය යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පක්ඛපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, එයතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී අතුරු ඇවැත්තනට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සබ්බයා පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී අතුරු ඇවැත්තනට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී අතුරු ඇවැත්තනට සදහා පළමු ඇවැත්තනට පවත් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී අතුරු ඇවැත්තනට සදහා පළමු ඇවැත්තනට පවත් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, මාතනට යොග්‍ය වැ සිටියෙමි එතරු පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට සදහා පළමු ඇවැත්තනට පවත් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙතම පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පවත් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, සබ්බයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තනට සරුසක මාතන යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ තුන් ඇවැත්තනට සරුසක මාතන දුන්නේ ය. ඒ මම මාතන පුරුණුයෙමි, අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට සබ්බයා (ගෙන්) මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්චතනක සුක්ඛකම්මයී ඇවැත්තනට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය.

“සො’හං සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛක-
 විසංඛිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියං සමොධානපරිවාසං යාපිං.
 තස්ස මෙ සඤ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛක-
 විසංඛිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියං සමොධානපරිවාසං අද්දසි.
 සො’හං සඛ්ඤාං¹ අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛකවිසංඛිතියං
 පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාපිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤාං
 අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛකවිසංඛිතියං පඤ්ඤාන-
 පටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අද්දසි. සො’හං² විණ්ණමොනනෙතො
 අබ්බාතාරභො අනතරං එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකවිසංඛි-
 පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං
 සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛකවිසංඛිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං
 යාපිං. තං මං සඤ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ
 සුක්ඛකවිසංඛිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සො’හං සඛ්ඤාං
 අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛකවිසංඛිතියං පඤ්ඤාන-
 පටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියං සමොධානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මෙ
 සඤ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛකවිසංඛිතියං
 පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියං සමොධානපරිවාසං අද්දසි.
 සො’හං³ සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛක-
 විසංඛිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාපිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤාං
 අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛකවිසංඛිතියං පඤ්ඤානපටි-
 ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අද්දසි. සො’හං භනෙත විණ්ණමොනනෙතො
 සඛ්ඤාං අබ්බානං යාපිමි”ති.

දුතියමපි යාපිතඤ්ඤාං, තතියමපි යාපිතඤ්ඤාං.

3. ව්‍යනේතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤ්ඤපෙනඤ්ඤා:

“සුණංසු මෙ භනෙත සඤ්ඤාං. අයං උද්ග්ඪි භික්ඛු එකං ආපතතිං
 ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං පක්ඛපටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤාං එකිඤ්ඤාං
 ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ සුක්ඛකවිසංඛිතියං පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං
 යාපි. සඤ්ඤාං උද්ග්ග්ඪි භික්ඛුනො එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ
 සුක්ඛකවිසංඛිතියං පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවහනෙතො
 අනතරං එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං පඤ්ඤාන-
 පටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං ආපතතියං සඤ්ඤානතිකායෙ
 සුක්ඛකවිසංඛිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාපි.-

1. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො - මිජ්ඣං.

2. සොහං භනෙත - මිජ්ඣං.

3. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො - මිජ්ඣං.

“ඒ මම සංකයා (ගෙන්) අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මම සංකයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සංකයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට සරයක මානන යැදීම. ඒ මම සංකයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට සරයක මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතිගෙමි, අධ්‍යානග්‍රහණය වැ සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් වූ සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට අතර පැමිණියෙමි. ඒ මම සංකයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට මූලාශ්‍රපටිකානුකාව යැදීම. ඒ මම සංකයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට මූලාශ්‍රපටිකානුකාව කෙරෙහි ය. ඒ මම සංකයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මම සංකයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සංකයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී අතුරු ඇවැතට සරයක මානන යැදීම. ඒ මම සංකයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී අතුරු ඇවැතට සරයක මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානන ඇතිගෙමි, සංකයා (ගෙන්) අධ්‍යානග්‍රහණය යදීම” යනු යි.

දෙවන ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවන ද ඉල්ලිය යුතු.

3. වාසනා වූ ප්‍රතිඵල මහණක්හු විසින් සංකයා තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංකයා තෙමේ මාගේ වචනය අනුවා. මේ උදයි මහණ තෙමේ පසුගිය පිළිසන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට පැමිණියේ ය. හේ සංකයා (ගෙන්) පසුගිය පිළිසන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට පසුපරිවාසය යැදී ය. සංකයා තෙමේ උදයි මහණට පසුගිය පිළිසන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට පසුපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වහන්සේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට පැමිණියේ ය. හේ සංකයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංකයෙකුගේ සුකකවිසරී ඇවැතට මූලාශ්‍රපටිකානුකාව යැදීමේ ය.”

සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැතට මූලාසපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සබ්බතං (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ චුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, මානතට යොග්‍ය වැ සිටියේ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැතට පැණිණියේ ය. හේ සබ්බතං (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැතට මූලාසපටිකස්සනාව යැදී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැතට මූලාසපටිකස්සනාව කෙළේ ය. නෙ තෙම සබ්බතං (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්ඡයි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ චුසු පිරිවෙස ඇතිමේ, සබ්බතං (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තට සරණක මානත යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්තට සරණක මානත දුන්නේ ය.

හේ මානව පුරුෂයෝ, එයතැරූ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බසා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට මූලාශපටිකයාභාව ඥාද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ්හට පස් දිනක් පිළිසන් අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට මූලාශපටිකයාභාව කෙළේ ය. හෙ තෙමේ සබ්බසා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්ත සදහා පලමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඥාද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ්හට පස් දිනක් පිළිසන් අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්ත සදහා පලමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ සබ්බසා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතරැ අවන් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට සර්යෙණ මානව ඥාද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ්හට පස් දිනක් පිළිසන් අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට සර්යෙණ මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇතියෝ, අභිභාවයට ගොග්ග වැ සිටියෝ, එයතරැ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට පැමිණියේ ය හේ සබ්බසා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට මූලාශපටිකයාභාව ඥාද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ්හට පස් දිනක් පිළිසන් අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්තට මූලාශපටිකයාභාව කෙළේ ය. හේ සබ්බසා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරැ අවන් එක් සඤ්චනයක සුකකවීමටී ඇවැත්ත සදහා පලමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඥාද්දේ ය.

සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනන්තරං එකිංසා ආපතති; සඤ්ඤානිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමං ආපතති; සමොධානපරිවාසං
 අද්ධං. සො පරිවුත්ථාරිවාසො සඤ්ඤා අනන්තරං එකිංසා ආපතති; සඤ්ඤා-
 නිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මානතං යාචි.
 සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනන්තරං එකිංසා ආපතති; සඤ්ඤානිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මානතං අද්ධං. සො විණ්ණ-
 මානතං සඤ්ඤා අබ්බාතං යාචති. යදි සඤ්ඤා පතනකල්පං සඤ්ඤා උද්ධං
 භික්ඛුං අබ්බාතං. එසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මෙ භගවාන සඤ්ඤා. අගං උද්ධං භික්ඛු එකං ආපතති; ආපජ්ජි
 සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං -පෙ- සො විණ්ණමානතං
 සඤ්ඤා අබ්බාතං යාචති. සඤ්ඤා උද්ධං භික්ඛුං අබ්බාතං. යස්සායසුතං
 ඛමති උද්ධං භික්ඛුනො අබ්බාතං, සො ඤාති. යස්ස නක්ඛමති සො
 භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ-. තතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ-.

අභිභවො සඤ්ඤාන උද්ධං භික්ඛු. ඛමති සඤ්ඤා. තස්මා ඤාති.
 එවමතං ධාරයාමිති.

පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තානං නිවර්තනං.

සුක්කච්ඡිකං සමතං.

2. පරිවාසො

අග්ගසමොධානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛු සමමුත්ථා සඤ්ඤා-
 දිසෙසා ආපතති; ආපනො හොති. එකා ආපතති එකානපටිච්ඡන්තා,
 එකා ආපතති ද්විතීයපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති තීතීයපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති
 චතුර්තීයපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති ඡා-
 රපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති සත්තානපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති අධික-
 රපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති නවානපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති දසාන-
 පටිච්ඡන්තා.

සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැත සඳහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සඛ්‍යයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානන යැද්දේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යයාගෙන් අඛ්‍යාතය ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට මේ කමා ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට අඛ්‍යාතය කරන්නේ ය. මේ ඥාප්තිය යි.

සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ චචනා අභාවා: මේ උදුසි මහණ තෙම පක්‍යයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යයා (හෙත්) අඛ්‍යාතය යදී. සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට අඛ්‍යාතය කෙරෙයි. යම් ආයුමෙතක්හට උදුසි මහණහු පිළිබඳ අඛ්‍යාතා රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යයා විසින් උදුසි මහණ තෙම අඛිත ය. සඛ්‍යයාට ඒ රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

පක්කපච්චින්නා අඛ්‍යාතය නිමිසේ ය.

සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පිළියම් සමාපත ය.

2. පිරිවෙස

අශ්වසමෝධාන පිරිවෙස.

1. එ සමයෙහි එක්තරු මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් හිට්ඨිදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් නවදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය.

2. සො භික්‍ෂුනං ආරොජවසී: අහං ආටුසො සමබහුලාසඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකානපට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, කථං නු ඛො මයං පට්ටජ්ජනබ්බන්ති? හගවනො එතමනං ආරොජවසු: තෙන හි භික්ඛවෙ සඛිකා නස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසං දෙනු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනා සඛිකං උපසඛිකාදිසං -පෙ- එවමස්ස වචනීයෙ: “අහං හතෙන සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාන-පට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, සො’හං හතෙන සඛිකා තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා; නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසං යාමාමිති. දුර්ගමපි යාචිතඤ්ඤා -පෙ- තතිගමපි යාචිතඤ්ඤා, -පෙ-

3. ව්‍යතනන භික්‍ෂුනා පට්ටලෙන සඛිකා ඤාපෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤාං මෙ හතෙන සඛිකා: අයං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකානපට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසං යාමිති. යදි සඛිකස්ස පනතකල්ලං, සඛිකා ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාං මෙ හතෙන සඛිකා: අයං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකානපට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසං යාමිති. සඛිකා ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසං දෙති යස්සායසමතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසස්ස දුතං, සො ඤාතෙය්‍ය. යස්ස තකඛමති සො හාසෙය්‍ය.

දුර්ගමපි එතමන්ට වදාමි -පෙ-. තතිගමපි එතමන්ට වදාමි -පෙ-.

දීතනා සඛිකන ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්‍රෙසන සමෝධානපට්ටවාසො, ඛමති සඛිකස්ස තසමා ඤාතෙති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

අග්‍රසමෝධානපට්ටවාසො නිවසිතො.

2. හෙතෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපාදිය යුතු ද?” යි මහණුන්ට සැලකෙල්ල ය. ඔහු භාෂාවකින් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලහ. (භාෂාවකින් වහන්සේ මේ වදන:) “මහණෙනි, එසේ නම් කාස තෙම ඒ මහණුන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ඒ ඇවැත්තේ ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙසා මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යදිමි” යනුයි. දෙවනුව යැදිය යුතු ... තෙවනුව යැදිය යුතු

3. ව්‍යාකූල ප්‍රතිචල මහණකු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැත්තෙක් ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙතෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පිරිවෙණ සහනු යදිමි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාග්ධන කම්මයක් වී නම්, සංඝ තෙම මේ නම් භික්ෂුන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ අපරිච්ඡේදය ය.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් මහණ තෙම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ එ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, එ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යදි. සංඝ තෙම මේ නම් මහණුන්ට යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණුන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සංඝයාට එය පිළියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මෙතම් මහණුන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සංඝයාට එය පිළියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”

අගනාමයාගේ පරිවාසය නිමි.

විරපච්ඡන්නාදග්ගසමෝධානපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපනෙතා ගොති: එකා ආපතති එකාහපට්ඨන්තා, දො ආපතතිනා දභිහපට්ඨන්තායො, තිසස්සා ආපතතියො තිහපට්ඨන්තායො, චතසස්සා ආපතතියො චතුහපට්ඨන්තායො, පඤ්ච ආපතතියො පඤ්චාහ-පට්ඨන්තායො, ඡආපතතියො ඡාහපට්ඨන්තායො, සත්ත ආපතතියො සත්තාහපට්ඨන්තායො, අට්ඨ ආපතතියො අට්ඨාහපට්ඨන්තායො, නව ආපතතියො නවාහපට්ඨන්තායො, දස ආපතතියො දසාහපට්ඨන්තායො.

2. යො භික්ඛුනා ආරොවෙසි: අගං ආවුසො සමබ්බුලා සංඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ඨන්තා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ඨන්තායො. කථං ඤා ඛො මයා පට්ඨජ්ජිතබ්බතති? භගවතො එතමන්ථ ආරුචෙසු. “තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා තස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ඨන්තායො තාසං අග්ගෙත සමෝධානපට්ඨාසං දෙදු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතථෙබ්බො: භගන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඛ්ඤා උපසංඛ්ඤාමිති, එකංසං උත්තරසංඛ්ඤා කරිති -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අගං භගන සමබ්බුලා සංඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ඨන්තා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහ-පට්ඨන්තායො. සො’හං භගන සංඛ්ඤා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ඨන්තායො තාසං අග්ගෙත සමෝධානපට්ඨාසං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවතථෙබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවතථෙබ්බො -පෙ-.

3. වෘතෙතන භික්ඛුනා පට්ඨලෙත සඛෙසා ඤාපෙතථෙබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ භගන සඛෙසා අගං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ඨන්තා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ඨන්තායො. සො සංඛ්ඤා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ඨන්තායො තාසං අග්ගෙත සමෝධානපට්ඨාසං යාවති. යදි සංඛ්ඤාසං පත්තකල්ලං, සඛෙසා ඉත්තනාමෙස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ඨන්තායො තාසං අග්ගෙත සමෝධානපට්ඨාසං දෙදෙස. එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ භගන සංඛ්ඤා. අගං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ඨන්තා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ඨන්තායො.¹ සො සංඛ්ඤා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ඨන්තායො, තාසං අග්ගෙත සමෝධානපට්ඨාසං යාවති.

චිරපටිච්ඡන්න අක්කසමොධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිගත් ය. දෙ ඇවැත්තෙක් දෙදිනක් පිළිගත් ය. තුන් ඇවැත්තෙක් තෙදිනක් පිළිගත් ය. සිවු ඇවැත්තෙක් සිවු දිනක් පිළිගත් ය. ඇවැත් පහක් පස් දිනක් පිළිගත් ය. ඇවැත් සයක් සදිනක් පිළිගත් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතෙක් සත් දිනක් පිළිගත් ය. ඇවැත් අටක් අට දිනක් පිළිගත් ය. ඇවැත් නවයක් නව දිනක් පිළිගත් ය. ඇවැත් දසයක් දස දිනක් පිළිගත් ය.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිගත් ය... ඇවැත් දසයක් දසදිනක් පිළිගත් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනුවතී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. “මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිගත් යම් ඇවැත්හු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමොධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, අමොධානපිරිවෙස මෙසේ දීය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින්, සඛ්‍යා වෙත ඵලාභ උතුරුසහ එකස් කොට පෙරෙවැ... මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිගත් ය... දස ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිගත් ය. වහන්ස, ඒ මේ ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් පිළිගත් වූහ ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය සඛ්‍යා යදිමි” යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු: ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඛ්‍යා මෙසේ දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිගත් ය... දස ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිගත් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිගත් ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය සඛ්‍යා යදිමි. ඉදින් කම්ම සඛ්‍යාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් භික්ෂුකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිගත් ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනය ය.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිගත් ය... දස ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිගත් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිගත් ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය යදිමි. -

සත්ඛ්‍යා ඉපථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බවිරපථිව්ඡන්තා යො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතං දෙති. යස්සා-
යත්තො ඛෙති ඉපථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බවිරපථිව්ඡන්තා යො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතස්ස දානං, සො
තුණහස්ස. යස්ස තත්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය දුතියමිති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-
තති යමිති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනො සත්ඛ්‍යා ඉපථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බවිරපථිව්ඡන්තා යො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතො. ඛෙති සත්ඛ්‍යා, තස්සා තුණහි, එවමෙතං ධාරයාමි”ති

අශ්‍යසමොධානං නිවේදනං.

දෝමාසපරිවාතො

1. තෙන ඤා පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපනො හොති දෝමාසපරිව්ඡන්තායො. තස්ස එතදහොසි:
අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිව්ඡන්තායො. යනත්තනාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාස-
පරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපනතියා දෝමාස-
පරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස පරිව්චන්තස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාස-
පරිව්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: “අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිව්ඡන්තායො. යනත්තනාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා
ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො’හං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි.
තස්ස මෙ සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස පරිව්චන්තස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: යනත්තනාහං සත්ඛ්‍යා
ඉපථස්සාපි ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

2. තො භික්ඛුනා ආරොවෙසි: අහං ආවුසො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිව්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි:
අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිව්ඡන්තායො. යනත්තනාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාස-
පරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො’හං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපනතියා දෝමාස-
පරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස මෙ සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස මෙ පරිව්චන්තස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දෝමාසපරිව්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිව්ඡන්තායො. යනත්තනාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා
ආපනතියා දෝමාසපරිව්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

සබ්බ භෙම මෙ තම් භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිගත් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අනන්ත සමාධානපරිවාසය දෙයි. යම් ආශ්‍රමෙකකුට මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තු හැමට වැඩිකල් වැසුනාහු ද ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසයාගේ දීම අභිමත නම්, හෙ භෙම නිසඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ භෙම කියවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . . තෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . .

සබ්බා පිසිත් මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තු හැමට වැඩිකල් වැසුනාද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සබ්බසාධ ඵා අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිළිගනිමි).

අනන්තසමාධානය නිමි.

දෙමස් පිරිවෙස

1. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිගත්වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ භික්ඛුහට “මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම් දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. හෙ භෙම දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යැදී ය. සබ්බ භෙම ඒ භික්ඛුහට දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ඣමය පහලවිය. “මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම් දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැයි මේ සිත උපත. ඒ මම් දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බා - හෙත් ඉල්ලිමි. සබ්බ භෙම දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම් දෙමසක් පිළිගත් වූ අත් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි ලජ්ඣමය පහල විය.

2. ඒ භික්ඛු තෙම භික්ඛුත්තට මෙසේ කීය. “ඇවැත්හි, මම් දෙමසක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැත්කට දෙමස් - පිරිවෙස සබ්බා යැදිමි. ඒ මට සබ්බ භෙම දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලජ්ඣමය පහලවිය. මම් දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. -

සො'හං සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාස-
පරිවෘත්තං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය
දොමාසපරිවෘත්තං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවෘත්තනස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි:
යනනුතාහං සඤ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය
දොමාසපරිවෘත්තං යාවෙය්‍යනති.' කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති?"

3 ගගවතො එකමන්තො ආරොවෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො තස්ස
භික්ඛුතො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං
අදාසු. එවං ච පත භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඤ්ඤා
උපසංඝාමිණි: එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරිණි: වුඤ්ඤාහං භික්ඛුතං පාදෙ
වජ්ඣිණි: උක්ඛුට්ඨං නිසීදිණි: අඤ්ඤා ලංගහෙණි: එවමස්ස වචනිකො: "අහං
භතෙන දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො,
තස්ස මෙ එතදනොහි: 'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං
දොමාසපරිවෘත්තනායො යනනුතාහං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාස-
පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඤ්ඤා එකිංසා
ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
එකිංසා ආපනතියා දොමාස පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං අදාසි. තස්ස
මෙ පරිවෘත්තනස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි:" අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො' තස්ස මෙ එතදනොහි:
'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො,
යනනුතාහං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාස-
පරිවෘත්තං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාස-
පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා
දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවෘත්තනස්ස
ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: යනනුතාහං සඤ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාස-
පරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං භතෙන සඤ්ඤා
ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං යාමාමි"ති.
දුතියමපි යාවතබ්බො. තතියමපි යාවතබ්බො.

4 වෘතතෙන භික්ඛුතා පරිවෘත්තන සඤ්ඤා සද්දපෙතබ්බො:

"සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සඤ්ඤා: අයං ඉත්තනාසමි භික්ඛු දො සඤ්ඤා-
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො. තස්ස එතදනොහි:
"අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො,
යනනුතාහං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං
යාවෙය්‍යනති.' සො සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය
දොමාසපරිවෘත්තං යාමි. තස්ස සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය
දොමාසපරිවෘත්තං අදාසි. තස්ස පරිවෘත්තනස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි:
'අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවෘත්තනායො'
'තස්ස' මෙ එතදනොහි: අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං
දොමාසපරිවෘත්තනායො. යනනුතාහං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා
දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං යාවෙය්‍යනති. සො'හං සඤ්ඤා
එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවෘත්තනාය දොමාසපරිවෘත්තං යාමි. -

ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සකසා යැදීම. ඒ මට සකස තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ඣධර්මය පහල විය: 'මම දෙමසක් පිළියන් වූ අත් ඇවතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සකසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි. මා විසින් කෙසේ පිළිපාදිය යුතු දැ? යි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාල සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සකස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් සකසා වෙත ඵලාඹ උතුරාසහ එකස් කොට පෙරෙව වැඩි මහළු භික්ෂුන්ගේ වා වැද උනකුටුක ව හිඳ ඇදිලි බැඳ, මෙසේ කිය යුතු: 'වහන්ස, මම දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා යැදීම සකස තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි යි ලජ්ඣධර්මය පහල විය'. ඒ මට මේ සිත විය: 'මම දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සකසා යැදීම. සකස තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළියන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස සකසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි ලජ්ඣධර්මය පහල විය. වහන්ස, ඒ මම දෙමසක් පිළියන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සකසා යදීම' යි දෙවනුත් යැදිය යුතු හෙවනුත් යැදිය යුතු.

4. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සකසා දැන්විය යුතු:

'වහන්ස, සකස තෙමේ මාගේ වටහය අසාවා. මේ නම් භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා යැදිය. සකස තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි' යි ලජ්ඣධර්මය පහල විය. ඒ මට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සකසා යැදීම. -

කය්‍ය මෙ සඛෙසා එකිකාං ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාස-
පරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනකස්ස ලජ්ඛමෙව ඔක්කමි:
'යනනුතානං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති'. සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපතතියා
දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති ඥේ සඛස්ස පත්තකලලං
සඛෙසා ඉන්ධනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපතතියා දොමාස-
පට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දදෙය්‍ය එකං සද්දන්ති.

සුණංසු මෙ හතෙන සඛෙස : අතං ඉන්ධනාමො භික්ඛු දො සඛස්සාදිසෙසා
ආපතතියො ආපජ්ඣ දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස එතදනොසි: 'අතං ඛො
දො සඛස්සාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣ දොමාසපට්ඨන්තායො. යනනුතානං
සඛං එකිකාං ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙ-
ය්‍යන්ති'. සො සඛං එකිකාං ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාස-
පරිවාසං යාමි. තස්ස සඛෙසා එකිකාං ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය
දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස පරිවසනකස්ස ලජ්ඛමෙව ඔක්කමි: 'අතං ඛො
දො සඛස්සාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣ දොමාසපට්ඨන්තායො'. තස්ස මෙ
එතදනොසි: 'අතං ඛො දො සඛස්සාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣ දොමාස-
පට්ඨන්තායො. යනනුතානං සඛං එකිකාං ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති'. සො'හං සඛං එකිකාං ආපතතියා
දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිකාං
ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ
පරිවසනකස්ස ලජ්ඛමෙව ඔක්කමි: 'යනනුතානං සඛං ඉතරිස්සාපි
ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති'. සො සඛං
ඉතරිස්සාපි ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති සඛෙසා
ඉන්ධනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය
දොමාසපරිවාසං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ඉන්ධනාමස්ස භික්ඛුනො
ඉතරිස්සාපි ආපතතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසස්ස දුතං.
සො සුණෙස්ස යස්ස නිකම්භි, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්තං විදුමි - 32 - තතියමපි එතමන්තං විදුමි - 33 -.

දිනෙනා සඛෙසන ඉන්ධනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපතතියා
දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසො. ඛමති සඛස්ස. තස්මා සුණති
එවමෙතං. ඛරයාමි"ති.

තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා තදුපාදය දොමාසා පරිවසිතබ්බා.

සබ්බ භෙදො ඒ ඉට්ඨ දෙමසස් පිට්ඨස් එස් ඇවුතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරුස් ඒ ඉට්ඨ 'මම දෙමසස් පිට්ඨස් අතින් ඇවුතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකා'යි ලුඤ්ඛණීය පහල විය නෙතෙම දෙමසස් පිට්ඨස් අතින් ඇවුතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. ඉදින් සබ්බසාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සබ්බ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසස් පිට්ඨස් අතින් ඇවුතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය යි.

ව්‍යන්ත, සබ්බ භෙදො මාගේ වචනග අසාවා: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙම දෙමසස් පිට්ඨස් සහවෙසෙස් ඇවුත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම දෙමසස් පිට්ඨස් සහවෙසෙස් ඇවුත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසස් පිට්ඨස් එස් ඇවුතකට දෙමස්පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකා'යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසස් පිට්ඨස් එස් ඇවුතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදි ය. සබ්බ භෙදො දෙමසස් පිට්ඨස් එස් ඇවුතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුත. පිරිවෙස් පුරුස් ඒ මහණකට 'මම ව්‍යාභි දෙමසස් පිට්ඨස් සහවෙසෙස් ඇවුත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලුඤ්ඛණීය පහල විය. ඒ මට 'මම දෙමසස් පිට්ඨස් සහවෙසෙස් ඇවුත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසස් පිට්ඨස් එස් ඇවුතකට දෙමස්පිරිවෙස යදිත්තෙමි යෙහෙකා' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසස් පිට්ඨස් එස් ඇවුතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි. ඒ මට සබ්බ භෙදො දෙමසස් පිට්ඨස් එස් ඇවුතකට දෙමස්පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් ව්‍යන්ත ඒ මට 'මම දෙමසස් පිට්ඨස් අතින් ඇවුතට දෙමස් පිරිවෙස පිරිවෙස සබ්බසා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකා'යි ලුඤ්ඛණීය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසස් පිට්ඨස් අතින් ඇවුතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ භෙදො මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසස් පිට්ඨස් අතින් ඇවුතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසස් පිට්ඨස් අතින් ඇවුතට ද දෙමස් පිරිවෙස දීම යම් ආශුමනිකාට අනිමිත නම්, හෙ තෙම නිකඛ වෙවා. යම්කුට අනනිමිත නම්, හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි.

සබ්බසා වසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසස් පිට්ඨස් වූ අතින් ඇවුතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බසාට එය අනිමිත යි. උපෙසින් නිකඛ ය. මේ කරුණ මෙසේ සලකමි" යි.

ව්‍යන්ත, ඒ මහණ වසින් අනාරොච්ඡ ඒ අතින් ඇවුත මුල් කොට දෙමසස් පිරිවෙස පිරිය යුතු

දෙමාසපරිවසිතකකවිති

1. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. යනනුතානං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනනාය උජ්ඣවෙමා ඔක්කමිති:¹ ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතදනොසි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. යනනුතානං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.” සො’හං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනනාය උජ්ඣවෙමා ඔක්කමි: යනනුතානං සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතකකා.

2. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තායො. එකං ආපනතිං ජානාති. එකං ආපනතිං න ජානාති. සො සඛ්ඤං යං ආපනතිං ජානාති තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනනා ඉතරම්ඨ ආපනතිං ජානාති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. එකං ආපනතිං ජානිං, එකං ආපනතිං න ජානිං. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපනතිං ජානිං, තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. සො’හං පරිවසනනා ඉතරම්ඨ ආපනතිං ජානාති - යනනුතානං සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතකකා.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තායො. එකං ආපනතිං සරති. එකං ආපනතිං තස්සරති. සො සඛ්ඤං යං ආපනතිං සරති තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති.

දෙමස්පිරිවෙස් පිරියසුතු සැටි

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහසයාගෙන් යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි උප්පිබ්බේ උපදිති. - ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි යෙහෙකැ’යි උප්පිබ්බේ පහළ විය ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාශෝචිත) ඒ ඇවැත් නිමිති කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරියසුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැත්කට දනී එක් ඇවැත්කට නොදනී. හෙ තෙමේ යම් ඇවැත්කට දනී ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙමේ අතින් ඇවැත් ද දනිති. ඔහුට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි. එක් ඇවැත්කට නොදන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිමි. සහස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අතින් ඇවැත් ද දනිමි. - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැත්කට ද දෙමසක් පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව දුන හත්) ඒ ඇවැත් වූල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු ය

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැත්කට සිහි කරයි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනොති ඉතරමපි ආපනතියා සරති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනාමො. එකං ආපනතියා සරිං. එකා ආපනතියා තස්සරිං. සො’හං සඛං යං ආපනතියා සරිං තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. සො’හං පරිවසනොති ඉතරමපි ආපනතියා සරාමි. යනුතාහං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාවති. තස්ස සඛෙසා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාස පරිවසිතකක.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනාමො. එකාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො එකාය ආපනතියා වෙමතිකො. සො සඛං යං ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං දෙති. සො පරිවසනොති ඉතරිස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනාමො. එකාය ආපනතියා වෙමතිකො එකාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො. සො’හං සඛං යං ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. සො’හං පරිවසනොති ඉතරිස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො. යනුතාහං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාවෙය්‍යන්ති.” සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාවති. තස්ස සඛෙසා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාස පරිවසිතකක.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනාමො. එකා ආපනතියා ජානං පට්ඨිත්තනා. එකා ආපනතියා අජානං පට්ඨිත්තනා. සො සඛං තාහං ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනානං දොමාසපරිවසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තාහං ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනානං දොමාසපරිවසං දෙති. -

පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්‍ෂු තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි ඒ භික්‍ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහනවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් සිහි කළෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සහනයා යැදිමි. ඒ මට සහන තෙමේ දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සහනයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ භික්‍ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සහනයා යදිති. සහන තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්‍ෂු විසින් (පසු ව සිහි කළ) ඒ ඇවැත භරණ කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිස යුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ-
නවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසි
නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසි ඇත්තේ ය. ඒ භික්‍ෂු තෙමේ
යම් ඇවැතෙක විමසි නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්
පිරිවෙස සහනයා යදිති. සහන තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ
ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනිත්
ඇවැතෙහි ද විමසි නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණකට “මම වතාහි දෙමසක්
පිළියන් වූ සහනවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක්
පිළිබඳ විමසි අත්තෙමි. එක් ඇවැතක් විමසි නැත්තෙමි. ඒ මම යම්
ඇවැතෙකෙහි විමසි නැත්තෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක්
පිරිවෙස සහනයා යැදිමි. සහන තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට
දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමසි
නැත්තෙමි විමි. ඒ මට මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්-
පිරිවෙස සහනයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ
තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සහනයා යදිති.
සහන තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස
ඔහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත
මුල් කොට ගෙන දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ-
නවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතෙක් දුන පිළියන් ය.
එක් ඇවැතෙක් නොදුන පිළියන් ය. ඒ භික්‍ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ
ඒ ඇවැත්තට දෙමසක් පිරිවෙස සහනයා යදිති. සහන තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට
දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. -

තස්ස පරිවංගනාස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගමන්ති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යතෙනා මෙධාපී ලජ්ජා කුකුඤ්චකො සිකකාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? තී.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ජ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති ජානංපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති අජානංපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාස පටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානා දොමාසපරිවාසං අද්ධි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති ජානංපටිච්ඡන්තා, ධම්මිකං තස්සා ආපතියා පරිවාසදානං. ධම්මතා රුහතී. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අජානංපටිච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපතියා පරිවාසදානං. අධම්මතා න රුහතී. එකිස්සා ආවුසො ආපතියා භික්ඛු මානතතාරහො” තී.

8. ඉධ පත භික්ඛුවෙ භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ජ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා එකා ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවංගනාස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගමන්ති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යතෙනා මෙධාපී ලජ්ජා කුකුඤ්චකො සිකකාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? තී.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ජ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා. එකා ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං අද්ධි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා ධම්මිකං තස්සා ආපතියා පරිවාසදානං. ධම්මතා රුහතී. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපතියා පරිවාසදානං. අධම්මතා න රුහතී. එකිස්සා ආවුසො ආපතියා භික්ඛු මානතතාරහො” තී.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති දන්තා ලද දිසතිකායදී ආගම ඇති සුත්‍රපිටකය දරන්නාවූ චිත්තපිටකය දරන්නාවූ උභයමාතිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ වාසක වූ නුවණ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ සුලු වූ සුඵල වරදෙහි කුකුළු කරන්නාවූ ශික්ෂාකාමී (හික්මෙනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එහි ඒ හිසු තෙමේ “ඇවැත්නි, මේ හිසු කිනම් ඇවැත්තනට පැමිණියේ ද? මේ හිසු කිනම් ඇවැත්තනට පිරිවෙස් පුරන්නේ ද?” යි මෙසේ කියයි.

“ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් දැන පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් නොදැන පිළියන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ හිසුතට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමළපිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා යැ” යි හිනු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ හිසු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් දැන පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දහැමි ය. දහැමි බැවින් එය නිහිසි - යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් නොදැන පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නොදහැමි ය. නොදහැමි බැවින් නො නැහෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට හිසු තෙමේ මාතන ලැබීමට සුදුසු යැ” යි කියයි.

6. මහණෙහි, මේ ශාසනයෙහි හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ හිසුතට දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දන්තා ලද දිසතිකායදී ආගම ඇති, ඛමිය දරන්නාවූ, චිත්ත දරන්නාවූ, අභිමමාසාකා නොහොත් උභයපාතිමොක්ඛයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ වාසක වූ තුලනප්‍රඥ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ, වරදට කුකුළු කරණ, ශික්ෂාකාමී දන් මහණෙක් එහි. ඒ හිසු “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තකට පැමිණියේ ද? මේ හිසු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තකට පිරිවෙස් පුරා ද?” යි මෙසේ අසයි.

ඒ හිසුනු මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ආපත්තියට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සංඝ තෙමේ ඒ හිසුතට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ හිසු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරයි” යනුයි.

ඒ හිසු තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, යම් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දහැමි ය. දහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ද ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම. නොදහැමි ය. නොදහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට හිසු තෙමේ මාතන පිරිමට සුදුසු යැ” (යනු යි).

7. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ඣි දොමාසපරිවත්තනායො එසා ආපනති තිබ්බෙමිතිකපරිවත්තනා එසා ආපනති වෙමතිකපරිවත්තනා. සො සඛ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනාත්ත අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බ්‍රහ්මස්තො ආගතාගමො ධම්මධරො විතගධරො මාතිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යතොතො මේධාච්ච ලජ්ඣ කුණ්ණුවමසො සිතකාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අගං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙනා? කිත්තායං භික්ඛු පරිවසති?ති.

තෙ එවං වදෙති: අගං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ඣි දොමාසපරිවත්තනායො. එසා ආපනති තිබ්බෙමිතිකපරිවත්තනා. එසා ආපනති වෙමති වෙමතිකපරිවත්තනා. සො සඛ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාස පරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අගං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙනා. තාසායං භික්ඛු පරිවසති?ති.

සො එවං වදෙති: යායං ආවුසො ආපනති තිබ්බෙමිතිකපරිවත්තනා, ධම්මිකං තස්සා ආපනතිසා පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපනති වෙමිතිකපරිවත්තනා, අධම්මිකං තස්සා ආපනතිසා පරිවාසදානං. අධම්මතො න රුහති. එකිත්තා ආවුසො ආපනතිසා භික්ඛු මාතභතාරහො'ති.

8. තෙන ඛො සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපනෙනා හොති දොමාසපරිවත්තනායො. තස්ස එතදභොසි: “අගං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ඣි දොමාසපරිවත්තනායො. “ගනනුතානං සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යති.”

සො සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං “ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනාත්ත ලජ්ඣමෙමා ඛක්කමි: “අගං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ඣි දොමාසපරිවත්තනායො. තස්ස මේ එතදභොසි: අගං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ඣි දොමාසපරිවත්තනායො. ගනනුතානං සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යති. සො'හං සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස මේ සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මේ පරිවසනාත්ත ලජ්ඣමෙමා ඛක්කමි: ගනනුතානං සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවත්තනානං ඉතරමිති මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යති”. සො භික්ඛුතං ආරොවෙසි:

7. "මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇති දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැහෙක් විමසියක් නැති ව පිළිගත් ය. අනෙක් ඇවැහ විමසී ඇති ව පිළිගත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දෙයි

එ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි දත්තාලද ඇතමි ඇති, බොහෝ ඇසු පිරි තැන් ඇති, බමිය බරණ විනය බරණ මානාකා බරණ, පණ්ඩිත වූ, වෘත්ත, කලණ ප්‍රඥ ඇති, පව්ව පිළිකුල් කරණ සුදු වූ, වරදට කුකුල් කරණ, කිත්මෙහු කැමැති අත් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. තෙතනම 'ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම කී නම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිනම් ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා ද?' යි මෙසේ කියයි.

ඒ හිසුහු "ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැහෙක් විමසියක් නැති ව පිළිගත් ය. අනෙක් ඇවැහ විමසී ඇති ව පිළිගත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී. සංඝ තෙම ඒ හිසුනට දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළ-පිරිවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරායැ" යි කියත්.

ඒ හිසු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමසී නැති ව පිළිගත් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දහැමි ය. දහැමි බැවින් නැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමසී ඇති ව පිළිගත් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නො දහැමි ය. නො දහැමි බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තට හිසු තෙම මාතන ලැබීමට සුදුසු යැ" යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරු මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකි" යි මේ සිත වෙයි.

ඒ හිසු තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් ඒ හිසුනට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනිත් මස පිරිවෙස් ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි ලජ්ජාවෙන් පහල විය. ඒ හිසු තෙමේ හිසුනට මේ කරුණ දුන්විස:

“අහං ඛො ආවුතො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාස-
පට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුතාහං සඛ්ඤං
ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති.
සො’හං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
පට්ඨවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං
එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි
අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨන්තායොති.
තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨන්තායො යනුතාහං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං
ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාමි. තස්ස
මෙ සඛ්ඤා ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං
අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: ‘යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං ඉතරමපි මාසපට්ඨවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජනධනති.

9. හතුවතො එතමන්: ආරොගවුතා. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛ්ඤා තස්ස
භික්ඛුතො ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං ඉතරමපි මාසපට්ඨවාසං
දෙතු එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතසඛ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඛ්ඤං
උපසඛ්ඤාමිති: -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනෙත දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං
ඛො දො සඛ්ඤා දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨන්තායො.
යනුතාහං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
පට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ජි-
ධම්මො ඔක්කමි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤා දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨන්තායො’ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤා-
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං
එකමාසපට්ඨවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ජිධම්මො
ඔක්කමි: යනුතාහං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තානං
තරමපි මාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති. සො’හං හනෙත සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨන්තානං ඉතරමපි මාසපට්ඨවාසං යාමාමි”ති. දුතියමපි
යාමිතසඛ්ඤා. තතීයමපි යාමිතසඛ්ඤා.

“ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන්වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ” යි ලජ්ඣමය පහල විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ” යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකෙන්නි එසේ නම් සංඝතෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණකට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දානය කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ “වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර-මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ” යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි.” දෙවනුවත් යැදිය යුතු ... තෙවනුවත් යැදිය යුතු.

10. ව්‍යතෙනන භික්‍ෂුනා පටිබලෙන සබ්බසා ඤාපෙතඤාඛා:

“සුඤ්ඤාං මෙ සතෙන සබ්බසා: අයං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු දො සබ්බසාදි-
සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තනායො. තස්ස එතදභොසි:
‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තනායො.
යනනුතාහං සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨන්තනානං එකමාසපරිවාසං යාපි. තස්ස සබ්බසා දභින්නං ආපනතීනං
දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස පරිවසනකස්ස
ලජ්ඣධමො ඔක්කකමි: ‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දො-
මාසපට්ඨන්තනායො’ති. තස්ස මෙ එතදභොසි: ‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තනායො. යනනුතාහං සබ්බසං දභින්නං
ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො’හං
සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාසපරිවාසං යාපි.
තස්ස මෙ සබ්බසා දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාස-
පරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනකස්ස ලජ්ඣධමො ඔක්කකමි: ‘යනනු-
තාහං සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං ඉතරම්පි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨන්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාපි. යදි සබ්බසස්ස පනනකලං
සබ්බසා ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං
ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤාං මෙ සතෙන සබ්බසා: අයං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු දො සබ්බසාදි-
සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තනායො. තස්ස එතදභොසි:
‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තනායො.
යනනුතාහං සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.’ සො සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨන්තනානං එකමාසපරිවාසං යාපි. තස්ස සබ්බසා දභින්නං ආපනතීනං
දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස පරිවසනකස්ස
ලජ්ඣධමො ඔක්කකමි: අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි
දොමාසපට්ඨන්තනායො. තස්ස මෙ එතදභොසි: අහං ඛො දො සබ්බසාදි-
සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තනායො. යනනුතාහං සබ්බසං
දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.
සො’හං සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං එකමාස-
පරිවාසං යාපි. තස්ස මෙ සබ්බසා දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං
එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනකස්ස ලජ්ඣධමො ඔක්කකමි:
යනනුතාහං සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තනානං ඉතරම්පි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.’ සො සබ්බසං දභින්නං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨන්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාපි.

10. ව්‍යාකූල ප්‍රතිබල මහණකු පිහිත් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුකට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’ යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්මෙක් නම් සංඝ තෙමේ මේ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණකට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට ලජ්ඣමය පහල විය: ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ භි කට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදිනි.

සබ්බසා ඉන්ද්‍රියානං භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසප-
 පටිච්ඡන්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. යස්සායමනො ඛමති
 ඉන්ද්‍රියානං භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං
 ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දතං, සො භුණ්ණස්ස. යස්ස නකඛමති, සො
 භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන් වදාමි: -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි: -පෙ-.

දිනො සබ්බසා ඉන්ද්‍රියානං භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමස-
 පටිච්ඡන්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං, ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා භුණ්ණති,
 එවමතං ධාරයාමි" යි.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතකක.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජති
 දොමසපටිච්ඡන්තායො. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා
 ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමසපටිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං
 ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍ය' නති. සො
 සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවති.
 තස්ස සබ්බසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං
 දෙති. තස්ස පරිවසනස්ස උජ්ඣමමො ඕක්කමති: "අහං ඛො දො සබ්බසාදි-
 සෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමසපටිච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි.
 'අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමසපටිච්ඡන්තායො.
 යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'
 සො'හං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං
 යාවිං. තස්ස මෙ සබ්බසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං
 එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනස්ස උජ්ඣමමො ඕක්කමති:
 යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං ඉතරම්පි
 මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති". සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමස-
 පටිච්ඡන්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බසා ද්විත්තං
 ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන
 භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතකක.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජති
 දොමසපටිච්ඡන්තායො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො
 සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං යං මාසං ජානාති තං
 මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමස-
 පටිච්ඡන්තානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො
 ඉතරම්පි මාසං ජානාති. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා
 ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමසපටිච්ඡන්තායො. එකං මාසං ජානිං එකං
 මාසං න ජානිං. සො'හං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමසපටිච්ඡන්තානං
 යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං යාවිං. -

සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන්වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙනලදී සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි.”

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඔහුට ලජ්ඣබලය පහල වෙයි: “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. සංඝතම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මට ලජ්ඣබලය පහල විය: ‘මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණකට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනිති. එක් මසක් නො දනිති. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ හෙ තෙම අතින් මාසය ද දනිති. ඒ මහණකට මේ අදහස වෙයි ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දන හිටියෙමි. එක් මසක් නොදන හිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දන හිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. -

තස්ස මෙ සඛෙසා දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං ජාතී, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං ජාතාමි. යනනුතාතං සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාස-පරිවර්ත්තනාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්කුවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

13. ඉධ පන භික්කුවෙ, භික්ඛු දො සඛසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං තස්සරති. සො සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දභින්නං ආපනනිතං දොමාස-පරිවර්ත්තනාතං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරති තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො දො සඛසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං සරිං, එකං මාසං තස්සරිං, සො'හං සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං සරිං, තං මාසං පරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං සරිං, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරුමි. යනනුතාතං සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'ති. සො සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්කුවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

14. ඉධ පන භික්කුවෙ භික්ඛු දො සඛසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො. සො සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං නිබ්බම-මතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො දො සඛසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාස-පරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො, සො'හං සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො. යනනුතාතං සඛසං දභින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති." -

සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දැනිමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ හිසු වසින් (නොදැන සිටි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් මසක් සිහි කරයි. එක් මසක් සිහි නො කරයි. ඒ මහණතෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම ඉතර මාසය ද සිහි කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. "මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිහි කළෙමි. එක් මසක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, සබ්බ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ" යි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ වසින් (සිහි නොකළ) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

14 මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදි සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනෙක් මස ද විමති නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: "මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තෙමි වීම. එක් මසක් විමති ඇත්තෙමි වීම. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙමි වීම ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මස ද, විමති නැත්තෙමි වෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ" යි -

සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්ඨි මාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්ඨි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දොමාසං පරිවසිතබ්බා,

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකො මාසො ජාතපරිවර්ත්තනො, එකො මාසො අජාතපරිවර්ත්තනො. සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති ඛුණ්ණතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යාපෙනා මෙධාපී ලජ්ජා කුක්ඛාචායො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති”? ති තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකො මාසො ජාතපරිවර්ත්තනො, එකො මාසො අජාතපරිවර්ත්තනො. සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. කාසායං භික්ඛු පරිවසති’ ති. සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො ජාතපරිවර්ත්තනො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදුතං. ධම්මතො රුහති. යො ච ධ්වංයං ආවුසො මාසො අජාතපරිවර්ත්තනො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදුතං. අධම්මතො න රුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මාතතාරහො” ති.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකො මාසො සරමානපරිවර්ත්තනො එකො මාසො අස්සරමාන¹ පරිවර්ත්තනො. සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති ඛුණ්ණතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යාපෙනා මෙධාපී ලජ්ජා කුක්ඛාචායො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස. ද සඬ්ඝයා යදිසි. සඬ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙසි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (විමති නැති) පලවූ ඇවතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදන පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සඬ්ඝයා යදිසි. සඬ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දෙසි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දැනගත් ආගම ඇති, බමුණර විනයබර මාතෘකාබර වූ පණ්ඩිත වූ වෘත්ත වූ නුවණැති උජ්ඣ වූ සුඵ වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එයි. හේ මෙසේ කියයි:

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිහිම ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද? යි. ඒ හිසුහු “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදනිමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සඬ්ඝයා යදි ය. සඬ්ඝ තෙමේ ඒ මහණ හට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්නේ ය. මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් පණ්ඩිත පිරිවෙස් පුරා යැ” යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විනය දන්) හිසු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දැනිමින් පිළිසන් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දහැමි ය. දහැමිබැවින් ගෙදෙසි. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් නොදන පිළිසන් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම නොදහැමි ය. නො දහැමි බැවින් නො ගෙදෙසි. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ එක්මසක මානතට සුදුසු යැ” යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් සිහිකරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සඬ්ඝයා යදිසි. සඬ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙසි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දැනගත් ආගම ඇති, සුත්‍රපිටකය දන්නාවූ, විනය පිටකය දන්නාවූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිධම්ම දන්නාවූ) පණ්ඩිත වූ වෘත්ත වූ කුලනාතමක ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල්කරණ සුඵ, වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

‘කීං අයං ආවුසො, භික්‍ෂු ආපනෙතා? කිසොයං භික්‍ෂු පරිවසති?’ යි තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්‍ෂු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣ් දොමාසපරිවත්තනායො, එකො මාසො සරමානපරිවත්තෙතො, එකො මාසො අසාරමානපරිවත්තෙතො, සො සඛ්‍යං දව්‍යං ආපත්තීනං දොමාස-පරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාථි. තස්ස සඛෙසා දව්‍යං ආපත්තීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාස පරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්‍ෂු ආපනෙතා. තාසායං භික්‍ෂු පරිවසති’ යි. සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො සරමානපරිවත්තෙතො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යො ච බවායං ආවුසො මාසො අසාරමානපරිවත්තෙතො අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මතො තරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්‍ෂු මානතතාරහො” යි.

17 ඉධ පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣ් දොමාසපරිවත්තනායො, එකො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවත්තෙතො, එකො මාසො වෙමිතිකපරිවත්තෙතො, සො සඛ්‍යං දව්‍යං ආපත්තීනං දොමාස-පරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාථි. තස්ස සඛෙසා දව්‍යං ආපත්තීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්‍ෂු අභවත්ති ඛුස්සුතො අගතාගමො ධම්මධරො විතයධරො මාතිනා-ධරො පඤ්ඤො වාතෙතො ඥෙධාථී ලජ්ඣ් කුක්කුචවතො සිකඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

‘කීං අයං ආවුසො භික්‍ෂු ආපනෙතා? කිසොයං භික්‍ෂු පරිවසති?’ යි. තෙ එවං වදෙති: “අයං ආවුසො භික්‍ෂු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣ් දොමාසපරිවත්තනායො, එකො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවත්තෙතො, එකො මාසො වෙමිතිකපරිවත්තෙතො, සො සඛ්‍යං දව්‍යං ආපත්තීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාථි. තස්ස සඛෙසා දව්‍යං ආපත්තීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්‍ෂු ආපනෙතා. තාසායං භික්‍ෂු පරිවසති” යි. සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවත්තෙතො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාස දානං. ධම්මතො රුහති. යො ච බවායං ආවුසො මාසො වෙමිතිකපරිවත්තෙතො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මතො තරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්‍ෂු මානතතාරහො” යි.

“ඇවැත්නි, මේ හික්කු කිනම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද?”යි (එකල්හි) ඒ හික්කු “ඇවැත්නි, මේ හික්කු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එකින්) එකක් මසක් හිඟි කරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් හිඟි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස් දුනි. ඇවැත්නි, මේ හික්කු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්නේ ය. “මේ හික්කු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඒ හික්කු කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් හික්කු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් මාසයක් හිඟි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දුහැමි ය. දුහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් මාසයක් නො හිඟි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නොදුහැමි ය. නොදුහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හික්කු තෙම එක් මසක මාතවට පුදුසු යැ”යි මෙසේ කියයි.

17. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැති ව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කලා බහුලාභ වූ, දත්තා උද ආගම ඇති, ධර්ම දරණ, විනය දරණ, මානිකා දරණ, පණ්ණිත වූ වාසනා වූ ප්‍රාඥ වූ, පට්ඨ පිළිකුල් කරණ, සුඵ වරදට ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අත් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ හික්කු තෙම මෙසේ අසයි.

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?”යි මෙසේ අසයි. (එකල්හි) ඒ හික්කු “ඇවැත්නි, මේ හික්කු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමති නැතිව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් ඒ හික්කුතට දුනි. ඇවැත්නි, මේ හික්කු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්ය, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ හික්කු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති නැති ව පිළිසන් ද, ඒ මාසට පිරිවෙස් දීම දුහැමි ය. දුහැමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති ඇතිව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දුහැමි ය. නො දුහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හික්කු තෙම එක් මසක මාතවට පුදුසු යැ”යි මෙසේ කියයි.

සුඛානතපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපතති යො ආපනො කොති. සො ආපතතිපරියනතං න ජානාති. රතතිපරියනතං න ජානාති. ආපතතිපරියනතං න ඤා රති. රතතිපරියනතං න ඤා රති. ආපතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. රතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අභං ආවුඤ්ඤා සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපතති යො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනතං න ජානාමි. රතතිපරියනතං න ජානාමි. ආපතතිපරියනතං න ඤා රති. රතතිපරියනතං න ඤා රති. ආපතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. රතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. කථනානු ඛො මයා පටිපජ්ජිතං ඛබ්බති? හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතඛෙධා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඛිඤ්ඤා පටිපජ්ජමානා - පෙ - එවමෙසා වචනීයො: “අභං හතෙන සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපතති යො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනතං න ජානාමි. රතතිපරියනතං න ජානාමි. ආපතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. රතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. සො’හං හතෙන සඛිඤ්ඤා තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාවතඛෙධා. තතියමපි යාවතඛෙධා.

3. වෘතතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතඛෙධා:

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛෙසා: අයං ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපතති යො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනතං න ජානාති. රතතිපරියනතං න ජානාති. ආපතතිපරියනතං න ඤා රති. රතතිපරියනතං න ඤා රති. ආපතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. රතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. සො සඛිඤ්ඤා තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසං යාමති. යදි සඛිඤ්ඤා පතකකල්පං සඛෙසා ඉන්ද්‍රියාමෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසං දදෙය්. එසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛෙසා, අයං ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපතති යො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනතං න ජානාති. රතතිපරියනතං න ජානාති. ආපතතිපරියනතං න ඤා රති. රතතිපරියනතං න ඤා රති. ආපතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. රතතිපරියනතෙ වෙමතිකො. සො සඛිඤ්ඤා තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසං යාමති. සඛෙසා ඉන්ද්‍රියාමෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසං දෙති. යඤ්ඤාසමයො ඛමති ඉන්ද්‍රියාමෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසං දුතං, සො ඤාති. යඤ්ඤා නිකමති සො හාසෙය්.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. - පෙ - තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. - පෙ -

දිනො සංඝෙන ඉන්ද්‍රියාමෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං සුඛානතපරිවාසො, ඛමති සඛිඤ්ඤා, තසා ඤාති, එවමෙන ධාරාමි”ති.

සුභික්ෂුපරිවාසය

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම ඇවැත් කෙළවර නො දනිති. රුහු කෙළවර නොදනී. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරයි. රුහු කෙළවර සිහි නො කරයි. ආපනනින්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රුහුගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙමි. ආපනනින්ගේ අන්තය නොදනිමි. රුහුගේ අන්තය නො දනිමි. ආපනනින්ගේ අන්තය සිහි නො කරමි රුහුගේ අන්තය සිහි නො කරමි. ආපනනින්ගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුහුගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණුකව දැන්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණි.

2. මහණෙනි, එසේ නම්, සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ෂුකව ඒ ආපනනිකව සුභික්ෂුපරිවාසය දේවා. මහණෙනි, ඒ සුභික්ෂුපරිවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් සබ්බයා වෙත එලඹ ... මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තෙමි. ඇවැත් කෙළවර නො දනිමි. රුහු කෙළවර නො දනිමි. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරමි, රුහු කෙළවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙළවරෙහි විමති, ඇත්තෙමි. රුහුගේ කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභික්ෂු පරිවාසය සබ්බයා යදිමි යදිය යුතු. දෙවනු ද යදිය යුතු. තෙවනු ද යදිය යුතු:

3. වහන්ස ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සබ්බයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසක නො දනිති. රු පිරිසක නොදනී. ඇවැත් පිරිසක නො සරයි. රු පිරිසක නො සරයි. ඇවැත් පිරිසකෙහි විමති ඇත්තේ ය. රු පිරිසකෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභික්ෂුපරිවාසය සබ්බයා යදිති ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇති කමයෙක් නම්, සබ්බ තෙම මෙ නම් ඇති මහණකව ඒ ආපනනිකව සුභික්ෂුපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඇත්ති යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසක නො දනිති. රු පිරිසක නො දනිති. ඇවැත් පිරිසක නො සරයි. රු පිරිසක නො සරයි. ඇවැත් පිරිසකෙහි විමති ඇත. රු පිරිසකෙහි විමති ඇත. ඒ මහණ තෙම ඒ ආපනනිකව සුභික්ෂුපරිවාසය සබ්බයා යදිති. සබ්බ තෙමේ මෙ නම් ඇති මහණකව ඒ ආපනනිකව සුභික්ෂුපරිවාසය දෙයි. මෙ නම් ඇති මහණකව ඒ ඇවැත්තව සුදුන් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, ගේ නිකඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් තෙතෙම කියවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි...

සබ්බයා විසින් මෙ නම් ඇති මහණකව ඒ ඇවැත්තව සුදුන් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සබ්බයාට අභිමත යි. එතෙසින් නිකඩ ය. මෙය මෙසේ පිළිගනිමි” යි.

4. එවං ව බො හික්කවෙ සුඤ්ඤාපරිවාසො දුක්ඛෙය්වා. එවං පරිවාසො දුක්ඛෙය්වා.

5. තමාගේ භික්ෂුවෙකුට සුඛානුභවයක් ලබාදීමට, දායකත්වයක් දීමට කෙරෙන්නේද?

“ආපනතිපරියෙනං න ජානාති, රතතිපරියෙනං න ජානාති. ආපනතිපරියෙනං න ස්සරති, රතතිපරියෙනං න ස්සරති. ආපනතිපරියනො වෙමමතිනො, රතතිපරියනො වෙමමතිනො. සුඛානාපරිවාසො දතඛො.”

“ආපතතිපරියනතං ජාතාති, රතතිපරියනතං න ජාතාති. ආපතති-
පරියනතං. සරතී, රතතිපරියනතං තස්සරතී. ආපතතිපරියනෙන නිබ්බේ-
මතිනො, රතතිපරියනෙන වෙමතිනො. සුඛානතපරිවාසො දුඛබ්බො.

“ආපතතිපරිඥානාං එකච්චං ජානාති, එකච්චං ත ජානාති, රතතිපරි-
ඥානං ත ජානාති, ආපතතිපරිඥානං එකච්චං සරති, එකච්චං නසාරති,
රතතිපරිඥානං නසාරති. ආපතතිපරිඥානො එකච්චො චෙමතිකො, එකච්චො
තිබ්බමතිකො, රතතිපරිඥානො චෙමතිකො. සුඛානතපරිවාසො දතබ්බො.

“ආපතනිපට්ඨයනං න ජානාති, රතනිපට්ඨයනං එකච්චං ජානාති,
එකච්චං න ජානාති. ආපතනිපට්ඨයනං නසාරති, රතනිපට්ඨයනං
එකච්චං සාරති, එකච්චං නසාරති. ආපතනිපට්ඨයනො චෙමතිකො,
රතනිපට්ඨයනො එකච්චො චෙමතිකො, එකච්චො නිබ්බෙමතිකො.
සුඤ්ඤාපට්ඨයො දුග්ගතො.”

“ආරතනිපරියතනං ජානාති, රතනිපරියතනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, ආරතනිපරියතනං සරති, රතනිපරියතනං එකච්චං සරති, එකච්චං තස්සරති. ආරතනිපරියතෙන නිබ්බමතිකො, රතනිපරියතෙන එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බමතිකො. සුඛානන්තර්වාසෙහි දතබ්බො.

“ආපතතිපරියනතං එකච්චං ජාතාති, එකච්චං ත ජාතාති. රතති-පරියනතං එකච්චං ජාතාති, එකච්චං ත ජාතාති. ආපතතිපරියනතං එකච්චං සරතී, එකච්චං නසාරතී. රතතිපරියනතං එකච්චං සරතී, එකච්චං නසාරතී. ආපතතිපරියනතො එකච්චො වෙමතිකො, එකච්චො නිමෙමතිකො. රතතිපරියනතො එකච්චො වෙමතිකො, එකච්චො නිමෙමතිකො. සුඛිනනපරිච්චාසො දුභබ්බො.” එවිං බො භික්ඛවෙ සුඛිනනපරිච්චාසො දුභබ්බො.

6. කළුගලයේ භික්ෂුවෙහි පරිවෘත්තය දැනගන්න?

“ආපනතිපරිඥානාං ජානාති, රතනිපරිඥානාං ජානාති ආපනති-
පරිඥානාං සරති, රතනිපරිඥානාං සරති. ආපනතිපරිඥානෙන නිබ්බමතිඥො,
රතනිපරිඥානෙන නිබ්බමතිඥො. පරිවාසො දුග්ගමො.”

“ආපතතිපරියනතං ත ජාතාති, රතතිපරියනතං ජාතාති. ආපතති-
පරියනතං නසාරති, රතතිපරියනතං සරති. ආපතතිපරියනෙන
මෙමතිනො, රතතිපරියනෙන නිබ්බමතිනො. පරිවාසො දුතබ්බො.”

“ආපතතිපරිගනනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං ත ජානාති, රතති-
පරිගනනං ජානාති. ආපතතිපරිගනනං එකච්චං සරති, එකච්චං තසාරති,
රතතිපරිගනනං සරති. ආපතතිපරිගනනෙ එකච්චෙ වෙමතිසො, එකච්චෙ
ඵලබ්බෙමතිසො, රතතිපරිගනනෙ තිඤ්ඤමතිසො.” පරිවාසො දුතබ්බො.
එවං ඥානං භික්ඛුපුට්ඨ පරිවාසො දුතබ්බො’ති.*

පරිපාලන නිවේශනා.

*. මජ්ඣ. සං. PTS. පරි.ච්ඡෙදකඝ්ඤා, කු. දිසානති.

4. මහණනි, මෙසේ ප්‍රඥානාපරිවාසය දිය යුතු. මෙසේ පරිවාසය දිය යුතු.

5. මහරණය, සුඛනිහඳවීම සහ සෙසු දේ සහතික කරන්න?

“ඇවැත් පිරිසත නොදනිසි. ඊ පිරිසත නොදනිසි. ඇවැත්පිරිසත නොසරසි. ඊපිරිසත නොසරසි. ඇවැත්පිරිසතෙහි විමනී ඇත. ඊපිරිසතෙහි විමනී ඇත. (ඔහුට) සුඛනාමපරිමාසය දිය යුතු.

“ඇමැත්තියෙකු දකිති. ඊ පිරිසක නොදකිති. ඇමැත්තියෙකු සරසි
ඊ පිරිසක නොසරසි. ඇමැත්තියෙකෙහි විමනී නැති. ඊපිරිසෙකෙහි
විමනී ඇති. (මහවද) සුඛානන්තරවාසය දිය සුඛා.

“ඇවැත්විරියන සමඟරෙක දැනිසි. සමඟරක නො දැනිසි. රැවිරියන නො දැනිසි. ඇවැත්විරියන සමඟරෙක සිති කරයි. සමඟරෙක නො සිති කරයි. රැවිරියන නො සරයි. ඇවැත්විරියනෙහි සමඟරෙක විමනි ඇති. සමඟරෙක විමනි නැති. රැවිරියනෙහි විමනි ඇත. (මනුට ද) සුඛිතත පරිවාසය දිය සුතු.

“ඇවැත්පිරියන නො දැනිසි. රූපිරියන සමගරෙක දැනිසි. සමගරෙක නො දැනිසි. ඇවැත්පිරියන නො සරිසි. රූපිරියන සමගරෙක සිහි කරසි. සමගරෙක නො සිහි කරසි. ඇවැත් පිරියනෙහි විමළ ඇත. රූපිරියනෙහි සමගරෙක විමළ ඇත. සමගරෙක විමළ නැත. (මුහුටද) සුඛිනනපරිවාසය යි සඳු කි.”

“ඇමැත්ත පිරිසක දැනිනි. ඊ පිරිසක සමහරක දැනිනි සමහරෙක නො දැනිනි. ඇමැත්ත පිරිසක සිහිකරයි. ඊ පිරිසක සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නො සිහි කරයි. ඇමැත්ත පිරිසෙකහි විමනි නැති. ඊ පිරිසක සමහරෙක විමනි ඇති. සමහරෙක විමනි නැති. (මුහුට ද) සුද්ධිනාමටවාසය දිග යුතු යි.

“ඇමැත්ත පිරිසට සමහරක් දැනි. සමහරක් නොදැනි. ඊ පිරිසට සමහරක් දැනි. සමහරක් නොදැනි ඇමැත්ත පිරිසට සමහරක් සිහි කරයි. සමහරක් නොසිහි කරයි. ඊ පිරිසට සමහරක් සිහි කරයි. සමහරක් නොසිහි කරයි. ඇමැත්ත පිරිසට සමහරක් සිහි විමට ඇත. සමහරක් සිහි විමට නැත. ඊ පිරිසට සමහරක් සිහි විමට ඇත, සමහරක් සිහි විමට නැත. සුඛානන්දපරිවාසය දියයුතු”. මහණෙනි, සුඛානන්දපරිවාසය දියයුතු මෙසේය.

6. මහණනි, පිරිවෙස දිය යුතු කෙසේද?

“ඇවැත්පිරියන දැනියි. ඊපිරියන දැනියි. ඇවැත්පිරියන සිහි කරයි. ඊපිරියන සිහි කරයි. ඇවැත්පිරියනෙහි විමනී තැන. ඊපිරියනෙහි විමනී තැන. (මහව) පිරිවෙස දිය යුතු යි.

ඇමැත්තපිරිසක නො දැනි. රැජිණක දැනි. ඇමැත්තපිරිසක නො
සිහි කරයි. රැජිණක සිහි කරයි. ඇමැත්තපිරිසකෙහි විමසී ඇත.
රැජිණකෙහි විමසී නැත. (ඔහු) පිරිවෙස දිය යුතු.

“ඇවැත් පිරිසක සමහරක් දැකිසි, සමහරක් නොදැකිසි. රූ පිරිසක දැකිසි, ඇවැත් පිරිසක සමහරක් සිහිකරයි. සමහරක් නො සිහි කරයි. රූ පිරිසක සිහි කරයි ඇපතනිපයානගෙහි සමහරෙක විමන් ඇත සමන්වෙක විමන් නැත. රූත්‍රිපයානගෙහි විමන් නැත. (බහුට) පිරිවෙස දිස යුතු”. මහණෙනි, මෙසේ පිරිවෙස දිස යුතු.

පිරිවෙස ගිවිසුම.

පාරිවාසිකචිත්තාදිසංකං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබ්බමි. සො පුන පට්ඨාගන්ති, භික්ඛු උපසම්පදං යාචි. හගවතො¹ එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබ්බමති. විබ්බන්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා සාමණේරෙ හොති. සාමණේරස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා උම්මන්තකො හොති. උම්මන්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අනුම්මන්තකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛු පරිවසනොනා ඛිත්තචිත්තො හොති. ඛිත්තචිත්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අඛිත්තචිත්තො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා වෙදනට්ඨො² හොති. වෙදනට්ඨස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අවෙදනට්ඨො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං - ථෙප-

4. (6) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.³ උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං - ථෙප-

(7) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. - ථෙප-

(8) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සනෙම උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

1. තෙන භික්ඛු හගවතා, භෞ.

2. වෙදනාට්ඨො, මජ්ඣ.

3. උක්ඛිපියති, මජ්ඣ. උක්ඛිපියති, භෞ. PTS.

4. ඔසාරියති, මජ්ඣ.

වතනාලියකය

1. එ සමයෙහි වතාහි එක්තරා මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ උපවිදි විය. හෙතෙම යළි පෙරලා අවුත් හිසුන් උපසප්පට යැදී. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට යැළකලහ.

2. (1) “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ගිහිබවට පෙරුලෙයි ද, මහණෙනි, ගිහිබවට පෙරුළුනුට පිරිවෙස් නො නගිසි. (නොයෙදෙයි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණහට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය යම් පිරිවෙසක් වුසුයේ ද, එය මැනවින් වසන ලද්දේ ය. ඉතිරි පිරිවෙස පිරිය යුතු.

(2) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හෙරණබවට පැමිණේ ද, හෙරණහට පිරිවෙස නො නගිසි ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු.

3. (3) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ උමතු වේ ද, මහණෙනි, උමතුවාව පිරිවෙස නො නගිසි. ඉදින් හෙතෙම නැවත නො උමතු වෙත් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසි ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු යි.

(4) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ වික්ඛිට්‍යා විතනයක් (පෙරුළුන් සිතාත්තක්) වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරුළුන් සිතාත්තයට පිරිවෙස නො නගිසි. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත පියෙව් සිතාත්තේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරි කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු.

(5) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාව පිරිවෙස නො නගිසි. ඉදින් හෙතෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

4. (6) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැත නොදක්වමෙහි උකෙව්නිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්නිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස නො නගිසි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුලත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

(7) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්නිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්නිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස නො නගිසි. ...

(8) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම ලාමකදුරුව නොදුරුවමෙහි උකෙව්නිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්නිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස නො නගිසි. හෙතෙම නැවැත ඇතුලත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් වසන ලද ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේ ය. සෙසු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

5. (9-16) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සනාරහො විබ්බමතී. විබ්බන්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපටිකස්සනා න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාශ්‍ර පටිකස්සිතබ්බො. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සනාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උම්මන්තකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපටිකස්සනා න රුහතී. සො වෙ පුත ඔසාරියතී, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සිතබ්බො.

6. (17-24) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො විබ්බමතී. විබ්බන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදුතං න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුතො මානත්තං දුතබ්බං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උම්මන්තකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදුතං න රුහතී. සො වෙ පුත ඔසාරියතී, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුතො මානත්තං දුතබ්බං.

7. (25) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො විබ්බමතී. විබ්බන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තචරියා න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. යං මානත්තං දිනතං. සුදිනතං. යං මානත්තං විණණං, සුචිණණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාය-පටිකායානසං සුදුසු වූයේ සිවුරු හරි ද, මහණෙනි, සිවුරු හලහුට මූලාය-පටිකායානසං නොගෙදයි. ඉදින් හෙතෙම උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ මහණකට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇදිය යුතු මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකායානසං සුදුසු වූයේ තෙරණන් වේ ද, ... උමතුපෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනාසත් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත් නො දක්වෙති උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, ... ඇවැත්ව පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, ... ලාමකදර්ශය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපතීයකමය කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උකෙඛතීකම් කලහුට මූලායපටිකායානසං නො ගෙදයි. ඉදින් හෙතෙම තැවත ඇතුලත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇදිය යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ උපාපිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාපිදි වුවහුට මානස දීම නො ගෙදයි. ඉදින් හෙතෙම තැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලැබී ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මැතැවින් වැය කීමිනි. ඒ මහණකට මානස දිය යුතු. මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද, ... උමතුපෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනාසත් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත් නො දක්වෙති උකෙඛතීකම් කරණු ලබයි ද, ... ඇවැත්ව පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙඛතීකම් කරණු ලබයි ද, ලාමකදර්ශය නො දුරලීමෙහි උකෙඛතීකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙඛතීකම් කලහුට මානස දීම නො ගෙදයි. ඉදින් භාග්‍යතම තැවත ඇතුලත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය වැය කීමිනි. ඒ මහණකට මානස දිය යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පුරත්තේ උපාපිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාපිදි වුවහුට මානස පිරිම නො ගෙදේ. ඉදින් හෙතෙම තැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. යම් මානසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානසක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිය යුතු.

8 (28-32) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානතතං චරතො; සාමණේරෙ හොති -පෙ- උම්මතතකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවේවා හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිභිස්සංගො උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානතතචරියා න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනො; සුදිනො; සො පරිවුජ්ඣො; සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනං; සුදිනං. යං මානතතං විණ්ණං; සුචිණ්ණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

9. (33) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්බාතාරහො; විබ්බමති, විබ්බතතකස්ස භික්ඛවෙ අබ්බාතං න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනො; සුදිනො; සො පරිවුජ්ඣො; සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනං; සුදිනං. යං මානතතං විණ්ණං; සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්බතතබ්බො.

10. (34-40) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්බාතාරහො; සාමණේරෙ හොති. -පෙ- උම්මතතකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවේවා හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිභිස්සංගො උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්බාතං න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනො; සුදිනො; සො පරිවුජ්ඣො; සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනං; සුදිනං. යං මානතතං විණ්ණං; සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්බතතබ්බොති.

පාපිවාසික වාතාලිසකං සමත්තං.

4. පරිවාස ජනතිංසකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො; අනතරං සමබ්බුලා සංඝා- දිසෙසා; ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපට්චන්තායො¹, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො; අනතරං සමබ්බුලා සංඝාදිසෙසා; ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පට්චන්තායො, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපට්චන්තානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

1. පරිමාණා අපට්චන්තායො - මජ්ඣ.

8. (28-32) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම මාතන පුරත්තේ සාමණේරයෙක් වෙයි ද ... උමමත්තකයෙක් වෙයි ද ... පෙරඵණ්ණ සිතැත්තෙක් වෙයි ද ... වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුෂ්ටිය නොදුර්ලිමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකමේ කරණු ලැබුවහුට මාතන පිරිමි නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණකම් කරණු ලබයි ද ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව විසිති. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. මාතක්ශෙෂය පිරිය යුතුයි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්බාතකමීයට සුදුසු වූයේ උපාච්ඡි වෙයි ද, මහණෙනි, උපාච්ඡි වුවහුට අබ්බාත කමීය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව විසිති. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්බාත කමීයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතුයි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්බාත කමීයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වෙයි ද ... උමතුටෙක් වෙයි ද ... විකම්පිත සිතැත්තෙක් වෙයි ද, ... වෙදනාවෙන් පෙළන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිතිකමේ කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුෂ්ටිය නොදුර්ලිමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකමේ කරණු ලැබුවහුට අබ්බාත කමීය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණ කමීය කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව විසිති. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්බාත කමීයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතු යි.

පාටිච්ඡාසික සහසූත නිමි.

4. පිරිවෙස් සතිය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් නොවූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණතට පලමු ඇවත සමය පිළිසන් ඇවැත්නට සමාධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. ඉඛ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අනතරා සමඛසුලා සඛ්ඤාදි සෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො¹ පි. සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතතීතං පුරිමාය ආපතතීයා සමොධානපට්ඨායො දතබ්බො.

4-9. ඉඛ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අනතරා සමඛසුලා සංඝාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣති. අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො¹ -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො¹ පි -පෙ- පරිමාණායො¹ පි අපරිමාණායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො¹ පි අපරිමාණායො¹ පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො¹ පි අපරිමාණායො¹ පි පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො¹ පි, සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථා පටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතතීතං පුරිමාය ආපතතීයා සමොධානපට්ඨායො දතබ්බො.

10-36 ඉඛ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසකාරණො -පෙ- මානසකං චරනොතො -පෙ- අඛ්‍යාතාරණො අනතරා සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො¹ පි -පෙ- අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො¹ පි -පෙ- පරිමාණායො¹ පි අපරිමාණායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පි අපරිමාණායො¹ පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පි අපරිමාණායො¹ පි පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපටිච්ඡන්තායො¹ පි. සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථා පටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතතීතං පුරිමාය ආපතතීයා සමොධානපට්ඨායො දතබ්බො.

ඡන්දාංගනා සමභතං.

5. මානසිකසංහතියං

1. ඉඛ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣති අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති. සො වෙ පුත උපසම්පන්නො තා ආපතතියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො මානසකං දතබ්බො.

2. ඉඛ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣති අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති. සො පුත උපසම්පන්නො තා ආපතතියො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පච්ඡිකම්භි ආපතතීකම්භෙ යථාපටිච්ඡන්න පට්ඨායං දති මානසකං දතබ්බො.

3. ඉඛ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣති පටිච්ඡාදෙති විබ්බමති. සො පුත උපසම්පන්නො තා ආපතතියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්භි ආපතතීකම්භෙ යථාපටිච්ඡන්න පට්ඨායං දති මානසකං දතබ්බො.

1 අපරිමාණා අපටිච්ඡන්තායො -මජ්ඣ.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි, මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැති නො පිළියන් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළියන් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළියන් වූ (ඇවැත්වට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් වූ ද, නො පිළියන් වූ ද ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණකට මුල් ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානස පිරිමට හුදුසු වූයේ ... මානස පුරන්නේ ... අබ්බාතකමයට හුදුසු වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති නො පිළියන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණ රහිත පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළියන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සහිත නිමි.

5. මානසික ගතකය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් නො කොට උපැවිදි වෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසංචිත වූයේ ඒ ඇවැත් නො පිළියන් කෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණකට මානස දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ නො පිළියන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසංචිත වීමෙන් පසුව පිළියන් ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසංචිත වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණකට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් කොට උපදිදී වෙයි. ඒ තැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් (සහවසි) වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපදිදී ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපදිදී ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. තෙතෙම සිටුරු හැර ගොස් තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් කෙරෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපදිදී ව තැවත උපසපත් වූයේ පලමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පලමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සහවසි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දකිති ඇතැම් ඇවැත් නො දකිති. යම් ඇවැත් දකිති ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දකිති ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිටුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පලමු දහ සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දහ නො වසයි. පෙර නො දහ නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දහ නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

10. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුත්තා සඛිකාදිසෙසා අපතනියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතනියො ජාතාති, එකච්චා අපතනියො න ජාතාති. යා අපතනියො ජාතාති තා අපතනියො ඡාදෙති, යා අපතනියො න ජාතාති තා අපතනියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා අපතනියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. යා අපතනියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ අපතනිකඛ්ඛෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මෘතන්තං දත්තං.

11. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුත්තා සඛිකාදිසෙසා අපතනියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතනියො ජාතාති, එකච්චා අපතනියො න ජාතාති. යා අපතනියො ජාතාති තා අපතනියො ඡාදෙති, යා අපතනියො න ජාතාති තා අපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා අපතනියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. යා අපතනියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ අපතනිකඛ්ඛෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මෘතන්තං දත්තං.

12. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුත්තා සඛිකාදිසෙසා අපතනියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතනියො ජාතාති, එකච්චා අපතනියො න ජාතාති. යා අපතනියො ජාතාති, තා අපතනියො ඡාදෙති. යා අපතනියො න ජාතාති, තා අපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො, යා අපතනියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. යා අපතනියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ අපතනිකඛ්ඛෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මෘතන්තං දත්තං.

13. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුත්තා සඛිකාදිසෙසා අපතනියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතනියො සරති, එකච්චා අපතනියො නස්සරති. යා අපතනියො සරති, තා අපතනියො ඡාදෙති. යා අපතනියො නස්සරති, තා අපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා අපතනියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. යා අපතනියො පුබ්බෙ අසරිනා¹ නච්ඡාදෙති තා අපතනියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ අපතනිකඛ්ඛෙ² යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මෘතන්තං දත්තං.

1. අසාරිනා - මජ්ඣං.

2. පුරිමසමි. අපතනිකඛ්ඛෙ - මජ්ඣං.

10. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිය. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිය. යම් ඇවැත් දැනිය ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනිය ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන නො සහවයි. පළමු නො දැන නො වැසූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිය. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිය. යම් ඇවැත් දැනිය ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනිය ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සත්තෙන් හිඳිනි නැවත උපසපත් වූයේ. පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි. පළමු දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වූත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි නොව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි නොව නො සහවයි පළමු නො සිහි නොව නො සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව සිහි නොව නො සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

13. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට අවදිය. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි නම්, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි නම්, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි නොව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි නොව නො සහවයි. පෙර සිහි නො නොව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි නොව නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

14. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො සරති එකච්චා ආපතනියො තස්සරති. යා ආපතනියො සරති තා ආපතනියො ඡාදෙයි. යා ආපතනියො තස්සරති තා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබහුමිනා පුත උපසම්පනෙනා යා ආපතනියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙයි, තා ආපතනියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ අසරිනා නච්ඡාදෙයි, තා ආපතනියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස හික්කවෙ හික්කුතො පුරිමසමිඤ්ච පච්ඡමසමිඤ්ච ආපතනික්කමෙකි සථා පරිච්ඡන්තා පරිවාසං දනා මානතතං දතබ්බං.

15. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො සරති, එකච්චා ආපනතියො නසාරති, යා ආපනතියො සරති තා ආපනතියො ඡාදෙති. යා ආපනතියො නසාරති, තා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බුතියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ සරිතියා ඡාදෙති, තා ආපනතියො පච්ඡා සරිතියා ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අසරිතියා නච්ඡාදෙති, තා ආපනතියො පච්ඡා සරිතියා නච්ඡාදෙති. තස්ස හිකඩවෙ හිකඩුනො පුරිමසීඤ්ඤා පච්චිමසීඤ්ඤා ආපනතිකඩකෙ යථා පටිච්ඡන්නො පටිවාසං දතියා මානතතං දතබ්බං.

16. ඉබ් පන තිකඩවෙ තිකඩු සමහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති එකච්චා ආපතතියො සරති; එකච්චා ආපතතියො තසාරති. යා ආපතතියො සරති, තා ආපතතියො ඡාදෙති. සා ආපතතියො තසාරති තා ආපතතියො තච්ඡාදෙති. සො චිත්තමිතිං පුන උපසම්පන්නො යා ආපතතියො පුබ්බෙ සරිතො ඡාදෙති, තා ආපතතියො පච්ඡා සරිතො ඡාදෙති. යා ආපතතියො පුබ්බෙ අසරිතො තච්ඡාදෙති, තා ආපතතියො පච්ඡා සරිතො ඡාදෙති. තසා තිකඩවෙ තිකඩුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපතතිකඩකො යථා පටිච්ඡන්නා පරිවාසං දත්වා මානත්තං දතබ්බං.

17. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකුලු හමෙකුලා හඩකාදිසෙසා ආපතනියො ආපප්පති. එකවොසු ආපතනියු නිබෙමතිකො, එකවොසු ආපතනියු වෙමතිකො. යාසු ආපතනියු නිබෙමතිකො නා ආපතනියො ඡාදෙති. යාසු ආපතනියු වෙමතිකො නා ආපතනියො නව්ඡාදෙති. සො විබ්බමිත්වා සුත උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බ නිබෙමතිකො ඡාදෙසි, නා ආපතනියො පව්ඡා නිබෙමතිකො නව්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නව්ඡාදෙසි, නා ආපතනියො පව්ඡා නිබෙමතිකො නව්ඡාදෙති. තස්ස හිකඩවෙ හිකුලුනො පුරිමසමී ආපතනිකඛ්ඛෙ යථාපටිච්ඡන්නා පරිවාසං දත්වා මානතතං දුතබ්බං.

18. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිකඩු සමික්ඛලා සහිසාදිසෙසා අපතනියො අපතනී, එකව්වාසු අපතනීසු නිබ්බමනිකො එකව්වාසු අපතනීසු වෙමනිකො. යාසු අපතනීසු නිබ්බමනිකො තා අපතනියො ඡාදෙති. යාසු අපතනීසු වෙමනිකො තා අපතනියො නව්ඡාදෙති. සො විබ්බමනී: පුත උපසම්පන්නො යා අපතනියො පුබ්බ නිබ්බමනිකො ඡාදෙසි, තා අපතනියො පව්ඡා නිබ්බමනිකො නව්ඡාදෙති. යා අපතනියො පුබ්බ වෙමනිකො නව්ඡාදෙසි, තා අපතනියො පව්ඡා නිබ්බමනිකො ඡාදෙති. තස්ස හිකඩවෙ හිකඩුතො පුරිමසම්ඤ්ඤා පව්ඡමසම්ඤ්ඤා අපතනිකමනිකා යථා-පව්ඡනෙන පරිවාසං දඬා මානනං දතබ්බං.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පලමු සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සභවයි. පලමු සිහි නොකොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවුටයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ ශාසනයෙන් වූත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට ද සභවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවුදයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වූත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු.

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති. එකච්චාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිසො එකච්චාසු ආපත්තිසු වෙමිතිසො. යාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිසො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තිසු වෙමිතිසො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විඛාමිතිඤ්ඤා පුන උපසම්පන්නා යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිසො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිඤ්ඤාපට්ඨමසීඤ්ඤා ආපත්තිකඛිනෙකි යථාපට්ඨන්තො පරිවාසං දඤ්ඤා මානසං දතඛං.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති එකච්චාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිසො එකච්චාසු ආපත්තිසු වෙමිතිසො. යාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිසො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තිසු වෙමිතිසො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විඛාමිතිඤ්ඤා පුන උපසම්පන්නා යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිසො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පට්ඨමසීඤ්ඤා ආපත්තිකඛිනෙකි යථාපට්ඨන්තො පරිවාසං දඤ්ඤා මානසං දතඛං.

21-40. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති: අපට්ඨන්තො සාමිකෙණ්ණං හොති. (යථාපුබ්බ තථා විභාරෙතඛං) -පෙ- (41-60) උමමතකො හොති -පෙ- (61-80) බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- (81-100) වෙදකවෙදා හොති. තස්ස හොතති ආපත්තියො පට්ඨන්තො'පි අපට්ඨන්තො'පි -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිසො එකච්චාසු ආපත්තිසු වෙමිතිසො. යාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිසො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තිසු වෙමිතිසො. තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදකවෙදා හොති, සො පුන අවෙදකවෙදා හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිසො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිසො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිසො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිසො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිසො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිඤ්ඤාපට්ඨමසීඤ්ඤා ආපත්තිකඛිනෙකි යථාපට්ඨන්තො පරිවාසං දඤ්ඤා මානසං දතඛං.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවේශයේ ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි, නෙතෙමේ උපාදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි නැති ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිග යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් බොහෝ සහවේශයේ ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සභවයි. නෙතෙමේ උපාදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමනි රහිත ව සැහෙවී නම් පසුව ඒ ඇවැත් විමනි රහිත ව සභවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමනි ඇති ව නො සැහෙවී නම්. පසුව ඒ ඇවැත් විමනි නැති ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් කර පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිග යුතු.

21-40. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවේශයේ ඇවැත් පිළිසන් නො නොට හෙරණෙක් වෙයි. (පෙර යම්යේ නම් එසේ වීඨාර කළ යුතු යි.) ... 41-60. උමතු වෙත් වෙයි ... 61-80 විසුලු සිතැත්තෙක් වෙයි ... 81-100. වෙදනාසෙන් පෙළුණෙක් වෙයි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දකිති. ඇතැම් ඇවැත් නො දකිති ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. නෙතෙමේ වෙදනාවෙන් පෙළුන්නෙක් වෙයි. නෙතෙමේ තැවත වෙදනාසෙන් නො පෙළුන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සභවයි ද, පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සභවයි. පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සභවයි. පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සභවයි. පලමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සභවයි ... පලමු විමනි නැති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සභවයි. පලමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් පිරිවෙස දී මානව දිග යුතුයි.

6. මූලායපටිකායන සිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට ශාසනයෙන් ව්‍යුහ වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදිය යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව ද නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැහෙවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතෙමේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සඟවයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

8. ඉඩ පහ භීක්ෂුව, භික්ෂු පරිවහනෙන් අනන්තර ගමනුලා ගමනදීමෙන් අපතනිතය අපතනි. තත්ත තොනති අපතනිතය පටිවත්තනායෝ'පි අපටිවත්තනායෝ'පි. සො පිබ්බමිති පුත උපගමනෙන් යා අපතනිතය පුබ්බ ජාදෙසි, තා අපතනිතය පටිත ජාදෙසි. යා අපතනිතය පුබ්බ නටිතදෙසි, තා අපතනිතය පටිත ජාදෙසි. සො භික්ෂු මුලාය පටිකත්තිතනායා. ගරාපටිවත්තනානඤ්ඤා අපතනිත පුරිමාය අපතනිතය සමාධානපරිවාසො දුතනොයා.

9. ඉබ් පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිච්ඡෙනො අනතරං සම්මසුලා සම්මාදිසො ආපයො ආපජ්ජති. එකච්චා අපඤ්ඤා ජානාති. එකච්චා අපඤ්ඤායො න ජානාති. යා අපඤ්ඤා ජානාති, තා අපඤ්ඤා ජාදෙති. යා අපඤ්ඤා න ජානාති, තා අපඤ්ඤා නච්ඡාදෙති. සො වික්ඛම්චා පුත උපසම්පන්නො යා අපඤ්ඤා පුබ්බ ජාතිච්චා ජාදෙති, තා අපඤ්ඤා පච්ඡා ජාතිච්චා නච්ඡාදෙති. යා අපඤ්ඤා පුබ්බ අජාතිච්චා නච්ඡාදෙති තා අපඤ්ඤා පච්ඡා ජාතිච්චා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු චූලාං පටිසංසි-
තංඛාං. ගම්පට්ටිකානංඤානං ආපනතිං පුරිමාං ආපනතිං සමො-
ධානපරිච්ඡායො උත්තංඛාං.

10. ඉඬ පන නිකුත්ව, හිකුටු රට්ටමකෙහි: අනන්ත ගම්පුර: ගම්පාදියෙහි: අපතනියෙහි: අපප්පත්ති. එකවි: අපතනියෙහි: ජාතාති. එකවි: අපතනියෙහි: න ජාතාති. ග: අපතනියෙහි: ජාතාති, න: අපතනියෙහි: ජාතෙති. ග: අපතනියෙහි: න ජාතාති, න: අපතනියෙහි: නව්තාතෙති. ග: විකුටුති: පුත උපතවනෙහි: ග: අපතනියෙහි: පුතෙති ජාතෙති, න: අපතනියෙහි: වර්ත ජාතෙති: නව්තාතෙති. ග: අපතනියෙහි: පුතෙති අපතනියෙහි: නව්තාතෙති, න: අපතනියෙහි: වර්ත ජාතෙති: ජාතෙති. ග: හිකුටු මුලාග රට්ටමකෙහි: ග: පව්ව්තනා: නව්තාතෙති: අපතනියෙහි: පුතාග අපතනියෙහි: ග: පව්ව්තනා: නව්තාතෙති: දතෙති.

11. ඉඩ පත හික්කපව, හික්කු පරිවහනෙන් අන්තර් ගමනුලා ගතයා-
දීමෙන් ඇපතකිසේ අපරාධය. එකවර ඇපතකිසේ ජාතිය. එකවර
ඇපතකිසේ න ජාතිය. ගා ඇපතකිසේ ජාතිය, තා ඇපතකිසේ ජාතිය.
ගා ඇපතකිසේ න ජාතිය, තා ඇපතකිසේ නවර්තය. ගා විවිධවිධ පුත
උපස්ථාපනතා ගා ඇපතකිසේ පුතෙකු ජාතිය ජාතිය, තා ඇපතකිසේ
පවර් ජාතිය ජාතිය. ගා ඇපතකිසේ පුතෙකු අපරාධය නවර්තය
තා ඇපතකිසේ පවර් ජාතිය නවර්තය. ගා හික්කු මුලාග පරික්කය
තෙකු. ගා පරික්කය නවර්තය ඇපතකිසේ පුර්වය ඇපතකිසේ
ගමනාගමනපරික්කය දුනුගමන.

12. ඉබ් පත හි කඩවෙ හි කටු පරිවසනොනා අනතුරු සම්බන්ධයෙන් ආපතනීයයා ආපත්තිය එකවරම ආපතනීයයා ජාතිය, එකවරම ආපතනීයයා හා ජාතිය යා ආපතනීයයා ජාතිය හා ආපතනීයයා ජාතිය යා ආපතනීයයා හා ජාතිය, නා ආපතනීයයා නවත්තෙයි. හෙය විධිනිසා, පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනීයයා පුබෙබ ජාතියා ජාතිය, හා ආපතනීයයා පවත් ජාතියා ජාතිය. හා ආපතනීයයා පුබෙබ අජාතියා නවත්තෙයි, හා ආපතනීයයා පවත් ජාතියා ජාතිය. හෙය හි කටු මුලාස පරිසරයෙහි පවත්නා සමාජ පරිවර්තනා සඳහා ආපතනීයයා පුරිමාස ආපතනීයයා සමාජයා පරිවර්තනා දැනෙබො.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව ඇවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පෙර දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. පෙර නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛාන පිරිවෙස දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ශාසනයෙන් ව්‍යුත් ව නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දැන සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව දැන ද සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

13. ඉඩ පත හිතකළම හිතකු පරිවිසරයෙහි අනන්ත සම්ප්‍රදාය සහයෝගයෙන් ආපතනියෝ ආපන්නී. එකඟව ආපතනියෝ සරයි. එකඟව ආපතනියෝ තසාරති. යා ආපතනියෝ සරති, තා ආපතනියෝ ජාදෙති. යා ආපතනියෝ තසාරති, තා ආපතනියෝ නව්ජාදෙති. සො විකෘතියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනියෝ පුබ්බ සරිතො ජාදෙති, තා ආපතනියෝ පව්ජා සරිතො නව්ජාදෙති. යා ආපතනියෝ පුබ්බ අසරිතො නව්ජාදෙති, තා ආපතනියෝ පව්ජා සරිතො නව්ජාදෙති. තො හිතකු මුලාසප විකසිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපට්ටාසො දුතබ්බො.

14. ඉඩ පත භික්ෂුවෙ භික්ෂු පරිවසනෙතො අනන්තර සම්බුද්ධා සම්බුද්ධෙසං ආපනතිංයො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතිංයො සරතී. එකච්චා ආපනතිංයො තස්සරතී. යා ආපනතිංයො සරතී, තා ආපනතිංයො ඡාදෙති. යා ආපනතිංයො තස්සරතී, තා ආපනතිංයො තච්ඡාදෙති. ඡෙසා විබ්බජිතො පුත උපසම්පනෙතො යා ආපනතිංයො පුබ්බෙ සරිතො ඡාදෙසී, තා ආපනතිංයො පච්ඡා සරිතො තච්ඡාදෙති. යා ආපනතිංයො පුබ්බෙ අස්සරිතො තච්ඡාදෙසී, තා ආපනතිංයො පච්ඡා සරිතො ඡාදෙති. භො භික්ෂු මූලාංගපටිකස්සිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්තානුඤ්ඤා ආපනතිංයො පුරිමාස ආපනතිංයො සමොමානපරිව්ඡෙසා දතබ්බො.

15 ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිව්‍යාජනා: අනන්‍ය සම්බන්ධතා සම්බන්ධතා: අපතතියෝ අපතතියෝ එකවර: අපතතියෝ සරති. එකවර: අපතතියෝ නසරති. යා අපතතියෝ සරති, නා අපතතියෝ ඡාදෙති. යා අපතතියෝ නසරති, නා අපතතියෝ නව්‍යාදෙති. සො විබ්‍යාජනා: පුන උපසම්පන්නා: යා අපතතියෝ පුබ්බ සරිතා: ඡාදෙති, නා අපතතියෝ පව්‍යා සරිතා: ඡාදෙති. යා අපතතියෝ පුබ්බ අසරිතා: නව්‍යාදෙති. නා අපතතියෝ පව්‍යා සරිතා: නව්‍යාදෙති. සො හිකඩු මුලාශ්‍රපිකසිතබ්බා. යථාපව්‍යාජනානඤ්ඤා අපතතියෝ පුරිමාශ්‍ර අපතතියෝ සමායානපරිව්‍යාජනා දුතබ්බා.

16. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු පරිච්ඡෙනො අනතුරු සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂි දීමෙන් අපතියෙන් අපජායී. එකවර අපතියෙන් සරිනි. එකවර අපතියෙන් නසාරනි. යා අපතියෙන් සරනි, තා අපතියෙන් ජාදෙති. යා අපතියෙන් නසාරනි, තා අපතියෙන් නවජාදෙති. සො විබ්බමිනො පුත උපසම්පන්නො යා අපතියෙන් පුතෙකු සරිනො ජාදෙති, තා අපතියෙන් පව්සා සරිනො ජාදෙති. යා අපතියෙන් පුතෙකු අසරිනො නවජාදෙති, තා අපතියෙන් පව්සා සරිනො ජාදෙති. සො හික්කු මූලාගපටිකස්සිතභෙධො. මහාමච්ඡන්තොනඤ්ඤා අපතියෙන් පුරිමාය අපතියෙන් සමොධානපරිවාසො දුතභෙධො.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. (ඔවුන් අතරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නොකරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නොකරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණතෙම මූලාශ්‍රපරික්ෂණය කළ යුතු වේ. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නොකරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[illegible]

18. ඉඩ පන නීතියට හිඟවූ පරිමිතයන්හා අනන්‍ය සම්පත්‍රලා සහකාරයන්හා අපනයනයේ අපනයනි එකවරානු අපනයනි නිබේමයීනො. එකවරානු අපනයනි වේමයීනො. යානු අපනයනි නිබේමයීනො, නා අපනයනයේ ඡාදෙති. යානු අපනයනි වේමයීනො, නා අපනයනයේ නවණ්දෙති. හො විබහමිනො පුන උපසමපනො යා අපනයනයේ පුබේ නිබේමයීනො ඡාදෙති, නා අපනයනයේ පවණ් නිබේමයීනො නවණ්දෙති. යා අපනයනයේ පුබේ වේමයීනො නවණ්දෙති, නා අපනයනයේ පවණ් නිබේමයීනො ඡාදෙති. හො හිඟවූ මුලාගපටිකසිතබේ. යථා-පටිවණ්නානඤ්ඤා අපනයනං පුරිමාය අපනයනං සමොධානපරිවාහො දහබේ.

19. ඉඩ පන භික්ෂුවේ භික්ෂු පරිච්ඡේදයෙන් අනන්තර සම්මතලා සහිතාදි-
 සෙසා ආපනතියෝ ආපත්තී. එකවිධානු ආපනතීනු නිබ්බේදනීයො. එකවිධානු
 ආපනතීනු වෙමනීයො. යානු ආපනතීනු නිබ්බේදනීයො, තා ආපනතියෝ
 ඡාදෙති. යානු ආපනතීනු වෙමනීයො, තා ආපනතියෝ නව්ජාදෙති.
 සො විබ්බතීනා පුත උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බේදනීයො
 ඡාදෙති, තා ආපනතියෝ පව්ජා නිබ්බේදනීයො ඡාදෙති. යා ආපනතියෝ
 පුබ්බ වෙමනීයො නව්ජාදෙති, තා ආපනතියෝ පව්ජා නිබ්බේදනීයො
 නව්ජාදෙති. තො භික්ෂු මූලාංගපටිසංකප්පකම්බො, ගරාපටිච්ඡන්තානංකා
 ආපනතීනං පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපරිවාසො දුතපඛො.

20. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිකඩු පරිවහනේනා අනන්තර සමහුලා සඩ්කාදි-
සෙසා අපතනියො අපජ්ජති. එකවිංසු අපතනියු නිබ්බමනිකො.
එකවිංසු අපතනියු වෙමනිකො. යාසු අපතනියු නිබ්බමනිකො, තා
අපතනියො ඡාදෙති. යාසු අපතනියු වෙමනිකො, තා අපතනියො
තව්ජාදෙති. සො විබ්බමනිං පුන උපසම්පනේනා යා අපතනියො පුබ්බ
නිබ්බමනිකො ඡාදෙසි, තා අපතනියො පච්ඡා නිබ්බමනිකො ඡාදෙති.
යා අපතනියො පුබ්බ වෙමනිකො තව්ජාදෙසි, තා අපතනියො පච්ඡා
නිබ්බමනිකො ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලායපටිකසීතසබ්බො. යථා-
පටිච්ඡන්තාතඤ්ඤායා අපතනිං පුරිමාය අපතනියො සමෙධානපරිවාසො
දුතසබ්බො.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසු ව ඒ ඇවැත් විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසු ව විමනි තැනි ව ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. විමනි තැනි ඇවැත් සභවයි. විමනි ඇති ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[21-40.] ඉඬ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනෙතා අනතරු සමමුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣා අපට්ඨන්දෙඤා¹සමණෙරෙ හොති. -පෙ-. [ඥානෙතා තථා වින්දනෙතා.] [41-60.] උමමතතකො හොති. -පෙ-. [ඥානෙතා තථා වින්දනෙතා.] [61-80.] ඛිත්තවිනෙතා හොති. -පෙ-. [ඥානෙතා තථා වින්දනෙතා.] [81-100.] වෙදනවෙතො හොති. -පෙ-. [ඥානෙතා තථා වින්දනෙතා.] තස්ස හොති ආපතනියො පට්ඨන්දනායොපි අපට්ඨන්දනායොපි -පෙ-. [ඥානෙතා තථා වින්දනෙතා.] එකච්ඡා ආපතනියො ජානාති, එකච්ඡා ආපතනියො න ජානාති -පෙ-. එකච්ඡා ආපතනියො සරති, එකච්ඡා ආපතනියො නස්සරති -පෙ-. එකච්ඡා ආපතනියු නිබ්බමතිකො, එකච්ඡා ආපතනියු වෙමතිකො. යා ආපතනියු නිබ්බමතිකො නා ආපතනියො ජාදෙති. යා ආපතනියු වෙමතිකො, නා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනවෙතො හොති. සො පුන අවෙදනවෙතො හොති යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො ජාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො ජාදෙති. -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො ජාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, නා ආපතනියො පච්ඡ නිබ්බමතිකො ජාදෙති. සො භික්ඛු මූලාසනයෙහි සමුච්ඡයකට නිකාය. සමුච්ඡයකට නිකාය. පුරිමාස ආපතනියො සමුච්ඡයකට නිකාය. දුතඛො.

[101-200.] ඉඬ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසාදරණො -පෙ- [අනතරු සමමුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣා අපට්ඨන්දෙඤා විබ්භමති.] -පෙ-

[201-300.] ඉඬ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසාදරණො -පෙ- [අනතරු සමමුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣා අපට්ඨන්දෙඤා විබ්භමති.] -පෙ-

[301-400.] ඉඬ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අභ්‍යන්තරණො අනතරු සමමුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣා අපට්ඨන්දෙඤා විබ්භමති -පෙ- [මානසාදරණො ව මානසාදරණො ව අභ්‍යන්තරණො ව යථා පට්ඨාසිකො තථා වින්දනෙතා.] ඉඬ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අභ්‍යන්තරණො අනතරු සමමුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣා අපට්ඨන්දෙඤා සමණෙරෙ හොති -පෙ-. උමමතතකො හොති -පෙ-. ඛිත්තවිනෙතා හොති -පෙ-. වෙදනවෙතො හොති. තස්ස හොති ආපතනියො පට්ඨන්දනායොපි අපට්ඨන්දනායොපි -පෙ- එකච්ඡා ආපතනියො ජානාති, එකච්ඡා ආපතනියො න ජානාති -පෙ-. එකච්ඡා ආපතනියො සරති, එකච්ඡා ආපතනියො නස්සරති. -පෙ- එකච්ඡා ආපතනියු නිබ්බමතිකො, එකච්ඡා ආපතනියු වෙමතිකො. යා ආපතනියු නිබ්බමතිකො නා ආපතනියො ජාදෙති. -

1. අපට්ඨන්දෙඤා - මෙසා, සා.

[21 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරුද්දෙන් ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කර යුතු.] [41 - 60.] උමතු වෙත් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කර යුතු.] [61 - 80.] පෙරලුනු සිතැතිගෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කර යුතු.] [81 - 100] වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද, පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [සට කී පරිදි විස්තර කර යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දැනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී නැත්තේ වේ. විමනී නැති ඇවැත් වසයි. විමනී ඇති ඇවැත් නො වසයි. තෙතෙමේ වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත තෙතෙමේ වෙදනාගෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි... පෙර විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි. පෙර විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සහවයි. පලමු විමනී ඇති ව නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට මුල් ඇවැත් සමග ඇවැත් පිළිසන් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානවට නිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානව පුරුද්දෙන් ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අඛාන කමිසට හුදු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානව හුදු වූවුන්, මානව පුරුද්දෙන්, අඛානකට හුදු වූවුන් (මුල කී) පිරිවෙස් පුරුද්දෙන් මෙන් විතර කර යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අඛානකට හුදු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද නො පිළිසන් කොට හෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දැනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී රහිතය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී සහිතය. යම් ඇවැත්හි විමනී රහිත ද ඒ ඇවැත් සහවයි. -

යනු ආපනතිප්‍ර වෙමනිකො හා ආපනතියො නව්‍යදෙති. සො වෙදනවො හොති. සො පුත අවෙදනවො හුතො යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො නව්‍යදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමනිකො නව්‍යදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො නව්‍යදෙති -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො නව්‍යදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමනිකො නව්‍යදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමනිකො නව්‍යදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො නව්‍යදෙති -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමනිකො නව්‍යදෙති, හා ආපනතියො පව්‍ය නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකකිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානක්ඛායා අපනතියො පුරිමාය අපනතියො සමොධානපරිවොසො දුතබ්බොති.

මූලාශ්‍රපටිකකිතවතුකතකං නිවසිතං.

පරිමාණය වාර්තා

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො පරිමාණො¹ අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-
2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො අපරිමාණො² අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-
3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො එකතාමා අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-
4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො තාතාතාමා අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-
5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො සහායා අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-
6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො විසහායා අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-
7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො චිවඤ්චා අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-
8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ඣිතො සමතින්තා අපටිච්ඡාදෙති විබ්භමති -පෙ-

(යථා හෙව්වා තථා වින්ථාරෙතබ්බො.)

පරිමාණය වාර්තා නිවසිතං.

1. පරිමාණොයො - සො.

2. අපරිමාණොයො - සො.

සම ඇවැත්ති විමනි සහිත ද ඒ ඇවැත් නොසහවයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් මේ. තැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නොපෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නොසැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි ... පෙර විමනි නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නොසැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි ... පෙර විමනි නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නොවැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොවසයි ... පළමු විමනි නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නොවැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. ඒ මහණෙනි මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොඛාන පිරිවෙස ද දිය යුතුයි.

මූලාසවෙකකන සිවුසිය නිමි.

පරිමාණාදි වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සහාග වූ (=සමාන) බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසභාග වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි...
8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුහු වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...

(යට කී පරිදි විතර කව යුතු යි.)

පරිමාණාදි වාර අට නිමිසේ ය.

දොහි කිකුචාර එකාදසකං

1. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති, යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා¹ පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

2. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ වෙමතිකා හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

3. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ මිඤ්ඤාදිට්ඨිනො හොනති, එකො ඡාදෙති. එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

4. දොහි කිකුච මිඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ මිඤ්ඤෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

5. දොහි කිකුච මිඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ මිඤ්ඤෙ මිඤ්ඤදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

6. දොහි කිකුච සුඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

7. දොහි කිකුච සුඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සුඤ්ඤදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

8. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො හොති ආරුචෙසසාමීති, එකො හොති ත ආරුචෙසසාමීති. යො පඨමමපි යාමං ඡාදෙති, දුතීයමපි යාමං ඡාදෙති, තතීයමපි යාමං ඡාදෙති, උඤ්ඤො² අරුණ ජන්තා හොති ආපතති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දඬා උභින්නමපි මානතතං දාතබ්බං.

1. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා - සීල 1, 2. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා මජ්ඣං.

2. උඤ්ඤො - මජ්ඣං උද්ධමන PTS.

දෙවන කොටස

1. දෙවන කොටස කෙතෙක් සමාවෙතැයි අවන්හු වෙති. ඔහු සමාවෙතැයි සහවෙතැයි දිවු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සහවෙයි. එක් මහණෙක් නො සහවෙයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙය ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

2. දෙවන කොටස කෙතෙක් සමාවෙතැයි අවන්හු වෙති. ඔහු සමාවෙතැයි පිමති ඇත්තා වෙති. එක් මහණෙක් සහවෙයි. එක් මහණෙක් නො සහවෙයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙය ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

3. දෙවන කොටස කෙතෙක් සමාවෙතැයි අවන්හු වෙති. ඔහු සමාවෙතැයි මුහුදු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සහවෙයි. එක් මහණෙක් නො සහවෙයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙය ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

4. මහණහු දෙදෙනෙක් මුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුහු ඇවැත් සමාවෙතැයි දිවු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සහවෙයි. එක් මහණෙක් නො සහවෙයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙය ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

5. දෙවන කොටස කෙතෙක් මුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුහු ඇවැත් මුහුදු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් වසයි. එක් මහණෙක් නො වසයි. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙය ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

6. දෙවන කොටස කෙතෙක් නුමුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුහු ඇවැත් සමාවෙතැයි දිවු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සහවෙයි. එක් මහණෙක් නො සහවෙයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

7. දෙවන කොටස කෙතෙක් නුමුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුහු ඇවැත් නුමුහු දිවු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සහවෙයි. එක් මහණෙක් නො සහවෙයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

8. මහණහු දෙදෙනෙක් සමාවෙතැයි අවන්හු වෙති. ඔහු සමාවෙතැයි සමාවෙතැයි දිවු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණකුට සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙමේ (රුත්) පලමු යමිනින් සහවෙයි. දෙවන යමිනින් සහවෙයි. තෙවන යමිනින් සහවෙයි. අරුණ නැති කල අවැත සහවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙය ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

9. දො භික්‍ෂු සංඝාදිසෙසං ආපන්නා හොනති, තෙ සංඝාදිසෙසෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. තෙ ගච්ඡන්ති ආරොවෙස්සාමාති. එකස්ස අනතරමස්සෙ මකඛබ්බෙමා උපපජ්ජති න ආරොවෙස්සාමිති. සො පඨමෙයි යාමං ඡාදෙති. දුතියමෙයි යාමං ඡාදෙති. තතියමෙයි යාමං ඡාදෙති. උභයෙත අරුණෙ ඡන්නා හොති ආපනති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤා පරිවාසං දත්වා උභින්නමයි මානතතං දානබ්බං.

10. දො භික්‍ෂු සංඝාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සංඝාදිසෙසෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. තෙ උමමතතකා හොනති. තෙ පච්ඡා අනුමමතතකා හුත්වා එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤා පරිවාසං දත්වා උභින්නමයි මානතතං දානබ්බං.

11. දො භික්‍ෂු සංඝාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ පාඨමොකෙව උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙන්නති: “ඉදංතෙව බො මයං ජානාම: අගමයි කීර ඛමෙමා සුත්තාගතො සුත්තපරිශාපනො අනුභවමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති”ති. තෙ සංඝාදිසෙසෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤා පරිවාසං දත්වා උභින්නමයි මානතතං දානබ්බන්ති.

දෙවභික්‍ෂුමාර එකාදසකං නිවසිතං.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාණය අවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පන භික්‍ෂුවෙ, භික්‍ෂු සමඛුලා සංඝාදිසෙසං ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමයි අපරිමාණමයි එකතාමමයි නානාතාමමයි සභාගමයි විසභාගමයි වච්ඡිතමයි සමභින්නමයි. සො සංඝං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සංඝො තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සංඝාදිසෙසං ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයො අපරිවර්තනායො. සො සංඝං අනතරං ආපනතීනං මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාණං යාවති. තං සංඝො අනතරං ආපනතීනං මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාණං ධම්මෙකෙත කාමෙත අනුප්පෙත ආනාරතෙත. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙත මානතතං දෙති, අධිෂ්ඨිත අබ්බන්ති. සො භික්‍ෂුවෙ, භික්‍ෂු අවිසුද්ධො නාහි ආපනතීති.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ වෙසෙස්හි සහවෙසස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරන්නෙමු යි යෙහි. එක් මහණකුට අතරම්ය දී නො සැලකරන්නෙමි යි මකුදුම් උපදී. හෙතෙමේ පළමු යම්හිත් වසයි. දෙවන යම්හිත් වසයි. තෙවන යම්හිත් වසයි. ඇණ නැති කල ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා තම හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-වෙසස්හි සහවෙසස් දිටු ඇත්තෝ වෙති. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසස් අවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි “මේ දහමත් පාමොක් හුතුරෙහි ආශේ ල, හුතුරෙහි ඇතුළත් ල, අභිමසක් පාසා උදෙසුමට පැමිණේ ල යි මේ දුන් ම අපි දනුමහ යි” මෙසේ කියත්. ඔහු සහවෙසස්හි සහවෙසස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතුවේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු යි.

දෙවහිකුචාර එකොළොස නිමි.

මූලාශ්‍රපරිකාශන අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙත් වෙත් නම් ඇත්තා වූ ද සහග වූ ද විසහග වූ ද වෙත් වෙත් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසස් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්තට සහසයාගෙන් සමොඛාන පිරිවෙස යදීයි. ඔහුට සහස නෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොඛාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සහවෙසස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් අතර ඇවැතුන් සදහා මූලාශ්‍රපරිකාශන යදී. සහස නෙමේ ඔහුට දහැම වූ අකොපා වූ නැතට නිසි කමියෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලාශ්‍රපරිකාශන කම් කෙරෙයි. දහැමින් සමොඛාන පිරිවෙස් දෙයි. නො දහැමින් මානන දෙයි. නො දහැමින් අභිසංඝය කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණ නෙමේ ඒ අපතනින් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසං අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසං අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛෙඤා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාතාරහෙත. ධම්මෙත සමොධාන පරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානතතං දෙති. අධම්මෙත අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාභි අපනතීති.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසං අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසං අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛෙඤා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාතාරහෙත. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානතතං දෙති. අධම්මෙත අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාභි අපනතීති.

4 - 7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසං අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසං අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි අපටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛෙඤා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාතාරහෙත, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙත මානතතං දෙති, අධම්මෙත අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාභි අපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසං අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් තමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් තම ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වජ්ඣත වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. ඔහුට සඛ්‍යා තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් අතර ඇවැත්තට මූලායපටිකායාන යදිසි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහමි කමිසෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කෙරෙයි. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානත දෙයි, නො දහමින් අබ්‍යාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපතනිගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වචජිත වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්තට සඛ්‍යායාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. සඛ්‍යා තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්තට සඛ්‍යායාගෙන් මූලායපටිකායාන යදිසි. සඛ්‍යා තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහමි කමිසෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කමි කෙරෙයි. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානත දෙයි. නො දහමින් අබ්‍යාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපතනිගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 - 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වචජිත වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනා වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන යදිසි. සඛ්‍යා තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහමි කමිසෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කමි කෙරේ. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානත දෙයි. නො දහමින් අබ්‍යාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැත්ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් තැත්තා වූ ද එක් තමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් තම ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වචජිත වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. -

සෞ පරිවහනෙතො අන්තර් සම්මුත්‍රා සංඛ්‍යාදියෙසා ආපන්නියෝ ආපජ්ජති පරිමාණාගොපි අපරිමාණාගොපි උච්චිත්තාගො. සො සංඛං අන්තර් ආපන්නිනං මූලාශපටීකස්සනං යාවති. තා සන්ඛං අන්තර් ආපන්නිනං මූලාශපටීකස්සති ධම්මිකත කල්මෙන අක්‍රමෙන ථානාර්ථෙන. ධම්මෙන සන්ධායනපරිවාසං දෙනි, අධම්මෙන මානතතං දෙනි, අධම්මෙන අබේධති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවුසුඤ්ඤා නාති ආපන්නිති.

9. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතනියෝ ආපජ්ජති පරිමාණෙයි අපරිමාණෙයි එකතාමමයි තානානාමමයි සහාගමයි විසහාගමයි වච්ඡිතමයි සමච්ඡිතමයි. සො සඛ්‍යා තාසං ආපතනිනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තාසං ආපතනිනං සමොධාන-පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතර් සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතනියෝ ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්‍යා අනතරා ආපතනිනං මූලාශපටිකස්සනං යාවති. තං සඛෙසා අනතර් ආපතනිනං මූලාශපටිකස්සති ධමමෙකන කමෙත අකුපොත ථාතාරහෙත. ධමමෙත සමොධානපරිවාසං දෙති, අධමමෙත මානත්තං දෙති, අධමමෙත අබෙතති. සො හික්කවෙ, හික්කු අවිසුඤ්ඤා තාඤ්ඤා ආපතනිගිති.

මුලාශ්‍රපරිච්ඡේදයෙන් අවිසුද්ධිකරණය, නිවැරදිතාව.

මූලාශ්‍රපරිකාසන විසුද්ධිනිවේදක

1 - 3. ඉඩ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බුද්ධා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතිසො අපජ්ජති පරිමාණෙවි අපරිමාණෙවි -පෙ- වචනිකවි සම්පිනනවි. සො සඛ්ඤා තාසං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තාසං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං දෙනි. සො පරිවසනොති අනාරු සම්බුද්ධා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතිසො අපජ්ජති පරිමාණෙයො අපච්චන්තායො -පෙ- පරිමාණෙයො පච්චන්තායො -පෙ- පරිමාණෙයො පච්චන්තායොපි අප- පච්චන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනාරු අපනතිනං මූලායපටිකස්සනං යාවති. තං සඛ්ඤා අනාරු අපනතිනං මූලායපටිකස්සනී ධම්මෙන කමෙත අකුප්පෙන ආනාරුතෙන. ධර්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනි, ධම්මෙන මානනං දෙනි, ධර්මෙන අබොධි. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධා තාභි අපනතිති

4 - 6. ඉඩ පත හික්කළේ, හික්කු සම්පත්‍රය සහිතවදෙස සාපනයකට
 ආපනය කිරීමට පරිමාණයට පත් - පෙ - වර්ධනයට සම්පත්‍රයට. සො
 සහිත. නාස. ආපනය කිරීමට සම්පත්‍රයට පත්වන සාපනය. නාස
 ආපනය කිරීමට සම්පත්‍රයට පත්වන දෙය. සො පරිමාණය ආපනය කිරීමට
 සම්පත්‍රයට පත්වන ආපනය කිරීමට පත්වන දෙය - පෙ -
 පරිමාණයට පත්වන දෙය - පෙ - පරිමාණයට පත්වන දෙයට
 පත්වන දෙයට. සො සහිත ආපනය කිරීමට පත්වන සම්පත්‍රයට
 සාපනය. නාස සහිත ආපනය කිරීමට පත්වන සම්පත්‍රයට
 සාපනය කිරීමට පත්වන දෙයට. සො සහිත ආපනය කිරීමට
 පත්වන දෙයට. සො සහිත ආපනය කිරීමට පත්වන දෙයට.

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය යදියි. සබ්බ තෙමේ අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය කෙරේ. දැනුමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැනුමින් මානස දෙයි. නො දැනුමින් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද මෙන් වෙන් තම වූ ද සභාග වූ ද පිසභාග වූ ද වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් ඒ ආපත්තින්ට සමොධානපරිවාසය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සබ්බාදිසෙසාපත්තින්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් ඒ ආපත්තින්ට මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය යදියි. සබ්බ තෙමේ අකොපා වූ සොවාසී වූ ධාර්මික කමයෙන් ඔහුට ඒ ආපත්තින් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය කෙරෙයි. දැනුමින් සමොධානපරිවාසය දෙයි. නො දැනුමින් මානස දෙයි. නො දැනුමින් අබ්බාත කමය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තින් ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාන අවිසුද්ධ නවකය නිමිසේ යි.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාන විසුද්ධ නවකය

1 - 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් අතර ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය කෙරෙයි. දැනුමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මානස දෙයි. දැනුමින් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 - 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවකය කෙරෙයි. දැනුමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මානස දෙයි. දැනුමින් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7 - 9. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධයෙන් ඇපතැන් පරිමාණවලට අපරිමාණවලට - පෙ- වටපිටාවලට සම්බන්ධවේ. සො සම්බන්ධය නාම ඇපතැන් සමාධානපරිමාණය යැවේ. නාම සමබන්ධය නාම ඇපතැන් සමාධානපරිමාණය දෙවේ. සො පරිමාණයෙන් ඇතැන් සම්බන්ධය සම්බන්ධයෙන් ඇපතැන් පරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් අප- විච්ඡින්නයෙන් - පෙ- පරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් පරිමාණයෙන් - පෙ- පරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් පරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන්. සො සම්බන්ධය ඇතැන් ඇපතැන් මුලාශ්‍රපරිමාණය යැවේ. නාම සමබන්ධය ඇතැන් ඇපතැන් මුලාශ්‍රපරිමාණයේ බලවේගය කමෙහි ඇතුළත් කරන. බලවේග සමාධානපරිමාණය දෙවේ. බලවේග මානවයන් දෙවේ. බලවේග ඇතුළත්. සො හික්කවෙ හික්කු විසුලුවා නාම ඇපතැන්හි.

စိုလှယ်ပဏိကဏ္ဍာပိဋကိစ္စာဓိက၊ ဟိဝရိသံ.

දුතියමුලාස පරික ස්ථාන විසුද්ධි නවක.

1. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු සබ්බත්තා සබ්බාදිසෙසා අපනතිගො අපඡ්ඡති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනෙමපි සමිතිනමපි. සෙසං සබ්බං තාසං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බසා තාසං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං දෙනි සෙසං පරිවසනො අනන්තරං සබ්බත්තා සබ්බාදිසෙසා අපනතිගො අපඡ්ඡති පරිමාණංගො අපරිවිජ්ජනාගො. සෙසං සබ්බං අනන්තරං අපනතිනං මුලාසපටිකස්සනං යාවති. තං සබ්බසා අනන්තරං අපනතිනං මුලාසපටිකස්සනං අබ්බිමිසනන කමෙමන කුලපපන අධිකාර-කෙන. අබ්බිමිත සමොධානපරිවාසං දෙනි. සෙසං පරිවසමිති මඤ්ඤානො අනන්තරං සබ්බත්තා සබ්බාදිසෙසා අපනතිගො අපඡ්ඡති පරිමාණංගො අපරිවිජ්ජනාගො.¹

සො: තසම්. භූමියං ධීනො පුරිමා: අපනතීනං අනතරං අපනතියො
සරතී. අපරං අපනතීනං අනතරං අපනතියො සරතී. තස්ස එවං තොති:
“අහං ඛො සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතීනො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි
අපරිමාණමපි - ඉං - වචනේනමපි සමතින්නමපි. සොහං සඛ්ඤා තාසං අපනතීනං
සමොධානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තාසං අපනතීනං සමො-
ධානපරිවාසං අදුසි. සොහං පරිවසනොනං අනතරං සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා
අපනතීනො අපඤ්ඤා පරිමාණායො අපට්ඨන්තායො. සොහං සඛ්ඤං අනතරං
අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාපිං. තං මං සඛ්ඤා අනතරං අපනතීනං
මූලායපටිකස්සි අබමිකෙන කමෙමන කුප්පෙන අවිතාදකෙන. අබමෙමන
සමොධානපරිවාසං අදුසි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤාමානො අනතරං
සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතීනො අපඤ්ඤා පරිමාණායො අපට්ඨන්තායො,
සොහං තසම්. භූමියං ධීනො පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනො
සරතී. අපරං අපනතීනං අනතරං අපනතීනො සරතී. භනනුතංහං සඛ්ඤං
පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනස්සු අපරං අපනතීනං අනතරං
අපනතීනස්සු මූලායපටිකස්සනං යාවෙය්‍යං ධම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන
භිතාදකෙන, ධමෙමන සමොධානපරිවාසං, ධමෙමන මානනං, ධමෙමන
අබ්භානං.”ති. -

1. വർഗ്ഗം, വർഗ്ഗീകരണം, കേന്ദ്രം - PTS

2. **පරිමාණ - PTS**

7 - 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙම සබ්බසායෙහි ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙහි අතර ඇවැතුන්නේ මුලට ඇදීම යදිසි. සබ්බ තෙමේ අකොප්ප වූ තැනට සුදුසු දුකැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මුලට ඇදිසි. දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. දුකැමින් මානස දෙසි. දුකැමින් අබ්බාතය කෙරෙහි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේ විශුද්ධි වුයේ මේ යි.

මූලායපටිකයනවිසුද්ධි නවකය නිමි.

දෙවන මූලායපටිකයනවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙහි ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙහි අතර ඇවැත් පිණිස මුලට ඇදීම යදි. සබ්බතෙමේ කොප්ප වූ (=ගාර්භ්‍ය සුභු) තැනට නො නිසි නො දුකැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මුලට ඇදිසි. නො දුකැමින් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි යි හතතේ ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ ඒ ඛිම සිටියේ පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරයි. පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් ද සමරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් මේ. "මම වූ කලී ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සබ්බසායෙහි ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යදිමි ඒ මම සබ්බ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සබ්බසායෙහි අතර ඇවැතුන්නේ මුලට ඇදීම යදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මා කොප්ප වූ තැනට නො නිසි නො දුකැමිකමින් ඒ ඇවැත් සදහා මුලට ඇදි ය. නො දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි යි හතතේ අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොප්ප වූ තැනට නිසි දුකැමිකමින් පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේ පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේ මුලට ඇදීම ද, දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දුකැමින් මානස ද, දුකැමින් අබ්බාතය ද යදිතෙමි නමි මාතවැ" යි.

සො සඛසං පුරිමා ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච, අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකසාහසරිසුද්ධිවතක ධර්මකෙතන කමෙතන අකුප්පෙන ධාරාතර්කෙන, ධර්මකෙතන සමොධානපරිවාසං, ධර්මකෙතන මානසං, ධර්මකෙතන අබ්‍යාසං. තං සඛසං පුරිමා ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකසාහසරිසුද්ධිවතක කමෙතන අකුප්පෙන ධාරාතර්කෙන, ධර්මකෙතන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධර්මකෙතන මානසං දෙති. ධර්මකෙතන අබ්‍යාසං දෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො නාහි ආපනතීති.

2 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතින්නමපි. සො සඛසං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඛසා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමබහුලා සඛසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡති පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛසං අනතරං ආපනතීනං මූලායපටිකසාහසරිසුද්ධිවතක ධර්මකෙතන කමෙතන කුප්පෙන අධාර්තර්කෙන, අධර්මකෙතන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරං සමබහුලා සඛසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡති පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි.

සො තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරං ආපනතීයො සරති. අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතීයො සරති. තස්ස ඵලං භොති: “අහං ඛො සමබහුලා සඛසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡං පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතින්නමපි. සොහං සඛසං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාචං. තස්ස මෙ සඛසා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දදාසි. සොහං පරිවසනො අනතරං සමබහුලා සඛසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡං පරිමාණයො¹ පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං සඛසං අනතරං ආපනතීනං මූලායපටිකසාහසරිසුද්ධිවතක ධර්මකෙතන කමෙතන කුප්පෙන අධාර්තර්කෙන, අධර්මකෙතන සමොධානපරිවාසං දදාසි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරං සමබහුලා සඛසාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡං පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරං ආපනතීයො සරාමි. අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතීයො සරාමි. යනන්තාසං සඛසං පුරිමා² ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකසාහසරිසුද්ධිවතක කමෙතන අකුප්පෙන ධාරාතර්කෙන, ධර්මකෙතන සමොධානපරිවාසං, ධර්මකෙතන මානසං, ධර්මකෙතන අබ්‍යාසං”ති.

සො සඛසං පුරිමා ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකසාහසරිසුද්ධිවතක ධර්මකෙතන කමෙතන අකුප්පෙන ධාරාතර්කෙන, ධර්මකෙතන සමොධානපරිවාසං, ධර්මකෙතන මානසං, ධර්මකෙතන අබ්‍යාසං. තං සඛසං පුරිමා ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතීනඤ්ච මූලාය පටිකසාහසරිසුද්ධිවතක කමෙතන අකුප්පෙන ධාරාතර්කෙන, ධර්මකෙතන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධර්මකෙතන මානසං දෙති. ධර්මකෙතන අබ්‍යාසං දෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො නාහි ආපනතීති.

හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් පළමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගන ය, දූතෘමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දූතෘමින් මානව ද, දූතෘමින් අඛාන ය යදී. සංකයෙමේ අකොපා වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංග පටිකාංගන ය කෙරේ. දූතෘමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දූතෘමින් මානව දෙයි. දූතෘමින් අඛාන ය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නොමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සංකප්පයෙන් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදී. සංකයෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසන් නොවූත් බොහෝ සංකප්පයෙන් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගන ය යදී. සංකයෙමේ ඔහුට කොපා වූ තැනට නො නිසි නො දූතෘමිකමින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගන ය කෙරේ. නො දූතෘමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි තහන් ඒ අතර පමණ වූ වාසනා වූත් නො වාසනා වූත් බොහෝ සංකප්පයෙන් ඇවැත් අවදී.

හෙතෙමේ එහිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... කුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සංකප්පයෙන් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සංකයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදීම්. ඒ මම සංකයෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගේ ඒ අතර පමණ වූ වාසනා වූත් නො වාසනා වූත් බොහෝ සංකප්පයෙන් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සංකයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගන ය යදීම්. සංකයෙමේ ඒ මම කොපා වූ තැනට නො නිසි නො දූතෘමිකමින් මූලාංගපටිකාංගන ය කෙරෙයි. නො දූතෘමින් සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සි තහන්ම ඒ අතර පමණ වූ වාසනා වූත් නො වාසනා වූත් බොහෝ සංකප්පයෙන් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සංකයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගන ය, දූතෘමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූතෘමින් මානව ද, දූතෘමින් අඛාන ය යදිනෙමි නම් මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගන ය, දූතෘමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූතෘමින් මානව ද, දූතෘමින් අඛාන ය යදීයි. සංකයෙමේ අකොපා වූ තැනට සුදුසු දූතෘමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මූලාංගපටිකාංගන ය කෙරේ. දූතෘමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දූතෘමින් මානව දෙයි. දූතෘමින් අඛාන ය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වේ.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොතා අනතරා සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති අපරිමාණායො අපට්ඨන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පට්ඨන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පට්ඨන්තායොපි අපට්ඨන්තායොපි.* සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලාස පටිකස්සනී¹ අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධ්මානාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්බතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධිං තාභි ආපනතීති.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොතා අනතරා සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකස්සනී අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධ්මානාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්බතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධිං තාභි ආපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී, තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොතා අනතරා සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකස්සනී අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධ්මානාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො.

සො තස්මිං භූමියං ඕතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතියො සරතී. අපරා ආපනතීනං අනතරා අපනතියො සරතී. තස්ස එවං හොති “අභං ඛො සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං අදුභි. සොතං පරිවසනොතා අනතරා සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො. සොතං සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකස්සනං යාවතී. -

* “පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- අපට්ඨන්තායො” -

ඉතීපි දිස්සති - මජ්ඣං.

4 - 6 මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ පැමිණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසුයේ නො පමණ වූ නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ නො පමණ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි. සභවෙසෙස් මුහු කොපය වූ නැතට නො නිසි වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත්වූ පිළිසන් මුලට අදි. නො දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසි හි හඟිමින් ... දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. දැනුම් මානස යදි. දැනුම් අබ්බාන කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණෙහිමේ ඒ ඇවැත්වූ විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද නුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. මුහු සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි. සභවෙසෙස් මුහු කොපය වූ නැතට නිසි නො වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත්වූ පිළිසන් මුලට අදි. නො දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසි හි හඟිමින් ... දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. දැනුම් මානස යදි. දැනුම් අබ්බාන කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණෙහිමේ ඒ ඇවැත්වූයේ විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

8. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූයේ අපමණ වූයේ ... නුමුහු වූයේ මුහු වූයේ බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභවෙසෙස් මුහු ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි. සභවෙසෙස් මුහු කොපය වූ නැතට නිසි නො වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත්වූ පිළිසන් මුලට අදි. නො දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසි හි හඟිමින් අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි.

හෙතෙමේ එකම සිටියේ පලමු ඇවැත්වූ අතර ඇවැත්වූ සිසි කෙරෙයි. පසු ඇවැත්වූ අතර ඇවැත්වූ ද සිසි කෙරෙයි. මුහු මෙම ද සිසි කෙරෙයි. මම වූ කලි නො පමණ වූයේ පමණ වූයේ ... නුමුහු වූයේ මුහු වූයේ බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. ඒ මම සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභවෙසෙස් ඒ මම ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. ඒ මම පිරිවෙසෙසුයේ ඒ අතර පමණ වූයේ නො පමණ වූයේ පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. ඒ මම සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි.

තං මං සඛෙකා අනන්තරං ආපනතිනං මූලාශ්‍රපරිකල්පනී අඛණ්ඩකෙන කලමෙන කුප්‍යෙන අධිකාරකෙන. අඛණ්ඩකෙන සමොධානපරිවාසං අද්‍යක්ඛි. සොභං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනන්තරං සමබ්‍රහ්මා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායො. සොභං තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතියො සරති. අපරං ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතියො සරති. යනාදියො සඛිකා පුරිමා ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතිනං අපරං ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතිනං මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාපෙය්‍යං ඛණ්ඩකෙන කලමෙන අකුප්‍යෙන ධර්මකෙන, ඛණ්ඩකෙන සමොධානපරිවාසං, ඛණ්ඩකෙන මානසං, ඛණ්ඩකෙන අඛණ්ඩකෙන.

සො සඛිකා පුරිමා ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතිනං අපරං ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතිනං මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාපෙය්‍යං ඛණ්ඩකෙන කලමෙන අකුප්‍යෙන ධර්මකෙන, ඛණ්ඩකෙන සමොධානපරිවාසං, ඛණ්ඩකෙන මානසං, ඛණ්ඩකෙන අඛණ්ඩකෙන. ඛණ්ඩකෙන මානසං දෙති. ඛණ්ඩකෙන අඛණ්ඩකෙන. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධා තාහි ආපනතිනි.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්‍රහ්මා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - පෙ- වචනෙවපි සමතින්තමපි. සො සඛිකා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාපෙය්‍යං. තස්මිං සඛිකා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්තරං සමබ්‍රහ්මා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපරිවර්තනායොපි. සො සඛිකා අනන්තරං ආපනතිනං මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාපෙය්‍යං. තං සඛිකා අනන්තරං ආපනතිනං මූලාශ්‍රපරිකල්පනී අඛණ්ඩකෙන කලමෙන කුප්‍යෙන අධිකාරකෙන. අඛණ්ඩකෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනන්තරං සමබ්‍රහ්මා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපරිවර්තනායොපි.

සො තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතියො සරති, අපරං ආපනතිනං අනන්තරං ආපනතියො සරති. තස්මිං වචනෙව පි: “අතං ඛො සමබ්‍රහ්මා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමපි නානාතාමපි සහාගමපි විසහාගමපි වචනෙවපි සමතින්තමපි. සොභං සඛිකා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාපෙය්‍යං. තස්මිං සමබ්‍රහ්මා තාසං ආපනතිනං සමොධානපරිවාසං අද්‍යක්ඛි. සොභං පරිවසනො අනන්තරං සමබ්‍රහ්මා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපරිවර්තනායොපි. සොභං සඛිකා අනන්තරං ආපනතිනං මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාපෙය්‍යං. තං මං සඛිකා අනන්තරං ආපනතිනං මූලාශ්‍රපරිකල්පනී අඛණ්ඩකෙන කලමෙන කුප්‍යෙන අධිකාරකෙන:-

සබ්බතෙමේ ඒ මට කොපස වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකයාන සෙයුය. නො දැනුමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි සි හහනෙමි අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබ්ම සිටියෙමි පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සබ්බතාගෙන් අකොපස වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකයාන ද, දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැනුමින් මාතන ද, දැනුමින් අබ්බාතය ද යදනෙමි නම් ඉතා මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සබ්බතාගෙන් අකොපස වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකයාන ද, දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැනුමින් මාතන ද, දැනුමින් අබ්බාතය ද යදිසි. සබ්බතෙමේ ඔහුට අකොපස වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලායපටිකයාන සෙයුය. දැනුමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මාතන දෙයි. දැනුමින් අබ්බාත සෙයුය. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් පිසුද්ධි වූයේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බතාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සබ්බතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහුගේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූ ද නො වැසුනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්බතාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකයාන යදි. සබ්බතෙමේ කොපස වූ තැනට නො නිසි දැනුමකින් ඔහුට අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකයාන සෙයුය. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි සි හහනේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ එබ්ම සිටියේ පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්බතාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදිමි. සබ්බතෙමේ ඒ මට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහුගෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්බතාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකයාන යදිමි. සබ්බතෙමේ ඒ මට කොපස වූ තැනට නො නිසි නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකයාන සෙයුය ය: -

අබ්බෙමන සමොධානපරිවාසං අදුසි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමිනො අනතරං සමබ්බුලා සබ්බාදිසෙසා අපනතියො අපජ්ජං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අට්ඨන්තායොපි. සොහං තසමිං භූමියං ඕනො පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතියො සරාමි. අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතියො සරාමි. අනන්තානං සබ්බං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාසපටිකස්සනං යාවෙය්‍යං ධම්මෙකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ණාතරභෙන, ධම්මෙන මානතතං, ධම්මෙන අබ්බාත”නති.

සො සබ්බං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාසපටිකස්සනං යාවති ධම්මෙකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ණාතරභෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානතතං, ධම්මෙන අබ්බාතං. තං සබ්බං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාසපටිකස්සනං ධම්මෙකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ණාතරභෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්බාතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විප්‍රදොා තාහි අපනතීති’ති.

දුතියමුලාසපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං නිවසිතං.

සමුවවසඟකඩකිකං තතියං.

තස්සඥානං:

අපට්ඨන්තා එකාහ දථිහ තිහ චතුහ ව,
පඤ්චාහ පක්ඛදසානං අපතාහ සුඤ්ඤානා මුති.

විබ්බන්තො පරිමාණාසු දො භික්ඛු තසා සඤ්ඤිතො,
දො වෙමතිකා මිස්සකද්ධිනො මිස්සකෙ ගරුකද්ධිනො.

මිස්සකෙ මිස්සකද්ධිනො සුඤ්ඤානෙ ගරුකද්ධිනො,
සුඤ්ඤිති ච ජාදෙති අථ පක්ඛමිතෙන ව.

උමමතතකදෙසනඤ්ඤ මූලාසපටිවිසුද්ධිකො,
ආචරියානා විතජ්ජවාදීනං තම්බපණ්ණීදීපප්පසාදකානං,
මහාවිහාරවාසීනං වාචනා සද්ධම්මට්ඨිතියාති.*

සමුවවසඟකඩකිකං නිවසිතං.

නො දැකීමත් සමෝදනත් පිරිවෙන දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද බොහෝ සහවසෙත් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එසිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සමරමි. මම සබ්බසාගෙත් අකොපා වූ තැනට නිසි දැකීමකින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මුළු ඇදීම ද, දැකීමත් සමෝදනත් පිරිවෙස ද, දැකීමත් මානස ද, දැකීමත් අබ්බාතස ද, සදනෙමි තම මැනවැ"යි.

තෙතෙමි සබ්බසාගෙත් අකොපා වූ තැනට නිසි ධාර්මිකකම්යෙන් පළමු ආපනතීන්ට අතර ආපනතීන්ගේත් පසු ආපනතීන්ට අතර ආපනතීන්ගේත් මූලාංග පරිකල්පනය ද, දැකීමත් සමෝධානපරිවාසය ද, දැකීමත් මානස ද, දැකීමත් අබ්බාතස ද ඉල්ලයි. සබ්බ තෙතෙමි ඔහුට අකොපා වූ ස්වාතාන්ත්‍රී වූ ධාර්මිකකම්යෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාංග පරිකල්පනය කෙරෙයි. දැකීමත් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. දැකීමත් මානස දෙයි. දැකීමත් අබ්බාතසය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙතෙමි ඒ ආපනතීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

දෙවන මූලාංග පරිකල්පන විග්‍රහය නිමිසේ ය.

සුළු වග සම්බන්ධතා තෙවැනි යි.

එහි උද්‍යානය:

අපට්චන්තා ය, එකානපට්චන්තා ය, ද්විතපට්චන්තා ය, ත්‍රිත-පට්චන්තා ය, චතුරපට්චන්තා ය, පඤ්චාගපට්චන්තා ය, පක්ඛ- දසාග-පට්චන්තා ය යන ඇවැත් ද සුද්ධානපරිවාසය ද මුනිප්පුගත් වහන්සේ වදාළ සේක

විබ්භතාදිවාර (සිවුසිය) ද, පරිමාණාදිවාර අව ද, දොහිකුච්චාර එකාලොසගේ - ආපනතියඤ්ඤි ද, චෙමනික දෙදෙන ද, මිත්තකදිට්ඨි ද, මිත්තකගෙහි ගරුකදිට්ඨි ද,

මිත්තකගෙහි මිත්තකදිට්ඨි ද, සුද්ධානගෙහි ගරුකදිට්ඨි ද, සුද්ධදිට්ඨි ද, ආපනතීඡාදනය ද, යළි පක්කමිත (මක්ඛබම වසින් ආරොචනා නො කිරීම) සමග -

උම්මතක හා (පාමොක්) දෙසනා ද, මූලාංග පරිකල්පන- අවිග්‍රහි - විග්‍රහි (තවක තුන) ද යන මොහු තාමුපරිණිද්විප්පසාදක වූ මහාවිහාරවාසී විහාරවාදී ආචාර්යවරයන්ගේ ශාසනසථිතිය පිණිස වූ (වුලලවග්ග- සුළු වග සම්බන්ධතා) වාචනාමාභිශෝ යි.

සුළු වග සම්බන්ධතා නිමි.

4.

සමථකඛ්ඛානං

1. සමුඛ්ඛාචිනසෝ

තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවච්ඡියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො ජන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛ්ඛානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති: තඤ්ඤාමපි නිග්ගාමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා සන්තුට්ඨා උජ්ජනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ජායනති ඩියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛ්ඛානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති තඤ්ඤාමපි නිග්ගාමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි”ති.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමස්සා ආරොපෙසුං. අථ ඛො භගවා ඵතස්මිං තිදුතෙ ඵතස්මිං පකරණං භික්ඛුසංඝං. සන්තිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි*:

භව්වා කිර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛ්ඛානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති: තඤ්ඤාමපි නිග්ගාමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපිති. ‘භවං භගවා!’. විහරති බුද්ධෝ භගවා: අනනුච්චිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනනුලොමිකං අපපතීරූපං අසාමිණකා අකපටියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අසමුඛ්ඛානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති: තඤ්ඤාමපි නිග්ගාමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පතාදුග -පෙ- විහරතිත්වා -පෙ-† බම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති:

“න භික්ඛවෙ අසමුඛ්ඛානං භික්ඛුතං කම්මං කාතබ්බං තඤ්ඤාමපි වා නිග්ගාමපි වා පබ්බාජනීයමපි වා පටිසාරණීයමපි වා උකෙඛපතීයමපි වා, යො කරෙස්ස ආපනති දුක්ඛවස්සා”ති.

අබමමවාදිනවක :¹

අබමමවාදී පුග්ගලො, අබමමවාදී සමඛුලො,² අබමමවාදී සමඛිකා, බමමවාදී පුග්ගලො, බමමවාදී සමඛුලො, බමමවාදී සමඛිකා.

1. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදීං පුග්ගලො⁴ සඤ්ඤාපෙති නිර්කාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දසෙස්සති අනුදසෙස්සති: “අයං බමමො අයං විනසො, ඉදං සජ්ඣාසනං, ඉමං ගණතාති, ඉමං රොවෙති”ති. ඵවඤ්ඤා තං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමත වූපසමමති සමුඛ්ඛාචිනසපතීරූපකෙන.

2. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදී සමඛුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිර්කාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දසෙස්සති අනුදසෙස්සති: “අයං බමමො, අයං විනසො, ඉදං සජ්ඣාසනං, ඉමං ගණතාති, ඉමං රොවෙති”ති. ඵවඤ්ඤා තං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමත වූපසමමති සමුඛ්ඛාචිනසපතීරූපකෙන.

1. භගවාති - මජ්ඣිම, සං. 2. කණ්ණපකානවකනති පොඤ්ඤාසු දිස්සන්තෙ.

3. අබමමවාදිසමඛුලො - සි 1, 2.

4. බමමවාදිපුග්ගලො - සි 1, 2.

* පාඨොයං සිහලවූදිසපොඤ්ඤාසු දිස්සති.

† පෙත්තාලෙහි සමිතිකතථානාති කමිකෙකෙකෙ අගභගයෙන වෙදිතබ්බාති.

4.

සමාජකය

1. සමූහවාදය

එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත්තුමර සමාජයෙහි අන්තිම සිටුහුගේ දෙවර්ගි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සමාජ ගණනු නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය ද නියය ද පබ්බාජනිය ද පටිසාරණිය ද උත්තමපනිය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ්ජ වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණුන් වෙත් ද, ඔහු කෙසේ නම් සමාජගණනු නො හවු වූ භික්ෂූන්ට තරුණිය කම්යත් නියය කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උත්තමපනිය කම්යත් කෙරෙත් ද"යි අවමන් කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ ප්‍රකාරණ(ප්‍රකාරය)යෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැවැ ද? සමාජගණනු නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය කම්යත් නියය කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උත්තමපනිය කම්යත් කෙරෙත් දැයි. 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැවැ.' භාග්‍යවත් වුදුරජාතත් වහන්සේ ගැරුණු සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලෝම නො වුවෙකි. පිළිරු නො වුවෙකි. නො මහණකමෙකි. නො කැප වුවෙකි. නො කව යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය කම්යත් නියය කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උත්තමපනිය කම්යත් කලානු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහත් වුවන්ගේ පැහැදිලි පිණිස නො වේ ... ගරුණා ... දැනුම් කපා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක:

"මහණෙනි, නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය හෝ නියය හෝ පබ්බාජනිය හෝ පටිසාරණිය හෝ උත්තමපනිය හෝ කම්ය නො කල යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුලා වේ"යි.

අධම්මවාදිනවකය:

අධම්මවාදි පුග්ගල ය, අධම්මවාදි සමබහුල ය, අධම්මවාදි සංඝ ය, ධම්මවාදි පුග්ගල ය, ධම්මවාදි සමබහුල ය, ධම්මවාදි සංඝ ය (සි මානිකා සංගෙය්.)

1. අධම්මවාදි පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව"යි ධම්මවාදි පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්නවයි. පුනපුනා පෙන්නවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුණ සන්තිදෙයි.

2. අධම්මවාදි පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව"යි ධම්මවාදි බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්නවයි. පුනපුනා පෙන්නවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැනුණ සන්තිදෙයි.

3. අධිමමවාදී ප්‍රශ්නලෝ බලමමවාදීන් සඳහා සඳහාපෙනී නිර්ණායකයක් පෙන්වන අනුපේක්ෂකයක් දැක්වෙන්නේ අනුදැක්වෙන්නේ: “අයං බලමමො අයං විනායො ඉදං සද්ධිතාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රෝලෙති”යි. එවිසෙව නං අභිකාරණං. වූපසමමති, අධිමමත වූපසමමති සමමුඛවිනායකරූපකෙන.

4. අඩමමවාදී සම්මතලා බමමවාදීං ප්‍රකාශං¹ සඤ්ඤාපෙතනි තිස්සාපෙතනි පෙතෙතනි අනුපෙතෙතනි දසෙසනනි අනුදසෙසනනි: “අයං බමමො අයං විතයො ඉදං සත්ථසාසනං, ඉමං ගණ්හාති, ඉමං රෙණවිති”². එවිඤ්ඤා තං අසිකරණං වුපසමමති, අඩමමෙන වුපසමමති සම්මුඛාචිතයපතිරූපතෙන.

5. අබ්මව්වාදී සම්මතයා, බ්මව්වාදී සම්මතයෙහි සභ්‍යයෙකුගේ නිදහස-
 පෙකුගේ පෙකෙකුගේ අනුපෙකෙකුගේ අසේකුගේ අනුදසේකුගේ: “අස-
 බ්මව්වා අස. විකසේ. ඉදං සජ්ජිකසනං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රෙවෙථා”ති.
 එව්දෙකු තං අතිකරණං. වූපසම්මා, අබ්මව්වා වූපසම්මා සම්මුඛාපිකස-
 පතිරාපෙකු.

6. අධමමවාදී සම්මතලා ධම්මවාදීං සංඛං² සඤ්ඤාපෙතනී නිජ්ඣාපෙතනී පෙතෙතනී අනුපෙතෙතනී දසෙතනී අනුදසෙතනී: “අයං ධම්මා අයං චිත්තො අදං ස ඤ්ඤාසං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොචෙති”ති. එවඤ්ඤා තං අභිකරණං වූපසම්මතී, අධමමෙත වූපසම්මතී සමමුඛාපිතං-පතිරාපෙතන.

7. අධිමමවාදී සංවේෂ: බිම්මවාදීන් ප්‍රශ්නලං සඤ්ඤාවෙන් නිෂ්කිංශයෙන් පෙනෙති. අනුප්‍රේමයෙන් දැකෙති. අනුදැකෙති: “අයං බිම්මො අයං විතතො ඉදං සජ්ඣාසං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” ති. එවිඤ්ඤා නං අධිකාරණං වුපසමමති, අධිමමති වුපසමමති සමමුඛාචිතයපතිරුපකෙන.

8. අබලවමාදී සහතික: බලවමාදී සබ්බත්‍රල සඤ්ඤාපෙති නිර්ණායකයෙහි පෙන්නෙති අනුප්‍රකාශනෙති දුක්ඛොති අනුදුක්ඛොති: “අයං බලවමා අයං විතතයං ඉදං සන්ධිසංසතං, ඉමං ගණනපි, ඉමං ඡෙදවෙධං”ති. එවඤ්ඤා නං අභිකරණං වූපසම්මානි, අධිප්‍රමාන වූපසම්මානි සම්මුඛාචිකායසනීරූපකෙන.

9. අධිමමවාදී සංවිකා, බිමමවාදං සංවිකං සංකූලපෙති නිජකාපෙති පෙතෙකඩති අනුපෙතෙකඩති දසෙකඩති අනුදසෙකඩති: “අයං බිමමො අයං චිතමො ඉදං සජ්ඣාසනං, ඉමං ගණනාහි, ඉමං රොවෙහි”ති. එවෙකුල තං අභිකරණං වුපසමමති, අධෛමමන වුපසමමති සමමබාසිතකපතිරූපතෙකඩති.

අධ්‍යයනය, දිනපතක, නිවසක.

බුද්ධත්ව, දිනාත්වය:

1. බමමවැදී පුතලො, අබමවැදිං. පුතලං සඤ්ඤාපෙති නිජකියාපෙති පෙනෙති අනුපෙනෙති දුග්ගති අනුදුග්ගති: “අං. බමමං අං. විනයො ඉදං සඤ්ඤාසං, ඉමං ගණ්ඨාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවිඤ්ඤා නං අතිකරණං වුපසමෙති, බමමෙත වුපසමෙති සමමුඛාචිතයෙත.

1. බමුවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මාභාසන ය, මේය ගණ්‍යව, මේය රැස්ව”යි අබමුවාදී පුද්ගලයාට භවවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. බලවයි. පුතපුතා බලවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛවිනය වූ දහාමත් සන්තිදේ.

2. බමමවාදී ප්‍රභූලයෝ අබමමවාදී සම්මතලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජකියාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙති අනුදසෙති: “අයං ධරමො, අයං චිතතො, ඉදං සඤ්ඤාසංකං, ඉමං ගණනං, ඉමං රොවො”ති. එවිඤ්ඤා නං අභිකරණං. චුරසම්මති, ධරමෙත චුරසමෙති සම්මධාරිතසෙත.

3. බිම්වැදී පුහුණුවා අබිම්වැදී සබ්බං සඤ්ඤාපෙති නිරුක්තාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙති අනුදසෙති: “අංගං බිම්වො, අංගං චිත්තං, ඉදං සක්කං, ඉමං ගණනාති, ඉමං භෙදවිති”ති. එමඤ්ඤා නං අධිකාරණං වුපසම්මති, බිම්වෙත වුපසම්මති සම්මොචිතසංකං.

4 බමුවාදී සම්බුදු, අබමුවාදිං පුග්ගං සංඝස්ස, පෙනති තිස්සාපෙනති පෙකෙකිනති අනුපෙකෙකිනති දසෙසානති අනුදසෙසානති: “අයං බමෙමා, අයං චිතයො, ඉදං සච්ඡිසාසනං, ඉමාං අණ්හාති, ඉමං රොවෙසී”ති. එවෙඤ්ඤානං අධිකරණං වුපසමමති, බමෙමන වුපසමමති සමමබාසිතසෙත.

[illegible]

6. බලවතාදී සම්මතලා අබලවතාදීං සහිතං සංඥාපෙතනි නිවැසිපෙතනි පෙතෙතනි අනුපෙතෙතනි දුස්සෙතනි අනුදුස්සෙතනි: “අයං බලෙතා, අයං විතෙයා, ඉදං සජ්ඣාසානං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොලෙති”ති. එවණ්ණෙ තං අතිකරණං වුපසමෙති, ධූමෙත වුපසමෙති සම්මුඛාචිතෙයතං.

7. බමවොදි සමභික්ෂා අබමවොදිං පුක්කලං සඤ්ඤාපෙති නිර්ජනාපෙති පෙතෙකති අනුපෙතෙකති දසොති අනුදසොති: “අයං බමෙවො, අයං විනයො, ඉදං සද්ද්විසාසනං, ඉමිං ගණකාති, ඉමං රොචෙති”ති. එවඤ්ච නං අභිකරණං වුපසමවති, බමෙවන වුපසමවති සමමුඛාපිතසෙන.

8. බමමවාදී සභිකා අබමමවාදී සබමහලෙ සඤ්ඤාපෙති නිර්ජනාපෙති පෙතෙකති අනුපෙතෙකති දසෙකති අනුදසෙකති: “අයං බමෙමා, අයං පිතගො, ඉදං සඤ්ඤාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොපෙමා”ති. එවිඤ්ඤා නං අතිකරණං වූපසමමති, බමමමන වූපසමමති සමමුඛපිතගෙන

9. බමුවාදී සැකයා අබමුවාදී. සකයා සකයාගෙන් නිජයාගෙන් පෙනෙතැනි අනුප්පෙනෙතැනි දෙයෙහි අනුදෙයෙහි “අයං බමුවා, අයං විනයා, ඉදං සජ්ජාසනං, ඉමං ගණනාසි, ඉමං රොගෙති”හි. එවිඤ්ඤා නං අසිකරණං වූපසමමති, බමුවන වූපසමමති සමුඛාවිනයෙනාති.

බමමවාදීන්වහු. නිවර්තන.

2. බිම්වාදී පුද්ගල තෙහෙමි “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය ය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු සි අබිම්වාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුතපුතා පෙන්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙතෙක් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවාසය වූ දෘෂ්ටි සන්තිදේ

3. බිමේදී පුද්ගල තෙමේ “ශ්‍රේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාක්‍යා-
ශාසනය මෙය ගණ්‍යව මෙය රැස්ව”යි අබිමේදී සබ්‍යසාව හතුවයි. සිතවයි.
පොත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
අධිකරණය සන්තිදේ තම් සමමුවානිය වූ දහමින් සන්තිදේ.

4. බමුවාදී බොහෝ මනසක් “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාසනා-ශාසන ය මේ ය ගණ්ථ මේ ය රැස්ව”යි අබමුවාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. හිතවත්. පෙත්වත්. පුතපුතා පෙත්වත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්. ඉදින් මෙහේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාපනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

5. බමුවාදී බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාන්තා-ශාසනය ය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු”යි අබමුවාදී බොහෝ මහණන්ට කතවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුතපුතා පෙන්වත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

6. බිම්වාදී බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය. මේ විනය ය මේ ශාසනා-
ශාසනය මෙය ගණ්ඨ මෙය රැස්ව”යි අබිම්වාදී සබ්බසාධි හඟවත්.
සිතවත්. පෙන්වත්. පුතපුතා පෙන්වත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්.
ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූතෑමින්
සන්තිදේ.

7. බම්මාදි සබ්බ තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාක්‍යා-ශාසන ය මෙය ගණ්‍යව මෙය රුජ්ව”යි අබම්මාදි පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි, පෙත්වයි, පුතපුතා පෙත්වයි, දත්වයි, පුතපුතා දත්වයි. ඉදින් මෙතේ ඒ අතීතරණය සන්තිදේ නම් සම්මතවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

8 බිමේටදී සබස තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රුඡවවු”යි අබිමේටදී බොහෝ මහණුන්ට කතවයි. සිතවයි, පෙන්වයි, පුතපුතා පෙන්වයි, දක්වයි, පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාපිතය වූ දහමින් සන්තිදේ.

9. බලවේගය සහිතව “මේ දැනට මේ විනය සහ මේ ගායනා සහන සහ මෙය ගණවි මෙය රැස්වී” යන බලවේගය සහිතව කතා කළේය. සිතුවේය. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙතෙක් ඒ අතිකරණය සන්තිදේ නම් සම්මතවිනය වූ දැනට සන්තිදේ ය.

2. සතිවිනයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළඳවතෙ කලඤ්ඤානිවාසෙ. තෙන ඛො පත සමයෙන ආයසමිතා දබ්බමල්ලපුණ්ණන ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තා සච්ඡිකතා ගොති. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පත්තං ගොති. තස්මි වස්ස කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං¹, කතස්ස වා පතීවසො. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස රහොනතස්ස පතිසල්ලීතස්ස² එවං වෙතසො පරිචිතකොනා උද්පාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තා සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තස්මි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතීවසො. කීනත්ත ඛො අතං සංඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස එතද්දහොසි: “යනත්තනාහං³ සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං⁴, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය”නති.

2. අථ ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො සායනාසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසංකමි. උපසංකමිතො භගවත්තං අභිවාදෙතො එකමන්තා නිසිදි. එකමන්තා නිසිතො ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවත්තං එතද්දවොච: “ඉධ මග්ගං භන්තො රහොනතස්ස පතිසල්ලීතස්ස එවං වෙතසො පරිචිතකොනා උද්පාදි: “මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තස්මි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතීවසො. කීනත්ත ඛො අතං සංඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. තස්ස මග්ගං භන්තො එතද්දහොසි: “යනත්තනාහං සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය”නති. ඉට්ඨංමහා භන්තො සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසිතුනති. “සංචු සංචු දබ්බං, තෙන හි ත්වා දබ්බං, සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසාහි”ති. එවං භන්තො ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවත්තො පච්චිකොසි.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණං ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමන්තොසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුද්දහකඤ්ච සම්මන්තො. එවිඤ්ච පත භික්ඛවෙ සම්මන්තිතබ්බො: පථමිං දබ්බො යාචිතබ්බො. යාචිතො ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිවලොන සංඝො ඤ්ඤාපෙය්‍යබ්බො:

“සුඤ්ඤා මම භන්තො සංඝො: යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං සංඝො ආයසමන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුද්දහකඤ්ච සම්මන්තොය්‍ය. එසා ඤ්ඤාති.

1. උත්තරිකරණීයං - මිජ්ඣං, සං.

3. ය-නුනාහං, මිජ්ඣං.

2. පතිසල්ලීතස්ස, මිජ්ඣං.

4. පඤ්ඤාපෙය්‍යං, මිජ්ඣං.

2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ, රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤානිවාස නම් වෙළුමනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපතින් සත්වස් ඇති ආයුෂ්මත් දඬ මල්‍යපුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. සථුවකු විසින් පැළණිය යුතු (ලැබිය යුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සියල්ල උතු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උතුට මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙන් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවේකයෙන් හුන් ආයුෂ්මත් දඬ මල්‍යපුත්‍රත්භව මෙබඳු විභවනිකයෙක් පහළ විය: “උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සථුවකු විසින් ලැබිය යුතු යම් කිසිවක් වේ නම් මවිසින් ඒ සියල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටයුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සභනට වතාවතක් කරනෙමි නම් කීම්දෙසි. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දඬ මල්‍යපුත්‍රත්භව මෙබඳු සිතකින් විය: මම සභනට සෙතසුන් ද පතවමි නම් බත් ද උදෙසනම් නම් මනාමැනු”යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දඬ මල්‍යපුත්‍රත් තෙමේ සවස්කල පිළිසලකින් නැගී සිටිණේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹිණේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිත. එකත්පස් ව හුන් මල්‍යපුත්‍ර ආයුෂ්මත් දඬ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කැළ කෙළේ ය: “වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවේකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්තසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සථුවකු විසින් යම් කිසිවක් ලැබිය යුතු නම් ඒ සියල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටයුත්තක් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙන් ද නැත. මම සභනට වතාවතක් කරමි නම් කීම්ද”යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: “මම සභනට සෙතසුන් ද පතවමි නම් බහුදු උදෙසනම් නම් මනා මැනු”යි. “වහන්ස, මම සභනට සෙතසුන් පතවන්නට ද බත් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි”යි. “දඬ මැනැවි. මැනැවි. දඬ එසේ නම් සභනට සෙතසුන් ද පතවවු. බහුදු උදෙසනු”යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂ්මත් දඬ මල්‍යපුත්‍රත් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දිනි.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානගෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි දහමිකතා කොට හිඤ්ඤාත් ඇමතු සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දඬ මල්‍යපුත්‍ර සෙතසුන් පතවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළ යුතු: පළමු කොට දඬ යැද්ද යුතු. යැද වියත් පබල මහණකු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සභනට පැළණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂ්මත් දඬ මල්‍යපුත්‍ර සෙතසුන් පතවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම යි.

වහන්ස, සඛ්ඤා තෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සඛ්ඤා තෙමේ ආයුෂමත් දඬමලලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කෙරෙයි. ආයුෂමත් දඬමලලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කිරීම යම් ආයුෂමතකුගේ රුක්කේ නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුගේ රිසි නො වේ නම් හෙ තෙමේ බණින්නේ ය.

සහ විසින් ආයුෂමත් දඬමලලුපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කරණ ලදී. සහකට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬය මෙසේ මෙය දරමි”යි.

4. සමමත කරණ ලද ආයුෂමත් දඬමලලුපුත් තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි: යම් භික්ෂුහු සුත්‍රානුකූලයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් සුත්‍රානුකූල සභාගතා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු විනයධරයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් විනය විද්වත්තාහු ය’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධර්මකර්මයෝ (ආර්ථිකමයෝ) නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් ධර්ම සාකච්ඡා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධර්මානුකූල නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් නොපෙළන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු තීරණවිත කථා ඇති ව කය කරකිරීමෙහි තත්පර ව වෙසෙත් නම් ‘මේ ආයුෂමත්ත මේ තීරණවිත කථා රහිතයෙකු වෙසෙන්නාහ’ යි ඔවුනට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු නොකල්පි පැමිණෙත් නම් ඔවුනට ද තෙජෝධාතුවට සමවාද ඒ ආලෝකයෙන්ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂුහු දූත දූත ‘අපි ආයුෂමත් දඬමලලුපුතුගේ ඉප්පෙලකර දක්නාමු’ යි නොකල්පි නිතර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂමත් දඬමලලුපුතු වෙත එලඹ ඇවැත්නි, දඬයෙහි, අපට සෙනසුන් පනවාලව යි මෙසේ කියත්. ආයුෂමත් දඬමලලුපුත් තෙමේ ඔවුනට ‘ආයුෂමත්ත කොතැන්හි කැමැති වෙද්ද, කොතැන්හි පනවමි ද’ යි මෙසේ කියයි. ඔහු දූත දූත දුර තැන් දක්වත්. “ඇවැත්නි, අපට භිජුකුඵඵව්‍යවෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට සොරපව්‍යවෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිලිපස කඵලප්පකයෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට වෙහාරපව්‍යවෙහි සත්පත්තොගෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට සිතව්‍යවෙහි නාකෙම්මෙය්‍යෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට නොයුම් කදුරුලියෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට නිකිඪ කදුරුලියෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට තප්පද කදුරුලියෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට හුණුදිය අරලෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට ජීවක අඹවෙහෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව. ඇවැත්නි, අපට මද්දකුට්ඨි නම් මුවලාව්‍යවෙහි සෙනසුන් පනව්‍යාලව” යි.

6. තෙසං ආයස්සා දසෙධ්වං මිලුපුත්තො තෙපොධාතුං සමාපජ්ජිතා අභිඥාලියා ජලමානාස පුරතො පුරතො ගව්ඤ්ඤි. තෙපි තෙතෙව ආලොකොත ආයස්සාතො දසෙධ්වං මිලුපුත්තස්ස පිට්ඨිත්තං පිට්ඨිත්තො ගව්ඤ්ඤි. තෙසං ආයස්සා දසෙධ්වං මිලුපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙතී: අයං මඤ්ඤා, ඉදං පිඨං, අයං භිසි, ඉදං නිජමධානං¹, ඉදං චච්චධානං, ඉදං පස්සාච්චධානං, ඉදං පානීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අයං කතතරදණේවා, ඉදං භග්ගස්ස කතීකසණ්ඨාතං², ඉමං කාලං උච්චිතධං, ඉමං කාලං නික්ඛමිතධං³. තෙසං ආයස්සා දසෙධ්වං මිලුපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙතී පුනරෙව මෙඵචනං පච්චාගව්ඤ්ඤි.

7. තෙත බො පත සමයෙහි මෙතැන්ගැනුමටත්³ හිකුළු නවකා වෙව් හොනැති අප්පඤ්ඤ ව. යාති සබ්බසං ලාමකාති සෙතාසතාති නාති තෙසං පාප්පණනති ලාමකාති ව භතතාති. තෙත බො පත සමයෙහි රුරුගෙ මත්තසාං ඉච්ඡනති ථෙරාතං හිකුළුතං අභිසම්බාරිතං දුභං - සප්පිට්ඨි තෙලට්ඨි උත්තරිග්ගමපි. මෙතැන්ගැනුමටත්³ පත හිකුළු ගං පාකභිකා දෙනති - යථාරථං⁴ කණ්ණාපකං⁵ බිලබ්බදුගියා. තෙ පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකතතා ථෙරෙ හිකුළු පුච්ඡනති: 'තුමනාකං ආවුසො භතතාසක කිං අහොසි, තුමනාකං කිං අහොසි'ති. එකවෙව් ථෙරු එවං වදෙනති: 'අමනාකං ආවුසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උත්තරිග්ගමං අහොසි'ති. මෙතැන්ගැනුමටත්³ පත හිකුළු එවං වදෙනති: අමනාකං ආවුසො ත කිඤ්චි අහොසි - පාකභිකා යථාරථං⁴ කණ්ණාපකං - බිලබ්බදුගියනති.

8. තෙත බො පත සමයෙහි කලාණ්ඩුන්ගේ කටයුතු සම්බන්ධ විකූලකභවත. දෙව් නිව්වහන. සො හතරකක සපුතතදරො උපතිව්විනො පරිවිසරි- අසෙසු මිදනෙහි පුච්ඡනි, අසෙසු සුපෙහි පුච්ඡනි, අසෙසු තෙලෙහි පුච්ඡනි, අසෙසු උතතරිතබෙහි පුච්ඡනි. තෙත බො පත සමයෙහි කලාණ්ඩුන්ගේ කටයුතු ගතපතිනො හතර. සොහතරා මෙතෙක් සමුපකාන. භික්ෂුන. උද්ධිං හොති. අථ බො කලාණ්ඩුන්ගේ කටයුතු ගතපති ආරාම. අගමාසි කෙතවිදෙව් කරුණියෙන. සො සෙතායසො දබ්බො මලපුතනා තෙතපුතනා මි. උපසම්බන්ධො ආයසනතො දබ්බො මලපුතන. අභිවාදෙති ඵකමනතො නිසීදි. ඵකමනතො නිසීනතො බො කලාණ්ඩුන්ගේ කටයුතු ගතපති. ආයසනා දබ්බො මලපුතනා බමිසො කථාය සන්දසෙසි, සමාදරෙසි, සමතෙතපෙසි, සමපහසෙසි.

9. අප බො කලාණ්ඩනතීකෝ ගහපතී දායසමනා දුකධන මලප්පතෙනන බමිමා කථාය සන්දස්සතෝ සමාදරිතෝ සමුතෙනජ්ඣෝ සමපනංසිතො දායසමනං දබ්බං මලප්පතං එතදචොචි කස්ස හතො අමානං සරෙ සාතනාය හතං උද්ධමනි? මෙනියභුමච්ඡානං බො ගහපතී තිකමුතං භුමානං සරෙ සාතනාය හතං උද්ධමනි. අප බො කලාණ්ඩනතීකෝ ගහපතී අනතනමිතො අනොසි කථා ති නාම පාපතිකමු අමානං සරෙ භුසුද්ධස්සනතීති. සරං ගතො දසිං දාණාපෙසි: “යෙ ජෙ සෙව හතතිකා දාහව්නති, තෙ කොට්ඨකෙ දාසනං පසුසුපෙච්චි කණ්ඤාපකොති භිලඛගුද්ධියෙන පරිච්ඡා”ති. එවං අය්‍යාති බො සා දසි කලාණ්ඩනතීකස්ස ගහපතීතො පච්චෙස්සාසි.

1. ବିଜ୍ଞାନ, ଉଦ୍ୟାନ - ଚିତ୍ରାଳୟ.

2. කළු කෑන් : කු., සිවු.

3. **ලබනවර්ෂයේදී - වර්ෂය.**

4. ཡུལ་འཕྲུལ་, རྩེ་ཡུལ་.

මිෂිසිපි, 5, ඩයුකුර්ට් - හරි.

6. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ තෙරොඩාතුටට සමවැද ඇතිල්ල දල්වෙන එළියෙන් ඔවුන්ට පෙරවු ව පෙරවු ව යෙයි. ඔහු ද ඒ එළියෙන් ම ආයුෂමත් දඩ මලලපුතුණේ පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවයි: මේ ඇද ය, මේ පුටු ය, මේ තිස්ස ය, මේ කොට්ඨ ය, මේ වැඩිකිළිය ය, මේ කෙසකිළිය ය, මේ පැන් ය, මේ පිරිසොදුනි ජල ය, මේ සැරයාපිය, මේ සහුන්ගේ කතිකාවත ය, මේ කල පිටිසිය යුතු, මේ කල තික්මිය යුතු යි. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවා තැවත වෙළුවනසට පෙරලා එයි.

7. එසමයෙහි මෙතනියභූමප්පක මහණු තවකයෝ ද මද පිණැන් තෝ ද වෙති. සබ්බසායේ යම් ලමු සෙනසුන් ද ලමු බන් ද වෙන් තම් ඔහු ඔවුන්ට පැමිණෙති. එසමයෙහි රජගහනුවර මිනිස්සු තෙර මහණුන්ට නොයෙක් දැයින් මැනවින් සකස් කල බොජුන් - ගිණවල් ද තෙල් ද මසවුර ද දෙත්තට කැමැති වෙත්. මෙතනියභූමප්පක මහණුන්ට කාසි-කලකාද දෙවෙති කොට ඇති පිහු පරිදි නිවුළුතාලේ පියව් බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණ්ඩපාතයෙන් වැලකුණු “ඇවැත්නි, තොපගේ බන්-හලෙහි කීමෙන් මි ද තොපගේ බන්හලෙහි කීමෙන් මි ද?” යි තෙරමහණුන් පුළුවුසින්. ඇතැම් තෙරු “ඇවැත්නි, අපට ගිණවල් විය. තෙල් විය. මසවුරු” යයි මෙසේ කියත්. මෙතනියභූමප්පක මහණු “ඇවැත්නි, අපට කාසි දෙවෙති කොට ඇති පිහු පරිදි නිවුළුතාලේ පියව් බත හැර කිසිවක් නො වී ය” යි මෙසේ කියත්.

8. එසමයෙහි කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ සහනට තීර්ඛන් කොට බන් සතරක් දෙයි. හෙතෙමේ අඩුදරුවන් සමග බන්හලෙහි එළඹ සිට වළඳවයි. අත්ත බන්ත් පුළුවුසින්. අත්ත සුපයෙන් පුළුවුසින්. අත්ත තෙලින් පුළුවුසින්. අත්ත මසවුමින් පුළුවුසින්. එකල්හි කල්‍යාණගතනික ගැහැටියාගේ සෙට පිණිස බත (වැර විසින්) මෙතනියභූමප්පක හිසුන් සදහා උදෙසා වෙයි. ඉක්බිතිව කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ කිසියම් කටයුත්තක් සදහා අරමට ගියේ ය. හෙතෙමේ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු වැද එකත්පස් ව ගිත. එකත් පස් ව හුන් කල්‍යාණගතනික ගැහැටිතු ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ දූතැම් කපාවෙන් කරුණු දූත්විය සමාදන් කරවී ය. තෙද ගැත්වී ය. සතුටු කරවී ය.

9. ඉක්බිති කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු විසින් කරුණු දත්වත ලද්දේ සමාදන් කරවනු ලද්දේ තෙද ගත්වනු ලද්දේ සතුටු කරවනු ලද්දේ ආයුෂමත් දඩමලලපුත්හට “වහන්ස, අපගේ ගෙහි තෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ ද?” යි මෙය කී ය. ගැහැටි ය, තොපගේ ගෙහි තෙට පිණිස වූ බත මෙතනියභූමප්පක හිසුන්ට උදෙසන ලද්ද යි. එකල්හි කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ “කෙසේ තම් ලාමකහිසුනු අපගේ ගෙහි වළඳන්නානු ද?” යි නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විය. ගෙට නොස් “එමවල දූස්ස, ගෙට බන්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් තම් දෙරනකාටුගෙහි අසුන් පණවා කාසි දෙවැනි කොට ඇති නිවුටු බන්ත් වළඳමි” යි දූස්ස ඇණවී ය. ‘එසේ ය හිමියනි’ යි ඒ දූස්ස කල්‍යාණගතනික ගැහැටියාට පිළිවදන් ඇත්වූ ය.

10. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශොඃ ඛො ආවුසො අවහාකං කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපඨිනො භතතං උද්ධං. ඥො අමෙභ කල්‍යාණභවතිකො ගහපඨි සපුත්තදුරො උපඨිට්ඨිනා පරිච්ඡික්ඛති: අඤ්ඤා ඕදනෙන පුච්ඡියානති, අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡියානති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡියානති, අඤ්ඤා උත්තරිතබෙහෙන පුච්ඡියානති”ති තෙ තෙනෙව සොමනස්සෙන න විතතරුපං රතනියා සුපිංසු.

11. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පුබ්බත්තසමයං නිවාසෙති: පත්තවිවරමාදය යෙන කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපඨිනො නිවෙසනං තෙනුපසඛකමිංසු. අද්දසා ඛො සා දුඨි මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු දුරතොව ආගච්ඡන්තෙ. දිස්වාන කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙති: මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: නිසීදං භන්තෙති. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣානං භික්ඛුතං එතදහොසි: නිස්සංසයං ඛො න තාව භතතං සිද්ධං හවිස්සති යථා මයං කොට්ඨකෙ නිසීදපියාමාති¹ අථ ඛො සා දුඨි කණ්ණාජකෙන² බිලඛගුද්ධියෙන උපගඤ්ඤා භුඤ්ඤා භන්තෙති. ‘මයං ඛො හගිති නිවච්ඡතතිකා’ති. ‘ජාතාමි අය්‍යා නිවච්ඡතතිකාති. අපි වාහං භිශොඃව ගහපඨිනා ආණ්ඩතා: ‘යෙ ජෙ ඥො භතතිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙති: කණ්ණාජකෙන බිලඛගුද්ධියෙන පරිච්ඡා’ති. භුඤ්ඤා භන්තෙති’ති.

12. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශොඃ ඛො ආවුසො, කල්‍යාණභවතිකො ගහපඨි ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතතිකෙ. නිස්සංසයං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපඨිනො අනතරො³ පරිච්ඡිනා”ති. තෙ තෙනෙව දෙමනස්සෙන න විතතරුපං භුඤ්ඤාසු. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාන-පටිකකන්තා ආරාමං ගන්ත්වා පත්තවිවරං පටිසංමෙති: ඛතාරුමකොට්ඨකෙ සඛකාට්ඨපල්ලපිකාය නිසීදිංසු - තුණ්හිභුතා පත්තකඛ්ඛා අසඛාද්‍රවා පරිකායන්තා අපට්ඨන්තා.

13. අථ ඛො මෙතනියා භික්ඛුති යෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිනා මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. එවං වුත්තෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො මෙතනියා භික්ඛුති මෙතනිය-භුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. තතියමපි ඛො මෙතනිය-භුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. ‘කාසාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣාමි, කියස් මං අය්‍යා තාලපන්ති’ති? “තථා හි පන නිං හගිති, අමෙභ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙසීයමානෙ අජ්ඣුපපකඛ්ඛි”ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කඤ්ඤාමි’ති. “යචෙ ඛො නිං හගිති, ඉච්ඡෙය්‍යාසි, අජෙඤ්ඤා ව ගහවා ආසංචන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං නාසාපෙය්‍යා”ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කඤ්ඤාමි, කිං මයං සකකා කාතුන්ති?’

1. නිසීදපෙය්‍යාමාති - සි 1, 2. 2. කාණ්ණාජකෙන - ඡා. 3. සතතිකෙ - ඡා.

10. එකල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කලාණ්ඩනතිය ගැහැවිණුන් බත උදෙසන ලදි. යෙට අඹුදරුවන් සහිත කලාණ්ඩනතිය ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වළඳවන්නේ ය: කෙනෙක් බතින් පුළුවන් නැත. කෙනෙක් සුපයෙන් පුළුවන් නැත. කෙනෙක් තෙලින් පුළුවන් නැත. කෙනෙක් මසවුලින් පුළුවන් නැත” යි ඔහු ඒ සොමිනසින් ම සිතුණේ රු නිදි නොගත්ත.

11. ඉක්බිති මෙතනිය භූමමජක මහණහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ කලාණ්ඩනතිය ගැහැවිණුන් නිවෙස්ත වෙත එළඹියහ. ඒ දෑස්ස එන්නා වූ මෙතනිය භූමමජක මහණුන් දුරදී ම දුටු. දෑස් දෙරකොටුවෙහි අසුන් පණවා “වහන්ස, හුන මැනවැ” යි මෙතනිය භූමමජක මහණුන්ට මෙය කියු. එකල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණුන්ට “එකැත්තෙන් ම බත නො නිමියේ වන. එහෙයින් අපි කොටුවෙහි හිඳුවනු ලබමෝ” යි මේ සිත විය. එකල ඒ දෑස්ස “වහන්ස, වළඳනු මැනවැ” යි කැඩී දෙවෙති කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බතින් යුතුව එළඹ සිටියා ය. “නැගනියෙනි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වමින” යි. “හිමිහු ‘නිතිබත් ඇත්තන’ යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිනු විසින් ‘එමො දෑස්ස, හෙට බත් හත්තා යම් කෙනෙක් එද්ද, කොටුවෙහි අසුන් පණවා කැඩී දෙවෙති කොට ඇති නිවුඩු සැලේ බතින් (බවුන්) වළඳව’ යි අණවන ලද්දි. වහන්ස, වළඳනු මැනවැ” යි.

12. ඉක්බිති මෙතනිය භූමමජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ කලාණ්ඩනතිය ගැහැවි තෙමේ අරමට දබමලලපුතු ලගට ගියේ ය. එකැත්තෙන් ම දබමලලපුතු විසින් අපි ගැහැවිනු කෙරෙහි බිඳුවන ලද්දමෝ” යි. ඔහු ඒ දෙමනසින් ම සිතු සේ නො වැළඳුහ. එකල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණහු බතින් පසු පිණිසාතයෙන් වැළකුණාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු තැන්පත් කොට තබා - නිකඩ වුවාහු මතු වුවාහු තැමුනු කදැට ඇත්තාහු යවිහුරු කල මුව ඇත්තාහු සිහිවලී සිතනින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දෙරකොටුවෙහි සහලසිවුරින් අකවටු අවුලවා ගෙණ හුත්ත.

13. ඉක්බිති මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනිය භූමමජක මහණුන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙතනිය භූමමජක මහණුන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’ යි මෙය කියු. එසේ කී කල්හි මෙතනිය භූමමජක මහණහු නො බිණුහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනිය භූමමජක මහණුන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’ යි මෙය කියු. තෙවන වටදු මෙතනිය භූමමජක මහණහු නො බිණුහ. “ආයතියතව මම කිනම අපරාධයක් කෙරෙමි ද? ආයතියෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් ද?” යි. “නැගනියෙනි, ඒ එසේ ම ය. දබමලලපුතු විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් තී උපෙක්ෂා කෙරෙහි” යි. ‘ආයතියෙනි, මම කුමක් කෙරෙමි ද?’ යි. නැගනියෙනි, ඉදින් තී පිසියවු තම් අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දබමලලපුතු නාසලත සේකැ” යි. ‘ආයතියෙනි, මම කුම කෙරෙමි ද? වෙසින් කීමෙන් භට හැක්කේ ද?’ යි.

14 “එහි නිං හභිනි, යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භිං හගවන්තං එවං වදෙති: ඉදං හතෙන, තච්ඡන්තං නසාහිරුපං. යායං හතෙන දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං¹. උදකං මඤ්ඤාදාදිත්තං. අයොසතම් දඬෙත මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”²ති. එවං අයාති ඛො මෙතතිසා භික්ඛුනි මෙතතිසභුමච්ඡකානං භික්ඛුනං පටිස්සුනි³ යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භිං හගවන්තං අභිවාදෙති: එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සීතා ඛො සා මෙතතිසා භික්ඛුනි හගවන්තං එතදවොච: “ඉදං හතෙන, තච්ඡන්තං තපාහිරුපං. යායං හතෙන දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤාදාදිත්තං. අයොසතම් දඬෙත මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”⁴ති.

15. අථ ඛො හගවා එතසම් නිදුතෙ එතසම් පකරණෙ භික්ඛුසඛසං සන්තිපාතාපභිං ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං පටිපුච්ඡි: “සරසි නිං දඬං, එවරුපං ඝාතනා යථායං භික්ඛුනි ආහා”⁵ති. “උථා මං හතෙන හගවා ජාතාති”⁶ති. දුතියමපි ඛො හගවා ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එවරුපං ඝාතනා යථායං භික්ඛුනි ආහා”⁷ති. “යථා මං හතෙන, හගවා ජාතාති”⁸ති. තතියමපි ඛො හගවා ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එවරුපං ඝාතනා යථායං භික්ඛුනි ආහා”⁹ති “යථා මං හතෙන හගවා ජාතාති”¹⁰ති. ත ඛො දඬං, දඬො එවං නිදෙඤ්ඤෙති. සචෙ තයා ඝාතං, තතන්ති වදෙති, සචෙ අඝාතං, අඝාතන්ති වදෙති. “යථොහං හතෙන, ජාතො නාභිජාතාමි සුපිතනොතනාපි¹¹ මෙථුනං ඛමමං පතීපසතිතා, පභෙව ජාගරො”¹²ති. අථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවො, මෙතතිසං භික්ඛුනිං නාසෙථ. ඉමෙ ච භික්ඛු අනුසුඤ්ජාති. ඉදං වතී හගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාමිසි.

16. අථ ඛො තෙ භික්ඛු මෙතතිසං භික්ඛුනිං නාසෙසුං. අථ ඛො මෙතතිසභුමච්ඡකා භික්ඛු තෙ භික්ඛු එතදවොචු: “මා ආවුසො, මෙතතිසං භික්ඛුනිං නාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජකිති. අමෙතති සා උසංඝිතා කුපිතෙති අතත්තමනෙති වාචනාපිපාසෙති”¹³ති. “කිං පත භුමෙත ආවුසො, ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතතිසා අනුඛංසෙථා”¹⁴ති. ‘එවමාවුසො’¹⁵ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨ්ථා - පෙ - තෙ උට්ඨායනති නිගන්ති විපාචෙනති: “කථං හි නාම මෙතතිසභුමච්ඡකා භික්ඛු ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතතිසා අනුඛංසෙසාන්ති”¹⁶ති.

1. සවාතං - මජ්ඣං.

2. පටිස්සුනිති - සෘ.

3. සුපිතනොතනාපි - සි2.

14. “තැහැනියෙකි, ඵටු. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලබ්‍ඵව. ඵලඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය තො නිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පිඩා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිස සහිත ය, උවදුරු සහිත ය, පිඩා සහිත ය. යම් තැනෙක මිද සුළඟෙකුදු න ද්ද එහි මන සුළං නැගිණි. දිග ඇවිලගත්තාක් මෙනි. ආයුථී දබ්බමලපුත්‍ර භිමියන් විසින් මම් දුම්බකයමු”යි. ‘එසේ ය, ආයුථියෙහි’යි මෙතැනියාමෙහෙණ මෙතැනියා-භූමිප්පක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලඹියා ය. ඵලඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙතැනිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කාල කළාය: “වහන්ස, මෙය තො නිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත ද පිඩා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිස සහිත ය. පිඩා සහිත ය. උවදුරු සහිත ය. යම් තැනෙක සුළඟක් නොවී ද එහි සැබ සුළං නැගිණි. දිග ඇවිල ගත්තාක් මෙනි. ආයුථීදබ්බමලපුත්‍රයන් විසින් දුම්බකයමු”යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහනෙහි මේ ප්‍රභාවයෙහි බික්කක රැස් කරවා ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර පුඵටුන් සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද “තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි)” දෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර මෙය වදාල සේක: “දබ්බ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කිවුද තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” තෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර මෙය වදාල සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද, තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි? “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” දබ්බ, දබ්බ (පණ්ඩිත)යෝ මෙසේ පරප්‍රත්‍යයෙන් (අනුන් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද සි කියව, ඉදින් තො කරණලද නම් තො කරණ ලද සි කියව යි. “වහන්ස, මම උපන් තැන් පටන් සිහිනනුදු මෙවුන්දම් ගෙවුනෙමි නො ම දනිමි. පිහිදියෙමි කියනු ම කට්ඨේ දු”යි. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හිසකුත් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් මෙතැනියා මෙහෙණ (සුමණ්ඨිංක නාසනායෙන්) තහවු. මේ (මෙහෙයු) මහණුන් ද විමසවු”යි. මෙය වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්තෙන් නැගී වෙහෙරට වැඩී සේක.

16. ඉක්බිති ඒ හිසකුත් මෙතැනියා මෙහෙණ නැසුන. (සිවුරු හැරවුන). එ කල්හි මෙතැනියභූමිප්පක මහණු ඒ හිසකුත්ට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මෙතැනියා මෙහෙණ තහමින් තහවු. භි තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිපියා වු තො සතුටු සිත් ඇති තෙරණ අදහස් ඇති අප විසින් භි උත්තානවත් කරණ ලදු”යි. ඇවැත්නි, කීමෙන් ද? තෙපි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර අමුලික සිලවිතතියෙන් වොදනා කරවු දු යි? ‘ඇවැත්නි, එසේ’ යි. යම් ඒ මහණු අපිස් වුවාහු ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, හුඟුණ කියත්, දෙස් පහල කෙරෙත්: කෙසේ නම් මෙතැනියභූමිප්පක මහණු ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර අමුලික සිලවිතතියෙන් වොදනා කෙරෙත් ද යි.

17. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං - පෙ- සච්චා නිර භික්ඛවෙ, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනිති? 'සච්චං භගවා'. විහරති බුද්ධො භගවා - පෙ- විහරතිනි - පෙ- භික්ඛුතං තදනුවජ්ඣිකං තදනුලොමිකං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

18. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඛෙසා දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සති- වෙපුලලප්පතස්ස සතිවිනයං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතඤ්චා: තෙන භික්ඛවෙ දබ්බෙත මලලුප්පතෙනා සඛසං උපසඛික්ඛෙති: එකංසං උත්තරාසඛං කරිති: බුඬ්ඤාතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිනි උක්ඛුට්ඨං නිසීදිති: අඤ්ඤිං පඤ්ඤෙති: එවමස්ස වචනීයො: "ඉමෙ මං භනන්ත, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. සොහං භනෙත සතිවෙපුලලප්පතෙනා සඛසං සතිවිනයං යාචාමි"ති. දුතියමපි යාචිතඤ්චා - පෙ- තතියමපි යාචිතඤ්චා: "ඉමෙ මං භනෙත මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. සොහං සතිවෙපුලලප්පතෙනා. තතියමපි භනෙත සඛසං සතිවිනයං යාචාමි"ති.

19. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතඤ්චා:

"සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයසමා දබ්බා මලලුප්පතො සතිවෙපුලලප්පතො සඛසං සතිවිනයං යාචති. යදි සඛසස්ස පතනකල්ලං, සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලල- ප්පතනස්ස සතිවිනයං දෙදග්ග. එසා ඤාතති

සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයසමා දබ්බා මලලුප්පතො සතිවෙපුලලප්පතො සඛසං සතිවිනයං යාචති. සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතනස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතනස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස තකඛමති, සො භාසෙග්ග.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි - පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයසමා දබ්බා මලලුප්පතො සතිවෙපුලලප්පතො සඛසං සතිවිනයං යාචති. සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතනස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතනස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස තකඛමති, සො භාසෙග්ග.

දිනෙතා සඛෙසත ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතනස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඛසස්ස. තසමා ඤාතෙති. එවමෙනං ධාරයාමි"ති.

17. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලක... මහණෙනි, සැබෑ ද, මේතනියභූමිමර්ක මහණනු දබ්බමලලුපුතුව අමුලික සීලවිපතියෙන් වෛදනා කෙරෙද්ද දී? 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑවි'. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණු සේක... ගරභා... භික්ෂුන්ට එයට සුදුසු වූ එයට අනුලෝම වූ දහැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇතුළු සේක:

18. මහණෙනි, එසේ තමි කුඩස තෙමේ සිතියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දේවා මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමලලුපුතුව විසින් සබ්බසා වෙත එළඹ උතුරාසන එකස් කොට මහපු මහණුන්ගේ පා වැද උඵල්ලෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මේ මේතනියභූමිමර්ක මහණනු අමුලික සීල-විපතියෙන් මට වෛදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමාතිවිපුලකයට (සමාතිඅවිපුලාසයට) පැමිණියෙමි සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි. දෙවන වටදු යැද්ද යුතු ... තෙවන වටදු යැද්ද යුතු: වහන්ස, මේ මේතනිය භූමිමර්ක මහණනු අමුලික සීලවිපතියෙන් මට වෛදනා කෙරෙති. ඒ මම සමාති විපුලකයට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටදු සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි.

19. වියත්පබල මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය:

"වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමිමර්ක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව අමුලික සීලවිපතියෙන් වෛදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත් තෙමේ සිතිවිපුල බවට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදි. ඉදින් සහතට පැමිණි කල් ඇත්තේ තමි සබ්බ තෙමේ සිතිවිපුල බවට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දෙන්නේය. මේ සදහනිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමිමර්ක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව මුල් තැති සිල්විපතින් වෛදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත් තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සමාතිවිනය ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සමාතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සමාතිවිනය දිම යමි ආයුෂමතකුනට රිසියේ තමි හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුනට රිසි නො වේ තමි හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටදු මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටදු මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමිමර්ක මහණනු මුල් තැති සිල්විපතින් ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව වෛදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත් තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි. සබ්බ තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දිම යමි ආයුෂමතකුනට රිසියේ තමි හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුනට රිසි නො වේ තමි හේ බණන්නේ ය.

සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සබ්බසා විසින් සතිවිනය දෙන ලදී. සබ්බසාට රිසියේ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

පඤ්චානි භික්ඛවෙ ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානි: සුද්ධා හොති භික්ඛු අනාපනතිනො, අනුච්ඡන්ති ච නා, යාවති ච, තස්ස සංඛ්‍යා සතිවිනයං දෙති, ධර්මෙන සමයස්සන¹ ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානිති.*

සතිවිනයෝ නිවසිනෝ.

3. අමුලුහවිනයෝ

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ගණනො භික්ඛු උම්මත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්‍යං අස්සාමණ්ණකං අරුකාවිණ්ණං තොති භාසිතපරිකතනං.² භික්ඛු ගණා භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුකාවිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙනති: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපනතියා ආපජ්ජිතා”ති. තො ඵවා වදෙති: “අහං ඛො ආවුත්තා, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්ත-විපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්‍යං අස්සාමණ්ණකං අරුකාවිණ්ණං භාසිතපරිකතනං. නාහතනං සරාමි. මුළුලහත මෙ එතං කත”නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනෙතව: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපනතියා ආපජ්ජිතා”ති.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත් - පෙ - තෙ උරුකායනති සියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු ගණං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුකාවිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙස්සනති: ‘සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපනතියා ආපජ්ජිතා’³ති. යො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුත්තො, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්‍යං අස්සාමණ්ණකං අරුකාවිණ්ණං භාසිතපරිකතනං. නාහතනං සරාමි. මුළුලහත මෙ එතං කත’නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනෙතව: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපනතියා ආපජ්ජිතා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආභරාචෙත්සං. සච්චං කිර භික්ඛවෙ - පෙ - සච්චං. භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා - පෙ - විගරහිත්වා - පෙ - ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු අමනෙත්ති:

3. තෙන හි භික්ඛවෙ, සංඛ්‍යා ගණස්ස භික්ඛුතො අමුලුහස්ස අමුලුහවිනයං දෙතු. ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දතඛො: තෙන භික්ඛවෙ, ගණෙන භික්ඛුතා සංඛ්‍යා උපසංඝකිත්වා එකංගං උත්තරාසංඝකං කරුණා බුද්ධානං භික්ඛුතං පාදෙ වන්දිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිශ්ඨිත්වා අඤ්ඤා පග්ගනෙත්වා ඵවමස්ස වචනියො: “අහං භගෙන, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්‍යං අස්සාමණ්ණකං අරුකාවිණ්ණං භාසිතපරිකතනං. මං භික්ඛු උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුකාවිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙනති: “සරතා-යස්මා ඵවරුපිං ආපනතියා ආපජ්ජිතා”ති. ත්‍යාගං ඵවා වදාමි:-

1. සමයෝ - PTS.

* “ඵථ සුද්ධස්ස අනාපනතීකස්ස දාහං එකං, අනුච්ඡන්තිස්ස එකං, යාවතස්ස එකං, සංඛ්‍යාන දාහං එකං, ධර්මෙන සමයස්සනං එකන්ති ඵවා පඤ්ච. එතානි පන එකෙන අභිගම්නෙත න ලාභන්ති. තස්මිං දෙසනාමග්ගමෙවෙතං” - සමෙත්තපාසාදිකා:

2. භාසිතපරිකතනං - මිජ්ඣං, සං. 3. ‘ආපජ්ජිතා’ නිසි පාදො, - අධිකපා:

19. මහණෙනි, මේ දැනුම් සහිතය දීම් පසසකි: මහණ තෙමේ ඇවැත් තැන්තේ පිරිසිදු වූයේ වෙයි. ඔහුට වොදනා කෙරෙයි. (තෙතෙමුත්) යදී. ඔහුට සබ්බ තෙමේ සහිතය දෙයි. දැනුමින් සමග ව දෙයි මහණෙනි, මේ දැනුම් සහිතය දීම් පසසි *

සහිතය නිමසේ ය.

3. අමුලාභිතය

1. එ සමයෙහි ගහග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියෙන් වූ උමතු ඇතිසේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් බසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළනු උමතුවුවහ විසින් කරණ ලද නො සරුපකම් හෙතු කොට ගෙණ හිසුනු ගහග මහණහට 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනසෙන් කියු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙස් පහළ කෙරෙත්: 'සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූවහු විසින් කල කම් හෙතු කොට හෙණ හිසුනු කෙසේ නම් ගහග මහණහට 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කලාහු ද - නෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්බිති ඒ හිසුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. මහණෙනි, සැබෑ ද ... 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවි.' භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක ... ගරතා... දැනුම් කරා කොට හිසුන් ඇමතු සේක:

3 මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ ගහග මහණහට අමුලාභිතය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ගහග මහණහු විසින් සහ වෙත එළඹ උතුරුසඟල එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලි බැද මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියනලද කසින් මඩනා ලද බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලදි. සිත් පෙරළනු උමතු වූවහු විසින් කරණ ලද නො සරුපකම් හේතු කොට ගෙණ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණි ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි හිසුනු මට ඇවැත් වොදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි: -

* සහිතය දීම් මේ පස් කරුණින් යුක්තවූයේ දැනුමකම් වේ යහු මෙහි අවසි.

“අහං ඛො ආවුසො, උම්මතතකො අහොසිං විතතථිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාහන්තං සරුම්. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි මං චූච්චමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සොහං හන්තන අමුළොහා සඬ්ඝං අමුලාභිකයං යාචාමි”ති. දුතියමපි යාචිතවෙධො -පෙ- තතියමපි යාචිතවෙධො: “අහං හන්තන උම්මතතකො අහොසිං විතතථිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. මං භික්ඛු උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. ත්‍යාහං එවං වදාමි: අහං ඛො ආවුසො උම්මතතකො අහොසිං විතතථිපරියාසකතො, තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාහන්තං සරුම්. මුළුලාන මෙ එතං කත”න්ති. එවමපි මං චූච්චමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සොහං හන්තන අමුළොහා. තතියමපි හන්තන, සඬ්ඝං අමුලාභිකයං යාචාමි”ති.

4. වෘතොතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සසඬ්ඝා සදුපෙත්තවෙධො:

“සුණාදු මෙ හන්තන සඬ්ඝා: අයං හන්තනා භික්ඛු උම්මතතකො අහොසිං විතතථිපරියාසකතො. තෙන උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. භික්ඛු ගහං භික්ඛු. උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උම්මතතකො අහොසිං විතතථිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාහං තං සරුම්. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි නං චූච්චමානා වොදෙන්නව. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති සො අමුළොහා සඬ්ඝං අමුලාභිකයං යාචාමි. යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඬ්ඝො ගහස්ස භික්ඛුනො අමුලාභස්ස අමුලාභිකයං දදෙය්‍ය එසා සද්දන්ති.

සුණාදු මෙ හන්තන සඬ්ඝා: අයං ගහො භික්ඛු උම්මතතකො අහොසිං විතතථිපරියාසකතො. තෙන උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. භික්ඛු ගහං භික්ඛු. උම්මතතකෙන විතතථිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නව ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති:

"ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කසින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නො කටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි." මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහිමුළා යෙන් මිදුනෙමි) සංඝයා වෙතින් අමුල්හ විනයය ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර දයාවඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, "වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කසින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ නොව ගෙන, "ආයුෂ්මත්තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි මට ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: "ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කසින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී" යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහි මුළායෙන් මිදුනෙමි) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමුල්හ විනයය ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු.

4. වාක්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු: "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්ද වූ ද කසින් කරණ ලද්ද වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ නොව ගෙන ගර්භ මහණහට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලී උමතු වූයෙමි සිත් පෙරළියට පැමිණියෙමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කසින් ද බොහෝ අග්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරමි. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ" යි මෙසේ කියයි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණහට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළායෙන් මිදුණු හෙතෙම යාඝ්‍යා වටිනිත් අමුල්හ විනය යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වනමි, සංඝ පනාම සිහිමුළා බැවින් මිදුණු ගර්භ මහණහට අමුල්හ විනය දෙන්නේ ය. මේ ඇත්ති යි (දැනුම දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙන් විය. සිත් පෙරළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ නොව ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි ගර්භ මහණහට ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත් ම ය. (එවිට) හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි:

අහං මො ආදිසො උමුණකො අහංසි. වීක්‍යවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමුණකෙන වීක්‍යවිපරියාසකතෙන ඔහු. අසාමාන්‍ය. අජ්ඣාති. භාසිතපටිකතා. නාහං තං සරාමී. මුලෙන න මෙ එතං කතන්ති. එවමි නං. පුට්ඨමානා වොදනෙති 'සරතායසො එවරුපි. ආපත්තිං. ආපජජිතා'ති. සො අමුණො සංඛා අමුණවිනයං. යාවති. සංඛො ගග්ගසං භික්ඛුනො අමුණසං අමුණවිනයං. දෙති. යසං. යසං. ඔමති ගග්ගසං භික්ඛුනො අමුණසං අමුණවිනයසං දනං, සො භුක්තසං. යසං නක්ඛමති සො භාසෙයා.

දුතියමි එතමහං. වදමී -පෙ- තතියමි එතමහං. වදමී -පෙ-දිනනා සංඛොතා ගග්ගසං භික්ඛුනො අමුණසං අමුණවිනයො. ඔමති සංඛොතා තසො භුක්ති. එවමෙතං ධාරයාමීති.

8. තීණිමානි භික්ඛවො අධම්මිකානි අමුණවිනයසං දනානි. තීණි ධම්මිකානි.

කතමානි තීණි අධම්මිකානි අමුණවිනයසං දනානි? ඉධ පන භික්ඛවො භික්ඛු ආපත්තිං. ආපනෙතා හොති තමෙන. වොදෙති සංඛො වා සංඛෙහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායසො එවරුපි. ආපත්තිං. ආපජජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: න මො අහං ආදිසො සරාමී එවරුපි. ආපත්තිං. ආපජජිතාති. තසං සංඛො අමුණවිනයං. දෙති. අධම්මිකං. අමුණවිනයසං දනං.

ඉධ පන භික්ඛවො භික්ඛු ආපත්තිං. ආපනෙතා හොති තමෙන. වොදෙති සංඛො වා සංඛෙහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායසො එවරුපි. ආපත්තිං. ආපජජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: සරාමී මො අහං ආදිසො යථා දුට්ඨතෙතනාති. තසං සංඛො අමුණවිනයං. දෙති. අධම්මිකං. අමුණවිනයසං දනං.

ඉධ පන භික්ඛවො භික්ඛු ආපත්තිං. ආපනෙතා හොති. තමෙන. වොදෙති සංඛො වා සංඛෙහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායසො එවරුපි. ආපත්තිං. ආපජජිතාති. සො අනුමුණකො උමුණකාලයං. කරොති: අහමි මො එවං. කරොමී, භුමෙහි එවං. කරොමි, මයගමි එතං කතං, භුමානමෙතං. කතංති. තසං සංඛො අමුණවිනයං. දෙති. අධම්මිකං. අමුණවිනයසං දනං. ඉමානි තීණි අධම්මිකානි අමුණවිනයසං දනානි.

'ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වෙත් වීම්...' යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුණේ සංඝයා වෙතින් අමුල්ගීතයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහි මුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණෙකුට අමුල්ගීතයය දෙයි. ගම් මහණෙකුට අමුල්ගීතයය දීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා වීසින් සිහි මුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණෙකුට අමුල්ගීතයය දෙන ලද්දේ ය. එය සඬ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මේ කරුණ නුවණින් සලකමි''.

5. මහණෙනි, මේ නො දැනුම් වූ අමුල්ගීතයය දීම තුනෙකි. දැනුම් වූ අමුල්ගීතයය දීම තුනෙකි.

නොදැනුම් වූ අමුල්ගීතය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ 'මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි'යි සිහි කෙරේ වා'යි වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි' වෙමිනි නො ම සිහි කරමි'යි මෙසේ කියයි. සඬ්ඝයා ඔහුට අමුල්ගීතය දෙයි. මේ නොදැනුම් වූ අමුල්ගීතය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි'යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, සිහි නයෙකින් මෙන් සිහි කරමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමුල්ගීතය දෙයි. මේ නොදැනුම් වූ අමුල්ගීතය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි' වෙමි'යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි, හේ උමතු නොවන්නේ ම 'මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙපින් මෙසේ කරනු, මටත් මෙය කැප ය, කොපටත් මෙය කැප වේ' යැ යි උමතු වත්නු සේ කථා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්ගීතයය දෙයි. මේ නොදැනුම් වූ අමුල්ගීතය දනයෙකි. මෙසේ අමුල්ගීතයයා හේ මේ නොදැනුම් වූ දීම තුනෙකි.

6. කතමානි කීඤ්ඤානි අවුත්ථානාසං දනානි? ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තොකො හොති චිත්තචිපරියාසකතො. තෙන උච්චන්තොකන චිත්තචිපරියාසකතෙන ඛණ්ණං අසාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකන්තං. තමෙනං වොදෙති සංඛ්‍යා වා සංඛ්‍යුලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො ව එවං වදෙති. න ඛො අහං ආවුසො සරාමී එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. තස්ස සංඛ්‍යා අවුත්ථානාසං දෙති. ධම්මකං අවුත්ථානාසං දනං.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තොකො හොති චිත්තචිපරියාසකතො. තෙන උච්චන්තොකන චිත්තචිපරියාසකතෙන ඛණ්ණං අසාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකන්තං. තමෙනං වොදෙති සංඛ්‍යා වා සංඛ්‍යුලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො ව එවං වදෙති: සරාමී ඛො අහං ආවුසො යථාසුපිනතෙතනාති. තස්ස සංඛ්‍යා අවුත්ථානාසං දෙති. ධම්මකං අවුත්ථානාසං දනං.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තොකො හොති චිත්තචිපරියාසකතො. තෙන උච්චන්තොකන චිත්තචිපරියාසකතෙන ඛණ්ණං අසාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකන්තං. තමෙනං වොදෙති සංඛ්‍යා වා සංඛ්‍යුලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො උච්චන්තොකො උච්චන්තකාලයං කරොති: අහංමි එවං කරොමී, තුමෙහපි එවං කරොමි. මයංමි එතං කරාමි, තුමාකමෙපතං කරාමිති. තස්ස සංඛ්‍යා අවුත්ථානාසං දෙති. ධම්මකං අවුත්ථානාසං දනං.

ඉමානි කීඤ්ඤානි අවුත්ථානාසං දනානිති.

පටිඤ්ඤාකකරණං.

7. තෙන ඛො පන සමායන ජබ්බංගියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනං කල්ලානි කරොන්ති තජ්ජනියමි නියසංමි පබ්බාජනියමි පටිසාරණියමි උදෙසංමි. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිඤ්ඤා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති චිපාවෙන්ති: කරං භි නාම ජබ්බංගියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤා භික්ඛුනං කල්ලානි කරොන්ති තජ්ජනියමි පබ්බාජනියමි නියසංමි පටිසාරණියමි උදෙසංමි. අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමං ආරොවෙසුං -පෙ- සවිටිං කිර භික්ඛාව -පෙ-

6. දහැමි වූ අමුල්භවිතයාගේ දීම් තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරැළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ භික්ෂුහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' යි මම නොම සිහි කෙරෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහිනෙන් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. ඒ අමුල්භවිතයාගේ ද්‍රව්‍ය දහැමි යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි වෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි, තෙපිත් මෙසේ කරවු, ටෙත් මෙය කැප ය, නොපටත් ලෙය කැප යැ' යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි යි.

මේ දහැමි වූ අමුල්භවිතයා දීම් තුන ය."

ප්‍රතිඥාකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ඝඩ්චර්ගික භික්ෂුහු අප්‍රතිඥයෙන් (වරද කළමහ යි වූදිකයන්ගේ ප්‍රතිඥාවක් නැති ව) මහණුන්ට තප්ප්නීය කම්ය ද භියස්සකම්ය ද පබ්බාජනීය කම්ය ද පටිසාරණීයකර්මය ද උක්ඛෙපනීය කර්මය ද කරත්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේව්‍ය ද... ඔහු කෙසේ නම් සවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුන්ට තප්ප්නීයකර්මයත් භියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනීයකර්මයත් පටිසාරණීයකර්මයත් උක්ඛෙපනීය කර්මයත් කෙරෙත් ද' යි අවමන් කෙරෙත් දෙස් කියත්, නුදුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැබෑ ද?... අසා වදළ සේක.

සච්ච. භගවා -පෙ- විගර්භිත්වා ධම්මි. කරං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතයි: න භික්ඛවෙ අපට්ඨෙඤ්ඤාය භික්ඛුනං කම්මං කාතඛිං තප්පතීයං වා නියමං වා පඤ්ඤාප්තියං වා පටිසාරණියං වා උකෙඤ්ඤාපතීයං වා. යො කරෙය්‍යා¹ ආරක්ඛි දුක්ඛපට්ඨං.

8. එවං ඛො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: එවං ධම්මිකං. කරංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං? භික්ඛු පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙන වොදෙති සංඛෙය්‍යා වා සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො සංඛොදිසෙසං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති තං සංඛෙය්‍යා සංඛොදිසෙසෙයන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙන වොදෙති සංඛෙය්‍යා වා සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා පාරාජිකං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො පුට්ඨෙය්‍යං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපට්ඨං -පෙ- දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො'ති. තං සංඛෙය්‍යා දුඛාසිතෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. භික්ඛු සංඛොදිසෙසං -පෙ- පුට්ඨෙය්‍යං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපට්ඨං -පෙ- දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙන වොදෙති සංඛෙය්‍යා වා සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති තං සංඛෙය්‍යා පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙන වොදෙති සංඛෙය්‍යා වා සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො සංඛොදිසෙසං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති -පෙ- පුට්ඨෙය්‍යං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපට්ඨං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. තං සංඛෙය්‍යා දුක්ඛපට්ඨෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. එවං ඛො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං.

9. කරංඤ්ඤා භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: භික්ඛු පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙන වොදෙති සංඛෙය්‍යා වා සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: ආවාපුසො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. තං සංඛෙය්‍යා පාරාජිකෙන කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

‘සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ’යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරභා දහුම් කතා කොට, “මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වූ මහණුනට තර්ජනියකරමය හෝ කියස්සකරමය හෝ පබ්බාජනිය කරමය හෝ පටිසාරකියකරමය හෝ උක්ඛෙපනියකරමය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (ලකු දක්වෙන පරිදි) නො දහුම් වේ, මෙසේ දහුම් වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දහුම් වේ ද යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. උච්චිත හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට නොපැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි’යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සහවෙසෙස් ඇවැත්නි විනයකරමය කරවයි. මේ නො දහුම් ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට පැමිණියේ වේ’ යැ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. මම කුලුසි ඇවැතට පැමිණියෙමි... පච්චි ඇවැතට ... පාට්ඨෙසනිය ඇවැතට ... දුකුළා ඇවැතට ... දුබ්බි ඇවැතට පැමිණියෙමි’ යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබ්බි ඇවැත්නි විනයකරමය කරවයි. මේ ද නොදහුම් ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබ්බි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබ්බි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි මම දුබ්බි ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි’ යි ... ‘කුලුසි ඇවැතට පැමිණියෙමි’ යි ... ‘පච්චි ඇවැතට ... පාට්ඨෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට පැමිණියෙමි’ යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකුළා ඇවැත්නි විනයකරමය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය නො දහුම් වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදහුම් වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දහුම් වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිච්ඡිද්ධ ඇවැතට පැමිණියෙමි’ යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්නි විනයකරමය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහුම් වේ.

භික්‍ෂු සඛ්‍යාදිසෙසං -පෙ- ථුරුවහං -පෙ- පාවිතභියං -පෙ- පාවිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුඛාසිතං අර්ඛාපනෙතා හොති තදමනං වොදෙති සඛෙතා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගොලා වා: දුක්ඛාසිතං ආයස්මා අර්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: ආම වුසො දුක්ඛාසිතං අර්ඛාපනෙතාති. තං සඛෙතා දුඛාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාත කරණං.

එවං ධො භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණනති.

යෙභ්‍රයාසිකා

10. තෙන ධො පන සමයෙන භික්‍ෂු සඛ්‍යමච්ඡෙති හණ්දනජාතා කලහජාතා විවාදපනතා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුට්ඨකතිභි විතුදනතා විහරන්තී. න සකෙකානතී තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. හගවතො උතමස්මං ආරොවෙසුං. අනුජානාමී භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභ්‍රයාසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අඛෙග්ගි සමනතාගතො භික්‍ෂු සලාකගාභාපකො සමමනනිතඛෙධො: යො න ඡන්දගතිං ගවෙජ්ජයා, න දෙසාගතිං ගවෙජ්ජයා, න මොහාගතිං ගවෙජ්ජයා, න හයාගතිං ගවෙජ්ජයා, ගහිතාගහිතඤ්ඤා ජානෙයා: එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමමනනිතඛෙධො: පඨමං භික්‍ෂු යාචීතඛෙධො. යාචීතා වාතෙතන භික්‍ෂුතා පටිබලෙන සඛෙතා ඤ්ඤපෙතඛෙධො:

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛෙතා. යදි සඛ්‍යසා පහතකලං සඛෙතා ඉස්සකාම භික්‍ෂු. සලාකගාභාපකං සමමනෙනයා. එසා ඤ්ඤතී.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛෙතා: සඛෙතා ඉස්සකාමං භික්‍ෂු. සලාකගාභාපකං සමමනනතී. යසායස්මතො ඛමති ඉස්සකාමසා භික්‍ෂුතො සලාකගාභාපකසා සමමුති, යො තුණ්හසා. යසා නකමති යො භාසෙයා. සමමතො සඛෙතන ඉස්සකාමො භික්‍ෂු සලාකගාභාපකො. ඛමති සඛ්‍යසා. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

මහණෙක් සහනවසෙස් ඇවැතට... පුලැයි ඇවැතට... පටිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට... දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ යැ'යි වොදනා කෙරෙයි. හේ 'එසේ යැ ඇවැත්නි දුබැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි වෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ දුබැයි ඇවැත්නි විනයකම්ය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

මහණෙනි, වෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

යෙහුයාසිකාව

10. එ සමයෙහි වනාහි භික්ෂුහු සංඝයා මැදදී උපග්ග කලහ ඇත්තාහු, හටගත් ධබර ඇත්තාහු, විවාදපත්ත වුවාහු ඔවු නාවුත් මුඛ නැමැති අඬ-යැටිවලින් වීදුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට (භික්ෂුහු) සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ. "මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙහුයාසිකායෙන් (ධම්මාදීන් වැඩිතරම් දෙනකුගේ මගින් කරන ශමථයෙන්) සන්තිද්වන්තට අනුදනිමි"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විදළ සේක.

(නව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද විදළ සේක)

11. "මහණෙනි, යම් මහණෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද මේ කී අංග පයින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගත්වන්නෙක් කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි සම්මත කටයුතු: "පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්ටියැ යුතු:

'වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට සුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකගත්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය (දනුම දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකා ගත්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මේ මහණහු සලාකා ගත්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වෙවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙන් නම්, හේ කියා වා. සඬ්ඝයා විසින් මේ නම් මහණ තෙම සලාකා ගත්වන්නෙක් කොට සම්මත විය. සඬ්ඝයාට එය රිසියයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි (සලකමි)" යනුදනි.

12. දස ඉමෙ භික්ඛව අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා: ඔරමඤ්ඤා අධිකරණං හොති. න ච ගතිගතං හොති. න ච සරිතසාරිතං හොති. ජානාති 'අධම්මවාදී ඛහුතරා'ති. අපෙඨ නාම අධම්මවාදී ඛහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්ඤා භිජ්ජිසාසීති අපෙඨ නාම සංඛ්ඤා භිජ්ජයාසීති. අධම්මෙන ගණං නාති. වග්ගා ගණනාති, න ච යථාදිට්ඨියා ගණනාති, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහා: න ච ඔරමඤ්ඤා අධිකරණං හොති, ගතිගතඤ්ඤා හොති, සරිතසාරිතඤ්ඤා හොති, ජානාති ධම්මවාදී ඛහුතරාති. අපෙඨ නාම ධම්මවාදී ඛහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්ඤා න භිජ්ජිසාසීති අපෙඨ නාම සංඛ්ඤා න භිජ්ජයාසීති. ධම්මෙන ගණනාති, සමග්ගා ගණනාති, යථාදිට්ඨියා ච ගණනාති, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහාති.

තසසපාටියාසිකා

13. තෙන බො පන සමයෙන උවාළො¹ භික්ඛු සංඝමඤ්ඤා ආපත්තියා අනුපුඤ්ඤායමානො අවජානිතො පටිජානාති, පටිජානිතො අවජානාති, අඤ්ඤාන අඤ්ඤාං පටිවරිති, සමපජානමුසා භාසීති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා -පෙ- තෙ උත්ථායනාති වියනාති විජාවෙන්ඤ්ඤා: කපං භි නාම උවාළො භික්ඛු සංඝමඤ්ඤා ආපත්තියා අනුපුඤ්ඤායමානො අවජානිතො පටිජානිතො, පටිජානිතො අවජානිතො, අඤ්ඤාන අඤ්ඤාං පටිවරිතො, සමපජානමුසා භාසිතොති.

1. උවාළො - මජ්ඣ.

12. “මහණෙනි, මේ නො දහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක, දහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක.

නොදහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර උකෙක් වෙයි, ආවාසය දෙක තුනකට නොගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නො කරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් සිහි නො කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධම්මාදීහු වැඩිතරම් යැ යි දනී. අධම්මාදීහු වැඩිතරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. සංඝයා දීදෙනැ යි දනී. සංඝයා බිඳෙන්නේ ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. නො දහැමින් (අධම්මාදී අපි වඩා බලවත් වන්නාවු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. ව්‍යග්‍ර වැ (ධම්මාදී) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධම්මාදී දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන් ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නො ගනිත්. මේ නොදහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ.

දහැමි සලාකා ගැනුම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නො වෙයි, ආවාසයකට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධම්මාදීන් ඉතා වැඩිතරම් ගණනෙක් වෙතියි යි දනී, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ යැ යි, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි දනී. දහැමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නො ගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැර ගැන්ව පිණිස නො වැ) තමන් ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ” යි ද වදළ සේක.

තසසපාපියාසිකාව

13. එ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කෙරෙයි. ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දූත බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සහ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කරන්නේ ද, ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දූත දූත බොරු කියන්නේ ද” යි සහන් කොට සිතත්, දෙය් කියත්, අනුණ පතුරුවත්.

14. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-' වීගරභික්ඛු ධම්මං කථං කතවා භික්ඛු ආමනෙකසි: තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙකා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං. කරොතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතඛං: පයමං උවාළෙ භික්ඛු වොදෙඤ්ඤා: වොදෙඤ්ඤා සාරෙතඛො: සාරෙතො ආපතතිං ආරොපෙතඛො: ආපතතිං ආරොපෙතො වාසෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙකා ඤාපෙතඛො:

"සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඛෙකා අයං උවාළො භික්ඛු සඛමචෙඤ්ඤා ආපතතිං අනුසුඤ්ඤාමානො අවජානිතො පටිජානාති. පටිජානිතො අවජානාති. අනෙකෙන අනෙකං පටිවරති. සමපජානාළියා භාසති. යදි සඛස්ස පතනකල්පං සඛෙකා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං කරොසා. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඛෙකා: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සමපජානාළියා භාසති. සඛෙකා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං කරොති. යසායසාමනො බමති උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං කරණං, යො තුණ්හස්ස. යසා නකමති යො භාසෙස. දුතියමි එතමඤ්ඤං වද්ථී -පෙ- තතියමි එතමඤ්ඤං වද්ථී -පෙ-.

තතං සඛෙකන උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං. බමති සඛස්ස, තසා තුණ්හි. උවමෙනං ධාරයාමී''ති.

පඤ්ඤාමානී භික්ඛවෙ ධම්මකානී තසසපාපියාසිකාකමමස්ස කරණානී: අසුචි ව හොති අලජ්ඣ ව සානුවාදෙ ව, තස සඛෙකා තසසපාපියාසිකාකමමං කරොති ධම්මෙන සමගෙහො. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤා ධම්මකානී තසසපාපියාසිකාකමමස්ස කරණානී.

14. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පටන් සැල කළානු ය. 'මහණෙනි, ... සැබෑ ද?' යි භාගාවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'සැබෑව වහන්සැ'යි මහණනු පිළිවදන් දුන්හ ... භාගාවතුන් වහන්සේ ... ගරභා දහමි කරා කොට මහණුන් බණවා, 'මහණෙනි, එසේ වී නම් සඤ්ඤා තෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය (පාපෙන්-සන්න පුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකම්ය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ තෙම වොදයිතව්‍ය ය. වොදනා කොට ඇවුන සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවුන නැවිය යුතු. ඇවුන නැවිය වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු වීසින් සඤ්ඤා තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

"සඤ්ඤා තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවුනින් පිටිස්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළින කෙරෙයි, පිළින කොට අවමන් කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන බොරු කියයි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංස තෙමේ උවාළ මහණ හට තසස පාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යැ.

වහන්ස, සංස තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ තෙම... දන දන බොරු කියයි. සංස තෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය කිරීම යම් මහණකුහට පිටියෙයි ද හේ නිහඬ වේවා. යම් මහණකුට නොපිටියෙයි ද හේ කියවා. දෙවැනි වර ද මෙ කරුණ කියමි. ... තෙවෙනි වර ද මෙ කරුණ කියමි.....

සංසයා, වීසින් උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය කරණ ලදී. එය සංසයාට පිටියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරම් (සලකම්)" යනුවෙනි.

මහණෙනි, දහමි වූ මේ තසස පාපියාසිකා කම්ය කිරීම පටෙකි. මහණ තෙම අපිරිසිදු වූ කාය වාක් කම් ඇත්තේ වෙ ද, අලප්ථී වෙ ද (දන දන ඇවුත් අවදනා සුදුවෙ ද), උපවාද සහිත වෙ ද, ඔහුට සංස තෙමේ තසස පාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි ද, එ ද සලග වූ සංස තෙමේ ධර්මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දහමි වූ තසස පාපියාසිකා කම්ය කිරීම පස ය.

අධම්මකමම ආදසකං

15. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකා කමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා සුචුපසන්නඤ්ඤා: අසමුච්චා කතං හොති, අපට්ඨව්‍යා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤා කතං හොති. -පෙ-

ආපනතිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති අධම්මෙත කතං හොති වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙහෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකාකමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා සුචුපසන්නඤ්ඤා. (යථා තජ්ජනියකමං එවං විඤ්ඤාමෙ.)

ධම්මකමම ආදසකං

16. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකා කමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනයකමෙඤ්ඤා සුචුපසන්නඤ්ඤා: සමුච්චා කතං හොති, පට්ඨව්‍යා කතං හොති, පට්ඨඤ්ඤා කතං හොති -පෙ- ආපනතිං ආරොපෙඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙහෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකාකමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනය කමෙඤ්ඤා සුචුපසන්නඤ්ඤා (යථා තජ්ජනියකමෙ ධම්මකමෙ සුඤ්ඤාමං එවං විඤ්ඤාමෙ.)

ආකඤ්ඤාමාන ජකකං

17. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතසස භික්ඛුනො ආකඤ්ඤාමානො සබ්බො තසසපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍ය: භණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො චිවාදකාරකො භස්මකාරකො සබ්බො අධිකරණකාරකො, ඛලො හොති අව්‍යාප්තො ආපනති ඛුලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙහෙහි සමනනාගතසස භික්ඛුනො ආකඤ්ඤාමානො සබ්බො තසස පාපියාසිකා කමං කරෙය්‍ය.

අධම් කම් දෙළොස

15. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම්යෙක් ද අවිනය කම්යෙක් ද නොමනායේ සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යත්:) නො හවුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඛණ්ඩ තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම් ද අවිනය කම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ඇවැන නො නඟා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම් කම් ද අවිනයකම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ධම් කම් දෙළොස

16. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම් ද විනයකම් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත කම්යෙක් ද යත්:) හවුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥයෙන් (ප්‍රතිඥා ගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඛණ්ඩ තුනෙන් සමන්විත කම්ය යි.

.....ඇවැන නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඛයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම්යක් ද විනය කම්යෙක් ද මොනොවට සංහිදුනු කම්යෙක් ද වෙයි. [තජ්ජනිය කම්යෙහි ශුක්ල පක්ෂය යමයේ ද එයේ වීජතර කළ යුතු.]

ආකාංක්ෂමාණ ඡට්ඨකය

17. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: ධබර කරන්නේ 'කලුහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, අනුචණ වූයේ නොවීයන් වූයේ ඇවැත් ඛිඤ්ඤ කොට ඇත්තේ සස්තට අනුලොම නොවූ ගෘහී සංසර්ගෙන් ගිහියන් හා මිත්‍ර ව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඛණ්ඩ තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය.

අපරෙහි පි හිසටෙහි නිහඬවෙහි සමනතාගතය හිසටුනො ආකඩ්ඛ-
මානො සඬෙහි නව පාලන ක්‍රමයකි. කෙරෙහි: අධිපති පිළිපිටනො
හොති. අප්‍රකාශයේ ආචාර්‍යපනො හොති, අතිදිවියා දිවිපිටනො
හොති, අපෙහි පො හිසටෙහි නිහි -ප-3

අපරෙහි පි හිසටෙහි නිහි -ප- බුද්ධිය අවිච්ඡිද්‍යා හානි; ධර්මය
අවිච්ඡිද්‍යා හානි, සමයය අවිච්ඡිද්‍යා හානි: ඉමෙහි පො හිසටෙහි
නිහඬවෙහි සමනතාගතය හිසටුනො ආකඩ්ඛමානො සඬෙහි නව-
පාලන ක්‍රමයකි. කෙරෙහි.4

නිහඬවෙහි හිසටුනො ආකඩ්ඛමානො සඬෙහි නව පාලන ක්‍රම-
යකි. කෙරෙහි: එකො හඬනකාරකො හොති -ප- එකො සඬෙහි
අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අවිච්ඡිද්‍යා ආපනිබ්‍රලො
අනපදනො. එකො ගිහිස-සටෙයා උහරති අනනුලොමිකති ගිහිස-
සටෙහි: ඉමෙය පො හිසටෙහි නිහඬවෙහි හිසටුනො ආකඩ්ඛමානො සඬෙහි
නව පාලන ක්‍රමයකි. කෙරෙහි.4

අපරෙහි පි හිසටෙහි නිහඬවෙහි හිසටුනො ආකඩ්ඛමානො සඬෙහි
නව පාලන ක්‍රමයකි. කෙරෙහි: එකො අධිපති පිළිපිටනො හොති,
එකො අප්‍රකාශයේ ආචාර්‍යපනො හොති, එකො අතිදිවියා
දිවිපිටනො හොති, ඉමෙය පො හිසටෙහි නිහඬවෙහි -ප-5

අපරෙහි පි හිසටෙහි නිහඬවෙහි -ප- එකො බුද්ධිය අවිච්ඡිද්‍යා හානි.
එකො ධර්මය අවිච්ඡිද්‍යා හානි, එකො සමයය අවිච්ඡිද්‍යා හානි,
ඉමෙය පො හිසටෙහි නිහඬවෙහි හිසටුනො ආකඩ්ඛමානො සඬෙහි නව-
පාලන ක්‍රමයකි. කෙරෙහි.6

මහණෙනි, අන් අඩු තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය: අධිශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපත් සිල් ඇත්තේ වේද, උක්කම ආචාර විෂයයෙහි (ශ්‍රමණාචාරයෙහි) විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, උක්කම දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) විපත් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඩු තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඩු තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස් නහා ද, දහමට දෙස් කියා ද සහනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඩු තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තසසපාටියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට තසසපාටියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ධබර කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් දඬුනක් දවැක්කක් වේද, ආපතති බිහුල කොටැත්තේ ආපතතිපටිවේදය ද නො දන්නේ වේද ... එක් මහණෙක් පැවිද්දාට අනුලෝම නොවූ ගෘහිසංසථියෙන් රිහියන් හා මිශ්‍ර වූ වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපතන වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ශ්‍රමණාචාරයෙහි) ආචාරවිපතන වෙයි, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටි-විපතන වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසසපාටියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තසසපාටියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 6

අටධාරය වතකං

18. තසසපාපියාසිකාකම්මකතො භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමා වතති-
තඛ්ඛා. තත්‍රායං සමමා වතනනා: න උපසම්පාදෙනඛ්ඛා, ආ භික්ඛසො
දතඛ්ඛා, න සාමණෙසො උපට්ඨාපෙනඛ්ඛා, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති
සාදිතඛ්ඛා, සමුතොන පි භික්ඛුන්ද්‍රියො න ඔද්දිතඛ්ඛා -පෙ- න භික්ඛුහි
සමපයොජෙනඛ්ඛනා.

අට බො සංඛ්ඛා උවාළසා භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකම්මං
අකාසි.

තිශ්චාරකං

19. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනා භණ්ඩනජාතානං කලහ-
ජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාථිණිණි.
භොති භාසිතපරිකතං. අට බො තෙසං භික්ඛුනා එතදභොසි: අමනාකං
බො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං
අසාමණිකං අජ්ඣාථිණිණි භාසිතපරිකතං සචෙ මයං ඉමාහි ආපකතිහි
අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛළකාය වාළකාය
හෙදය සංවතෙකායා: කථන්තුං බො අමොහි පටිපජ්ජතඛ්ඛනා.

20. භගවතො එතමස්සං ආයොවෙසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා
භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමණිකං
අජ්ඣාථිණිණි භොති භාසිතපරිකතං, තත්‍ර වෙ භික්ඛුනා එවං භොති
අමනාකං බො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං, විවාදපනනානං විහරතං
බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාථිණිණි භාසිතපරිකතං සචෙ මයං ඉමාහි
ආපකතිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛළකාය
වාළකාය හෙදය සංවතෙකායාති අනුජාතාමි භික්ඛවෙ එවරුපං අධිකරණං
තිශ්චාරකෙන පුපසලෙකුං.

අටළොස් වන

18. මහණෙනි, තසසපාපියාසිකාකම්ය කරණු ලැබූ මහණු විසින් මැනවින් පැවැත්යෑ යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි, (තමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණකු තමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, හිතඤ්ඤානිබ්වාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි, සම්මතිය ලද මහණු විසින් ද මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු යි, ... හික්මුන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදවිය යුතු යි.¹

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්ය කළේ ය.

තෘණාවසාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ඛබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුනට මේ සිත විය; “උපන් ඛබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථ බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?” යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:) “මහණෙනි, මෙහි උපන් ඛබර ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුනට උපන් ඛබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූත් කායික වූත් බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්තෘ බව පිණිස, වණ්ඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය යන්න විය හැක්කැ’යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තෘණාවසාරකයෙන් (තණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිඳුවන්නට අනුදැනීම”යි යනු යි.

1. මෙහි සමුදර්ශ සංඝය 323 ම 84, 85 වූ බලා දා යුතු.

එවිඤ්චා පන භික්ඛවෙ වුපසමෙතබ්බො: සබ්බෙහෙව ඵකජ්ඣං සන්ති-
පතිතබ්බො: සන්තිපතිත්වා වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බා
ඤ්ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ හතෙන සබ්බා අමාකං හණ්ඩනථානානං ධත්තුං
අසාමාන්යං අජායිති-භ්ණං-පෙ-සවෙ මයං ඉමාහි ආපත්තිහි අඤ්ඤාමඤ්ඤා-
කාරෙසාම, සියා පි තං අධිකරණං කකඛ්ඤානාය වාළුකානාය හෙදය
සංවතෙතයා යදි සබ්බස්ස පත්තකල්පං සබ්බා ඉමං අධිකරණං
නිෂ්චයාරකෙන වුපසමෙය්‍ය ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ධරෙත්වා ගිහිපටිසං-
යුක්තන්ති.

21. එකතො පකඛ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සබ්බා පෙතබ්බා ඤ්ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ ආයස්මිත්තා. අමාකං
හණ්ඩනථානානං -පෙ- හාසිංසපටිකන්තං. සවෙ මයං ඉමාහි ආපත්ති
අඤ්ඤාමඤ්ඤා කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛ්ඤානාය වාළුකානාය
හෙදය සංවතෙතයා. යදයස්මිත්තානං පත්තකල්පං අහං යා වෙව
ආයස්මිත්තානං ආපත්ති, යා ව අත්තනො ආපත්ති, ආයස්මිත්තානානෙඤ්ච
අත්තාය අත්තනො ව අත්තාය සබ්බමජ්ජං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යං
ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තන්ති.

අථාපරෙයං එකතො පකඛ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා
පටිබලෙන සබ්බා පෙතබ්බා ඤ්ඤාපෙතබ්බො:

සුඡානු මෙ ආයස්මිත්තා. අමාකං හණ්ඩනථානානං -පෙ- හෙදය
සංවතෙතයා. යදයස්මිත්තානං පත්තකල්පං අහං යා වෙව ආයස්මිත්තානං
ආපත්ති, යා ව අත්තනො ආපත්ති ආයස්මිත්තානානෙඤ්ච අත්තාය අත්තනො ව
අත්තාය සබ්බමජ්ජං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යං ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං
ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තන්ති.

22. එකතො පකඛ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සබ්බා ඤ්ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ හතෙන සබ්බා අමාකං හණ්ඩන-
ථානානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. යදි සබ්බස්ස පත්තකල්පං අහං යා
වෙව ඉමෙසං ආයස්මිත්තානං ආපත්තියා ව අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසං
වෙව ආයස්මිත්තානං අත්තාය අත්තනො ව අත්තාය සබ්බමජ්ජං නිෂ්චයාර-
කෙන දෙසෙය්‍යං ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තා:
එසං ඤාතති.

මහණෙනි, මෙසේ එය සංඛ්‍යුච්ඡිද්‍රවිය යුතු: “සියලු දෙනා ම එක් තැනෙක රැස් විය යුතු. රැස් වූ වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඬා තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ඩබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කය බව පිණිස, වණ්ඩ බව පිණිස, හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ තෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණ-විහාරකයෙන් සංඛ්‍යුච්ඡිද්‍රවන්තෝ යැ’යි මෙසේ සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ඩබර ඇතිඅප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්න-මෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කය බව පිණිස, වණ්ඩ බව පිණිස, හෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂ්මතුන් ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළවරද හැරපියා, ගිහියනට නිශා කිරීම ආදී විසින් වූ (ගෘහීථුකිංසුක්ක) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි’යි ස්වකීය පක්ෂය ඥපසිතව්‍යය (සිය පසට දන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ඩබර ඇති..... අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්..... හේදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරහුම් ආදී විසින් වූ (ගෘහීථුකිංසුක්ක) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු: වහන්ස, සඬා තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් ඩබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....හේදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සඬා යාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, තමාට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී ස්වල්ප වරදක් ගිහියනට ගැරහුම් ඇ විසින් කළ වරදක් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හතෙන ජාතානං -පෙ- හෙදා සංවර්තනං. අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයුකතානං ආපත්තිං යා ව අනතතො ආපත්තිං, ඉමෙසං ආයුකතානං අසාය අනතතො ව අසාය සංඛාරෙකං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙති ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං. යසායුකතො චෙති අමානං. ඉමාසං ආපත්තිං සංඛාරෙකං නිෂ්චයාරකෙන දෙසනා ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං සො තුණ්හසං යසං නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අමානං ඉමා ආපත්තියො සංඛාරෙකං නිෂ්චයාරකෙන ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං චෙති සංඛාරෙකං. තස්මිං තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

23. අපාරෙයං. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යාප්තො භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛාරා සංවර්තනං: සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හතෙන ජාතානං -පෙ- හෙදා සංවර්තනං. යදි සංඛාරෙකං පක්ඛිකානං අහං -පෙ- සංඛාරෙකං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යං, ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං. එයං ආපත්ති.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හතෙන ජාතානං -පෙ- හෙදා සංවර්තනං. අහං -පෙ- සංඛාරෙකං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙති ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං. යසායුකතො චෙති අමානං. ඉමාසං ආපත්තිං සංඛාරෙකං නිෂ්චයාරකෙන දෙසනා ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං, සො තුණ්හසං. යසං නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අමානං ඉමා ආපත්තියො සංඛාරෙකං නිෂ්චයාරකෙන ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං. චෙති සංඛාරෙකං, තස්මිං තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

එවං ජන භික්ඛුවෙ තෙ භික්ඛු තාහි ආපත්තිහි වුට්ඨිතා භොතති ධරෙතො පුලලවජං. ධරෙතො ගිහිපටිසංයුක්තං. ධරෙතො දිට්ඨාචිකමං. ධරෙතො යෙ න තස්මිං භොතති.

වහන්ස, සබස තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය.....හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, සුලු වරදන් ගෘහී ප්‍රතිසංස්කරණ වරදන් හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංස්කරණ වරදක් හැරපියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාක්ෂණිකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසි යන්නේ ද හේ නිහඩ වෙවා, යමකට නො රිසියෙන්ද හේ කියාවා.

ස්වල්ප වරද ද ගෘහී ප්‍රතිසංස්කරණ වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැතුන් අප විසින් සහ ම ද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යි යනුවෙනි.

23. අනතුරුව අන් එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ෂණ ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධර්ම ඇති,... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය..... හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංස්කරණ වරදක් හැරපියා මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම දෙසන්නෙමි. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධර්ම ඇති..... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....එය ...හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගෘහී ප්‍රතිසංස්කරණ වරදක්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංස්කරණ වරදක් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාක්ෂණිකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසියෙන්ද හේ නිහඩ වෙවා, යමක්ට නො රිසියෙන්ද හේ කියාවා.

ස්වල්ප වරද ද ගෘහීප්‍රතිසංස්කරණ වරද ද හැරපියා මේ සෙසු ඇවැතුන් අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහී ඒ මහණු ස්වල්ප ඇවැතුන් හැර, ගෘහී-ප්‍රතිසංස්කරණ ඇවැතුන් හැර, යම් කෙනෙකුට මෙය නො රිසියෙන් නම් ඔවුන්ගේ එබව පැවසීම හැර යම් කෙනෙක් එහි නො වෙත් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැති සිටිය යුතු වෙත්."

වතනාරි අධිකරණානි

24. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛු¹ භික්ඛුනීහි විවදනනී, භික්ඛුනියොපි භික්ඛුහි විවදනනී. ඡන්තො පි භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපට්ඨ භික්ඛුහි සද්ධිං විවදනී, භික්ඛුනීනං පකං ගාහනී, යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨනං -පෙ-තෙ උජ්ඣායනනී ටියනනී විපාටෙනනී: කථං හි නාම ඡන්තො භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපට්ඨ භික්ඛුහි සද්ධිං විවදිසනනී, භික්ඛුනීනං පකං ගාහෙසනනී. අථ ටො තෙ භික්ඛු හගවතො ඵතමසං ආරොචෙසුං. 'සවං කීර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සවං හගවා -පෙ-'.

විගරහිතා ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙසි:

25. වතනාරිමානි භික්ඛවෙ අධිකරණානි විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපක්ඛධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

තස්ස කතමං විවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු විවදනනී ධම්මොති වා අධම්මොති වා චිතයොති වා අචිතයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං කථාගතෙනාති වා ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, දනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා. පඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා ආපක්ඛති වා අනාපක්ඛති වා ලහුකා ආපක්ඛති වා ගරුකා ආපක්ඛති වා සාවසෙසා ආපක්ඛති වා අනවසෙසා ආපක්ඛති වා දුට්ඨිථු ආපක්ඛති වා අදුට්ඨිථු ආපක්ඛති වා, යං තස්ස භණ්ඩනං කලුතො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපට්ඨතාය ටොහාරො මෙධකං¹ ඉදං වුව්චි විවාදධිකරණං.

තස්ස කතමං අනුවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අනුවදනනී සිලවීපත්තියා වා ආචාරවීපත්තියා වා දිට්ඨිවීපත්තියා වා ආරීචිවීපත්තියා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ අනුවදනා අනුප්පෙතො අනුගණනා අනුසම්චරිකතා අබ්භසනනා අනුබලපදනං, ඉදං වුව්චි අනුවාදධිකරණං.

සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වනාහි මහණුද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණුද මහණුන් හා විවාද කෙරෙත්. ජන්ත මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැදූ මහණුන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේව්‍ය වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ජන්ත මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැදූ මහණුන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ ද?'යි අවිඤ්ඤා කෙරෙත්, දෙස් නහත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ ද?'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'වහන්ස සබැවැ'යි ඒ මහණුහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරහා, දහැමි කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදළ සේක:

25. "මහණෙනි, විවාදාධිකරණය, අනුවාදාධිකරණය, ආපත්තාධිකරණය, කාත්තාධිකරණයැ යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදාධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් ආචර්ණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් අනාචර්ණයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ දුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යාථාවාදයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරුෂවචනයෙක්) කල බැගැහියෙක් වෙයි ද මේ විවාදාධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදාධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණු ශීල-විපක්ඛියෙන් හෝ ආචාරවිපක්ඛියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්ඛියෙන් හෝ ආර්ථි විපක්ඛියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනා-වෙක්), අනුච්ඡිදනයක්, පුන පුනා දෙස් නැඟීමක් පුන පුනා දෙස් කීමක් පුන පුනා අවනත කරන බවක්, දිරිගන්වා කීමක්, අනුබල දීමක් වෙ ද, මෙය අනුවාදාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

තත් කතමං ආපණාධිකරණං? පඤ්චපි ආපනතිකබ්බකං ආපණාධිකරණං, යනපි ආපනතිකබ්බකං ආපණාධිකරණං: ඉදං වුවවති ආපණාධිකරණං.

තත් කතමං කිව්වාධිකරණං? යා සබ්බසං කිව්වයනා කරණියනා අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතියකම්මං ඤාතීවතුත්තකම්මං ඉදං වුවවති කිව්වාධිකරණං.

25. විවාදධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ විවාදමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං, තිණ්ඨපි අකුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං තිණ්ඨපි කුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භීතඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො යො භික්ඛවෙ භීතඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සත්ථි පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, සබ්බෙ පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො යො භික්ඛවෙ භීතඛු සත්ථි පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සබ්බෙ පි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී, යො සබ්බෙ විවාදං ජනෙති. යො හොති උවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුතො ජනස්ස අනන්ධාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙව-මනුස්සානා. උචරුපපෙඤ්ඤා තුලෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධං වා සමනුපපෙසය්‍යාරා, තත්ත තුලෙහ භික්ඛවෙ තසෙසව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායාමය්‍යාරා. උචරුපපෙඤ්ඤා තුලෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධං වා න සමනුපපෙසය්‍යාරා, තත්ත තුලෙහ භික්ඛවෙ තසෙසව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතී. අනවසරාය පටිපජ්ජය්‍යාරා, ඵලමත්තස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. උචමෙක්ඛස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතී. අනවසරො හොති.

එහි ආපක්‍ෂාධිකරණ නම් කවර යැ? ඇවැත් කළ පස ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි, ඇවැත්කළ සක ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි. මේ ආපක්‍ෂාධිකරණ නමැයි කියනු ලැබේ.

එහි කිව්වාධිකරණ නම් කවර යැ? අපලොකනකම් ය, ඥප්තිකම් ය, ඥප්තිද්විතීයකම් ය, ඥප්තිවතුර්ථකම් යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්ම කළ යුතු බවෙන්, කාර්ය භාවයෙන් වේ ද, මේ කිව්වාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදාධිකරණයාගේ මුත්‍ර කවර යැ? විවාද මූල සය විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් අතුකල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් තුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙන් විවාදාධිකරණයට මූල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බුද්ධි වේර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී (සම්පූර්ණ කරන්නේ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද සංඝයා කෙරෙහි ද ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සංඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට දැවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුඛ පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවූ. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නොදක්නු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවූ. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වේ.

26. පුන ව පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉක්ඛති හොති මචජරි -පෙ- සයො හොති මායාපි -පෙ- පාපිවෙජා හොති මිච්ජා-දිට්ඨි -පෙ- සන්ධිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභි දුප්ඵලිනිසංඝි. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්ධිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභි දුප්ඵලිනිසංඝි. සො සසරි පි අගාරවො විහරති අප්පනිසංඝා. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පනිසංඝා. සබ්බෙ පි අගාරවො විහරති අප්පනිසංඝා. සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරි හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්ධිට්ඨි පි අගාරවො විහරති අප්පනිසංඝා. ධම්මෙ පි -පෙ- සබ්බෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරි, සො සබ්බෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුජනා ජනස්ස අනාභාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමුලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිද්ධා වා සමනුපසෙය්‍යාථ තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව පාපකස්ස විවාදමුලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමුලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිද්ධා වා න සමනුපසෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව පාපකස්ස විවාදමුලස්ස ආයති. අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. උචමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමුලස්ස පහානං හොති. උචමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමුලස්ස ආයති. අනවස්සවො හොති. ඉමානි ඡ විවාදමුලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමානි තිණි අකුසලමුලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු ලුඤ්චික්ඛා විවදන්ති, දුඛචික්ඛා විවදන්ති, මුක්ඛචික්ඛා විවදන්ති, ධම්මානි වා අධම්මානි වා විනයානි වා අවිනයානි වා භාසිතං ලපිතං තරාගතෙතානි වා අභාසිතං අලපිතං තරාගතෙතානි වා, ආච්ඡාණං තරාගතෙතානි වා අනාච්ඡාණං තරාගතෙතානි වා පඤ්ඤානං තරාගතෙතානි වා අපඤ්ඤානං තරාගතෙතානි වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලහුකාපක්ඛිති වා ගරුකාපක්ඛිති වා, සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා, දුබ්බප්පා ආපක්ඛිති වා අදුබ්බප්පා ආපක්ඛිති වා, ඉමානි තිණි අකුසලමුලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමතු වූයේ වේ ... ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශබ්ද වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මිසිදිවු වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මික වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දූෂිත නොහැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මික (දෘඩග්‍රාහී වූයේ) ත් දුක සේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, භේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්ම කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සංඛ්‍යා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සංඛ්‍යා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, භේ සංඛ්‍යා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩි පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙවිච්ඡිකූලට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් සතන්හි නො පහළ වනුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මෙ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොපැද්ම වෙයි. මේ විවාදමූල සය විවාදාධිකරණයට මූල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මූල වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තර්කයෙන් වහන්සේ විසින් වදාලන ලද්දේ ය, පටිපාටි ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තර්කයෙන් වහන්සේ විසින් නොවදාලන ලද්දේ ය. නො පටිපාටි ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තර්කයෙන් වහන්සේ විසින් ආචරණ යැ යි කියා හෝ තර්කයෙන් වහන්සේ විසින් අනාචරණ යැ යි කියා හෝ තර්කයෙන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තර්කයෙන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශේෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශේෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද. මුළු සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මේ තුන් අකුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

කතමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණසං මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අපුරුද්ධවිත්තා විවදන්තී, අදුරුද්ධවිත්තා විවදන්තී, අමුණාවිත්තා විවදන්තී: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුරුද්ධා ආපක්ඛති වා අදුරුද්ධා ආපක්ඛති වා ඉමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණසං මූලං.

28. අනුවාදාධිකරණසං කිං මූලං? ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණසං මූලං. තිණි පි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණසං මූලං. තිණි පි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණසං මූලං. කායො පි අනුවාදාධිකරණසං මූලං වාචාපි අනුවාදාධිකරණසං මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණසං මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො- යො භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී යො සංකප්පි පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සංකප්පි පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සංකප්පි පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි -පෙ- සංකප්පි පි -පෙ- සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී. යො සංකප්පි අනුවාදං ඡනෙති. යො හොති අනුවාදෙ ඛණ්ණන අභිනාය ඛණ්ණන අසුඛාය ඛණ්ණන ජනසං අනාත්මාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුසංනං. ඵවරුපකෙඤ්ඤා තුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අරුක්ඛං වා බහිද්ධා වා සමනුපසෙසයාථ, තත්ත තුලො භික්ඛවෙ නසෙව පාපකසං අනුවාදමූලසං පහානාය වායමෙයාථ. ඵවරුපකෙඤ්ඤා තුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අරුක්ඛං වා බහිද්ධා වා න සමනුපසෙසයාථ, තත්ත තුලො භික්ඛවෙ තසෙව පාපකසං අනුවාදමූලසං ආයතීං අනවසඨවාය පටිපජ්ජයාථ. ඵවමෙතසං පාපකසං අනුවාදමූලසං පහානං හොති. ඵවමෙතසං පාපකසං අනුවාදමූලසං ආයතීං අනවසඨවො හොති.

කවර කුසල්මුල් තුනෙන් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... දුර්ල ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුර්ල ඇවැතැයි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවාදකෙරෙත් ද, විෂ්ට නොවූ සිතැත්තාහු විවාදකෙරෙත් ද, මුඛ නොවූ ඡිතැත්තාහු විවාදකෙරෙත් ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

28. අනුවාදාධිකරණයට මූල කවර යැ? අනුවාදයට (චෝදනාවට) මුල් වූ දෑ සය අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. සය ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ, වචනා ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

කවර නම් අනුවාදමූල සයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ, බැදගත් වෙර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ, බඩ වෙර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්ම කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සධ්දයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද... සධ්දයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සධ්දයා කෙරෙහි චෝදනා උපදවයි. ඒ චෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවාධි පිණිස, දෙව්විනිසුන්හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි නොඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි.

29. පුන ව පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉක්ඛති හොති මධ්දරි -පෙ- සමො හොති මායාවි -පෙ- පාපිවෙණා හොති ටිව්ණා-දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුඤ්චිතිස්සග්ගි. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුඤ්චිතිස්සග්ගි. යො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අපනිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපනිසෙසා, සමෙක්ඛ පි අගාරවො විහරති අපනිසෙසා, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරි හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අපනිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සමෙක්ඛ පි -පෙ- සික්ඛාය න පරිපූරකාරි, යො සමෙක්ඛ අනුවාදං ජනෙති. යො හොති¹ අනුවාදෙ බහුජන අහිතාය බහුජනඅද්ධාය බහුජනා ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවචතුස්සානං. ඵවරුපං වෙ තුමෙක්ඛ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජක්ඛන්තං වා බහිඤ්ඤා වා සමනුපසෙය්‍යාරාථ, තත්‍ර තුමෙක්ඛ භික්ඛවෙ තසෙසව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාරාථ. ඵවරුපං වෙ තුමෙක්ඛ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජක්ඛන්තං වා බහිඤ්ඤා වා න සමනුපසෙය්‍යාරාථ, තත්‍ර තුමෙක්ඛ භික්ඛවෙ තසෙසව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාරාථ. ඵවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. ඵවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති. ඉමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

30. කතමානි තිණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු, පුඤ්ඤානා අනුවදන්ති, දුඤ්ඤානා අනුවදන්ති, මුලානා අනුවදන්ති, පිලව්චකත්ථායා වා ආචාරව්චකත්ථායා වා දිට්ඨිව්චකත්ථායා වා ආර්ථව්චකත්ථායා වා, ඉමානි තිණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි තිණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු, පුඤ්ඤානා අනුවදන්ති, දුඤ්ඤානා අනුවදන්ති, අමුලානා අනුවදන්ති, පිලව්චකත්ථායා වා ආචාරව්චකත්ථායා වා දිට්ඨිව්චකත්ථායා වා ආර්ථව්චකත්ථායා වා, ඉමානි තිණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊෂ්ඨාකරණයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශය වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊෂ්ඨා ඇත්තේ ... මිසදිවු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුලු වූයේ ආධානගාමී දුප්ඵලිණි (දුර්ලිමට දුෂකර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත්පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නොවෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේද, හේ සභිසයා කෙරෙහි අනුවාද (වෝදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් කෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්ෂ හු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු, මහණෙනි, ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, කෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපද්ම වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදාධිකරණයේ මූල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, මුඛ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් කුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද අමුඛ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් කුසල්මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

31. කතමා කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකපෙච්ඡා දුඛකණ්ණො හොති දුග්ගසිකො ඔකොට්ඨකො ඔච්ඡාඛාධො කාණො වා කුණි වා ඛෙණ්ණො වා පක්ඛනො වා යෙන නං අනුවදන්ති. අයං කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමා වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකපෙච්ඡා දුඛකණ්ණො හොති ඔච්චකො ඵලගලවාචො යායං නං අනුවදන්ති, අයං වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

32. ආපක්ඛාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ ආපක්ඛිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං. අස්ථාපක්ඛි කායතො සමුට්ඨාති න වාචාතො න චිත්තතො. අස්ථාපක්ඛි වාචාතො සමුට්ඨාති න කායතො න චිත්තතො. අස්ථාපක්ඛි කායතො ව වාචාතො ව සමුට්ඨාති න චිත්තතො. අස්ථාපක්ඛි කායතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න වාචාතො, අස්ථාපක්ඛි වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න කායතො. අස්ථාපක්ඛි කායතො ව වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති. ඉමෙ ඡ ආපක්ඛිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං.

33. කිච්චාධිකරණස්ස කිං මූලං? කිච්චාධිකරණස්ස ඵකං මූලං: සරේකා.

34. විවාදධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං. විවාදධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස කතමං විවාදධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛුලලා ආපක්ඛිති වා අදුඛුලලා ආපක්ඛිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤාථාවාදො විපච්චකාය වොහාරො මෙධගං ඉදං චූචති විවාදධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං විවාදධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අකුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛුලලා ආපක්ඛිති වා අදුඛුලලා ආපක්ඛිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤාථාවාදො විපච්චකාය වොහාරො මෙධගං ඉදං චූචති විවාදධිකරණං අකුසලං.

31. කවර කයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් පෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දැකුම් ඇත්තේ, අභුටුමිටි වූයේ, බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ, කණෙක් හෝ කොරක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂාසාතිකයෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙයිද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් පෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුච්චයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුවාදාධිකරණයට මුල් වන නිසා යි.

32. ආපත්තාධිකරණයට මුල කවර යැ ආපත්තියමුදාන සය ආපත්තාධිකරණයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැගේද, වචනයෙන් නො නැගේද සිතින් නො නැගේද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේද, කයින් නො නැගේද සිතින් නො නැගේද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නො නැගේද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් සිතීමෙන් නැගේද, වචනයෙන් නො නැගේද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් සිතීමෙන් නැගේද, කයින් නො නැගේද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් වචනයෙන් සිතීමෙන් නැගේද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තියමුදාන සය ආපත්තාධිකරණයට මුල් ය.

33. කෘත්‍යාධිකරණයට මුල කවර යැ? කෘත්‍යාධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සධ්‍ය තෙමේ ය.

34. විවාදාධිකරණය කුසල් වේද? අකුසල් වේද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේද? යත්: විවාදාධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විවාදාධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නො දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාවාදයෙක් අනාපාචාදයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක් අරගලයෙක් වේද, මේ කුසල් වූ විවාදාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විවාදාධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයෙක් කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේද, මේ අකුසල් වූ විවාදාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තස් කතමං විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අව්‍යාකතවික්ඛා විවදන්ති ධර්මොති වා අධර්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලො ආපතතිති වා අදුට්ඨලො ආපතතිති වා. යං තස් භණ්ඩනං කලහො -පෙ- වොභාරො මෙධගං ඉදං වුවන්ති විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදාධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තස් කතමං අනුවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු කුසලවික්ඛා අනුවදන්ති සීලවීර්‍යයා වා ආචාරවීර්‍යයා වා දිව්‍යවීර්‍යයා වා ආර්ථවීර්‍යයා වා. යො තස් අනුවාදෙ අනුවදනා අනුලපනා අනු-භණ්ණා අනුසම්පව්ඤ්ඤා අබ්භසානනා අනුබලප්පනං ඉදං වුවන්ති අනු-වාදාධිකරණං කුසලං.

තස් කතමං අනුවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අකුසලවික්ඛා අනුවදන්ති සීලවීර්‍යයා වා -පෙ- ආර්ථවීර්‍යයා වා, යො තස් අනුවාදෙ -පෙ- අබ්භසානනා අනුබලප්පනං ඉදං වුවන්ති අනුවා-දාධිකරණං අකුසලං. තස් කතමං අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අව්‍යාකතවික්ඛා අනුවදන්ති සීලවීර්‍යයා වා -පෙ- ආර්ථවීර්‍යයා වා. යො තස් අනුවාදෙ -පෙ- අනුබලප්පනං ඉදං වුවන්ති අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපත්තාධිකරණං අකුසලං අව්‍යාකතං? ආපත්තාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස් ආපත්තාධිකරණං කුසලං.

තස් කතමං ආපත්තාධිකරණං අකුසලං? යං ජාතනෙතො සංඝාතනෙතො වෙච්ච අභිච්ඡරිතො චිතික්කමො, ඉදං වුවන්ති ආපත්තාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... මේ දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ මේ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයක්, කල්‍යාණයක් පරුෂ ව්‍යවහාරයක්, අරගලයක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපත්තියෙන් ආචාරවීපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවීපත්තියෙන් හෝ ආර්ථවීපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවක්, දෙස් නැඟීමක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමක්, පුන පුනා දෙස් ඛේණීමක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැඟීමක්, වෙසෙස්න් උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපත්තියෙන් හෝ ... ආර්ථවීපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවක් ... උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදිකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපත්තියෙන් හෝ ... ආර්ථවීපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවක් ... අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

36. ආපත්තාධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපත්තාධිකරණයක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපත්තාධිකරණයක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හඳුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තත් කතම. ආපත්තාධිකරණ. අව්‍යාකත. ය. අජානනකා අස-
ඤානනකා අවෙච්ච අනභිච්චිතරිතා වීතිකකමො, ඉදං පුට්ඨති ආපත්තාධි-
කරණ. අව්‍යාකත.

37. කිව්වාධිකරණ. කුසලං අකුසලං අව්‍යාකත. කිව්වාධිකරණ. සියා
කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අව්‍යාකත.

තත් කතම. කිව්වාධිකරණ. කුසලං? ය. සංඛ්‍යා කුසලථිග්‍යො කච්චං.
කරොති අපලොකනකමම. ඤාතිකමම. ඤාතිකමම. ඤාතිකමම. ඤාති-
කමම, ඉදං පුට්ඨති කිව්වාධිකරණ. කුසලං.

තත් කතම. කිව්වාධිකරණ. අකුසලං? ය. සංඛ්‍යා අකුසලථිග්‍යො
කමම. කරොති අපලොකනකමම. ඤාතිකමම. ඤාතිකමම. ඤාති-
කමම, ඉදං පුට්ඨති කිව්වාධිකරණ. අකුසලං.

තත් කතම. කිව්වාධිකරණ. අව්‍යාකත. ය. සංඛ්‍යා අව්‍යාකතථිග්‍යො
කමම. කරොති අපලොකනකමම. ඤාතිකමම. ඤාතිකමම. ඤාති-
කමම, ඉදං පුට්ඨති කිව්වාධිකරණ. අව්‍යාකත.

38. විවාදෙ විවාදධිකරණං, විවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං
නො විවාදෙ, අධිකරණං නො විවාදෙ ව. සියා විවාදෙ විවාදධිකරණං, සියා
විවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදෙ, සියා
අධිකරණං නො විවාදෙ ව.

තත් කතමො විවාදෙ විවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු විවාදනති
ධම්මොති වා අධම්මොති වා - 38 - දුට්ඨොති ආපත්තාධි වා අදුට්ඨොති
ආපත්තාධි වා. ය. තත් භුක්ඛනං කලහො විග්‍රහො විවාදෙ නානාවාදෙ
අඤ්ඤාථාදිවිවාදෙ විවාදධිකරණං. අයං විවාදෙ විවාදධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදන්නේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සිකපදයක් පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද සඳිස තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඳිස තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිද්විතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථකර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඳිස තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථකර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයක් වූ විවාදාධිකරණයෙකි, විවාදයක් වූ අධිකරණ නො වුවෙකි, අධිකරණයක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වුවෙකි. ඇතැම් විවාදයක් විවාදාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයක් විවාදාධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරලෙයෙක්, කලහයෙක්, උනුතට විරුද්ධ භැන්නමක්, විරුද්ධ වාදයෙක්, නානාවාදයෙක්, අන් භේදදෙකින් වූ වාදයෙක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනයෙක්, රථ බස් දෙවූමක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදාධිකරණ වෙයි.

තඤ්ඤාමා විවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තො විවදති, පුත්තො පි මාතරා විවදති, පිතා පි පුත්තො විවදති, පුත්තො පි පිතරා විවදති, භාතා පි භාතරා විවදති, භාතා පි භගිනියා විවදති, භගිනී පි භාතරා විවදති, සහායො පි සහායන විවදති. අයං විවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤාමං අධිකරණං නො විවාදෙ? අනුවාදධිකරණං ආපක්කාධිකරණං කිව්වාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදෙ.

තඤ්ඤාමං අධිකරණං භවිති විවාදෙ ව? විවාදධිකරණං අධිකරණං භවිති විවාදෙ ව.

39. අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, අනුවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදෙ, අධිකරණං භවිති අනුවාදෙ ව, සියා අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, සියා අනුවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදෙ, සියා අධිකරණං භවිති අනුවාදෙ ව.

තඤ්ඤාමා අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු භික්ඛු අනුච්ඡන්ති සිලවිපක්කියා වා ආචාරවිපක්කියා වා දිට්ඨිවිපක්කියා වා ආර්ථවිපක්කියා වා. යො තස්මි අනුවාදෙ අනුච්ඡන්ති අනුඥානා අනුභවනා අනුසම්මුච්ඡන්ති අබ්බසංඝන්ති අනුබලාප්පන්ති, අයං අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං.

තඤ්ඤාමා අනුවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තං අනුච්ඡන්ති, පුත්තො පි මාතරං අනුච්ඡන්ති, පිතා පි පුත්තං අනුච්ඡන්ති, පුත්තො පි පිතරං අනුච්ඡන්ති, භාතා පි භාතරං අනුච්ඡන්ති, භාතා පි භගිනී අනුච්ඡන්ති, භගිනී පි භාතරං අනුච්ඡන්ති, සහායො පි සහායං අනුච්ඡන්ති, අයං අනුවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤාමං අධිකරණං නො අනුවාදෙ? ආපක්කාධිකරණං කිව්වාධිකරණං විවාදධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදෙ.

තඤ්ඤාමා අධිකරණං භවිති අනුවාදෙ ව? අනුවාදධිකරණං අධිකරණං භවිති අනුවාදෙ ව.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දෑයෙක් අධිකරණ වේ ද? විවාදයෙක් නො වේ ද? යත්: අනුවාදයිකරණය ද ආපක්‍ෂායිකරණය ද යන කෘත්‍යායිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් විවාදයක් වේ ද යත්: විවාදයිකරණය අධිකරණයක් විවාදයක් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාදයිකරණයෙකි, අනුවාද වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාදයිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාදයිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවක්) දෙප් නැඟිටෙක්, පුන පුනා දෙප් මතු කොට කීමෙන්, පුන පුනා දෙප් ඩිඞ්ඞෙක්, පුන පුනා තිදෙවින් නැඟිටෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙන්, අනුබල දීමෙන් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාදයිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතුට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මවට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කීමෙන් අධිකරණ වේ ද? අනුවාද නො වේ ද යත්: ආපක්‍ෂායිකරණය, කෘත්‍යායිකරණය, විවාදයිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් අනුවාදයක් වේ ද යත්: අනුවාදයිකරණය අධිකරණ ද වේ අනුවාද ද වේ.

40. ආපනති ආපනාධිකරණං, ආපනති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපනති, අධිකරණං ආපනති ආපනති ව, සියා ආපනති ආපනාධිකරණං, සියා ආපනති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපනති, සියා අධිකරණං ආපනති ව.

තස්ස කතමං ආපනති ආපනාධිකරණං? ආපනති ආපනති ආපනාධිකරණං, සත්තමි ආපනති ආපනාධිකරණං, අයං ආපනති ආපනාධිකරණං.

තස්ස කතමං ආපනති නො අධිකරණං? යොනාපනති සමාපනති, අයං ආපනති නො අධිකරණං.

තස්ස කතමං අධිකරණං නො ආපනති? කිව්වාධිකරණං වීවාදිකරණං අනුවාදිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපනති.

තස්ස කතමං අධිකරණං ආපනති ව? ආපනාධිකරණං අධිකරණං ආපනති ව.

41. කිව්වං කිව්වාධිකරණං, කිව්වං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිව්වං, අධිකරණං ආපනති කිව්වං සියා කිව්වං කිව්වාධිකරණං, සියා කිව්වං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිව්වං, සියා අධිකරණං ආපනති කිව්වං.

තස්ස කතමං කිව්වං කිව්වාධිකරණං? යා සත්තමි කිව්වයනා කරණියනා අපලොකනාකමමං ආරක්ඛණමං ආරක්ඛණියකමමං ආරක්ඛණියකමමං, ඉදං කිව්වං කිව්වාධිකරණං.

තස්ස කතමං කිව්වං නො අධිකරණං? ආරම්භකිව්වං උපරිකායකිව්වං සමානුපරිකායකිව්වං සමානාවර්ගකිව්වං ඉදං කිව්වං නො අධිකරණං.

තස්ස කතමං අධිකරණං නො කිව්වං? වීවාදිකරණං අනුවාදිකරණං ආපනාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිව්වං.

තස්ස කතමං අධිකරණං ආපනති කිව්වං? කිව්වාධිකරණං අධිකරණං ආපනති කිව්වං.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ ඵලකක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ ඵලකක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ ඵලකක, ඇතැම් ආපත්තියෙන් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් ඵලකක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වන්නේ ය.

ඵහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ යන ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ ද ය යි.

ඵහි කවර දයෙන් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නොවේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

ඵහි කවර ඵලකක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නොවේ ද යත්: ශ්‍රේෂ්ඨ ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මේ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

ඵහි කවර ඵලකක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

ඵහි කවරෙක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කෘත්‍යය වූ කෘත්‍යාධිකරණයෙකි, කෘත්‍යය වූ අධිකරණ නො වූ යෙකි, අධිකරණ වූ කෘත්‍යය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වූයෙකි. ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් කෘත්‍යය නො වන්නේ ය, ඇතැම් ඵලකක් අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වන්නේ ය.

ඵහි කවර කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥාති කර්ම, ඥාතිවිනිශ්කර්ම, ඥාතිවතුරිකර්ම යන සංඝයා ගේ යම් කෘත්‍ය කරන බවෙන් කටයුතු කරන බවෙන් වේ ද, මේ කෘත්‍යය ද කෘත්‍යාධිකරණ ද වේ.

ඵහි කවර කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වේ ද යත්: ඇයුරත් පිළිබඳ කීස, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමානාචාර්යා පිළිබඳ කීස යන මේ අධිකරණ නොවූ කෘත්‍යය ය.

ඵහි කවරෙක් කෘත්‍යය නොවූ අධිකරණයෙන් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කෘත්‍යය නො වේ.

ඵහි කවර ඵලකක් අධිකරණයත් කෘත්‍යයත් වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය අධිකරණය ද වේ, කෘත්‍යය ද වේ.

අධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදාධිකරණං කතං සමට්ඨි සමඤ්ඤි? විවාදාධිකරණං ද්විති සමට්ඨි සමඤ්ඤි සමමුඛා වීතයෙන ව යෙතුයාසිකාය ව.

සියා විවාදාධිකරණං එකං සමට්ඨි අනාගතෙ යෙතුයාසිකං එකෙන සමට්ඨි සමඤ්ඤයා සමමුඛා වීතයෙනා? කි. සියාති' සා වචනීයං. යථාකරං විය? ඉධ භික්ඛු විවදන්ති ධර්මොති වා අධර්මොති වා. වීතයොති වා අවීතයොති වා, භාසිතං ලපිතං තරාගතෙනාති වා, අභාසිතං අලපිතං තරාගතෙනාති වා, ආච්ඡින්නං තරාගතෙනාති වා, අනාච්ඡින්නං තරාගතෙනාති වා, පඤ්ඤානං තරාගතෙනාති වා, අපඤ්ඤානං තරාගතෙනාති වා, ආපකස්සිති වා, අනාපකස්සිති වා, ලභ්‍යකාපකස්සිති වා, ගරුකාපකස්සිති වා, සාවසෙසාපකස්සිති වා, අනවසෙසාපකස්සිති වා, දුමුලලාපකස්සිති වා, අදුමුලලාපකස්සිති වා, තෙ වෙ භික්ඛාව භික්ඛු සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං? සමමුඛා වීතයෙන.

43. කිංඤ්ඤි තත්ථ සමමුඛා වීතයෙනා? සංඛ්‍යාසමමුඛතා ධර්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා පුත්ථාලසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ සංඛ්‍යාසමමුඛතා? යාඨතිකා භික්ඛු කම්මසංඝානං භෙද ආගතා භොගන්ති ජන්දරහානං ජන්ද ආගමො භොගි, සමමුඛිභූතා න පටිකෙකාසනති, අයං තත්ථ සංඛ්‍යාසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ ධර්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා? යෙන ධර්මෙන යෙන වීතයෙන යෙන සන්ධිසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමඤ්ඤි අයං තත්ථ ධර්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ පුත්ථාලසමමුඛතා? යො ව විවදති, යෙන ව විවදති, උභො අක්ඛපච්චිකා සමමුඛිභූතා භොගති, අයං තත්ථ පුත්ථාලසමමුඛතා.

අධිකරණ සන්තිඋච්චි

42. විවාදාධිකරණය ශමථ කියෙකින් සන්තිදේද? සමමුඛාවිනයෙන් ද යෙහුයාසිකායෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්තිදේ.

විවාදාධිකරණය යෙහුයාසිකා නම් එක් ශමථයට නො පැමිණ සමමුඛාවිනය නම් වූ එක් ශමථයෙන් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? විය හැක්කැයි ඔහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැයි හෝ අධර්මයැයි හෝ විනයයැයි හෝ අවිනයයැයි හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්ද යි දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදරන ලද්ද යි නො දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද්ද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් එ මහණහු මේ අධිකරණය සන්තිඋච්චිතට හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලා මේ අධිකරණය සන්තිඋච්චිත ලද්ද යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිඋච්චිත ලද්දේද යත්: සමමුඛාවිනයෙන් සංසිඋච්චිත ලද්දේ ය.

43. එහි සමමුඛාවිනය යනු කීමෙන් ද? සංඝ සමමුඛතාව, ධර්ම-සමමුඛතාව විනයසමමුඛතාව, පුද්ගලසමමුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංඝසමමුඛතාව කවර යැ? යම් පමණ භික්ෂු කෙනෙක් විනය කම්යට සුදුසු වෙත් ද, ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ හෝ කෙරෙත් ද මෙය එහි සධ්ද සමමුඛතාව වේ. එහි ධර්මසමමුඛතාව විනය සමමුඛතා කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිද්දේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා නම් වේ.

එහි පුද්ගල සමමුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වූවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සමමුඛතා යි.

එවං වූපසන්නයෙති භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතියං. ඡන්දයකො වියති වියනකං පාවිතියං.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සකෙකානති තං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි යස්මිං ආවාසෙ බ්හුතරා¹ භික්ඛු සො ආවාසො ගණනෙබ්බො. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා අනතරාමග්ගෙ සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං වුලට්ඨි භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවිනයෙන. කිංඤ්ඤා තත් සමමුඛාවිනයස්මිං? සංඝසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා.

44. කා ව තත් සංඝසමමුඛතා? යාට්ඨිකා භික්ඛු කම්මසංඝතා තෙ ආගතා භොගතී, ඡන්දරහනා ඡන්ද ආගට්ඨා භොගී, සමමුඛිතා න භට්ඨකෙකාසනතී, අයං තත් සංඝසමමුඛතා.

කා ව තත් ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්ථාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තත් ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව විවද්ධී, යෙන ව විවද්ධී, උභො අත්තපච්චස්සිකා සමමුඛිතා භොගතී, අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා. එවං වූපසන්නං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනකං පාවිතියං, ඡන්දයකො වියති, වියනකං පාවිතියං.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා² අනතරාමග්ගෙ න සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තං ආවාසං ගණනා ආධාසිකා භික්ඛු එවමස්ස වට්ඨියා: ඉදං ඛො ආවුපසා අධිකරණං. එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නා, සාධාසමනෙතො ඉදං³ අධිකරණං වූපසමෙනං ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථාසනෙන, යථස්මිදං අධිකරණං පූවූපසන්නං අසකාති.

1. සමබ්හුලා - මජ්ඣ.

2. ආගච්ඡන්තා - මජ්ඣ.

3. ඉමං - මජ්ඣ.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝටනය කරන්නේද, (යළි විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේද), ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විනිශ්චයට දෙස් නහයි ද, ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණනින් වැඩිකරම මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යෑ යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන ලද්දී කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවන ලද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කීමක් ද? සංසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතා විනය-සම්මුඛතා සුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සංසම්මුඛතා නම් කවර ය? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට සුදුසු නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හවු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද) මේ එහි සංසම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු ය? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිදෙන්නේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි සුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර ය? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෙත් හවු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි සුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (යළි මතු කරන්නේ ද) ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ තෙම දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට නො හැකිවන්නාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, “ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලී මෙසේ උපත, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාවඤා කරමහ, යම්සේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රණේ වන්නේ ද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත් වා”යි ඒ මහණහු කියායුතු වන්නාහ (ඒ මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේය).

සථෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු වුඩ්ඪතරා භොනති, ආගතතුකා භික්ඛු නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: ඉඬ්ඤ තුමෙහ ආයඤ්ඤානො මුහුත්තං ඵකමන්තං නොථ යාව මයං මනෙත්මාති. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු නවකතරා භොනති ආගතතුකා භික්ඛු වුඩ්ඪතරා තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: තෙන හි තුමෙහ ආයඤ්ඤානො මුහුත්තං ඉධෙව තාව නොථ යාව මයං මනෙත්මාති.

45. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මන්තයමානානං ඵවං භොති: න මයං සකෙකාම ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, න තං අධිකරණං ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි සමථිච්ඡිතධං.

සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මන්තයමානානං ඵවං භොති: සකෙකාම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා “සථෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානො අමනාකං ඉදං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාථ, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසාති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාම. නො ටෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානො අමනාකං ඉමං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාථ, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන- තථා න සුචුපසන්නං භවිසාති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාමාති. ඵවං සුපරිග්භිතං ටො භික්ඛවෙ කතවා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි තං අධිකරණං සමථිච්ඡිතධං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගතතුකෙහි භික්ඛුහි ආවාසිකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: “යථාඡාතං යථා සමුප්පන්නාඤ්ඤා මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං ආරොචෙසාම. සථෙ ආයඤ්ඤානො සකෙකානති ඵත්තකෙන වා ඵත්තකෙන වා අත්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසාති. ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං නියායෙසාම. නො ටෙ ආයඤ්ඤානො සකෙකානති ඵත්තකෙන වා ඵත්තකෙනවා අත්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන. තථා න සුචුපසන්නං භවිසාති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං නියායෙසාම. මයමෙව ඉමස්ස අධිකරණස්ස සාමිනො භවිසාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණු වඩා මහඳුක් ආගන්තුක මහණු වඩා නවකත් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් “ආයුෂ්මත්ති, එසේ නම් අපි යම්කාක් මන්ත්‍රණය කරන්නා වූ ද ඒ තාක් තෙපි මොහොතක් එක් පසෙක හිඳිවු” යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණ කරන්නා වූ ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යවත්තට නො හැකි වන්නමෝ” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය (සන්තිද්‍රව්‍යවත්ත) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යවත්තට හැකි වන්නමෝ” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, “ආයුෂ්මත්ති ඉදින් තෙපි අපූර්ව මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්සේ අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්තිද්‍රව්‍යවත්තමෝ නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යවත්ත ලද්දේ වන්නේ නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නා වූ ආයුෂ්මතුනි, ඉදින් තෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්සේත් අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යවත්තමෝ නම්, එය එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යවත්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම් එසේ කලා අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නා වූ” යි ඒ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් වීසින් මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් වීසින් ආවාසික මහණු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහු (ආවාසික මහණුන්ට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): “උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතුවත්තට දන්වන්නා වූ. ඉදින් ආයුෂ්මත්තු මෙතෙක් හෝ කෙතෙක් හෝ අනුරෝධීන් (කලෙකීන්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිද්ධවත්තට හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යවත්ත ලද්දේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතුවත්ත මේ අධිකරණය පවරන්නා වූ. ඉදින් ආයුෂ්මත්තු මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකීන් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යවත්තට නො හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යවත්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම්, අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්තට නො ම පවරන්නා වූ. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීහු වන්නා වූ” යනු යි.

එවිට සුපරිණතය. මො භික්ෂුවෙ කළා ආගන්තුකෙහි භික්ෂුහි ත. අධිකරණ. ආවාරිකාන. භික්ෂුන. නියතාදෙනබ්බ. තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු සමකතානති ප. අධිකරණ. වූපසමෙතු, ඉදං වුච්ඡති භික්ෂුවෙ අධිකරණ. සුචුපසනං. 1.

කෙන වූපසනං? සමවුබාවිතයෙන. කිඤ්ච තත් සමුද්ධා-විනයස්? සභසමුද්ධා ධර්මසමුද්ධා විනය සමවුබතා පුග්ගල-සමවුබතා -පෙ- එවිට වූපසනං වෙ භික්ෂුවෙ අධිකරණ. කාරකො උපකතාවෙති උපකතාවනකං පාවිත්ඤ්යං ඡන්දයකො වියති වියනකං පාවිත්ඤ්යං.

උබොහිකාය වූපසමනං

47. තෙහි වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂුහි තසම් අධිකරණ විනිෂ්ඨයමානෙ අනාගාති 1 වෙට්ඨ සකානි ජයන්ති න වෙතසා 2 හාසිතසා අපො විඤ්ඤ-යති. අනුජානාමි භික්ෂුවෙ උචරුපං අධිකරණ. උබොහිකාය වූපසමෙතු.

දසහමෙයහි සමනතාගතො භික්ෂු උබොහිකාය සමි නිගිතමෙයා: සිලවා හොති පාතිමොක්ඛාචරාංවුතෙ. වීහරති ආචාරගොචර සමපනතො අනුමනෙසු වරෙසු හයදසොවි සමාදය සික්ඛති සික්ඛ පදසු, බහුසුතො හොති සුතධරො සුතසනිච්චයො, යෙ තෙ ධර්මා ආදිකල්යාණා මරෙත්තු-කල්යාණා පරිමොසානකල්යාණා සාත්ථං සචර ඤ්ඤානං කෙවලපරිපුණ්ණං පටිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං අභිවදන්ති. තරාරුපාසා ධම්මා බහුසුතා හොන්ති ධර්මා වර්තා පරිවිතා මනසානුපෙක්ඛතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිධා. උගයාහි මො පනත්ත පාතිමොක්ඛානි විජාරෙන සොගතාති ගොන්ති සුචිත්තතානි සුප්පට්ඨතීති සුචිතිෂ්ඨතානි සුක්කපසා අනුච්ඡාදනපසා, විනයෙ මො පන ධර්මා 3 හොති අසංභිතො පටිබලො හොති උගො අත්තපට්ඨිත්තෙ අඤ්ඤ-පෙතුං සඤ්ඤපෙතුං නික්ඛාපෙතුං පෙකෙතුං පසිදිතුං 4 පසාදෙතුං අධි-කරණ සමුප්පාද වූපසමකසලො හොති අධිකරණං ජානාති. අධිකරණසමුදයං ජානාති. අධිකරණනිජරාධං ජානාති. අධිකරණනිරොධගාමිනිච්චිදං ජානාති, අනුජානාමි භික්ෂුවෙ ඉමෙහි දසහමෙයහි සමනතාගතං භික්ෂු උබොහිකාය සමම නිගිතුං.

1. අනාගාති - මජ්ඣ.

2. හාසිතසා - මජ්ඣ.

3. ධර්මා - මජ්ඣ.

4. පෙකො - මජ්ඣ.

5. පසාදො - වී- මජ්ඣ.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක භික්ෂූන් වීසින් ඒ අධිකරණය ආවාසිත භික්ෂූනට පැවැරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවිට සන්තිද්වන්ත ලද්දී කියනු ලැබේ.

කීමෙකින් සන්තිද්වන්තලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර ය? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනය-සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වන්ත ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාරිභික්ෂිත ඇවැත් වෙයි. ඉදින් ඡන්දයක මහණෙක් එයට දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාරිභික්ෂිත ඇවැත් වේ.

උබබාහිකායෙන් සන්තිද්වන්ත

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබය (කථාප්‍රතිකථාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මේබදු වූ අධිකරණය උබබාහිකායෙන් සන්තිද්වන්තට අනුදනිමි.

මහණෙනි, උබබාහිකාව පිණිස අඩග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාඨමොක්ඛ-සංවර සිලයෙන් හැවුරුණේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවැරූ බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන භික්ෂ්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසුරු තැන් ඇත්තේ වේ ද, ඇසුරු දැ සිකිත් දරන්නේ, ඇසුරු දැ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ මධ්‍යයෙහි යහපත් වූ, පයභිවසානයෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යාජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිසිදු වූ පිරිසිදු මහ බඹසර මොනොවිට පවසත් නම්, ඊ බදු වූ ධර්මයෝ ඔහු වීසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිකිතු) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් දුරු කරණ ලද්දහු සිකිත් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවිට පිළිවිදනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු වීසින් උභය පාඨමොක්ඛයෝ වීස්තර වශයෙන් මොනොවිට ප්‍රශ්න කරණ ලද්දහු, සුත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යාජන වශයෙන් මොනොවිට බෙදන ලද්දහු, මොනොවිට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවිට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි කර වැ පිහිටියේ නො හැකුලුණේ වේ ද, තම පසෙහි වුවනටත් වීරුද්ධ පක්ෂයෙහි වුවනටත් (කරුණු) හඳුන්වන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලන්නට, කරුණු පමාත් දකින්නට, දෙපස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි ඡේතුට සංසිදුවීමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ හේතු ව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යැ යුතු මහ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබබාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදනිමි.

එවිට ආපන භික්ෂුවෙහි සමුදායනාදියො: පටංගං භික්ෂු යාචිතංබො. යාචිතං ව්‍යාපෘතං භික්ෂුනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා ඤාපෙතංබො:

සුඤ්ඤානං මෙ භගවත සංඛ්‍යා. අමනාසං ඉමස්මිං අධිකරණං විනිවිජ්ජයං-
මානෙ අනාගාතී වෙච්චි භස්සානි ජායන්තී න වෙතස්ස භාසිතස්ස අප්පො
විඤ්ඤායති. යදි සංඛ්‍යාසං පානකාලං සංඛ්‍යා ඉත්තනාමඤ්ඤා ඉත්තනාමඤ්ඤා
භික්ෂු. සමමනෙය්‍ය උබොහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤානං මෙ භගවත සංඛ්‍යා. අමනාසං ඉමස්මිං අධිකරණං විනිවිජ්ජයං-
මානෙ අනාගාතී වෙච්චි භස්සානි ජායන්තී න වෙතස්ස භාසිතස්ස අප්පො
විඤ්ඤායති. සංඛ්‍යා ඉත්තනාමඤ්ඤා ඉත්තනාමඤ්ඤා භික්ෂු. සමමනෙය්‍ය උබො-
හිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. යසංයස්මනො ධම්මි ඉත්තනාමස්ස ව
ඉත්තනාමස්ස ව භික්ෂුනො සමමුති උබොහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙ-
තුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නස්මම්මි සො භාසෙය්‍ය.

සමමනො සංඛ්‍යාන ඉත්තනාමො ව ඉත්තනාමො ව භික්ෂු උබො-
හිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. ධම්මි සංඛ්‍යාසං තස්මා තුණ්හි.
එවමෙතං ධාරයාමිති.

තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු සංකොපනී තං අධිකරණං උබොහිකාය
වූපසමෙතුං. ඉදං වුවිති භික්ෂුවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන දූපසන්නං?
සම්මුඛාවිතයෙන. කිඤ්ඤා තත් සම්මුඛං විතයස්මිං? සංඛ්‍යාසම්මුඛතා¹ ධම්ම-
සම්මුඛතා විතයසම්මුඛතා සුඤ්ඤාසම්මුඛතා -පෙ- එව. වූපසන්නං වෙ
භික්ෂුවෙ අධිකරණං කාරකො උපකොටෙති-උපකොටනකං පාවිත්තියං.

තෙහි වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂුති තස්මිං අධිකරණං විනිවිජ්ජයමානෙ තත්‍රාස්ස
භික්ෂු ධම්මකථිකො, තස්ස නෙව සුඤ්ඤා ආගතං භොති නො සුඤ්ඤාවිභංඛො.
සො අත්ථ අසප්පරිකොපෙනා ව්‍යාඤ්ඤානිජ්ජායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යාපෘතන
භික්ෂුනා පටිබලෙන තෙ භික්ෂු ඤාපෙතංබො:

1. සංඛ්‍යාසම්මුඛතා - උත. ම. තං.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සමමන කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කරා ප්‍රතිකරා-වෝ) උපදනාහු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද විවිධයා ගේ අදහස ද නො හැඟෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට උඛ්ඛානිකාව පිණිස සමමන කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ආ විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපදනාහු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද විවිධයේ අර්ථ ද නො හැඟෙයි. (එබැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්තට උඛ්ඛානිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමන කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මකකුට මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්තට උඛ්ඛානිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමන කිරීම රිසියෙයි ද, හේ නිගඩ වේවා. යමකුට නො රිසියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්තට මෙනම් මහණ ද උඛ්ඛානිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සමමන විය. සංඝයාට එය රිසි යෙයි. එහෙයින් නිගඩ ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකම. (පිළිගනිමි)" යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උඛ්ඛානිකායෙන් ඒ නඩුව සන්ති වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්තට යැ යි යනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ද යත්: සම්මුඛාචිතයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාචිතයය කීමෙන් ද? ධම්මසම්මුඛතාව වනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාවමහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්‍රව්‍යන්ත නඩුව කාරකයෙන් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙන්) යළිදී විසඳනු පිණිස උත්තෝචනය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්තෝචනයක පවති ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණන් විසින් ඒ නඩුව විනිශ්චය ලබන කල්හි එහි ධම්මකර්ම මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පාතිමොක්ඛය) ප්‍රගුණ ව නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු ව නොම ආයේ ද හේ අරිය නොසලකන්නේ ව්‍යංජනව්‍යායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දන්විය යුත්තාහු ය:

සුඡන්දානු මෙ ආයසමිත්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුඤ්ඤා ආගතං හොති, නො සුඤ්ඤාචරමිහං. සො අත්ථං අසලලකෙබ්බෙනා ව්‍යඤ්ඤාචර්‍යායා අත්ථං පටිබාහති. යදයසමිත්තානං පත්තකල්‍යං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා සකෙකානථී තං අධිකරණං වූපසමෙතුං-ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං කෙන වූපසන්තං? සමමුඛා වීතයෙන, කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛා වීතයෙති? ධම්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිත්ඤ්‍යං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ වීතිඤ්ඤාමානෙ තත්තාසං භික්ඛු ධම්මකථිකො. තස්ස සුඤ්ඤා හි ඛො ආගතං හොති නො සුඤ්ඤාචරමිහං. සො අත්ථං අසලලකෙබ්බෙනා ව්‍යඤ්ඤාචර්‍යායා අත්ථං පටිබාහති, ව්‍යඤ්ඤානං භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතඛො:¹

සුඡන්දානු මෙ ආයසමිත්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුඤ්ඤා හි ඛො ආගතං හොති නො සුඤ්ඤාචරමිහං. සො අත්ථං අසලලකෙබ්බෙනා ව්‍යඤ්ඤාචර්‍යායා අත්ථං පටිබාහති. යදයසමිත්තානං පත්තකල්‍යං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා සකෙකානථී තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමමුඛා වීතයෙන, කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛා වීතයෙති? ධම්මසමමුඛතා වීතය සමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිත්ඤ්‍යං.

“ආයුෂ්මත්ත චාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මජීවක ය, මොහුට සුත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රඥා වැ නො ආයේ ය. සුත්‍ර විභවය ප්‍රඥා ව නොම ආයේ ය. හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙනම් මහණු නභාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ මහණු නභාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (උපේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධම්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධම්මජීවක මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රඥා ව ආයේ වේ නම්, සුත්‍රවිභවය ප්‍රඥා වැ නො ආයේ වේ නම්, හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණු මෙසේ දැන්විය යුත්තාහ:

“ආයුෂ්මත්ත චාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මජීවකයෙක් ය. මොහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කල් ප්‍රඥා වැ ආයේ වෙයි, සුත්‍රවිභවය ප්‍රඥා ව නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යංජනවිජායායෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් වී නම් මෙනම් මහණු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ මහණු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ යැ? ධම්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

යෙහෙයාසිකා විනයං.

48. තෙ ඉති භික්ඛවෙ භික්ඛු න සංකප්පානං තං අධිකරණං උඛා-
හිකාය වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තං අධිකරණං සංකප්පානං නිසා-
දෙතඛං. න මයං හතෙන සංකප්පාම ඉමං අධිකරණං උඛාහිකාය වූප-
සමෙතුං. සංකප්පා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං අනුජානාමි භික්ඛවෙ
ඵවරූපං අධිකරණං යෙහෙයාසිකාය වූපසමෙතුං.

පඤ්ඤාභවෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු සලාකගාභාපකො¹ සම්මතනි-
තඛෙය්. යො න ඡන්දගතිං ගවෙජයා, න දෙයාගතිං ගවෙජයා,
න මොහාගතිං ගවෙජයා, න භයා ගතිං ගවෙජයා, ගතිනාගතිනංඤ්ඤ
ජානෙය් - පෙ- උචං ච පන භික්ඛවෙ සම්මතනිතඛෙය් - පඤ්ඤා
භික්ඛු යාචිතඛෙය්. යාචිතා බාහෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංකප්පා
ඤ්ඤෙතඛෙය්.

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංකප්පා. යදි සංකප්පා පඤ්ඤාභවං, සංකප්පා
ඉත්තංභවං භික්ඛුං සලාකගාභාපකං සම්මතෙතය්. ඵසා ඤ්ඤා.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංකප්පා. සංකප්පා ඉත්තංභවං. භික්ඛුං සලාකගාභා-
පකං සම්මතෙතනි. යසං යසංභවතො ඛෙති ඉත්තංභවංභවං භික්ඛුනො සලා-
කගාභාපකං සම්මතී. යො තුඤ්ඤාය යසං නඤ්ඤමති. යො භාසෙය්.
සම්මතො සංකප්පා ඉත්තංභවං භික්ඛු සලාකගාභාපකො. ඛෙති
සංකප්පා තඤ්ඤා තුඤ්ඤා. ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

තෙන සලාකගාභාපකන භික්ඛුනා සලාකා ගාහතඛෙය්. යථා බ්‍රහ්මරා
භික්ඛු ධාරවදිතො වදෙතනි තථා තං අධිකරණං වූපසමෙතඛං. ඉදං
වුචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසකං. තෙන වූපසකං? සම්මුඛාචිතෙය්-
න ච යෙහෙයාසිකාය ච. කිඤ්ඤා තස්ස සම්මුඛා චිතෙය්? සංකප්පාසම්මුඛො
ධාරවසම්මුඛො විනයසම්මුඛො සුඤ්ඤාසම්මුඛො. කා ච තස්ස සංකප්පා-
සම්මුඛො? යාචිතා භික්ඛු කම්මෙතො තෙ ආගතා හොතනි. ඡන්දරහානං
ඡන්ද ආගතො හොති, සම්මුඛො න පටිකප්පාසකනි. අයං තස්ස
සංකප්පාසම්මුඛො.

1. සලාකගාභාපකො- න. 0.

සෙභ්‍යාසිකා විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට නො හැක්කාණ්‍ය නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් “වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට නො හැක්කවු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය වා”යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මේ බදු අධිකරණය සෙභ්‍යාසිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට අනුදනීම්.

අංග පසෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගන්වන්නෙක්) කොට සමුඤ්ඤා කට යුතු: යමෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබඳු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහකයෙක් කොට සම්මත කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළ යුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ යැදියැ යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සමුඤ්ඤා කරන්නේ ය. මේ දන්වීම් යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත කෙරෙයි. යම් ආදුෂ්මතක් හට මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත කිරීම රිසියෙන් නම්, හේ තිහඩ වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන් හේ හෝ කියාටා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය: මෙසේ මෙය සලකම්” යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහක මහණු විසින් සලාකා ගැන්වියැ යුතු ය. බහුතර වූ ධම්මාදී මහණු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යෙන් යැ යි කියැ යුතු. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යෙන් ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ද සෙභ්‍යාසිකායෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනය කීමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතාව, ධම්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සම්මුඛතා නම් කවරයැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් කම්ප්‍රාජ්න නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ඡන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හවු වූ මහණු ආක්‍රෝශ පරිහරි නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසම්මුඛතා නම්.

කා ව තත් ධර්මසමමුඛතා? වීනයසමමුඛතා? යෙන ධර්මෙන යෙන වීනයෙන යෙන සන්ත්තසාසනෙන තං අධිකරණං වුපසමමති, අයං තත් ධර්මසමමුඛතා වීනයසමමුඛතා.

කා ව තත් පුත්තලසමමුඛතා? යො ව වීචිති යෙන වී වීචිති උභො අත්තපච්චන්තා සමමුඛිභූතා භොගනී, අයං තත් පුත්තලසමමුඛතා.

කා ව තත් යෙභ්බසාසිකා? යා යෙභ්බසාසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අප්පුපගමනං අධිවාසනා අපච්චෙක්ඛාසනා-අයං තත් යෙභ්බසාසිකා.

ඵටිං වුපසන්නංකො භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාවිතනියං. ඡන්දයයකො බියති, බියනකං පාවිතනියන්ති.

තිව්ධ සලාකගාහො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතීයා ඵටිං ජාතං ඵටිං සමුප්පන්නං අධිකරණං භොති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවතීයා සබ්බස්ස අධිකරණං වුපසමනෙන, අසොසුං ඛො අමුකස්මිං කීර ආවාසෙ සම්බහුලා ථෙරා වීහරන්ති බහුසුත්තා ආග්ගාගමා ධම්මධරා වීනයධරා මානිකාධරා පණ්ඩිතා ව්‍යක්තා මෙධාවිනො ලජ්ජිනො කුක්කුචට්ඨා සික්ඛාකාමා. තෙ වෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං ධර්මෙන වීනයෙන සන්ත්තසාසනෙන, ඵට්ඨිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්ත්වා තෙ ථෙරෙ ඵාදවොද්ධිං ඉදං භනෙන අධිකරණං ඵටිං ජාතං ඵටිං සමුප්පන්නං; සාධු භනෙන ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙනතු ධර්මෙන වීනයෙන සන්ත්තසාසනෙන යථාධිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසාති.

50. අථ ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවතීයා සබ්බස්ස අධිකරණං වුපසමිත්තං, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සැත්කම් දේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ තම පෞසති වූ පුද්ගලාත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූ පුද්ගලාත් යන දෙදෙන හමු වුවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙහුයාසිකාව කවර යැ? යම් යෙහුයාසිකාවෙන් වේ ද, කම්ය පිළිබඳ ක්‍රියාවෙන්, කිරීමෙන්, එළඹීමෙන් වෙතට එළඹීමෙන්, ඉවසීමෙන් ප්‍රජනනය නො කිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි යෙහුයාසිකාව යැ,

මහණෙනි, මෙසේ සැත්කම්පුරු අධිකරණය කාරකයෙන් (එයට) සම්බන්ධ වූ මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදහස් ද) ඔහුට උත්තෝචනක පාච්ඡන්දය ඇති වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්දය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දෙස් කියන්නේ නම් බියනක පාච්ඡන්දය ඇති වේ.

ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. එ සමයෙහි වනාහි සැවැත් නුදිගු ලෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උපන් අධිකරණයෙන් වෙයි. එ කල්හි එ මහණු සැවැත් නුදිගු සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්තිදුර්වලත් වෙයි සතුටු වුවාහු ය. ඔහු 'අසෝ ආවාසයෙහි බුහුණු වූ වාචෝද්දග වැ ආ ආගමධර්ම ඇති, ධර්මය වූ විනයධර වූ, මාතෘකාධර වූ, පණ්ඩිත වූ වෘක්ක වූ පුද්ගල ඇති, ලජ්ජී වූ, කුකුළු කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ බෞද්ධ තෙරුන් වසන් ල, ඉදින් ඒ තෙරුන් මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිදුර්වලත් නම් ලෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිදුනෙක් වන්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉන්බිති ඒ මහණු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය, මෙසේ උපන්නේ ය, වහන්ස, යාඤ්ඤා කරමහ. තෙරුන් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිදුර්වල වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්තිදුර්වල වා'යි මෙ බස් කීහ.

50. එ කල්හි ඒ තෙරුන් සැවැත් නුවර සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සන්තිදුර්වල ලද්දේ ද, (එහෙයින් ම) මොනොවට සන්තිදුර්වල වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදුර්වල.

අප්ථ ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංඛාරා අධිකරණ වුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා සංඛාරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා ඛො අසනතුට්ඨා කීර්තිතාසං භවං පෙරා චිත්තනී -පෙ-පෙරා චිත්තනී -පෙ- ඵලං පෙරා චිත්තනී ඛෙසසසුතො ආගතො-ගමො ධම්මධරො චිත්තධරො මානිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යාකො-ලොධාචි ලජ්ඣි කුසලාසකො සිකාකාමො. සො ථෙ පෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍ය ධම්මෙන චිත්තයෙන සන්ධිසාසනෙන, ඵලිථි අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

51. අප්ථ ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං භන්ති තං පෙරං ඵලදාවොදි: ඉදං භන්තෙ අධිකරණං ඵලං ඵලං ඵලං සමුපසන්නං, සාධු භන්තෙ පෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍ය ධම්මෙන චිත්තයෙන සන්ධිසාසනෙන, යථාධි අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

අප්ථ ඛො සො පෙරො යථා සාවඤ්ඤා සංඛාරා අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සංඛාරාලෙහි පෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා තීහි පෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා ජිහි පෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙයි.

52. අප්ථ ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංඛාරා අධිකරණං වුපසමනෙන අසනතුට්ඨා සංඛාරානං පෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා තිණ්ණං පෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා-ද්විතීයං පෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා ඵලං පෙරං අධිකරණවුපසමනෙන, යෙන භගවා තනුපසංඝමිසු. ලජ්ඣා-මිඤ්ඤා භගවතො ඵලං ආරොචෙසු. භගවා ඵලදාවොදි:

නිභතමෙන භික්ඛුවෙ අධිකරණං සන්නං වුපසන්නං සුචුපසන්නං. අනුජානාමි භික්ඛුවෙ තෙසං භික්ඛුනං සංඝායකස්වා තයො සලාකගාභො අනුකං සකං භවං පටිපාටනි.

ඉක්බිති ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ ව්‍යපශන-
යෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු ‘අයෝ නම් ආවාසයෙහි ...
තුන් නමක් තෙරහු වසන් ලැයි.... දෙනමක් තෙරහු වසන් ලැයි,
බහුශ්‍රැත වූ වාචෝදගත වූ ආ ආශමධම්ම ඇති ධම්මර වූ චිත්තධර වූ
මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ සුඵල වරදෙහි ද
කුකුළු කරන, ශික්ෂාකාමී වූ උක් තෙර නමක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර
නම් ධම්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාක්‍යශාසනයෙන් මේ අධිකරණය
සන්තිද්‍රව්‍යෙන් නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යෙන්
වන්නේ යැ’ යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණනු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා,
“වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය. මෙසේ උපන්නේ ය,
යාවිඤ්ඤා කරමිනි, සුඵල තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට
සන්තිද්‍රව්‍යක් වන්නේ ද එසේ ධම්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාක්‍යශාසනයෙන්
මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යාධි මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ සුඵල තෙම සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ
අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ දෙනමක් තෙරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, උසේ ම මොනොවට සංසිද්ධතක්
වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ-
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, බොහෝ තෙරුන් ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, තුන් නමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, දෙනමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, එක් තෙර නමක් ගේ අධිකරණ-
ව්‍යපශනයක් නො සතුටු වූවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියාහ.
එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:

“මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දක, සන්තිද්‍රව්‍යක, වෙසෙසින්
සන්තිද්‍රව්‍යක, මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක. මහණෙනි, ඒ මහණුන් හඳුන්වනු
පිණිස ගුල්හකය, සකණ්ණප්පකය, විවටකය යන සලාකාග්‍රාහීම් තුන
අනුකම්භි.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙගුලානං සලාකගානං හොති? තෙන සලාක-
ගානාපමකන භික්ඛුනා සලාකායො වණ්ණංවණ්ණංයො කඤ්ඤා ඵකමෙකො
භික්ඛු උපසංකප්පිකා උච්චංක වචනීයො: අයං ඵංචංවාදික සලාකා, අයං
ඵංචංවාදික සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං ගණ්ඨාහිති. ගහිතෙ වහ්නංඛො: මා ව
කසාවි දුට්ඨෙහිති. සථෙ ජානාති අධම්මංවාදී ඛුත්තරාති, දුග්ගහොති පච්ඡක්ක-
ධර්මිකංඛො. සථෙ ජානාති ධම්මංවාදී ඛුත්තරාති සුග්ගහොති සාථෙතංඛො.
ඵංචං මො භික්ඛවෙගුලානං සලාකගානං හොති.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ සකණ්ණප්පකො සලාකගානං හොති? තෙන
සලාකගානපමකන භික්ඛුනා ඵකමෙකො භික්ඛුනො උපකණ්ණප්පක
ආරොචෙතංඛො. අයං ඵංචංවාදික සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං
ගණ්ඨාහිති. ගහිතෙ වහ්නංඛො: මා ව කසාවි ආරොචෙහිති.
සථෙ ජානාති අධම්මංවාදී ඛුත්තරාති දුග්ගහොති පච්ඡක්කධර්මිකංඛො.
සථෙ ජානාති ධම්මංවාදී ඛුත්තරාති සුග්ගහොති සාථෙතංඛො.
ඵංචං මො භික්ඛවෙ සකණ්ණප්පකො සලාකගානං හොති.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගානං හොති? සථෙ ජානාති
ධම්මංවාදී ඛුත්තරාති විසංචොකො නෙව විච්චෙන ගාහෙතංඛො. ඵංචං මො
භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගානං හොති.

ඉමෙ මො භික්ඛවෙ තයො සලාකගානාති.

සතිවිනයො

53. අනුචාදධිකරණං කතීති සමථෙහි සම්මති? අනුචාදධිකරණං වතුහි
සමථෙහි සම්මති සම්මුඛාවිනයෙන ව සතිවිනයෙන ව අමුලාචිනයෙන ව
තස්සපාදියාසිකාය ව.

සියා අනුචාදධිකරණං දො සමථෙ අනාගමි අමුලාචිනයඤ්ඤා
තස්සපාදියාසිකාඤ්ඤා දව්හි සමථෙහි සමමයා සම්මුඛාවිනයෙන ව
සතිවිනයෙන වාති? සියාතික වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු
භික්ඛු. අමුලිකාය සිලවිපක්ඛාය අනුඛංසෙනී, තස්ස මො තං භික්ඛවෙ
භික්ඛුනො සතිවෙදුප්පායකස්ස සතිවිනයො දුතංඛො.

භෙණෙනි, ගුළුහක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලකා ගත්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙකකට දෙනස් වන සේ නිල් ආදි විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මේ මෙසේ වූ වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙසේ වූ වාද ඇතියහු ගේ සලාකාව ය, යමක් පිටියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියූ යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියූ යුතු ය. ඉදින් අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගැන්ම වරදවා කරණ ලද්දේ කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවැත එකතු කොට යළිද ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාව කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්විය යුතු. භෙණෙනි, මෙසේ ගුළුහක සලාකා ගැන්වීම වේ.

භෙණෙනි, සකණ්ණස්සක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලාකා ගත්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු ගේ කණට ළං වූ 'මේ මේ බදු වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, මේ මේ බදු වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, යමක් කැලැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කිය යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කිය යුතු ය. අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වූ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාදින්) එකතු කොට ඉතා යළිද සලාකා ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වූ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණස්සක සලාකා ගැන්වීම වේ.

භෙණෙනි, විවටක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විවර්ථ වැඩිවන ලෙසින් (පැනෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විවටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

සතිවිනය

53 අනුවාදකරණය ගමර කියෙකින් සන්තිදෙයි ද? අනුවාදකරණය සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමුල්පවිනයෙන් ද තසාපාපියාසිකායෙන් ද යන ගමර සතවින් සන්තිදෙයි.

අනුවාදකරණය අමුල්පවිනය ය ද තසාපාපියාසිකාව ද යන ගමර දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද යන ගමර දෙකින් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? විය හැකි යයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ දයක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමුලක ජීලවිපක්ඛියෙන් චෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිහිය වැඩිමට පැමිණි එ මහණාට සතිවිනය දිය යුතු ය.

එවං ච පන භික්ඛවෙ දුතඛො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඛං උපසංකම්භා එකංයං උත්තරාසංඛං කරිතා උභතුට්ඨං නිසිදිතා අඤ්ඤිං පග්ගොතො උච්චසං වචනීයො: මං හතෙන භික්ඛු අමුලිකාය සීල-විපක්ඛයා අනුඤ්ඤෙතී. යොහං හතෙන සතිවෙසුප්පරුකො සංඛං සතිවිනයං යාවාමීති. දුතියමි යාවතඛො, තතියමි යාවතඛො.

ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිඤ්ඤෙන සංඛො ඤාපෙනඛො: සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඛො. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සීලවිපක්ඛයා අනුඤ්ඤෙතී. යො සතිවෙසුප්පරුකො සංඛං සතිවිනයං යාවති. යදි සංඛං පක්ඛකප්පං සංඛො ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුකං සතිවිනයං දදෙය්‍ය එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඛො. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සීලවිපක්ඛයා අනුඤ්ඤෙතී. යො සතිවෙසුප්පරුකො සංඛං සතිවිනයං යාවති. සංඛො ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුකං සතිවිනයං දෙති. යසංයසමිතො ධම්මා ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුකං සතිවිනයං දනං. යො තුණ්හසං. යසං නක්ඛමති යො භාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමහං වදාමි -පෙ- තතියමි එතමහං වදාමි -පෙ- දිතො සංඛො ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුකං සතිවිනයො. ධම්මා සංඛො නක්ඛා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමීති..

ඉදං වූචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච. කිංඤ්ඤා තත් සමමුඛාවිනයං? සංඛං සමමුඛං ධම්මං සමමුඛං විනයං සමමුඛං පුග්ගලං සමමුඛං -පෙ- කා ච තත් පුග්ගලං සමමුඛං? යො ච අනුච්ඡිති, යඤ්ඤා අනුච්ඡිති, උභො අත්තපච්චජීකා සමමුඛිතා ගොතී. අයං තත් පුග්ගලං සමමුඛං. කිංඤ්ඤා තත් සතිවිනයං? යා සතිවිනයං කම්මසං කිරියා කරණං උපගන්තං අපඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපච්ඤාසනා ඉදං තත් සතිවිනයං. එවං වූපසන්නං ඤාතී භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උභොකො චෙති, උභොකො ච-කං පාවිත්තිකං. ඡන්ද්‍රියමො වියති, වියනකං පාවිත්තිකං.

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණනු වසින් සධ්‍යයා කපා එළඹ තනිපට සිවුර එකක් කොට පෙරෙවැ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, හික්කුහු මට අමුලක වූ ශීලවිපක්කියෝදනායෙන් වෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙමි සධ්‍යයා ගෙන් සතිවිනය යැයි” යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

වහන්ස ප්‍රතිබල මහණක්හු වසින් ‘වහන්ස, සධ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. හික්කුහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපක්කියෙන් වෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණුබවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණනු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපක්කියෙන් වෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණු බවට පත් හෙ තෙමේ සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මකක්හට රිසියෙන්තේ නම්, හේ භිහ්ඨ වේවා. යමකුහට නො රිසියෙන්තේ නම් හේ කියාවා, දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා වසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණහට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් භිහ්ඨ ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි, සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු. .

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනුත් සතිවිනයයෙනුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙන් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව. ධම්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් වෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් දෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහින් වීරුද්ධ පක්ෂයෙහිත් වූවන් හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? සතිවිනය කම්යාගේ යම් ක්‍රියාවෙන්, කිට්ටෙන්, එළඹීමෙන්, වඩාත් එළඹීමෙන්, ඉවැසීමෙන්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්තෝචනය පාරිභක්තිය වෙයි. ඡන්දයක තෙමේ භික්ෂු කෙරෙයි ද, වියනක පාරිභක්තිය ඇවැත වේ.

අමුලහවිනයො

54. සිය අනුචාරිකරණං දෙව සච්චෙ අනාගමම සතිවිනයඤ්ඤා
 තසසාපියාසිකඤ්ඤා, දිඨ්ඨි සමථෙහි සමෙවයා සමවුඛාවිනයෙන ව අමුලහ-
 විනයෙනවාති? සියාතිස්ස වචනියං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු
 උමමත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමමත්තකෙන විත්ත
 විපරියාසකතෙන ඛ්‍යා අසාමණකං අරුඛාවිණණං හොති භාසිතපරික්ක-
 තනං. තං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුඛාවිණණෙන
 ආපත්තියා වොදෙත්ති: සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. යො
 ඵවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං. විත්ත
 විපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යා
 අසාමණකං අරුඛාවිණණං භාසිතපරික්කතනං. නාහන්තං සරාථි. මුලෙන
 මෙ ඵතං කතන්ති.' ඵවමිතිං වුච්චමානා වොදෙත්තෙව 'සරතායස්මා
 ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති' තස්ස ඛො භික්ඛවො භික්ඛුනො අමුලහහසස
 අමුලහවිනයො දුතබ්බො.

ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවො දුතබ්බො: තෙන භික්ඛවො භික්ඛුනා සංස-
 උපසංකම්භා ඵකංසං උත්තරාසංගං කරිත්වා වුඛිතානං භික්ඛුනං පාදෙ
 වජ්ඣිත්වා උකඤ්චිකං නිසිදිත්වා අඤ්ඤා පඤ්ඤානො ඵවමස්ස වචනියො:
 'අහං හන්තෙ උමමත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ
 උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යා අසාමණකං අරුඛාවිණණං
 භාසිතපරික්කතනං. මං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන
 අරුඛාවිණණෙන ආපත්තියා වොදෙත්ති. සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං
 ආපජ්ජිතාති. තාහං ඵවං වදමි: අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං.
 විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන
 ඛ්‍යා අසාමණකං අරුඛාවිණණං භාසිතපරික්කතනං. නාහන්තං සරාථි.
 මුලෙන මෙ ඵතං කතන්ති. ඵවමි මං වුච්චමානා වොදෙත්තෙව:
 සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. යොහං හන්තෙ අමුලො
 සංසං අමුලහවිනයං යාවාමිති. දුතියමෙ යාවිතබ්බො -පෙ- තතියමෙ
 යාවිතබ්බො -පෙ-

අමුල්භවිතය

54. අනුවාදාධිකරණය සතිවිනයය ද තසසපාපියාපිකාව ද යන ශමර දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාදිනයයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන ශමර දෙකින් සන්තිදෙතුන්ගේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කියැවුණු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුටෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණහු විසින් ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ කියුම් කැරැම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දෑ හේතු කොට ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබ්බු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි මහණහු එ මහණහට ඇවැතින් වෝදනා කෙරෙත්. "ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාචසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ දෑ කරණ ලදී. එය මම සිහි නොකරමි. සිහි වූවා වූ මා විසින් එය කරණ ලද්දේ"යි හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණහට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බ්බු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණහට අමුල්භවිතය දිය යුතු ය.

හෙතෙකැති, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුයහ එකස් කොට දැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැද උත්තුටුක වූ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා "වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණහට නො සරුප් වූ කායික වූ ද වාචසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණහු මට, 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බ්බු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි මට වෝදනා කෙරෙත්. 'ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද, කයින් කරණ ලද්දවූ ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ වරද දෑ කරණ ලදී. ඒ දෑ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිවූවා වූ මා විසින් ඒ දෑ කරණ ලද්දේ වූවාට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නා වූ ද ඔහු මට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බ්බු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි මට වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිවූවා නැත්තෙමි සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලමි"යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලිය යුතු...

වෑතෙන්න භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛිතා ඤාපෙතංඛො: සුඤ්ඤාං මෙ භතෙන්න සංඛිතා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි විත්ත විපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසාමනකං අරුඤ්ඤාං භාසිතපරිකකතං. තං භික්ඛු උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුඤ්ඤාං ආපත්තියා වොදෙත්ති: සරත්ථාසමො ඵවරුපිං ආපත්තං ආපජ්ජිතාති. සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං -පෙ-’ සො අමුලො සංඛිතං අමුලහවිනයං යාවති. යදි සංඛිතසං පත්තකප්පං සංඛිතා ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයං දෙය්‍යා. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාං මෙ භතෙන්න සංඛිතා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමුලො සංඛිතං අමුලහවිනයං යාවති. සංඛිතා ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයං දෙති. යසංයාසමො බමති ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයං දුතං. සො තුණ්ණසං. යසං නකබමති සො භාසෙය්‍යා දුතියංඛි ඵතමස්සං වදුමි -පෙ-තතියංඛි ඵතමස්සං වදුමි -පෙ-.

දිනෙතා සංඛිතා ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයො. බමති සංඛිතසං තස්මා තුණ්ණි ඵවමො. ධාරයාමිති.

ඉදං වුවුත්ති භික්ඛවො අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමුට්ඨාවිනයෙන ව අමුලහවිනයෙන ව. කිංඤ්ඤා තස්ස සමුට්ඨාවිනයස්මිං? සංඛිතසමුට්ඨතා ධම්මසමුට්ඨතා විනයසමුට්ඨතා පුග්ගලසමුට්ඨතා. කිංඤ්ඤා තස්ස අමුලහවිනයස්මිං? යා අමුලහවිනයස්ස කම්මසං කිරියා කරණං උපගමනං අරුඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිකකාසනා, ඉදං තස්ස අමුලහවිනයස්මිං, ඵවං වූපසන්තංඤ්ඤා භික්ඛවො අධිකරණං කාරකො උපකාරකො, උපකාරකං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො ඛියති, ඛියනකං පාවිත්තියං.

ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචයික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැත්ත ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැත්තට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි වෝදනා කෙරෙත්, හෙ තෙමේ ‘ඇවැත්තී,... උමතු වීම්’... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිවුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්‍යකාල වේ නම්-

සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන්නේ ය. මේ අපකිය යි.

ව්‍යක්ත, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය... හේ ‘ඇවැත්තී, මම සිත් පෙරළීමට ගිය උමතුවෙකිම් වීම්... සිහිවුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙයි. වුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට පිසියෙන්තේ නම් හේ නිහඩ වේවා. යමකුට නො පිසියෙන්තේ නම්, හේ කියාවා, දෙවෙනි වරද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිවුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට පිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය, මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැයි කියනු ලැබේ. කිවෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිතයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිතයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධම්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමුල්භවිතය කවර යැ? අමුල්භවිතයකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමක්, එළැඹීමක්, අහසුපගමනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතික්‍රාන්තයක් වේ ද, මේ එහි අමුල්භවිතය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක හෙණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත් වේ. ජනදායක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුපගමයයට) නින්දා කරන්නේ ද, ඔහුට වියනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ.

තසාපාදියාසකා

55. සිය අනුවාදයකරණං ලො සමරො අනාගමි සතිවිනයඤ්ඤා අමුලහවිනයඤ්ඤා දව්ඨි සමරෙභි සමමයා සමමුඛාවිනයෙන ව තසා පාදියාසකාය වාති? සියානිසා වට්ඨියං.

යථා කථං ඒය? ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං සධ්දසමජෙකි ගරුකාය ආපත්තියා වොදෙති, සරතායඤ්ඤා ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵට්ඨං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

නමෙනං යො නිබ්බේදෙත්තං අතිවේදෙති. 'ඉධසායඤ්ඤා සාධුකමෙව ජානාති, යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵට්ඨං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා. සරාමී ව ඔවා අහං ආවුසො ඵවරුපිං අපමන්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති.

නමෙනං යො නිබ්බේදෙත්තං අතිවේදෙති: 'ඉධසායඤ්ඤා සාධුකමෙව ජානාති: යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵට්ඨං වදෙති: 'ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අපමන්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිසාමී. කිමපනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිසාමී'ති.

යො ඵට්ඨං වදෙති: ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අපමන්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිසාමී. කිමපනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිසාමී? ඉධසායඤ්ඤා සාධුකමෙව ජානාති. යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

තත්ත්වවාදය

55. අනුප්‍රාප්තිකයෙකු සම්ප්‍රදායිකයෙකු ද අනුප්‍රාප්තිකයෙකු ද යන ගුණයන් දෙකට නොපැමිණ, සම්ප්‍රදායිකයෙකු ද තත්ත්වවාදයෙකු ද යන ගුණයන් දෙකට සංසිද්දෙන් ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්. මෙහි මහණෙක් මහණකුට සහමුද්දී “ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමක (දුකුළා හෝ ධුලි) ඇඳුමකට හෝ මෙඬු ගරු ඇඳුමකට පැමිණියා සිහි කෙරෙවා”යි ගරු ඇඳුමකින් වෙරදනා කරයි.

ඒ (ධුලි) මහණ තෙමේ ‘ඇඳුමකින්, පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමක (දුකුළා හෝ ධුලි) ඇඳුමකට හෝ මෙඬු ඇඳුමකට පැමිණියා මම සිහි නොකරමි’යි කියයි.

ඒ (වෙරදනා) මහණ තෙමේ ‘එසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමක (දුකුළා හෝ ධුලි) ඇඳුමකට හෝ පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම එය දනගන්නැ’යි යථෝක්ත ධුලි මහණු වඩාත් වෙරදනායෙන් වෙළයි.

ඒ ධුලි මහණතෙමේ ‘ඇඳුමකින්, පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමක ඇඳුමකට හෝ මෙසේ වූ ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි මම නොම සිහි කරමි. ඇඳුමකින්, එතෙකු වුවත් මෙඬු වූ අල්පමාත්‍ර ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙමි’යි මෙසේ කියයි.

එසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පාරාජික-සාමක ඇඳුමකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් එය මනාකොට ම දනගන්නැ’යි වෙරදනා මහණ තෙමේ යථෝක්ත වෙරදනා වෙරමෙන් මිදෙන්නට සැරසෙන මහණු වඩාත් දඩි කොට වෙළයි.

‘ඇඳුමකින්, මම මේ නම් අල්පමාත්‍ර ඇඳුමකට පැමිණ නොවිචාරණ ලද්දේම ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කීමක් ද? පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමක වූ ඇඳුමකට හෝ මෙඬු වූ ගරු ඇඳුමකට පැමිණ විචාරණ ලද්දේම ප්‍රතිඥා නොකරන්නෙමි ද?’යි ඒ ධුලි මහණ මෙසේ කියයි.

එවිට ඒ වෙරදනා මහණ තෙමේ ‘ඇඳුමකින්, ඔබ මෙතම වූ අල්පමාත්‍ර ඇඳුමකට පැමිණ, නොවිචාරණ ලද්දේ එය ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි ය, (එසේ කල්හි) පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමක ඇඳුමකට හෝ මෙඬු ගරු ඇඳුමකට පැමිණ කීමක් ද? විචාරණ ලද්දේ ප්‍රතිඥා නොකරන්නෙමි ද? එබැවින් ඉදින් පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමක ඇඳුමකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කරවු නම්, එය මොනොවට ම දනගන්නැ’යි මෙසේ කියයි.

සො ඵට්ඨං චිද්දති සරාමී ටො අහං ආවුසො ඵට්ඨරුපිං ගරුකං ආපත්තං අපචරිතා පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමන්තං වං දවං මෙ ඵතං වුක්කං, රවං මෙ ඵතං වුක්කං. නාහන්තං සරාමී ඵට්ඨරුපිං ගරුකං ආපත්තං අපචරිතා පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමන්තං වානී.

56. තසං ටො තං භික්ඛාච භික්ඛුනො තසංපාපියාසිකා කල්මං කාතඛං. ඵට්ඨෙති පන භික්ඛවෙ කාතඛං. වාසෙන්න භික්ඛුනො පටිබ්බෙත යමෙකං සුභෙතමෙකං:

සුභංතු මෙ භණ්ණික යමෙකං අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සංඛ්ඛලෙඤ්ඤා ගරුකාය ආපත්තියා අනුපුසුද්ධියාමො අවජාතිනා පටිජානාති, පටිජානිනා අවජානාති, අසොඤ්ඤානං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති, යදි සංඛ්ඛාය පඤ්ඤාප්පාදං, යමෙකං ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසංපාපියාසිකා කල්මං කතරයා. එසා සුභංති.

සුභංතු මෙ භණ්ණික යමෙකං. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සංඛ්ඛලෙඤ්ඤා ගරුකාය ආපත්තියා අනුපුසුද්ධියාමො අවජාතිනා පටිජානාති, පටිජානිනා අවජානාති, අසොඤ්ඤානං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති. යමෙකං ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසංපාපියාසිකා කල්මං කතරයා. යසංසංසංසො ටොති ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසංපාපියාසිකා කල්මයා කතරයං, සො තුණ්ණසං. යසං නකම්මති සො භාසෙයා. දුතියමිති ඵතෙත්ථං වද්දමි -පෙ- තතියමිති ඵතෙත්ථං වද්දමි -පෙ- තතං සංඛ්ඛාය ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසංපාපියාසිකා කල්මං. ටොති සංඛ්ඛාය තසං තුණ්ණි. ඵට්ඨමං. ධාරයාමි"ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. මන්ත වූපසන්තං? සමමුඛං. වීනායන ව තසංපාපියාසිකාය ව. කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛං වීනායනං? සංඛ්ඛායමුඛං ධර්මයමුඛං වීනායනමුඛං පුග්ගලයමුඛං -පෙ- කා ව තත්ථ තසංපාපියාසිකාය? යා තසංපාපියාසිකා කල්මයා කිරියා කතරයං උපගමනං අපඤ්ඤාප්පාදනං අධිවාසනා අපට්ඨෙකකාසනා, අයං තත්ථ තසංපාපියාසිකාය. ඵට්ඨං වූපසන්තං. වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරෙකං උපෙකාමෙති. උපෙකාමනං. පාචිතියං. ජන්දයන්තං වියති, වියනං. පාචිතියං.

(ඵවිට) ඵ් වුදිතක මහණ තෙම “ඇවැත්නි, පරිථි ඇවැත්තට හෝ පරිථියට සාමන්ත ඇවැත්තට හෝ මෙබදු වූ ගරු ඇවැත්තට පැමිණියෙමි යි මා කීවා යිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, ඵය මා විසින් කෙළි පිණිය කියන ලදි, ඵය මා විසින් විභිඵ පිණිය කියන ලදි. පරිථි ඇවැත්තට හෝ පරිථියට සාමන්ත ඇවැත්තට හෝ මෙබදු ඇවැත්තට මම පැමිණියෙමි” යි කියා නම් නො ම යිහි කෙරෙමි” යි මෙසේ කියයි.

56. මහණෙනි, ඵසේ කියන ඵ් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ඵය කළ යුතු: වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්

“වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සභ මැදදී ගරු ඇවැත්තේ ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඤ කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (ඵසේ ය වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඤ කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් ඵසේ කීයෙමි යි යන අදි බස්ක් කියා නොපිළිගනී හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). ඵකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි හැඟෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සභ මැදදී ගරු ඇවැත්තෙකින් අනුශෝග කරණු ලබන්නේ, අවඤ කොට ප්‍රතිඤ කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඤ කෙරෙයි අන් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන මුසවා බෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කිරිම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ භිහඩ වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කරණ ලදි. සංඝයාට රිසියෙයි, ඵහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි” යනුයි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්ධිදුන් යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුන්ද? යත්: සම්මුඛාචිනයෙන්ද තසසපාපියාසිකායෙන් ද යන දෙකිනි. ඵහි සම්මුඛාචිනය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, චිනයසම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... ඵහි තසසපාපියාසිකාව කවර යැ? තසසපාපියාසිකා කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, ඵළැමීමෙක්, අධ්‍යාපනයෙක්, දෙවැඩීමෙක්, අප්‍රතිෂේධන යෙක් වේ ද, මෙය ඵහි තස්සපාපියාසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සංසිදුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, උකෙකාටනක පාචිකතිය ඇවැත් වේ. ඡන්දයක මහණෙක් නිඤ කෙරෙයිද, ඔහුට ථියනක පාචිකතිය වෙයි.

පටිඤ්ඤාතකරණ.

57. ආපත්තාධිකරණං කතීහි සමරෙහි සමීචිති? ආපත්තාධිකරණං කතීහි සමරෙහි සමීචිති සමුච්චාදිතයන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන ව තිණවජාරකෙන ව.

සියා ආපත්තාධිකරණං උකං සමරං අනාගමිකං තිණවජාරකං දව්හි සමරෙහි සමමයාන සමමුච්චා වනගෙන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන වාතී? සියා'තිසා වචනියං. යථාකරං විය? ඉධ භික්ඛු ලහුකං ආපත්තං ආපත්තං භොති. තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා උකං භික්ඛුං උපසඤ්චිතො උතංසං උත්තරාසඤ්චං කරිතො වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතො උත්තරාසඤ්චං නිසිදිතො අඤ්ඤාදිපට්ඨානානා ඵවමසා වචනියො: අහං ආවුසො ඉත්තකාමං ආපත්තං ආපත්තං. තං පටිඤ්ඤෙමි'ති. තෙන වත්තකොට්ඨා: 'පත්තසි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුට්ඨිති භික්ඛුවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං සමමුච්චා වනගෙන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන ව. කිඤ්ඤාතක සමමුච්චා වනගෙන? ධම්මසමමුච්චා වනගෙන සමමුච්චානා පුත්තලසමමුච්චානා -පෙ- කා ව තත් පුත්තලසමමුච්චානා? යො ව දෙසෙති, යසා ව දෙසෙති, උභො සමමුච්චිතා භොතාති, අයං තත් පුත්තලසමමුච්චානා කිඤ්ඤාතක පටිඤ්ඤාතකරණං? යා පටිඤ්ඤාතකරණං කත්තං කත්තං කත්තං. උපගමනං අප්පසංගමනං අධිවාසනා අපට්ඨෙකාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤාතකරණං. ඵව, වූපසන්නං 'වෙ භික්ඛුවෙ අධිකරණං පටිඤ්ඤාතකො උත්තකාට්ඨා උත්තකාට්ඨානං පාචිතියං.

58. ඵවං වෙ තං ලහෙට්ඨං ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙට්ඨං තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමමුච්චා භික්ඛු උපසඤ්චිතො උතංසං උත්තරාසඤ්චං කරිතො වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතො උත්තරාසඤ්චං නිසිදිතො අඤ්ඤාදිපට්ඨානානා ඵවමසා වචනියො: 'අහං පත්තකාමං ආපත්තං ආපත්තං, තං පටිඤ්ඤෙමි'ති. වත්තකොට්ඨානා භික්ඛුනා පටිඤ්ඤාතකො තෙ භික්ඛු ඤාපෙතකො: 'සුඤ්ඤාතෙ මෙ ආයසෙතො. අයං ඉත්තකාමො භික්ඛු ආපත්තං සරති. වීරති. උත්තරාසඤ්චං දෙසෙති. භද්දසමත්තානං පත්තකලං අහං ඉත්තකාමසා භික්ඛුනා ආපත්තං පතිගෙහියානති.'

ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආපක්‍ෂාධිකරණය සමර කියෙකින් සන්සිද්ධි ද? යත්: ආපක්‍ෂාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද තිණුවාචකයෙන් ද යන සමර තුනින් සන්සිද්ධි.

ආපක්‍ෂාධිකරණය තිණුවාචක නම් වූ එක් සමරයකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන සමර දෙකින් සන්සිද්ධන්තෙන් ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියුනු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් උසු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණු වසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් වුණැහි කොට, “ඇවැත්ති, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ, ඔහු වසින් (අතින් මහණු වසින්) ‘ඇවැත දක්හිද?’යි කියැ යුතු. එසේ ය, දකිමි’යි පළමු මහණු වසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර වඩව’යි දෙවැනි මහණු වසින් කියැ යුතු,

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිද්ධන්තේ ය යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිද්ධන්තේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤාතකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාතකරණ කල්මයාගේ යම් ක්‍රියාවෙන් කිරීමෙන්, ඵලාභීමෙන්, අධ්‍යායනයෙන්, ඉවැසීමෙන්, අප්‍රතික්ෂේපනයෙන් වෙ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤාතකරණය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිද්ධනු අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිද්ධවනු පිණිස උත්තොටනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදී ද) ඔහුට උත්තොටනක පාචිකය ඇවැත වෙ.

58. මහණෙනි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමරය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනැවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණු වසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට, වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් වුණැහි නඟා “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙමි වෙමි. එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ. වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු වසින් “ආදුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත්වා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙහෙළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආදුෂ්මත්තට සුදුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැගේ නම්, මම මෙනම් මහණුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි”යි මහණු දන්විය යුත්තාහ.

තෙන වක්ඛෙධ්වා 'පසසයි'ති. 'ආම පසාමී'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං පුට්ඨති භික්ඛවෙ අධිකරණං. පූජසත්තං. කෙන පූජසත්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිංඤ්ඤානස්ස සම්මුඛාවිනයස්සී? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ව තස්ස පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ව දෙසෙති, යස්ස ව දෙසෙති, උභො සම්මුඛිභ්‍යො භොනති, අයං තස්ස පුග්ගලසම්මුඛතා. කිංඤ්ඤානස්ස පටිඤ්ඤානකරණස්සී? යා පටිඤ්ඤානකරණස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං. අජ්ඣුපගමනං. අධිවාසනා අපටිකෙක්ඛාසනා, ඉදං තස්ස පටිඤ්ඤානකරණස්සී. එවං. පූජසත්තංඤ්ඤානං භික්ඛවෙ අධිකරණං. පටිග්ගාහකො උකෙක්ඛාටෙති, උකෙක්ඛාටනකං පාවිත්තියං.

59. එවංඤ්ඤානං උගෙර ඉවෙවිතං. කුසලං නො වෙ උගෙර, තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සධස්ස උපසංකම්භා ඵකංසං. උක්ඛරාසඛං කට්ඨො පුට්ඨානං. භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛවිතං. නිසීදිකා අඤ්ඤි. පග්ගහෙකා එවම්ඤ්ඤානං වචනියො: "අහං හතෙන ඉත්තනාමං. ආපතති. ආපතො, තං පටිදෙසෙමී"ති. ව්‍යග්ගෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සධෙසා ඤ්ඤෙතෙධ්වා "සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සධෙසා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ආපතති. සරති වීට්ඨි උක්ඛානී කරොති දෙසෙති. යදි සධස්ස උක්ඛකල්පං. අහං ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනා ආපතති. පතිග්ගෙහකයානති. තෙන වක්ඛෙධ්වා 'පසසයි'ති. 'ආම පසාමී'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං පුට්ඨති භික්ඛවෙ අධිකරණං. පූජසත්තං. කෙන පූජසත්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිංඤ්ඤානස්ස සම්මුඛාවිනයස්සී? සධස්සසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- එවං. පූජසත්තංඤ්ඤානං භික්ඛවෙ අධිකරණං. පටිග්ගාහකො උකෙක්ඛාටෙති, උකෙක්ඛාටනකං පාවිත්තියං. ජඤ්ඤානො වියති වියනකං පාවිත්තියං.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණු විසින් ඇවැත දන්නෙහි ද? 'යි ඉතර මහණට කියුතු. 'එසේ යැ, දකිමි'යි දෙශක මහණු විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර කරව'යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණු විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුතේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුතේ ද? යත්: සම්මුඛාචිතයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාචිතය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යමක් ඇවැත දෙසයි ද, යමකුටත් දෙසයි ද, මේ දෙසක ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වුවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඥාකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඥා කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියා යෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අනුමානනයෙක්, ඉවසීමෙක්, අප්‍රතික්ෂේපනයෙක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඥාකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුත අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සන්ධිදුතවු පිණිස ඉදිරියට අදහෝ ද, ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, එ මහණු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා ගෙන, "ව්‍යත්ත, මම මෙ නම් ඇවිතට පැමිණියෙමි. එය දෙසම' යි මෙසේ කියැ යුතු උත්තරේ ය. ව්‍යත්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් "ව්‍යත්ත, සංඝ කෙම මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙන්ම මහණ ඇවැත සිහි කරයි, ගෙළි කරයි, පෙරෙළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැඟේ නම්, මම මෙන්ම මහණුන්ගේ ඇවැත පිළි ගන්නෙමි'යි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ විසින් 'ඇවැත දකිමි ද?'යි කියැ යුතු. 'එසේ ය, දකිමි'යි දෙශකයා විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවරය වඩව යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුතේ යැ'යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුතේ ද යත්: සම්මුඛාචිතයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාචිතය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුත අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක කෙම උත්තෝචනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දයක මහණ භික්ෂු කරන්නේ නම් ඔහුට වියනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

නිෂ්චයාරකං.

60. සියා ආපක්ඛාධිකරණං එකං සමථං අනාගතච පටිඤ්ඤානකරණං ආරාධිතං සමථෙහි සමමයා සමමුඛාවිතයෙන ව නිෂ්චයාරකෙන වානි? සියාතිස්ස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං ගොති භාසිතපරිකක්ඛණං. තත්ථ වෙ භික්ඛූනං එවං ගොති. 'අමනාකං ටො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙය්‍යා'ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඵලිථං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වූපසමෙතුං.

එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතං: සථෙතෙව එකජ්ඣං සනතිපතිතං. සනතිපතිතා වානෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතෙබ්බා: "සුඤ්ඤා වෙ භනෙත සංඛ්‍යා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙය්‍යා. යදි සඤ්ඤා පක්ඛකල්පං සංඛ්‍යා ඉමං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වූපසමෙය්‍යා යථෙතො පුලුවනිජ්ඣං, යථෙතො ගිහිපටිසංග්ගතහති.

එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං වානෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සමො පසෙඛා ඤාපෙතෙබ්බා: "සුඤ්ඤා වෙ ආයස්මිනං අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙය්‍යා, යදි යස්මිනං පක්ඛකල්පං අහං යා වෙව ආයස්මිනං ආපක්ඛි, යා ව අනතො ආපක්ඛි ආයස්මිනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අත්ථාය අනතො ව අත්ථාය සඤ්ඤාපෙති නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යා. යථෙතො පුලුවනිජ්ඣං, යථෙතො ගිහිපටිසංග්ගතහති. අපාරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං වානෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සමො පසෙඛා ඤාපෙතෙබ්බා: "සුඤ්ඤා වෙ ආයස්මිනං අමනාකං භණ්ඩනජාතානං-පෙ-සඤ්ඤාපෙති නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යා. යථෙතො පුලුවනිජ්ඣං, යථෙතො ගිහිපටිසංග්ගතං"ති.

නිෂ්චයාර්ථය

60. ප්‍රතිඥාකරණ නම් වූ එක් සමරයකට නො පැමිණ සම්මුඛ විනයයෙන් ද නිෂ්චයාර්ථයෙන් ද යන සමර දෙකින් ආපත්තාධිකරණය සන්සිද්ධත්වය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට පැමිණියත් වූ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුන්ට හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට බටුවන් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උනුනව පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථ බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, බිදීම පිණිස පවතිනු විය හැකියැයි මෙසේ සිතෙක් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය නිෂ්චයාර්ථයෙන් සන්සිද්ධවන්නට අනුදැනීම:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්සිද්ධ විය යුතු; සියලු මහණුන්ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක් රැස් වූ ව්‍යාප්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තත් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදය පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුසුඬ කලා යි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිච්ඡි සහවෙසෙස් යන) දළ වරද හැර, ගිහිත් ගැරඟුම් ආදීන් ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සම්බන්ධ වූ) මේ අධිකරණය නිෂ්චයාර්ථයෙන් සන්සිද්ධවන්නේ ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාප්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති වූ උපන් කලහ ඇති වූ විරුද්ධවාදයට බැසගත්තත් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අශ්‍රාමිකක වූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස සැඩබව පිණිස හෙදය පිණිස පවතිනු ද විය හැක්ක. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුසුඬ කල් යැයි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ යම් ඇවැත් වේ නම් ඔවුන් වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්තට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සහ මැද දී නිෂ්චයාර්ථයෙන් දෙසන්නෙමි”යි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාප්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති... ඔවුන් වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සහ මැද දී නිෂ්චයාර්ථයෙන් දෙසන්නෙමි” යැයි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු.

එකතා පකිකානාං භික්ෂුනාං වාසනානාං භික්ෂුනාං පටිබලන සංඝසාං සංඝපතබ්බා:

සුඤ්ඤානං මම භගවතා සංඝසාං අමාකං භණ්ඩනජානානං -පෙ- බහුං අසාමානිකං අජානාමි ඤාණං -පෙ- සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරොසාමි. සියාපි තං අධිකරණං කකුළුකාය වාලකාය භාද්‍ය සංවිකේශයා. යදි සංඝසං පක්ඛානාං අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසනානාං ආපත්ති යා ව අක්ඛානාං ආපත්ති ඉමෙසං ආයාසනානාං අසාය අක්ඛානාං ව අසාය සංඝමඤ්ඤා නිවැරදිකම දෙසෙය්. යථෙතා පුලුච්ඡං, යථෙතා ගිහිපටිසංග්‍රහං. එසා සුඤ්ඤා.

සුඤ්ඤානං මම භගවතා සංඝසාං අමාකං භණ්ඩනජානානං -පෙ- අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසනානාං ආපත්ති, යා ව අක්ඛානාං ආපත්ති ඉමෙසං ආයාසනානාං අසාය අක්ඛානාං ව අසාය සංඝමඤ්ඤා නිවැරදිකම දෙසෙමි යථෙතා පුලුච්ඡං, යථෙතා ගිහිපටිසංග්‍රහං. යසංයසනං බම්බි අමාකං ඉමාහි ආපක්ඛි සංඝමඤ්ඤා නිවැරදිකම දෙසනා යථෙතා පුලුච්ඡං, යථෙතා ගිහිපටිසංග්‍රහං, සො තුඤ්ඤා යසං නකම්බි සො භාසෙය්.

දෙසිතා අමාකං ඉමා ආපත්තියො සංඝමඤ්ඤා නිවැරදිකම යථෙතා පුලුච්ඡං, යථෙතා ගිහිපටිසංග්‍රහං. බම්බි සංඝසං නසා තුඤ්ඤා. එවමනං ධාරයාමිති.

අභාසරං. එකතා පකිකානාං භික්ෂුනාං වාසනානාං භික්ෂුනාං පටිබලන සංඝසාං සංඝපතබ්බා:

සුඤ්ඤානං මම භගවතා සංඝසාං අමාකං භණ්ඩනජානානං -පෙ- සංඝමඤ්ඤා නිවැරදිකම දෙසෙය්. යථෙතා පුලුච්ඡං, යථෙතා ගිහිපටිසංග්‍රහං. එසා සුඤ්ඤා.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුන්ගේ වූනට මේ ඇවැත්වලින් පිළියම් කරවන්නාමත් නම් ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදා පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැගේ නම් මම් ඤාල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥාප්තිය යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... මම් ඤාල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසෙමි. ඤාල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙන් නම් හේ නිහඩ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො රිසියෙන් නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ඤාල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසිවෙයි. එ හෙයින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි” යැ යි සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින්,

“සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසා වා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින් ...වරද කරන ලද්දේ ය... ඤාල වරද හැර ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥාප්තිය යැ.

සුභාතු මෙ හතෙක සඬෙකා අමාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහ. යා වෙව ඉලෙසා ආයාසිතානං ආපතති, යා ච අක්තනො ආපතති, ඉලෙසං වෙව ආයාසිතානං අත්ථාය අක්තනො ච අත්ථාය සඬාමලෙඤ්චි තිෂ්ඨාපාරකෙන දෙසෙමි. යපෙඤා පුල්ලවජං යපෙඤා ගිහිපට්ඨං-යුක්තං -පෙ- යසායසමනො ඛමති යො තුණ්ඩාසු යසා නසබ්බෙති යො භාගෙයං- දෙසිතා අමාකං ඉමා ආපතතියො සඬාමලෙඤ්චි තිෂ්ඨාපාරකෙන යපෙඤා පුල්ලවජං. යපෙඤා ගිහිපට්ඨං-යුක්තං. ඛමති සඬාසා නසා තුණ්ඩි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

61. ඉදං වුට්ඨති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසනං. යෙන වූපසනං? සමමුඛාවිනයෙන ච තිෂ්ඨාපාරකෙන ච. කිංඤ්ච තත් සමමුඛාවිනයස්මි?

සඬාසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා. කා ච තත් සඬාසමමුඛතා? යාවතිකා භික්ඛුකම්මාසනා තෙ ආගතා භොතති ඡන්දරහානං ඡන්දොආගතො භොති. සම්මුඛිභූතා න පටිකෙකාසනති. අයං තත් සඬාසමමුඛතා.

කා ච තත් ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ද්ධාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තත් ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ච තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ච දෙසෙති, යසා ච දෙසෙති, උභො සමමුඛිභූතා භොතති, අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා.

කිංඤ්ච තත් තිෂ්ඨාපාරකස්මි? යා තිෂ්ඨාපාරකස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අඡන්දුපගමනං අධිවාසනං අපටිකෙකාසනං ඉදං තත් තිෂ්ඨාපාරකස්මි.

එවං වූපසනං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො වියති, වියනකං පාවිත්තියං.

කීට්ඨාධිකරණං කතීභි සමපෙභි සමෙති? කීට්ඨාධිකරණං එකෙන සමපෙන සමෙති සමමුඛාවිනයෙනාති.

සමරකඩකඩකො නිවර්තො වතුපො.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැත් වේ ද, ඥාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැදදී තිඤ්චාරකයෙන් දෙසමී.... යම් ආයුෂ්මතකු හට රිටියෙහි ද හෝ නිභඩ වේ දා, යමකුට නොපිළියෙයි ද හෝ කියාවා.

අප විසින් ඥාල වරද ද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැදදී තිඤ්චාරකයෙන් දෙසන උද්දේ ය. සංඝයාට රිටියෙයි, එතෙයින් නිභඩය, මෙසේ මෙය සලකමී" යැයි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුතේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිදුතේ ද යත්: සම්මුඛාචිනයයෙන් ද තිඤ්චාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාචිනයය කවර යැ? සංඝ සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව චිත්‍යසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංඝ සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණු කම්ප්‍රාප්තයෝ නම් ඔහු හැම ආචාරවේත් ද, ඡන්දය දෙනුවට යුග්‍යයන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන උද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණු ප්‍රතිෂේධනය නොකෙරෙත් ද මේ එහි සංඝසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්ම සම්මුඛතා චිත්‍ය සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් චිත්‍යයෙකින් යම් ශාස්තෘ-සාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදෙයි ද, මෙය එහි ධර්මසම්මුඛතා චිත්‍යසම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමෙකුක් ඇවැත් දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමුවුවාහු වෙත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි තිඤ්චාරකය කවර යැ? තිඤ්චාරකකම්භා ගේ යම් ක්‍රියායක්, කිරීමක්, උළැඹීමක්, අධ්‍යායනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතිෂේධනයක් වේ ද, මේ එහි තිඤ්චාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුත මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදහේ ද, ඔහුට උත්තොටනක පාචිත්‍ය ඇවැත් වේ. මේ කම්භය ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්තිදීමට නිත්‍ය කෙරේ ද ඔහුට වියනක පාචිත්‍ය ඇවැත් වේ.

කාතෘයිකරණය ගමට කියෙකින් සන්තිදේ ද කාතෘයිකරණය සම්මුඛාචිනය සංඛ්‍යාත එක් ගමටයෙකින් සන්තිදෙයි.

සතරවනු සමප්කමන්ධකය නිව්භේයය.

විලවගහපාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකය	අ	පිට්ඨකය
අකුරිකායපි	40	අනුභනනා	376
අකුරිකායපි	40	අනුරාධිකාධර්මා	130
අගරුකරියමානො	100	අපට්ඨකකාසනා	416
අග්ගසමොධාන පරිවාසො	250, 252	අපට්ඨකකාසනා	23
අඛාරකාසුපමා	130	අපට්ඨකකාසනා	28
අභිභුද්ධියා ජලමානාය	342	අපලොකනකමම	378
අපේති	6, 24	අප්පකිලිමථන	44
අප්පකිලිමථන	16, 36	අප්පකිලිමථන	344
අප්පකිලිමථන	350, 356	අප්පකිලිමථන	342
අප්පකිලිමථන	40	අප්පකිලිමථන	130
අප්පකිලිමථන	130	අප්පකිලිමථන	42
අනිද්විසා දිට්ඨිවිපකේනා	16, 96	අප්පකිලිමථන	130
අනිවේශන	422	අප්පකිලිමථන	42
අනුපව්වකේන	402	අප්පකිලිමථන	376, 888, 392
අනුපව්වකේන	8, 10	අනිවිතරිකා	388
අනුපව්වකේන	8	අනිවිතරිකා	342
අනුපව්වකේන	362	අනුපව්වකේන	350, 354, 418
අනුපව්වකේන	16, 96	අනුපව්වකේන	2
අනුපව්වකේන	14, 24, 96	අනුපව්වකේන	8
අනුපව්වකේන	66	අනුපව්වකේන	24
අනුපව්වකේන	378	අනුපව්වකේන	100
අනුපව්වකේන	38, 56	අනුපව්වකේන	28
අනුපව්වකේන	8	අනුපව්වකේන	268
අනුපව්වකේන	166	අනුපව්වකේන	402
අනුපව්වකේන	314	අනුපව්වකේන	8
අනුපව්වකේන	80	අනුපව්වකේන	132
අනුපව්වකේන	376, 388	අනුපව්වකේන	66
අනුපව්වකේන	376, 388	අනුපව්වකේන	402
අනුපව්වකේන	18	අනුපව්වකේන	376
අනුපව්වකේන	376	අනුපව්වකේන	376

විසේෂපදනුකතමණිකා

අ	පිටුවකයා	ඔ	පිටුවකයා
ආධානගාභී	380	ඔකොට්මකො	386
ආපජජිතා	354	ඔනොජනං	170, 176, 182
ආපකාධිකරණං	376, 388	ඔස.රියති	290
ආපනතිං ආරොපෙතො	14		
ආවාස පරමපරං	110	ක	
ආසන පරියනෙතා	160	කකඛ්ලනාය	370
ආරඤ්ඤිකඛං	182	කණාජකං	342
ආවෙලං	38	කතිකසණ්ඨානං	342
ආයගාභිභාරො	98	කහාරුණ්ඩො	342
		කලහකාරකො	96
ඉ		කාකට්ඨකං	68
ඉඬස	400	කායදඩ්ඨිබ්බලා	340
ඉද්ධිපාවිභාරියං	340	කිව්ඨාධිකරණං	376, 390
ඉසුසුති	380	කුකකුට්ටකො	34
		කුකකුට්ටසං	68
උ		කුලසුණ්ඨානං	40
උකෙකාවනකං	402	කොට්ඨක	342
උකෙකාවෙති	398	කොට්ඨො	378
උකෙකපජියකමමං	88, 100		
උතාරිහඛං	342	ක	
උතානාමුටා	42	කලිකායපි	40
උහතොවණ්ඨිකමාලං	38	කිත්තිවිකෙතා	286, 290, 310
උපකණ්ණකෙ	412	කියනකං	402
උපසාජිකෙන	56	කුංසෙසුති	70
උපනාභී	378		
උබ්බාභිකාය	402	ග	
උමකෙතකො	286, 310	ගතිගතං	362
උරව්ඤ්	38	ගිහිධජො	98
උපසාලකතී	40	ගිහිපට්ඨායුකතං	372
එ		ගිහිසංසට්ඨා	24
එකව්ඤ්කො	98	ගුලකකො	414
එකජකං	340		
එකතොවණ්ඨිකමාලං	38	ස	
එභිසවාගතවිදිනො	42	සට්ඨායපි	40
එළගලාටො	386		

විසෙසපද්‍රක්‍ෂකමණිකා

ව		ද	
	පිට්‍ඨකයා		පිට්‍ඨකයා
චතුක්කහන්තං	342	දකඛ්ඤපථකා	68
චාටනාධිප්පායෙහි	346	දසපදෙපි	40
චිඛ්ඤාලකෙනනපි	40	දිට්ඨිවිපක්‍ෂයා	374
චිත්තරූපං	342	දිට්ඨිවිපක්‍ෂයා	376
චිත්තවිපරියාසකතො	350	දුට්ඨවිත්තා	380
චිත්තමානානෙතො	196, 226, 228	දුට්ඨවිත්තා	390
		දෙසනාගාමිනියා	12
		දෙසගාමිනා	58
ජ		ධ	
ජන්දගාමිනා	58		
ජන්දදයකො	410		
ජබ්බගගියා	321	ධනුකෙනනපි	40
ජාරක්කං	196	ධම්මකථිකා	340
		ධම්මකමමං	10
		ධම්මසම්මුඛකා	896, 404
කුසාසිනො	340	ධුට්ඨගත්තකො	64
ඤ		න	
ඤාතිකමමං	378		
ඤාත්චතුක්කමමං	378	නවකමමිකො	64
ඤාතිකුත්තියකමමං	378	නළාටිකං	40
		නිබ්බේදධ්මනං	422
		නිබ්බේදිකිකො	262, 200
		නිබ්බේදානති	40
		නියසකමමං	24, 26
		නිසසයො	18
		නෙසාරං	18, 20, 22
ත		ප	
තජ්ජනියකමමං	4, 6, 14, 22		
තබ්බිකො	166, 186		
තසසපාපියාසිකා	362, 370, 422, 424		
තිශ්ච ජාරකං	370, 430		
තිශ්චකකුපමා කාමා	130		
තිස්සධර්මො	98	පකත්තකසා	18
තිරිච්ඡානකථිකා	340	පකතා	24
තිලසඛ්ඤාලිකා	66	පකරණ	163
තුවරෙට්ඨනති	40	පඛ්චාරෙට්ඨනපි	40
		පච්ඡායණෙන	170, 176, 182
		පච්ඡායනනා	344
		පටිඤ්ඤාතකරණං	356, 358, 360
		පටිඤ්ඤාය කතං	12
ථ			
ථරුඤ්ඤා	40		
ථුල්ලථිකං	372		

විසෙසපදනුකතමනිකා

ප	පිට්ඨකයා	හ	පිට්ඨකයා
පටිසාරනිකාසමම.	64	තිකඛුණොවාද සමමති	170
පතිවයො	328	තිසි	342
පහතකඛිකා	344		
පහතාලකනෙතපි	40	ඉ	
පඤ්චජනියකමම.	38	මකච්ඡි	380
පරිවසනකා	190	චෙකුකුණො	80
පරිවුත්තරවිසො	204	මධුරි	380
පරිසකකති	76	චෙකුරික.	38
පරිහාරපථෙපි	40	මනෙසිකායපි	40
පසාච්ඡිකා	342	මකුමකු විය	42
පළාපි	380	මමමනො	386
පාදකථලික.	98	ම.සෙපසුපමා	130
පාදපිඨ.	98	මානසාචාරිකා	180
පාදෙක.	98	මානසාරහා	176, 178
පාරිවාසිකා	158	මායාච්ඡි	380
පාරිවාසික වතුකො	166	මිසකදිට්ඨිකො	314
පිට්ඨපරිකමම.	98, 170	මිහිතපුට්ඨකමා	42
පිණ්ඩපාතිකමය.	182	මුට්ඨකතිති වතුකො	360
පුග්ගලකමමුට්ඨක	396, 404	මුලායපටික සකතාරහා	168, 212, -
පුට්ඨකාසිකො	42		214, 216
පුරෙසමකො	170, 176, 182	මුලකවිකා	380
ඛ		චෙකක.	376
ඛවහාමාමො	386	චෙකග.	388
ඛහාරාමකොට්ඨක	314	මොකඛවිකායපි	44
බිමකොහන.	342	මොසපුරිකො	28
බිලකගුතිය.	342	මොහතාචිකා	50
හ		ය	
හණ්ඩකාරකො	96	යථා පුට්ඨ.	170
හතකුච්ඡයක.	338, 340	යථාච්ඡි.	342
හයගාමිකා	58	යථා වෙකුනපි	40
හසකාරකො	2, 96	යාවතකුපමා	130
හාකුච්ඡකාකුට්ඨකො	42	යෙකුයාසිකා	360, 408
හාසිතපරිකතක.	350, 418, 420		

විසෙසපදනුකම්මණිකා

ර		ස	
	පිට්ඨකය		පිට්ඨකය
රඬයමංකෙහි	40	සඬාචිපලලාභිකාය	344
රක්ඛෙව්දෙ	166	සඬක අධිකරණකාරකො	96
රාකෙනහි	40	සච්චනියං	20
රුක්ඛාද්වුපමා	132	සඤ්ඤානනිකං	196
		සඤ්ඤා	380
		සඤ්ඤා	42
ලජ්ඣාලො	256, 258, 260, 262	සනිච්චනයො	348
ලාසෙනහි	40	සනිච්චපුලලසාහෙනො	348
ලුඤ්චිකා	380	සත්තපුලලපමා	132
		සත්තායසි	40
		සන්ධිවිපරාමාසි	380
වඩකකෙනහි	40	සපුකාදරො	342
වච්චකානං	342	සපුසිරුපමා	130
වටංසකං	38	සබ්බවිපවිච්ඡන්තාය	254
වණණවණණයො	414	සමාදුරිතො	342
වමෙහසසකි	70	සමාන. සංවාසකා	164, 172
වච්ඡිකමි	318	සමුත්තෙරිතො	342
වාළකාය	370	සමොධානපටිච්චාසො	234, 290, 292
විදුකිකං	38	සමානංසිතො	342
විනයධරා	340	සමිනනමි	318
විනය සමමුඛතා	396, 404	සමුඛා විනයො	332, 396
විපච්චනාය වොහාරො	386	සරිතසාටිතං	380
විසාචාසො	166	සලාකහානපකො	360, 408
විඛානකකසා	288	සලාකහපෙතහි	40
විච්චකො	414	සහවාසො	166
විවාදකාරකො	96	සඤ්ඤා	342
විවාදධිකරණං	376, 288	සිලවිපක්ඛායා	376
විසංඛේදනව	414	සුඤ්ඤි සඬ්ඬිං	196
විහාරපරිසරකො	160	සුඛසමිතායා	42
වේනවෙකා	286, 310, 312	සුතධරො	402
වෙමකික පටිච්ඡන්තා	266	සුතසන්තීවයො	402
වෙමකිකො	262, 300	සුත්තනිකා	340
		සුත්තවිහරෙකා	406
		සුඤ්ඤාපටිච්චාසො	282
		සුමිනකුපමා	130
සකණ්ණප්පකො	414	සෙනාසන පඤ්ඤපකං	338, 340
සබ්බලා	42	සෙය්‍යාපරිසරෙනා	160
සඬකණිකාය	4	සෙය්‍යාභිහාරො	98
සඬපසවුච්චකා	396, 404		

පිළිවෙලවගහපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකා		පිට්ඨකා
අනාඨපිණ්ඩික	2	තිත්ඤ්ඤකකඤ්ජරා	340
අනුරුඳ්ව	64	දබ්බමලපුත්ත	340
අබ්බාටකවන	68	පණ්ඩුකලොභිතකා	2, 4, 6
අරිට්ඨ	128, 130, 132	මච්ඡිකාසංණ්ඩ	64, 82
අසුපිපුනබ්බසුකා	38, 42, 46	මද්දකුච්ඡි (මිගදය)	340
ආනඤ්ජ	61	මහා කවචාන	64
ඉසිරිපි	340	මහා කපචින	64
උද්ධි	196, 202	මහාකොට්ඨින	64
උපාලි	64, 166, 188	මහාද්විජ්ජ	64
උවාළ	362, 370	මහා මොග්ගලලාන	64
කලායාණ භණ්ඩික (ගහපති)	342	මෙතඤ්ඤභූමිමජ්ඣා	312, 344
කාසි	44	මෙතඤ්ඤා	344
කීටාගිරි	38, 42, 44	රාජගහ	338
කොසලේ	86, 100, 103	රාහුල	64
ගහන	350, 352	රෙවන	64
ගද්ධබාධිපුබ්බ	128, 130, 132	දේහාර (පබ්බත)	340
ගිජ්ඣකුට	340	වෙච්චන	338
ගොතම කඤ්ජරා	340	සත්තපණ්ණිගුහා	340
සොසිතාරාම	86, 108	සප්පසොණ්ඩික පබ්බාර	340
වික්ක (ගහපති)	64	සාරිපුත්ත	46, 64, 66
වොරපපාත	340	සාරිපුත්තමොග්ගලලාන	46
ජනන	86, 109, 103, 376	සාවඤ්ඤී	2, 44, 168, 196
ජීවිකබ්බවන	349	සිද්ධවන	340
ජෙතවන	2, 44, 128, 158, 196	සුඛවත	64, 82, 86
තපොතකඤ්ජරා	340	සෙය්‍යාසක	24, 34
තපොදරාම	310		